

**PREDLOG
NUJNI POSTOPEK
EVA 2019-1611-0033**

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOHODNINI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1. Splošno

Obdavčitev dohodkov fizičnih oseb je določena z Zakonom o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19 in 28/19; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2). Obdavčitev dohodkov fizičnih oseb je področje, ki zahteva sprotno spremljanje zaradi skupnih splošnih ciljev, ki se želijo doseči z davčno politiko, ter zaradi sprememb druge področne zakonodaje, sodnih odločb in težav, ki se zaznajo pri izvajanju zakona in so tudi posledica spremenjenih razmer.

Glavni razlog za predlagane spremembe in dopolnitve ZDoh-2 je davčna razbremenitev dohodkov iz dela, temelječa na prestrukturiranju davčnih bremen med dohodki iz dela in dohodki iz kapitala fizičnih oseb ter dohodki pravnih oseb. Gre za osnovni paket ukrepov za davčno razbremenitev dohodkov iz dela, ki sledi ukrepom za razbremenitev regresa za letni dopust že za leto 2019, ki so bili izključeni iz tega paketa. Z navedenimi ukrepi se bo okrepila konkurenčnost poslovnega okolja, kar vpliva na vzdržno gospodarsko rast in povečanje mednarodne konkurenčnosti Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija), na drugi strani pa se bodo zagotavljali tudi stabilni in predvidljivi javnofinančni prihodki, med drugim tudi z nadaljnjim učinkovitim izvajanjem tako imenovanih mehkih ukrepov v smeri povečanja prostovoljnega plačevanja davkov in izboljšanja učinkovitosti nadzornih organov.

Dodatno so razlog za predlagane spremembe in dopolnitve ZDoh-2 tudi uskladitev s spremembami zakonodaje na področju prijave prebivališča, družinske zakonodaje, invalidov in nevladnih organizacij ter uskladitve, ki jih narekujejo sodne odločbe, razvoj mednarodnih davčnih pravil ter pojav novih poslovnih praks in posledično dohodkov.

1.2. Davčna razbremenitev dohodkov iz dela na podlagi prestrukturiranja davčnih bremen

Obremenitev dela z dohodnino se v Sloveniji že od leta 2005 zmanjšuje. Reforme so šle v smeri splošne razbremenitve dohodkov, predvsem zavezancev v nižjih dohodkovnih razredih. Spremembe, uveljavljene z Zakonom za uravnoteženje javnih financ iz leta 2012, so bile pripravljene z namenom razbremenitve zavezancev z dohodki nad 1,3 povprečne plače in hkratičasne povečane obremenitve zavezancev z dohodki nad pet povprečnih plač (za davčna leta 2013, 2014 in 2015). Cilju nadaljnjega znižanja obremenitve dohodkov je sledila tudi novela Zakona za uravnoteženje javnih financ iz leta 2015, s katero so se razbremenili zavezanci z dohodki nad 1,5 povprečne plače, obenem pa se je podaljšala veljavnost obremenitve zavezancev z dohodki nad pet povprečnih plač z davčno stopnjo 50 % (za davčni leti 2016 in 2017). Spremembe na področju dohodnine so se nadaljevale z

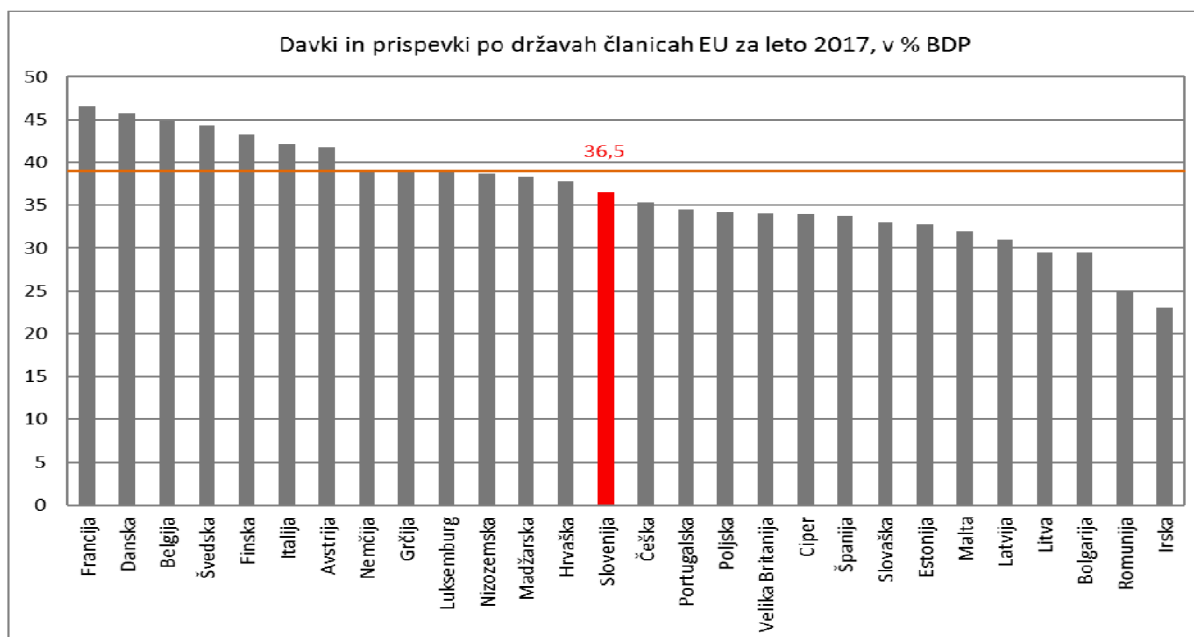
davčnim letom 2017 s splošno davčno razbremenitvijo dohodkov iz dela s spremembo dohodninske lestvice z razbremenitvijo najbolj produktivnega in ustvarjalnega kadra, ki praviloma več prispeva k dodani vrednosti, ustvarjeni v podjetjih v Sloveniji, ter z razbremenitvijo dela plače za poslovno uspešnost. Spremembe ZDoh-2 v letu 2017 (z davčnim letom 2018 in naprej) so bile predvsem usmerjene v razbremenitev dohodkov iz delovnega razmerja delavcev, napotениh na delo zunaj države, in sicer s ciljem izboljšanja konkurenčne slike Slovenije, ohranjanja in ustvarjanja novih delovnih mest v Sloveniji ter ustvarjanja dodane vrednosti v Sloveniji z znanjem, ki ga posamezniki pridobijo v tujini ali prinesejo iz tujine, s tem pa tudi s ciljem ustvarjanja kakovostnejših delovnih mest. Dodatno so se s spremembami ZDoh-2 leta 2017 obravnavale tudi težave v zvezi z uveljavljanjem dodatne splošne olajšave tako, da se je nižja višina dodatne splošne olajšave določila linearno v odvisnosti od višine skupnega dohodka. Leta 2019 so že bile sprejete spremembe na področju obdavčitve regresa za letni dopust (od davčnega leta 2019 naprej), in sicer se v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja ne všteva regres za letni dopust v višini 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja.

Prestrukturiranje davčnih bremen v smeri razbremenitve dela je ena izmed pomembnih prednostnih nalog Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) v letu 2019. Vlada se zaveda, da mora za povečanje odpornosti gospodarstva še naprej prednostno slediti ciljem zagotavljanja predvidljivega, preprostega in stabilnega poslovnega okolja za razvoj uspešnega slovenskega gospodarstva z jasno usmeritvijo v sodobne, na znanju temelječe tehnologije z visoko dodano vrednostjo, ki so prijazne do okolja in ljudi ter trajnostno naravnane, ter omogočati večjo konkurenčnost slovenskega gospodarstva. Pomembna sta ohranjanje gospodarske aktivnosti in dvig produktivnosti, pri čemer so pomembni dejavniki tudi razmere na svetovnem trgu dela, torej sposobnost gospodarstva obdržati in privabiti ustrezne kadre. V okviru sledenja tem ciljem so pomembni tudi davčni ukrepi, ki pa morajo poleg že navedenega upoštevati tudi izziv zagotovitve in ohranitve dolgoročne stabilnosti javnih financ ter ohranitve ustrezne ravni javnega dolga.

Po podatkih Evropske komisije (Taxation trends¹) je Slovenija po obremenitvi z davki in prispevki pod povprečjem Evropske unije, ki znaša 39 % bruto domačega proizvoda (BDP) za leto 2017 (Slovenija: 36,5 %). Vendar pa je iz podatkov o ekonomski strukturi davkov in prispevkov (davki na delo, davki na potrošnjo, davki na kapital in davki na premoženje) razvidno, da ta v Sloveniji ni najugodnejša z vidika konkurenčnosti, saj odstopa od povprečja držav Evropske unije zaradi nadpovprečne obremenitve potrošnje in obremenitve dela s prispevki za socialno varnost ter podpovprečne obremenitve kapitala in premoženja. Ravno slednje pa je pomembno tudi z vidika presojanja skupne obremenitve, saj je to treba gledati celovito in ne samo z vidika enega davka ali ene skupine davkov.

Slika 1: Skupno breme davkov in prispevkov po državah članicah EU za leto 2017 (v % BDP)

¹ Vir: EK, Taxation trends 2019.

Vir: Taxation Trends, Evropska komisija, 2019.

Preglednica 1: Struktura davkov (v % BDP) v Sloveniji primerjalno z najvišjimi, najnižjimi vrednostmi in povprečjem EU (2017)

	Slovenija	Najnižja vrednost v EU		Najvišja vrednost v EU		Povprečje EU-28
		Vrednost	Država	Vrednost	Država	
Vsi davki in prispevki	36,5	23	Irska	46,5	Francija	39
Dohodnina	5,1	3,1	Ciper	25,4	Danska	9,4
Davek od dohodkov pravnih oseb	1,8	1,5	Litva	6,5	Malta	2,7
DDV	8,1	4,5	Irska	13,2	Hrvaška	7,1
Prispevki za soc. varnost	14,5	0,04	Danska	16,9	Francija	12,2
Okoljski davki	3,7	1,7	Luksemburg	4,0	Grčija	2,4
Davek na premoženje	0,6	0,3	Estonija	4,9	Francija	2,6

Vir: Taxation Trends, Evropska komisija, 2019.

Podatki o obremenitvi slovenskih plač, upoštevajoč izračune v skladu z metodologijo OECD, zbrane v publikaciji Taxing Wages², kažejo, da je Slovenija po obremenitvi plač nad povprečjem držav članic OECD. Po teh podatkih je Slovenija po obremenitvi dela v letu 2018 pri samski osebi ne glede na višino dohodka v primerjavi z državami, ki so naše konkurentke (Poljska, Estonija, Španija, Slovaška), v davčnem primežu odstopala navzgor. V primerjavi z razvitimi državami (Italija, Francija, Avstrija, Nemčija) pa je po obremenitvi dela odstopala navzdol. Po podatkih je namreč Slovenija po obremenitvi dela leta 2018 pri samski osebi s povprečno plačo dosegla 8. mesto, pred njo so bile države kot so Avstrija, Nemčija, Francija, Belgija, Italija, Madžarska in Češka. Vendar pa lahko ob podrobnejšem pregledu strukture davčnega primeža vidimo, da ta pri samski osebi s povprečno plačo v Sloveniji odstopa navzdol pri dohodnini in prispevkih za socialno varnost delodajalca ter močno odstopa navzgor pri prispevkih za socialno varnost delojemalca v primerjavi s povprečjem držav članic OECD. Največji delež k davčnemu primežu v Sloveniji prispevajo prispevki za socialno varnost, saj zajemajo v stroških

² Vir: OECD: Taxing wages 2019.

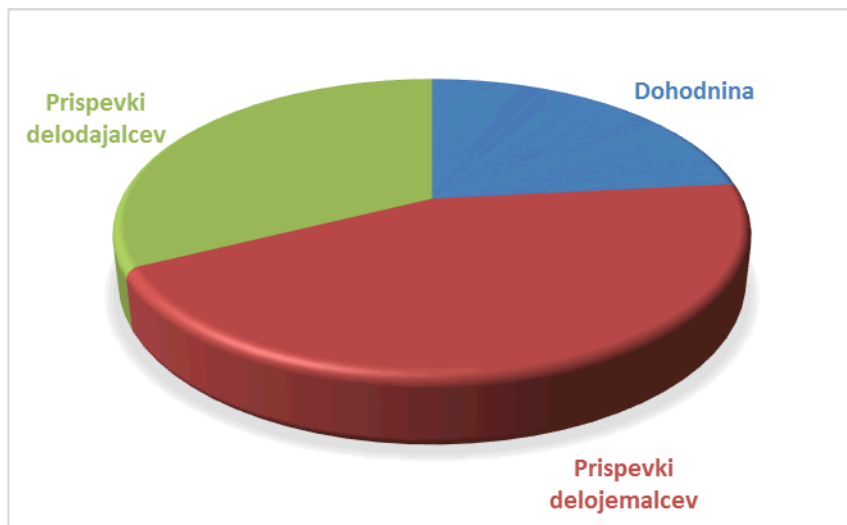
dela prispevki delojemalca 19 %, prispevki delodajalca 13,9 % in dohodnina 10,3 % (davčni primež skupaj znaša 43,3 %). Za primerjavo: pri taki osebi v državah članicah OECD davčni primež znaša v povprečju 36,1 %, od tega prispevki za socialno varnost 22,6 % (prispevki delodajalca v višini 14,4 % in prispevki delojemalca 8,2 %) in dohodnina 13,5 %.

Preglednica 2: Dohodnina, prispevki delodajalca in delojemalca pri zavezancu brez otrok in s povprečno bruto plačo kot % stroškov dela, 2018

Država	Dohodnina	Prispevki za socialno varnost		Davčni primež (1+2+3)
		Delojemalci	Delodajalci	
	1	2	3	4
Belgija	20,3	11,0	21,3	52,7
Nemčija	16,0	17,3	16,2	49,5
Italija	16,7	7,2	24,0	47,9
Francija	12,3	8,8	26,5	47,6
Avstrija	11,6	14,0	22,1	47,6
Madžarska	12,4	15,3	17,4	45,0
Češka	10,2	8,2	25,4	43,7
Slovenija	10,3	19,0	13,9	43,3
Švedska	13,8	5,3	23,9	43,1
Latvija	14,0	8,9	19,4	42,3
Finska	16,6	8,1	17,6	42,3
Slovaška	8,0	10,3	23,5	41,7
Grčija	8,1	12,8	20,0	40,9
Portugalska	12,6	8,9	19,2	40,7
Litva	10,0	6,9	23,8	40,6
Španija	11,5	4,9	23,0	39,4
Turčija	11,2	12,8	14,9	38,9
Luksemburg	15,1	10,8	12,3	38,2
Nizozemska	15,6	11,6	10,4	37,7
Estonija	10,0	1,2	25,3	36,5
povprečje OECD	13,5	8,2	14,4	36,1
Norveška	17,1	7,3	11,5	35,8
Poljska	6,3	15,3	14,1	35,8
Danska	35,8	0,0	0,0	35,7
Islandija	26,6	0,3	6,3	33,2
Irska	19,3	3,6	9,8	32,7
Japonska	6,8	12,5	13,3	32,6
Združeno kraljestvo	12,6	8,5	9,8	30,9
Kanada	14,1	6,6	10,0	30,7
Združene države Amerike	14,9	7,1	7,6	29,6
Avstralija	23,3	0,0	5,6	28,9
Koreja	5,8	7,7	9,5	23,0
Izrael	9,5	7,6	5,3	22,4
Švica	10,5	5,9	5,9	22,2
Mehika	7,9	1,2	10,5	19,7
Nova Zelandija	18,4	0,0	0,0	18,4

Vir: Taxing Wages 2019, OECD.

Slika 2: Prikaz podrobnejše strukture davčnega primeža v Sloveniji

Vir: *Taxing Wages 2019, OECD.*

Ocenjuje se, da je obremenitev dela tisti dejavnik, ki negativno vpliva na konkurenčnost, kar nam dokazujejo tudi študije OECD, iz katerih je razvidno, da je obremenitev dela problematična vsaj z dveh vidikov, in sicer zaradi pritiska na stroške dela in slabšanja mednarodne konkurenčnosti podjetij ter s tem države, drugi vidik pa je tveganje za naraščanje sive ekonomije. Vendar pa z vidika zagotavljanja vzdržnih in stabilnih javnih financ samo priprava ukrepov za razbremenitev dela ni dovolj. Na drugi strani je nujna priprava protiukrepov, da se zagotavlja javnofinančna stabilnost in se s tem ne ogrozi javnofinančna konsolidacija. Protiukrepi se glede na ekonomsko strukturo davkov tako predlagajo znotraj dohodnine na segmentu dohodkov iz kapitala (dividende, obresti, dobički iz kapitala), dohodkov iz oddajanja premoženja v najem in dohodkov iz dejavnosti (vključno dohodkov iz osnovne kmetijske in osnovne gospodarske dejavnosti), na področju obdavčitve fizičnih oseb od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov in na področju obdavčitve z davkom od dohodkov pravnih oseb.

Dodatni izziv, ki ga je treba upoštevati pri iskanju rešitev na davčnem področju, je zasledovanje pravičnosti, ki jo sestavljata horizontalna pravičnost (kar pomeni, da morajo davčni zavezanci z enako plačilno sposobnostjo plačati enak znesek davka) in vertikalna pravičnost (tisti z večjo plačilno sposobnostjo plačajo več davka).

Pri tem tudi Evropska komisija v poročilu o državi³ poudarja, da razmere na trgu dela, ki jih zaznamujeta visoko povpraševanje po delu na eni strani in nizka stopnja brezposelnosti na drugi strani, povzročajo pritisk na plače. Gospodarska rast je spodbudila tudi trg dela, kar se kaže v ohranjanju rasti zaposlovanja, pa tudi v ustvarjanju delovnih mest v večini sektorjev. Tem pozitivnim rezultatom v gospodarstvu pritrjujejo tudi podatki Statističnega urada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SURS) o delovno aktivnem prebivalstvu, iz katerih je razvidno, da se je njegovo število leta 2017 zvišalo za 3 %. Pri tem je bilo tujcev, kot del delovno aktivnega prebivalstva, leta 2017 skupno 69.110, kar je približno 13 % več kot leto prej. Domačega delovnega aktivnega prebivalstva je bilo leta 2017 skupno 756.378, kar je le približno 2 % več kot leta 2016. Kljub vsem podatkom je pomemben izziv, s katerim se moramo spoprijeti z ukrepi za razbremenitev dela, tudi zagotavljanje nadaljnje gospodarske rasti z zmanjšanjem nevarnosti odliva najproduktivnejših kadrov v tujino. Namreč tujci, pa tudi slovensko aktivno prebivalstvo, se lahko zaradi nekonkurenčne obremenitve dela ne bi odločali za

³ Delovni dokument služb komisije, Poročilo o državi – Slovenija 2019.

prihod v Slovenijo oziroma se bi lahko odločali za odhod iz Slovenije.

a) Razbremenitev dohodkov iz dela

– Lestvica za odmero dohodnine

Veljavna lestvica za odmero dohodnine ima pet davčnih razredov z relativno strmo progresijo, zlasti v srednjih davčnih razredih. V kombinaciji z visokimi prispevki za socialno varnost povzroča zelo visoko davčno obremenitev dohodka iz dela, predvsem v drugem in tretjem davčnem razredu, v katerega se uvrščajo višje izobraženi oziroma tisti, ki praviloma največ prispevajo k dodani vrednosti. Navedeno zmanjšuje spodbude za delodajalce, da zaposlijo delavce in jim zagotovijo ustrezno plačilo za delo v razmerah splošnega pomanjkanja delavcev na določenih področjih. Na drugi strani pa to pomeni manjšo spodbudo posameznikom, da se vključijo na trg dela in krepijo delovna prizadevanja, oziroma spodbuja posameznike, da poiščejo delo v državah, kjer lahko dobijo boljše plačilo za delo.

Preglednica 3: Veljavna lestvica za odmero dohodnine

Če znaša neto letna osnova v EUR		Znaša dohodnina v EUR				
nad	do					
	8.021,34			16 %		
8.021,34	20.400,00	1.283,41	+	27 %	nad	8.021,34
20.400,00	48.000,00	4.625,65	+	34 %	nad	20.400,00
48.000,00	70.907,20	14.009,65	+	39 %	nad	48.000,00
70.907,20		22.943,46	+	50 %	nad	70.907,20

Porazdelitev zavezancev glede na višino doseženega bruto dohodka, opredeljenega v odstotku od povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji za leto 2017 (v višini 19.523,40 EUR) pokaže, da je imelo nekaj več kot 79 % vseh davčnih zavezancev bruto dohodek v višini do povprečne letne plače in so skupaj plačali manj kot 24 % dohodnine.

Porazdelitev zavezancev po davčnih razredih v letu 2017 pokaže, da je bilo v prvem davčnem razredu malo več kot 68 % zavezancev, ki so plačali manj kot 11 % celotne dohodnine. Skupno 26 % zavezancev je bilo porazdeljenih v drugi davčni razred, njihova odmerjena dohodnina pa je znašala nekaj manj kot 46 % celotne dohodnine. V povprečju je znašala dohodnina 2.212 EUR na zavezanca. V tretjem davčnem razredu je bilo nekaj več kot 5 % vseh zavezancev, ki so plačali nekaj več kot 28 % dohodnine. Tem zavezancem je bila odmerjena povprečna dohodnina v višini 6.981 EUR. V četrtem davčnem razredu je bilo 0,5 % vseh zavezancev, ki so plačali 6,5 % dohodnine. Tem zavezancem je bila odmerjena povprečna dohodnina v višini 17.337 EUR. Manj kot pol odstotka zavezancev je bilo v zadnjem, petem davčnem razredu. Njihova povprečna dohodnina na zavezanca je znašala 44.364 EUR, skupaj pa so plačali nekaj manj kot 9 % celotne odmerjene dohodnine.

Preglednica 4: Porazdelitev zavezancev po davčnih razredih v letu 2017

Davčni razred	Zavezanci		Dohodek			Dohodnina		
	Število	Struktura	Znesek v EUR	Struktura	Na zavezanca v EUR	Znesek v EUR	Struktura	Na zavezanca v EUR
Davčni razred 1	1.048.884	68,2 %	8.445.891.422	39,9 %	8.052	210.220.890	10,8 %	200
Davčni razred 2	399.957	26,0 %	8.341.344.988	39,4 %	20.856	884.842.916	45,7 %	2.212
Davčni razred 3	78.170	5,1 %	3.222.485.958	15,2 %	41.224	545.716.930	28,2 %	6.981
Davčni razred 4	7.239	0,5 %	569.448.238	2,7 %	78.664	125.501.770	6,5 %	17.337
Davčni razred 5	3.871	0,3 %	568.104.208	2,7 %	146.759	171.731.813	8,9 %	44.364

Skupaj	1.538.121	100,0 %	21.147.274.814	100 %	13.749	1.938.014.319	100 %	1.260
--------	-----------	---------	----------------	-------	--------	---------------	-------	-------

Vir: Odločbe o odmeri dohodnine za leto 2017, FURS.

Z davčnim letom 2014 je bilo ukinjeno samodejno usklajevanje lestvice za odmero dohodnine in olajšav, ki je bilo vezano na eno samo merilo, in sicer rast cen življenjskih potrebščin. Uveden je bil drugačen sistem usklajevanja, ki ni avtomatičen samo glede na eno merilo, temveč se poleg merila rasti cen življenjskih potrebščin lahko upošteva tudi gospodarska politika vlade, kar se obravnava ob vsakoletnem sprejemanju zakona o izvrševanju proračuna. Uskladitev je obvezna, če koeficient cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za avgust tekočega leta v primerjavi z avgustom prejšnjega leta po podatkih SURS preseže 1,03. Možnost usklajevanja je bila torej prenesena v okvir vsakoletnega sprejemanja zakona, ki ureja izvrševanje proračuna. Na podlagi nove ureditve uskladitev še ni bila opravljena, je pa bila z Zakonom o dopolnitvi Zakona za uravnoteženje javnih financ iz leta 2015 (za davčni leti 2016 in 2017) ter z zakonom o spremembah in dopolnitvah ZDoh-2 iz leta 2016 (od davčnega leta 2017 naprej) spremenjena lestvica za odmero dohodnine v smeri razbremenitve dohodkov iz dela najbolj produktivnega in ustvarjalnega kadra, ki praviloma več prispeva k dodani vrednosti (zavezanci z dohodkom nad 1,5 oziroma 1,6 povprečne plače).

Rast cen življenjskih potrebščin od decembra 2012 do avgusta 2019 je bila 5,9-odstotna, rast cen življenjskih potrebščin za november 2018 glede na november 2017 pa je bila 2-odstotna. V zadnjem letu se je rast cen življenjskih potrebščin nekoliko povečala, v letih 2014 in 2015 pa je bila celo negativna.

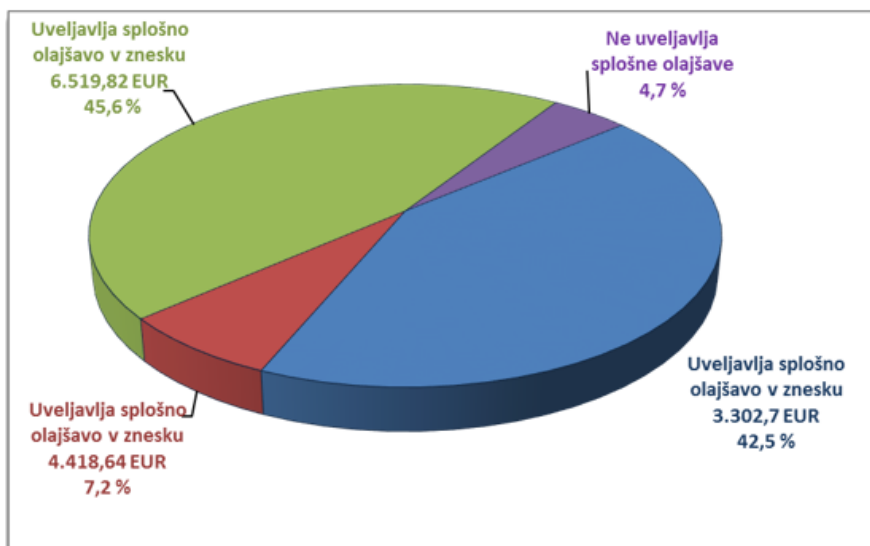
S spremembo lestvice se lahko sledi cilju splošne razbremenitve vseh zavezancev z dohodki, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, vključno s ciljem zmanjševanja davčnega primeža pri dohodkih, pri katerih je Slovenija primerjalno gledano v slabšem konkurenčnem položaju (visoko strokovni in najproduktivnejši zavezanci), in s ciljem uskladitve lestvice z rastjo cen.

– Splošna olajšava

Splošno olajšavo lahko uveljavljajo rezidenti (ob izpolnjevanju zakonskih pogojev tudi določeni nerezidenti) na dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, pod pogojem, da drug zavezanec zanje ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževane družinske člane. Olajšava je namenjena priznanju stroškov za preživljanje zavezanca. Splošna olajšava znaša 3.302,70 EUR letno. Z davčnim letom 2008 je bila s ciljem razbremenitve najnižjih dohodkovnih skupin uvedena še dodatna splošna olajšava. Dodatna splošna olajšava za zavezance s skupnimi aktivnimi bruto dohodki do 11.166,37 EUR znaša 3.217,12 EUR, za zavezance z bruto dohodki od 11.166,37 do 13.316,83 EUR pa je od davčnega leta 2018 določena linearno v odvisnosti od višine skupnega dohodka. Zavezanci z višjimi bruto dohodki do dodatne splošne olajšave niso upravičeni.

Od vseh davčnih zavezancev je bilo leta 2017 42,5 % takih, ki so uveljavljali samo splošno olajšavo. Predvsem so to zavezanci, ki imajo dohodek iz naslova delovnega razmerja. Zavezanci z nizkimi dohodki lahko uveljavljajo tudi dodatno splošno olajšavo, kjer je leta 2017 prišlo do sprememb v višini dohodkovnega praga za upravičenost do višje dodatne splošne olajšave (zvišanje za 300 EUR). S tem se je število zavezancev, ki so imeli najvišjo dodatno splošno olajšavo, povečalo. Leta 2017 je tako 701.133 zavezancev uveljavljalo dodatno splošno olajšavo v višini 3.217,12 EUR, kar je 3.590 več v primerjavi z letom 2016. Manjše število glede na leto 2016, skupno 111.325 zavezancev, je leta 2017 uveljavljalo dodatno splošno olajšavo v višini 1.115,94 EUR. Med vsemi zavezanci je bilo v letu 2017 71.558 tistih, ki niso uveljavljali splošne olajšave.

Slika 3: Struktura davčnih zavezancev po višini uveljavljene splošne olajšave v letu 2017

Vir: Lastni prikaz Ministrstva za finance.

Z davčnim letom 2014 je bilo z uvedbo ukinitve samodejnega usklajevanja lestvice za odmero dohodnine ukinjeno tudi samodejno usklajevanje olajšav. Na podlagi nove ureditve usklajevanja v okviru zakona, ki ureja izvrševanje proračuna, uskladitev splošne in dodatne splošne olajšave še ni bila opravljena. Z davčnim letom 2017 se je spremenil, dvignil dohodkovni prag za upravičenost do višje dodatne splošne olajšave, predvsem zaradi spremembe zakona, ki ureja minimalno plačo, s katerim se je spremenila opredelitev minimalne plače tako, da so se iz minimalne plače izvzeli nekateri dodatki (dodatek za nočno delo, dodatek za delo v nedeljo, dodatek za delo ob praznikih in dela prostih dnevih). S tem se je odpravila možnost nastanka primerov, da bi prejemniki minimalne plače z večjim obsegom nočnega dela oziroma dela ob nedeljah, praznikih in prostih dnevih prejeli nižjo neto plačo, kot če na te dneve oziroma ponoči ne bi delali. Z davčnim letom 2018 se je z odpravo nezveznosti dodatne splošne olajšave glede na višino, uvedel mehanizem, ki preprečuje, da zavezanec ob povečanju bruto plače prejme nižjo neto plačo.

Z začetkom leta 2019 so se začele uporabljati spremembe zakona, ki ureja minimalno plačo. Od 1. januarja 2019 velja višja minimalna plača, od 1. januarja 2020 pa se bo minimalna plača še dodatno zvišala, dodatno pa se bodo iz opredelitve definicije minimalne plače izvzeli vsi dodatki, določeni z zakoni in drugimi predpisi ter kolektivnimi pogodbami, del plače za delovno uspešnost in del plače za poslovno uspešnost, dogovorjeno s kolektivno pogodbo ali pogodbo o zaposlitvi.

Z dvigom splošne olajšave se bo posredno upoštevala tudi uskladitev splošne olajšave z rastjo cen in povečala skupna splošna olajšava. Dodatno se spreminja tudi mehanizem določitve dodatne splošne olajšave tako, da se ukine konstantno določena najvišja dodatna splošna olajšava in se vsem zavezancem z bruto dohodki do 13.316,83 EUR prizna linearno določena dodatna splošna olajšava v odvisnosti od višine skupnega dohodka.

b) Protiukrepi razbremenitvi dohodkov iz dela

Omejitev znižanja davčne osnove od dohodka iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo

Razbremenitev dela bo opravljena na podlagi prestrukturiranja davčnih bremen, saj je treba slediti tudi cilju zagotovitve in ohranitve dolgoročne stabilnosti javnih financ ter ohranitve ustrezne ravni javnega dolga. Sestavni del ukrepov za prestrukturiranje so tudi ukrepi na področju davka od dohodkov pravnih oseb. Na področju davka od dohodkov pravnih oseb se tako za protiukrep izpada finančnih učinkov zaradi razbremenitve dohodkov iz dela predlaga uvedba omejitve znižanja davčne osnove za zavezance, ki v tekočem davčnem obdobju ne izkazujejo davčne izgube.

Po ZDoh-2 se obdavčujejo tudi dohodki fizičnih oseb, doseženi z opravljanjem dejavnosti. Dohodki,

doseženi z opravljanjem dejavnosti, se obdavčujejo po ZDoh-2, če jih dosega fizična oseba, oziroma po Zakonu o davku od dohodka pravnih oseb, če jih dosega pravna oseba. Pri oblikovanju davčne obravnave je treba v največji možni meri zasledovati enako davčno obravnavo subjektov, ki dosegajo dohodke z opravljanjem dejavnosti, ne glede na njihov status (pravna oseba, fizična oseba, ki opravlja dejavnost). Fizične osebe, ki opravljajo dejavnost ter ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov, so tako na ravni dohodkov iz dejavnosti upravičene do primerjalno enakih znižanj davčne osnove (davčne olajšave, pokrivanje davčne izgube iz preteklih let) kot pravne osebe. Z uvedbo omejitve znižanja davčne osnove za pravne osebe je treba smiselno podobno obravnavo uvesti tudi za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost.

Leta 2018 je bilo 118.796 zavezancev za dohodnino od dohodka iz dejavnosti. Od teh je 65.929 zavezancev (55 %) davčno osnovo ugotavljalo na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov, ustvarili pa so 5.833 mio EUR prihodkov. Pozitivno davčno osnovo pred znižanji je imelo 54.665 zavezancev in je znašala 535 mio EUR. Znižanje davčne osnove je uveljavljalo 18.163 zavezancev v skupni višini 100 mio EUR. Po odštetu znižanj davčne osnove je pozitivno davčno osnovo za dohodnino pred uveljavljanjem dohodninskih olajšav imelo 53.463 zavezancev (tako imenovani normiranci niso upoštevani) in je znašala 435 mio EUR. Ob upoštevanju dohodninskih olajšav in lestvice za odmero akontacije dohodnine za leto 2018 je davčna obveznost za 26.068 zavezancev znašala skupno 58 mio EUR (tako imenovani normiranci niso upoštevani).

Preglednica 5: Struktura zavezancev za dohodnino od dohodka iz dejavnosti, ki so davčno osnovo ugotavljali na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ter so v letu 2018 uveljavljali znižanje davčne osnove in davčne olajšave, vezane na opravljanje dejavnosti, zneski v mio EUR

Razmerje med olajšavami in davčno osnovo	Število zavezancev	Prihodki	Dav. osn. pred znižanji, vezanimi na opravljanje dej.	Znižanja dav. osn. in davčne olajšave	Osnova za dohodnino pred uveljavljanjem doh. ol.
Do 50 %	12.570	2.223	216,4	28,5	187,8
50–63 %	2.436	315	25,4	13,9	11,5
63–75 %	902	254	18,9	12,9	6,0
75–100 %	1054	501	36,8	32,1	4,7
Maksim. (100 %)	1.201	265	12,9	12,9	0,0
SKUPAJ	18.163	3.559	310	100	210

Vir: Obračuni akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti, FURS, lastni izračuni MF.

Skupna davčna osnova zavezancev, ki so davčno osnovo ugotavljali na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ter so uveljavljali znižanje davčne osnove, je za leto 2018 znašala 300 mio EUR. Skupna vrednost znižanj davčne osnove je znašala 92 mio EUR, od katerih je bila/bilo/so bile:

- 76 mio EUR olajšava za investiranje,
- 14 mio EUR znižanje davčne osnove za pokrivanje izgube iz preteklih let,
- 3 mio EUR olajšava za zaposlovanje invalidov,
- 7 mio EUR druge olajšave.

Skupna osnova za davek teh zavezancev je tako znašala 210 mio EUR.

– Omejitev znižanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti
Primerljivo z drugimi fizičnimi osebami, ki dosegajo dohodek iz dejavnosti in ga ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se tudi za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske

dejavnosti, ki so določeni pavšalno, na podlagi katastrskega dohodka in pavšalne ocene dohodka na čebelji panj, predlaga rešitev, da se znižanje davčne osnove omejuje le do določenega praga, primerljivega z zavezanci, ki dosegajo dohodek iz dejavnosti in ga ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, s čimer se onemogoči, da se z uveljavljanjem olajšav davčna osnova iz tega naslova izniči.

Po ZDoh-2 lahko zavezanci za dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti uveljavljajo le olajšavo za investiranje v to dejavnost. Olajšava je omejena na vlaganja v osnovna sredstva, ki niso zemljišča, stavbe in motorna vozila, ki niso del kmetijske mehanizacije. Po veljavni rešitvi je mogoče investicijska vlaganja v dejanski višini uveljaviti za pet let do višine davčne osnove.

Leta 2017 je po podatkih odmere dohodnine dohodek iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti imelo 110.645 zavezancev, katerih skupni bruto dohodek je znašal nekaj več kot 100 mio EUR. Od teh je investicijsko olajšavo uveljavljalo le 4.811 zavezancev s skupnim bruto dohodkom v višini 15,8 mio EUR.

– Zvišanje stopnje dohodnine od dohodka iz kapitala

Sestavni del ukrepov za prestrukturiranje davčnih bremen so tudi ukrepi na področju zvišanja stopnje dohodnine od dohodkov iz kapitala.

Po ZDoh-2 se dohodki fizičnih oseb obdavčujejo na dva načina. Sintetični način obdavčevanja, po katerem se dohodnina obračunava od vseh dohodkov fizičnih oseb, ki jih te prejmejo v posameznem davčnem letu, ne glede na to, od kod so prejeti, z enim davkom, po progresivnih davčnih stopnjah in ob upoštevanju davčnih olajšav, ter cedularni način obdavčevanja, po katerem se nekateri dohodki, obdavčujejo z dohodnino po proporcionalni stopnji brez upoštevanja davčnih olajšav. Do obsežne novele ZDoh-1D (Uradni list RS, št. 115/05), ki je začela veljati 1. januarja 2006, so se vsi dohodki fizičnih oseb obdavčevali sintetično po progresivnih davčnih stopnjah, s 1. januarjem 2006 pa je začela veljati ureditev, na podlagi katere se je pri obdavčevanju dohodkov fizičnih oseb z dohodnino določilo izhodišče, da se dohodki glede na njihovo naravo lahko obravnavajo različno. Nekateri dohodki, kot so dohodki iz zaposlitve, dohodki iz dejavnosti, dohodki iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodki iz oddajanja premoženja v najem, dohodki iz prenosa premoženjske pravice in drugi dohodki, so se še naprej obdavčevali po progresivnih stopnjah (sintetično), medtem ko se preostale vrste dohodka fizičnih oseb (to so obresti, dividende in dobički iz kapitala) od takrat obdavčujejo po proporcionalnih stopnjah (cedularno). Taka ureditev je bila prenesena tudi v ZDoh-2. Z novelo ZDoh-2L (Uradni list RS, št. 94/12), ki se je začela uporabljati 1. januarja 2013, je bila uvedena cedularna obdavčitev tudi za dohodke iz oddajanja premoženja v najem in dohodke iz dejavnosti, za katere je davčna osnova določena upoštevanje dejanske prihodke in normirane odhodke.

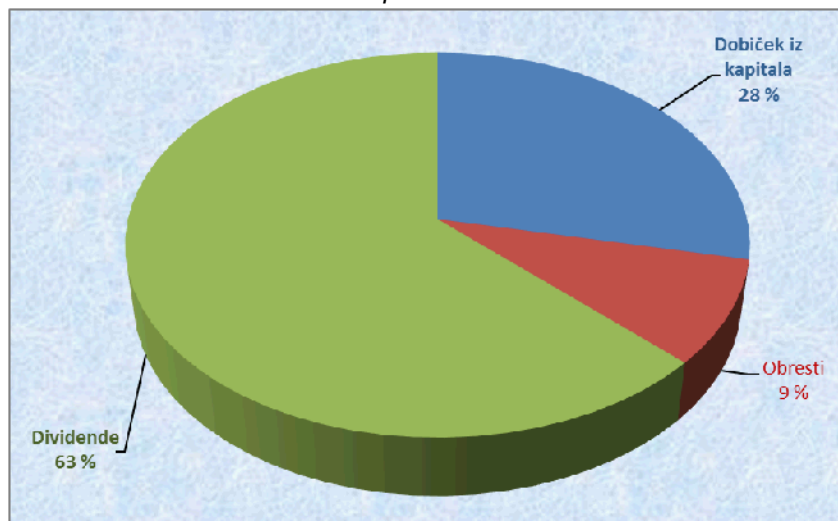
Dohodki iz kapitala se obdavčujejo z dohodnino po 25-odstotni stopnji (*op.: v letih 2007–2012 so se obdavčevali po 20-odstotni stopnji, z izjemo obresti, ki so se leta 2007 obdavčevale po 15-odstotni stopnji*), ki pa se v primeru dobička iz kapitala zniža za vsakih dopolnjenih pet let imetništva kapitala (tj. po petih letih imetništva je stopnja 15-odstotna, po desetih je 10-odstotna, po petnajstih 5-odstotna, po dvajsetih letih imetništva pa se davek ne plačuje več). Obresti, ki jih doseže rezident, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji, ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, se obdavčujejo samo v delu obresti, ki presega 1.000 EUR letno.

Davčni zavezanci so imeli leta 2017 skupno 619,4 mio EUR dohodka iz kapitala in davek odmerjen v višini 123,5 mio EUR, od tega predstavlja dohodek iz dobička iz kapitala 28 %, obresti 9 % in dividende 63 %. Dividende je prejelo 100.040 zavezancev, ki so plačali 94,5 mio EUR davka. Dobiček iz kapitala je znašal 170,9 mio EUR, od tega je bilo iz naslova odsvojitve kapitala 123,2 mio EUR, od odsvojitve nepremičnin pa 47,8 mio EUR. Glede na dobo imetništva kapitala pri odsvojitvi kapitala je bilo 20 % dobička ustvarjenega do 5 let lastništva, 27 % od 5 let do 10 let, 37 % od 10 let do 15 let in 17 % nad 15 let. Glede na dobo imetništva nepremičnin je bilo 32 % dobička ustvarjenega do 5 let lastništva, 28

% od 5 let do 10 let, 39 % od 10 let do 15 let in 1 % nad 15 let.

Leta 2017 so imeli davčni zavezanci skupno 30,6 mio EUR dohodka iz obresti na denarne depozite. Od tega so imeli rezidenti 21,8 mio EUR dohodka iz neobdavčenih obresti do 1.000 EUR in nekaj manj kot 9 mio EUR obdavčljivih obresti na denarne depozite. Zaznati je, da se je zaradi nižanja obrestnih mer realizacija prihodkov iz tega naslova nižala, saj so obrestne mere za depozite glavnih valut namreč padle s približno 4 - 5 % na blizu 0 %.

Slika 4: Struktura dohodka iz kapitala v letu 2017

Vir: FURS.

Preglednica 6: Porazdelitev obdavčljivega dohodka po posameznih vrstah dohodka iz kapitala za leto 2017, v EUR

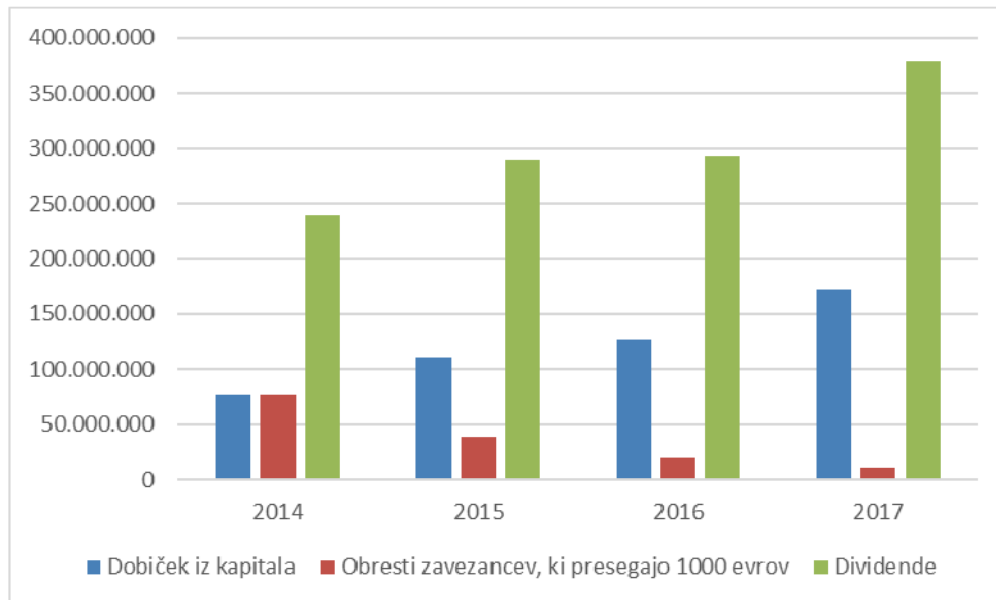
NAZIV VIRA	Dohodek	Število zavezancev	Davek
Dobiček iz kapitala	170.936.512	45.083	23.034.199
<i>Dobiček iz kapitala – odsvojitve kapitala</i>	123.173.570	19.092	15.611.080
<i>Dobiček iz kapitala – odsvojitve nepremičnin</i>	47.762.942	26.578	7.423.119
Obresti na denarne depozite – SKUPAJ	55.506.252	518.828	2.705.424
<i>Obresti fizičnih oseb, dosežene na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU – neobdavčene obresti do 1.000 EUR</i>	44.197.586	512.086	
<i>Obresti zavezancev, ki presegajo 1.000 EUR</i>	11.308.666	6.742	2.705.424
Obresti*	13.152.642	8.064	3.258.926
Obresti iz finančnega najema	0	0	0
Obresti na obveznice »SOS2E«, izplačane upravičencem	75.144	59	18.786
Dividende	379.352.476	100.040	94.522.043
Obresti, izplačane preko posrednika, ki ni dolžan izračunati in odtegniti davka	153.365	911	0
Dividende, izplačane preko posrednika, ki ni dolžan izračunati in odtegniti davka	128.032	109	4.312
Obresti, dosežene ob odsvojitvi ali pri odkupu diskontiranega dolžniškega vrednostnega papirja	96.365	129	85
Skupaj	619.400.788	154.395	123.543.775

* Podatki o obrestih od posojil, obrestih od dolžniških vrednostnih papirjev, o dohodku iz življenjskega zavarovanja, dohodku, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov vzajemnega sklada v obliki obresti, o nadomestilu,

ki ne pomeni vračila glavnice iz finančno-dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno-dolžniškega razmerja zaradi inflacije, o diskontih, bonusih, premijah in podobnih dohodkih iz finančno-dolžniškega razmerja ali dogovora, ki zadeva finančno-dolžniško razmerje.

Vir: FURS.

Slika 5: Porazdelitev obdavčljivega dohodka po posameznih vrstah dohodka iz kapitala primerjalno za leta od 2013 do 2017, v EUR

Vir: FURS.

– Zvišanje stopnje dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem

Sestavni del ukrepov za prestrukturiranje davčnih bremen so tudi ukrepi na področju zvišanja stopnje dohodnine od dohodkov iz oddajanja premoženja v najem.

Dohodek fizičnih oseb iz oddajanja premoženja v najem se je do vključno leta 2012 vključeval v letno davčno osnovo za odmero dohodnine in obdavčeval po progresivnih davčnih stopnjah. Z novelo ZDoh-2L (Uradni list RS, št. 94/12) je bila z davčnim letom 2013 uvedena cedula obdavčitev tudi za dohodke iz oddajanja premoženja v najem. Na podlagi spremembe zakona se je tako določilo, da se dohodki iz oddajanja premoženja v najem obdavčujejo z dohodnino po 25-odstotni proporcionalni stopnji, enako kot velja za dohodke iz kapitala, in ne več po progresivnih stopnjah. Pri določanju davčne osnove se priznajo normirani stroški v višini 10 % ali dejanski stroški vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja, če jih v času oddajanja v najem za navedeno premoženje plačuje davčni zavezanec sam. Dejanski stroški se priznajo na podlagi računov.

Cilj uvedbe cedularne obdavčitve je bil predvsem doseči pregledno in predvidljivo davčno obravnavo, namenjeno stimuliranju trga oddajanja nepremičnin v najem s strani posameznikov, ki imajo neuporabljene nepremičnine, ter spodbuditi k prostovoljnemu napovedovanju teh dohodkov tiste davčne zavezanke, ki do tedaj teh dohodkov niso napovedovali. Obenem se je z uvedbo cedularnosti, v povezavi z znižanjem višine priznanih normiranih stroškov na 10 % od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, želela poudariti pomembnost uveljavljanja dejanskih stroškov vzdrževanja premoženja, ki jih za premoženje, oddano v najem, plačuje zavezanec sam in se zavezancem priznavajo na podlagi računov. Taka ureditev naj bi najemodajalce dodatno spodbujala, da od ponudnikov storitev, povezanih z vzdrževanjem premoženja, zahtevajo izdajo računa.

Davčni zavezanci so imeli leta 2017 skupno nekaj manj kot 230 mio EUR obdavčljivega dohodka iz oddajanja premoženja v najem, od katerega je 95.589 zavezancev plačalo nekaj več kot 50,6 mio EUR

davka. Med vsemi zavezanci je 88 % oziroma 84.206 zavezancev uveljavljalo normirane stroške v višini 10 %, medtem ko jih je le 5 % uveljavljalo dejanske stroške, ki so bili višji od 10 %. Med vsemi zavezanci je bilo približno 7 % takih, ki niso imeli priznanih stroškov oziroma so bili ti pod 10 % normiranih stroškov.

1.3. Druge rešitve

– Spremembe na področju prijave prebivališča

Skupno gospodinjstvo je bilo po Zakonu o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 59/06 – uradno prečiščeno besedilo, 111/07 in 52/16 – ZPPreb-1; v nadaljnjem besedilu ZPPreb) opredeljeno kot življenjska (skupno prebivanje) in ekonomska (skupno porabljanje dohodka) skupnost ljudi in tako neločljivo povezana s prijavljenim istim stalnim prebivališčem ljudi v skupnem gospodinjstvu. Zakon o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 52/16; v nadaljnjem besedilu: ZPPreb-1) navedeno evidenco ukinja z 31. decembrom 2020. Na navedeno evidenco se veže posebna olajšava za vzdrževanega otroka, starejšega od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in (med drugimi pogoji) živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu, ter za starše oziroma posvojitelje zavezanca, če (med drugimi pogoji) živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu. Poleg tega se na evidenco gospodinjstev sklicuje tudi opredelitev kmečkega gospodinjstva, ki je (med drugimi pogoji) skupnost ene ali več fizičnih oseb, članov enega ali več gospodinjstev, evidentiranih na istem naslovu. Upošteva se dejstvo, da po 31. decembru 2020 podatka o skupnem gospodinjstvu ne bo več mogoče dobiti iz uradne evidence, je treba spremeniti navedene zakonske določbe tako, da se bodo lahko nemoteno izvajale.

– Spremembe in uveljavitev nove zakonodaje s področja invalidov

1. januarja 2019 (razen III. poglavja zakona, ki začne veljati 1. januarja 2022 in se nanaša na nove socialne storitve socialnega vključevanja) je začel veljati Zakon o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list, št. 30/18; v nadaljnjem besedilu: ZSVI). Z dnem začetka veljavnosti tega zakona je prenehal veljati Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb (Uradni list SRS, št. 41/83, Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 122/07 – odl. US, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A; v nadaljnjem besedilu: ZDVDTP). Zakona sta vsebinsko primerljiva, sta pa v določenem obsegu tudi različna, zato je treba to različnost vpeljati v ZDoh-2 oziroma ga prilagoditi. Spremembe so potrebne, ker se širijo tako pravice kot krog oseb, ki so do njih upravičene. Predvsem ZSVI v primerjavi z ZDVDTP za pridobitev statusa invalida ne zahteva več, da gre za osebo, ki se ne more usposobiti za samostojno življenje in delo.

Zaradi uveljavitve novega ZSVI je treba prilagoditi določbe ZDoh-2, ki se nanašajo na oprostitve plačila dohodnine, in sicer je treba dodatek za tujo nego in pomoč po ZDVDTP spremeniti v dodatek za pomoč in postrežbo po ZSVI, dodatno pa je treba prilagoditi tudi druge določbe zaradi razveljavitve ZDVDTP in uveljavitve ZSVI.

Zaradi spremembe pogojev za pridobitev statusa invalida po ZSVI in sprememb na področju družinske zakonodaje (opisano v nadaljevanju), je treba prilagoditi tudi pravico do uveljavitve posebne olajšave za vzdrževane družinske člane – otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo.

Na področju socialne funkcije države in varstva pravic invalidov se je 1. januarja 2019 začel uporabljati tudi Zakon o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17 in 31/18, v nadaljnjem besedilu: ZOA), ki je uredil pravico do osebne asistencije za osebe z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami. Gre za pravico navedenih oseb v obliki pomoči pri vseh tistih opravilih in dejavnostih, ki jih ne morejo izvajati same ter jih vsakodnevno potrebujejo za neodvisno in aktivno življenje in za enakopravno vključitev v družbo. ZOA določenim upravičencem omogoča, da namesto osebne asistencije izberejo denarno nadomestilo – komunikacijski dodatek. Te nove storitve in komunikacijski dodatek so za te upravičence dohodki, ki so primerljivi z drugimi storitvami v naravi oziroma dohodki, ki so v skladu z 21. členom ZDoh-2 oproščeni plačila dohodnine, zato je treba zaradi

ustavnega načela enakosti pred zakonom tudi navedene dohodke obravnavati enako in jih umestiti med dohodke, ki so oproščeni plačila dohodnine.

Za dosledno ureditev področja dohodkov invalidov v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi je treba na enak način, torej v poglavje o oprostitvi plačila dohodnine, v ZDoh-2 prenesti tudi Zakon o izenačevanju možnosti invalidov (Uradni list RS, št. 94/10, 50/14 in 32/17; v nadaljnjem besedilu: ZIMI), ki prav tako ureja pravice invalidov do določenih ugodnosti v obliki storitev ali drugih ugodnosti v naravi.

– Spremembe na področju družinske zakonodaje

15. aprila 2019 se je v celoti začel uporabljati Družinski zakonik (Uradni list RS, št. 15/17, 21/18 – ZNOrg in 22/19; v nadaljnjem besedilu: DZ), ki prinaša novosti na področju roditeljske pravice (prej) oziroma starševske skrbi (v skladu z DZ). Starševska skrb je staršem dana na podlagi 54. člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Ustava), v skladu s katerim imajo starši pravico in obveznost vzdrževati, izobraževati in vzgajati svoje otroke. Z izrazom otrok se v skladu z ustavnimi določbami in Konvencijo o človekovih pravicah opredeli človeško bitje, mlajše od 18 let (razen če polnoletnosti ne pridobi že prej). Roditeljska pravica (starševska skrb) zato praviloma preneha s polnoletnostjo, po njej pa se polnoletni osebi ne nudi več posebno družbeno varstvo, ki gre otroku. Po polnoletnosti oseba, ki zaradi svoje šibkosti ni sposobna sama varovati svojih pravic, uživa posebno varstvo na temelju pravic, ki jih država zagotavlja v okviru splošne socialne funkcije. Zato je bil z DZ ukinjen institut podaljšanja roditeljske pravice, vključno z ukinitvijo bremena preživljanja nepreskrbljene osebe z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, in so bile uvedene druge rešitve za polnoletne, ki same ne morejo varovati svojih pravic. Z ukinitvijo instituta podaljšanja roditeljske pravice je tako odpadlo tudi razlikovanje obveznosti staršev do preživljanja polnoletnih otrok glede na to, ali gre za otroka z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ali ne. Breme preživljanja se je v skladu z zakonodajo, ki ureja socialno vključevanje invalidov, preneslo na državo, ki ga ureja z ZSVI.

Zaradi navedene odprave razlikovanja nepreskrbljenih polnoletnih otrok glede na to, ali gre za otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ali ne, je treba v določeni meri v pogojih približati tudi pravico do uveljavljanja posebne olajšave za vzdrževane družinske člane za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo. Razlikovanje med njimi pa ostaja, saj se tudi z davčno politiko zasleduje posebna družbena skrb za osebe z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

– Spremembe na področju nevladnih organizacij

Zakon o nevladnih organizacijah (Uradni list RS, št. 21/18; v nadaljnjem besedilu: ZNOrg) je začel veljati leta 2018. Ta zakon na novo celovito ureja področje nevladnih organizacij, in sicer opredeljuje nevladno organizacijo, določa pogoje za podelitev statusa nevladne organizacije v javnem interesu, pravice in obveznosti nevladnih organizacij ter ureja evidenco organizacij s statusom nevladne organizacije v javnem interesu.

ZDoh-2 v 142. členu ureja namenitev dela dohodnine za donacije, pri čemer po veljavni ureditvi določa tudi splošnokoristne namene za namene tega člena. Ker po novem ZNOrg določa pogoje za podelitev statusa nevladne organizacije v javnem interesu, ni več potrebe po posebnem določanju namenov za subjekte, ki so upravičeni do dela dohodnine za donacije po ZDoh-2 samo za namene ZDoh-2, zato se predlaga, da se 142. člen ZDoh-2 v splošnem veže na subjekte, ki jim je status delovanja v javnem interesu priznan po ZNOrg. Med upravičenci pa ostajajo subjekti s posebnim statusom, to so politične stranke, registrirane verske skupnosti in cerkve ter reprezentativni sindikati.

– Olajšava za študente in dijake

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (ZDoh-2L) iz leta 2012 se je posebna osebna olajšava rezidenta, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, znižala z zneska splošne olajšave na znesek 75 % splošne olajšave. Znižanje posebne osebne olajšave od dohodkov iz naslova študentskega dela je pomenil ukrep v smeri zmanjševanja razlik v davčni obravnavi dohodkov iz

pogodbenega dela po ZDoh-2 in tudi ukrep zniževanja davčnih potroškov v razmerah finančne in gospodarske krize. Cilj ukrepa je bil zmanjšati ugodnejši davčni položaj izvajalcev tega dela, torej dijakov in študentov, hkrati pa se je s tem ukrepom tudi povečala skupna obremenitev na neto dohodke od študentskega dela, kar je posredno pomenilo tudi pritisk na povečanje stroškov delodajalcev. Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 94/14) je bila uvedena obveznost obračuna in plačila obveznih prispevkov za socialno varnost od dohodkov iz naslova študentskega dela, kar je povečalo stroške dela in tudi pritisk na zmanjšanje distorzij, ki so se pojavile na trgu dela.

Zaradi bistveno spremenjenih razmer in položaja dijakov in študentov, ki delajo, glede na leto 2012, v katerem je bilo sprejeto znižanje posebne osebne olajšave za rezidenta do dopolnjenega 26. leta, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, ter zaradi systemskega in preglednega urejanja davčnih vsebin v davčnih predpisih in zagotavljanja pravne varnosti se je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini (ZDoh-2S) z davčnim letom 2018 povečala posebna osebna olajšava za rezidente, ki se izobražujejo in imajo status dijaka ali študenta, s 75 % zneska splošne olajšave na 100 % zneska splošne olajšave.

Ker je bila z davčnim letom 2018 navedena olajšava že zvišana, dodatno zvišanje in ohranitev zveznosti te olajšave s splošno olajšavo ne sledi več njenemu namenu, izkrivljalo bi zaposlitveno sliko na trgu dela in omogočilo še ugodnejše obravnavanje prekarnega dela, zato se predlaga ohranitev višine posebne osebne olajšave za dijake in študente na višini 3.302,70 EUR in ukinitve vezanosti na splošno olajšavo. S tem se ta olajšava tudi izenačuje z drugimi olajšavami tako, da se določi v absolutnem znesku.

Po podatkih odmere dohodnine za leto 2017 je populacija zavezancev, ki so prejeli dohodke iz študentskega dela in so bili upravičeni do posebne osebne olajšave za dohodke od študentskega dela, štela 97.102 zavezancev, ki so prejeli dohodke v višini skupno nekaj več kot 246 mio EUR. Skupni znesek uveljavljene posebne osebne olajšave za dijake in študente je znašal nekaj manj kot 128 mio EUR.

– Akontacija dohodnine od dohodkov iz delovnega razmerja

V skladu z drugim odstavkom 127. člena ZDoh-2 se za glavnega delodajalca šteje tisti delodajalec, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodkov iz delovnega razmerja. Glavni delodajalec mora akontacijo dohodnine izračunati tako, da uporabi stopnje dohodnine in lestvico iz 122. člena ZDoh-2 ter olajšave iz tretjega odstavka 127. člena ZDoh-2, preostali delodajalci pa akontacijo dohodnine (ob določenih izjemah) od dohodkov iz delovnega razmerja izračunajo po 25-odstotni stopnji. V praksi se, predvsem v zvezi z dohodki iz pokojnin, nadomestil in drugih dohodkov iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja, pojavljajo težave glede nesorazmerno visoko izračunane akontacije dohodnine glede na letno odmero dohodnine, tako zaradi delodajalcev, ki niso seznanjeni s svojim statusom, ali se štejejo za glavnega delodajalca ali ne, kot tudi zaradi nezmožnosti upoštevanja olajšav iz tretjega do šestega odstavka 112. člena ZDoh-2 (osebne olajšave v obliki davčnega kredita v višini 13,5 % odmerjenega dohodka) pri izplačevalcu dohodka, ki se ne šteje za glavnega delodajalca. Zato je smiselno dopolniti določbe o glavnem delodajalcu tako, da se zahteva izjava zavezancev o tem, ali je izplačevalec dohodka glavni delodajalec ali ne, in dodati določbo o upoštevanju olajšav iz tretjega do šestega odstavka 112. člena pri vsakem izplačilu dohodkov, v zvezi s katerimi so določene te olajšave, ne glede na status izplačevalca dohodka.

– Spremembe mednarodnih davčnih pravil

Po zakonu, ki ureja dohodnino, ima dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50 % vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji, vir v Sloveniji. Navedeno pravilo omogoča izvajanje pravice obdavčevanja po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki jih je sklenila Slovenija in vključujejo določbe, podobne

četrtemu odstavku 13. člena Vzorčne davčne konvencije OECD. V Vzorčni davčni konvenciji OECD je bil leta 2017 spremenjen oziroma dopolnjen četrti odstavek 13. člena, tako da je bil v določbo dodan pogoj izhajanja vrednosti deleža iz nepremičnin kadar koli v določenem obdobju pred odtujitvijo deleža, in ne le v času odtujitve deleža. Tako spremenjena določba je bila vključena tudi v 9. člen Večstranske konvencije o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 2/18). Zaradi navedenega se predlaga, da se podoben časovni pogoj doda tudi v zgoraj navedeno pravilo vira dohodka v zakonu, ki ureja dohodnino.

– Dohodki iz kapitala

Po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, se lahko na podlagi družbene pogodbe določi, da morajo družbeniki po ustanovitvi družbe poleg osnovnih vložkov vplačati tudi naknadna vplačila. Tovrstna vplačila tvorijo kapitalske rezerve družbe in se izkažejo v bilanci stanja družbe. Naknadna vplačila se družbenikom lahko vrnejo, če niso namenjena za kritje osnovnega kapitala ob izgubi. V veljavnem zakonu, ki ureja dohodnino, takšna vplačila oziroma njihova vračila niso posebej urejena. Vrhovno sodišče je (v sodbi X Ips 23/2018 z dne 16. 1. 2019) v konkretnem primeru, v katerem je zavezanec poleg osnovnega vložka v gospodarsko družbo vplačal tudi naknadno vplačilo, presodilo, da se naknadna vplačila v kapital družbe z omejeno odgovornostjo vštevajo v nabavno vrednost kapitala po prvem odstavku 98. člena ZDoh-2. Podlaga za navedeno stališče sodišča je bilo predvsem splošno izhodišče, da je pri obdavčitvi treba slediti ekonomski vrednosti dohodka, saj gre za odraz ustavnega načela enakosti javnih bremen. Po presoji sodišča pa je treba tudi z vidika načela davčne pravičnosti kot enega od vidikov enakosti pred zakonom (14. člen Ustave) pri obdavčenju z dohodnino izhajati iz dejansko ustvarjenega povečanja premoženja. Predlaga se, da se naknadna vplačila in njihova vračila v zakonu, ki ureja dohodnino, posebej in celovito uredijo.

Dohodki iz življenjskega zavarovanja, ne glede na to v kakšni obliki in kdaj so doseženi, se po veljavnem zakonu, ki ureja dohodnino, obdavčujejo kot obresti po proporcionalni stopnji dohodnine. Davčna osnova od tovrstnega dohodka, doseženega ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, se ugotavlja kot razlika med prejetim izplačilom in vplačilom. Davčna osnova od drugih tovrstnih dohodkov se določa po splošnem pravilu za določanje davčne osnove od dohodka v obliki obresti. Predlaga se, da se jasneje in v enem členu določi davčna osnova od različnih oblik dohodkov, ki so doseženi iz življenjskega zavarovanja.

V praksi so se v zadnjem obdobju začele pojavljati nekatere nove oblike dohodkov, ki izvirajo iz naložb zavezancev ali so povezane z njimi, a se po veljavnem zakonu, ki ureja dohodnino, ne obdavčujejo kot dohodki iz kapitala po proporcionalnih stopnjah dohodnine, temveč kot drugi dohodek po progresivnih stopnjah dohodnine. Tako se predlaga, da se med dohodke iz kapitala uvrstijo tudi dodatna izplačila, ki so povezana z odsvojitvijo deležev v gospodarskih družbah v primerih, ko se kupec in prodajalec ne moreta sporazumeti o ceni in v pogodbo vključita določbo, po kateri bo kupec prodajalcu v prihodnjem obdobju izplačal taka dodatna izplačila, katerih višina bo odvisna od prihodnjih poslovno-finančnih ciljev družbe. Podobno se predlaga, da se med dohodke iz kapitala uvrstijo tudi dohodki v obliki nadomestil izgube vloženi sredstev zavezanca, dosežene pri upravljanju premoženja, ki jih upravljavci premoženja plačajo strankam, ter da se jasno določi, da se za obresti šteje tudi nadomestilo, ki ga upravljavec premoženja zavezanca zagotovi v primeru zajamčene vrednosti premoženja v upravljanju.

Po veljavnih določbah ZDoh-2 se dohodek, ki ga delničar oziroma družbenik doseže v obliki izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe, obravnava kot dohodek iz odsvojitve delnic oziroma deležev, razen če gre za prikrito izplačevanje dobička, kar pa se praviloma ugotavlja v postopkih davčnega nadzora. Davčni organ v praksi izvajanja ZDoh-2 ugotavlja, da se zavezanci (najpogosteje družbeniki enoosebnih družb z osnovnim kapitalom v višini 7.500 EUR lahko pa tudi več družbenikov (dva, trije) v družbah z visokim osnovnim kapitalom, ki so medsebojno poslovno ali družinsko tesno povezani) odločajo za odsvojitve (dela) deleža svoji družbi za visok znesek/izplačilo, ki ustreza vrednosti prenesenih dobičkov iz

preteklih let, pri čemer se navedeni vzorec običajno v določenem časovnem obdobju večkrat ponovi, družbeniki pa v tem obdobju ne izgubijo korporacijskih pravic v lastni družbi. Prav tako pa tudi ni utemeljenih poslovnih razlogov za odsvojitve deleža svoji družbi. Po ugotovitvah davčnega organa je v teh primerih razlog za odkup lastnih deležev praviloma ugodnejša davčna obravnava razdeljenih zadržanih dobičkov, saj so dividende obdavčene z dohodnino po 25-odstotni stopnji (oziroma v primeru prejemnikov nerezidentov po nižji stopnji iz mednarodne pogodbe o izogibanju dvojnega obdavčevanja), stopnja dohodnine od dobička iz kapitala (ki se plačuje od razlike med vrednostjo deležev ob odsvojitvi in vrednostjo deležev ob pridobitvi) pa se z daljšanjem obdobja imetništva kapitala znižuje, pri čemer ni zanemarljivo, da se pozitivna davčna osnova iz dobička iz kapitala na letni ravni lahko poračunava z negativno. Upoštevati je treba tudi, da se povečanje osnovnega kapitala iz sredstev družbe od začetka leta 2007 ne obdavčuje več z dohodnino kot dividenda družbenikov, za namene ugotavljanja dobička iz odsvojitve tako pridobljenih povečanih deležev družbenikov pa se običajno šteje, da je nabavna vrednost tako pridobljenega povečanega deleža enaka nič. Zaradi navedenega in upoštevanja veliko tveganje, ki ga na tem področju zaznava davčni organ,⁴ se predlaga nova opredelitev načina obdavčitve dohodka, ki ga delničar oziroma družbenik doseže v obliki izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe. Glavna razloga za predlagane spremembe sta torej preprečiti v praksi ugotovljene zlorabe predpisov in zagotoviti obdavčitev tovrstnega dohodka po njegovi ekonomski vsebini.

Po veljavnih določbah ZDoh-2 se normirani stroški, povezani s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, pri obdavčevanju dobička iz kapitala priznavajo tako, da se nabavna vrednost kapitala poveča za 1 %, vrednost kapitala ob odsvojitvi pa zmanjša za 1 %, kar pomeni, da se ti stroški priznavajo tudi v primerih, ko je razlika med nabavno vrednostjo kapitala in vrednostjo kapitala ob odsvojitvi pred upoštevanjem tovrstnih stroškov negativna (izguba) in obveznost plačila dohodnine od dobička iz kapitala torej sploh ne nastane. Tako priznavanje stroškov torej poveča dejansko realizirano negativno razliko (izgubo) in zato, ker se po ZDoh-2 v letu, za katero se odmerja dohodnina, izgube poračunavajo z dobički iz odsvojitve kapitala, tudi zmanjšuje pozitivno davčno osnovo (dobička) iz odsvojitve drugega kapitala. Davčni organ je pri izvajanju ZDoh-2 zaznal izogibanje davku z uporabo posebnih tehnik in infrastruktur, s katerimi zavezanci z velikim številom transakcij, v katerih ne realizirajo izgube, a jo zaradi načina priznavanja normiranih stroškov realizirajo za namen obdavčitve po ZDoh-2, s temi izgubami v letu, za katero se odmerja dohodnina, zmanjšujejo pozitivno davčno osnovo od dobička iz odsvojitve drugega kapitala. Upoštevanje navedeno se predlaga sprememba priznavanja normiranih stroškov, povezanih s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, pri ugotavljanju dobička, doseženega z odsvojitvijo kapitala, tako da se v učinku s priznanimi normiranimi stroški ne bi mogla za namen obdavčitve po ZDoh-2 realizirati izguba.

– Jasnejša ureditev izključitve določenih prihodkov in odhodkov iz dohodkov iz dejavnosti in s tem povezana jasna opredelitev nabavne vrednosti in časa pridobitve relevantnih finančnih instrumentov oziroma deležev po poglavju III.6.3. ZDoh-2 (Dobiček iz kapitala)

V skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi (v nadaljnjem besedilu: SRS) se finančna naložba pripozna po pošteni vrednosti, za razliko med pošteno vrednostjo in nižjo nabavno vrednostjo pa se pripoznajo finančni prihodki, ki povečujejo davčno osnovo zavezancev, ki dosegajo dohodke iz III.3. poglavja ZDoh-2 (dohodki iz dejavnosti). V skladu s 54. členom ZDoh-2 se določeni prihodki, ki jih zavezanci, ki dosegajo dohodke iz dejavnosti, v skladu s SRS izkazujejo v sredstvih podjetja, izključujejo iz prihodkov po III.3. poglavju ZDoh-2. Ker se v praksi davčnega organa pojavljajo vprašanja glede vrednosti takega kapitala ob pridobitvi v povezavi s problematiko dvojnega obdavčenja in glede časa pridobitve kapitala v okviru obdavčitve dobička iz kapitala po III.6.3. poglavju ZDoh-2

⁴ Sporočilo za javnost z dne 26. marca 2019 je objavljeno na spletni strani:

http://www.fu.gov.si/nadzor/podrocja/financni_nadzor/novica/furs_ugotavlja_stevilne_zlorabe_pri_odkupu_lastnih_poslovnih_del_ezev_druz_9038/.

(dobiček iz kapitala), je smiselno problematiko urediti z jasnimi določbami tako 54. člena ZDoh-2 (izključitev iz prihodkov po poglavju III.3.) kot tudi z dopolnitvijo 98. člena ZDoh-2 (nabavna vrednost kapitala, če je le-ta prenesen iz sredstev podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo) in 101. člena ZDoh-2 (čas pridobitve kapitala).

– Izplačila odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja

Izplačila odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17 in 28/19; v nadaljnjem besedilu: ZPIZ-2), se na podlagi 9. točke tretjega odstavka 105. člena ZDoh-2 uvrščajo med druge dohodke. Davčna osnova je v skladu s prvim odstavkom 108. člena ZDoh-2 doseženi dohodek. Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v sodbi št. X Ips 225/2016 z dne 17. 10. 2018 odločilo, da tak način ugotavljanja davčne osnove ni ustrezen, kadar posameznik vplača premijo v prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje, ki presega znesek najvišje določene davčne olajšave za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje, saj po mnenju sodišča vodi do dvojne obdavčitve istega dohodka z dohodnino. Sodišče meni, da je predmet obdavčitve pri izplačilih odkupne vrednosti lahko le razlika med vplačili, ki so bila predhodno obdavčena, in prejetim izplačilom, če je do pozitivne razlike prišlo. Navedeno je ocenjeno kot neustrezno zaradi nezmožnosti zagotovitve vseh potrebnih podatkov izplačevalcu dohodka za pravilno izplačilo dohodka, dodatno pa je treba opozoriti tudi na vidik prejetih davčnih ugodnosti in oprostitev plačila prispevkov, ki jih je za spodbudo tej obliki zavarovanja namenila država, kar je treba pri ugotavljanju davčne osnove prav tako upoštevati.

– Bonitete za električna vozila

V Akcijskem programu za alternativna goriva v prometu, poglavje Sprememba sistema bonitet za uporabo službenega vozila v zasebne namene je predviden ukrep »E6, uvedba ustreznjšega sistema bonitet za uporabo službenih vozil v zasebne namene v zakonu, ki ureja dohodnino, ki bo spodbujal uporabo ekološko ustreznjših vozil, s poudarkom na povečanju števila službenih vozil na električni pogon v javnem in zasebnem sektorju v obdobju obstoja cenovnih škarij med vozili, ki za pogon uporabljajo fosilna goriva in vozili na električni pogon«. Vlada je Strategijo na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometnem sektorju v Sloveniji sprejela oktobra 2017, ko je sprejela tudi sklep, da se pripravi Akcijski program za alternativna goriva v prometu za izvajanje te strategije. V akcijskem programu je predviden prehodni ukrep na področju vrednotenja bonitete za uporabo električnega vozila za zasebno rabo (vrednotenje v višini 0,3 % nabavne vrednosti namesto splošne 1,5 % nabavne vrednosti), do predvidenega zaprtja cenovnih škarij med vozili, ki za pogon uporabljajo fosilna goriva, in vozili na električni pogon. Ugodnejša obravnava se prizna za vozila nakupne vrednosti v višini 40.000,00 EUR. V skladu z usmeritvami Odbora DZ za infrastrukturo, okolje in prostor, v katerem poziva vlado, naj nadaljuje in pospeši delo ozelenitve proračuna ter do konca aprila 2020 pripravi ekonomsko in socialno smiselni načrt sprememb okolju neprijaznih finančnih spodbud, in preuči tudi možnosti preoblikovanja obstoječih spodbud tako, da bodo bolj okoljsko naravnane. V ta segment sodi tudi nižja stopnja bonitete za uporabno službenega vozila na električni pogon v zasebne namene.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

2.1.1. Davčna razbremenitev dohodkov iz dela na temelju prestrukturiranja davčnih bremen

Glavni cilj celotnega paketa sprememb na davčnem področju je doseči razbremenitev dela, ki temelji na prestrukturiranju davčnih bremen med dohodki iz dela in dohodki iz kapitala fizičnih oseb ter dohodki pravnih oseb. S tem se bo okrepila konkurenčnost poslovnega okolja, kar bo vplivalo na vzdržno gospodarsko rast in povečanje mednarodne konkurenčnosti Slovenije na eni strani, na drugi

strani pa se bo zagotavljala javnofinančna konsolidacija, da se postopno doseže in ohranja tudi strukturno uravnoteženje javnih financ. Pomembna cilja sta torej ohranjanje gospodarske aktivnosti in dvig produktivnosti, pri čemer so pomemben dejavnik tudi razmere na mednarodnem trgu dela, torej sposobnost gospodarstva obdržati in privabiti ustrezne kadre, zato je cilj predvsem povečanje razpoložljivega dohodka najproduktivnejšega dela družbe (srednji dohodkovni razred). Za zagotavljanje javnofinančne konsolidacije se pri protiukrepih razbremenitvi dela na eni strani želi zasledovati tudi cilj pravične delitve bremen na vse dele družbe. Na drugi strani pa naj bi ukrepi s čim primernejšo davčno strukturo kar najbolj zagotavljali razmere za nadaljnjo rast gospodarstva in posledično blaginjo prebivalstva.

Glavni cilji davčne razbremenitve dohodkov iz dela s prestrukturiranjem davčnih bremen torej so:

- povečati razpoložljivi dohodek delavcev, predvsem najbolj perspektivnega in najproduktivnejšega kadra, za povečanje produktivnosti in gospodarske rasti,
- zmanjšati davčne obremenitve dela – pomembno z vidika mednarodne konkurenčnosti in ohranitve delavcev v slovenskem gospodarstvu ter pridobivanja delavcev slovenskega gospodarstva na svetovnem trgu dela,
- povečati konkurenčnost slovenskega gospodarstva z zagotovitvijo stabilnega, predvidljivega in mednarodno primerljivega davčnega okolja,
- zagotavljati stabilne in predvidljive javnofinančne prihodke.

2.1.2. Druge rešitve

Cilj predlaganih sprememb in dopolnitev ZDoh-2 je uskladitev s spremembami zakonodaje na področju obdavčevanja dohodkov pravnih oseb, prijave prebivališča, družine, invalidov in nevladnih organizacij ter uskladitve, ki jih narekujejo sodne odločbe, razvoj mednarodnih davčnih pravil in pojav novih poslovnih praks in posledično dohodkov.

2.2 Načela

Načela tega zakona v splošnem ne odstopajo od temeljnih načel veljavnega ZDoh-2. V predlogu zakona se tako izhaja iz načela splošne davčne obveznosti, načela obdavčitve svetovnega dohodka, enake oziroma primerljive davčne obravnave davčnih zavezancev v enakem oziroma primerljivem položaju in sposobnosti za plačilo davka.

2.3 Poglavitne rešitve

2.3.1. Davčna razbremenitev dohodkov iz dela na temelju prestrukturiranja davčnih bremen

Predlogi za razbremenitev dela so pripravljeni v smeri zvišanja splošne in dodatne splošne olajšave in spremembe dohodninske lestvice tako, da se najbolj razbremeni srednji dohodkovni razred.

Protiukrepi razbremenitvi dohodkov iz dela se uvajajo v smeri povečanja obremenitve kapitala. Predlaga se zvišanje stopnje davka na dohodke iz kapitala (dividende, obresti, dobički iz kapitala) in na dohodke, pridobljene iz oddajanja premoženja v najem. Kot ukrep, ki sledi cilju omejevanja zniževanja davčne osnove po zakonu, ki ureja obdavčitev dohodkov pravnih oseb, se tudi na področju dohodnine pri zavezancih, ki dosegajo dohodke iz dejavnosti ter dohodke iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, omejuje zmanjšanje davčne osnove za zavezance, ki v tekočem davčnem letu ne izkazujejo davčne izgube. To zaradi možnosti uveljavljanja olajšav, vezanih na osebne okoliščine, ne bo nujno privedlo do davčne obveznosti ali povečane davčne obveznosti.

a) Ukrepi za razbremenitev dohodkov iz dela

– Lestvica za odmero dohodnine (24. člen predloga zakona)

Spreminjajo (zvišujejo) se meje vseh davčnih razredov, in sicer:

1. razred – neto letna davčna osnova do 8.500,00 EUR (zdaj do 8.021,34 EUR);
2. razred – neto letna davčna osnova nad 8.500,00 EUR do 25.000,00 EUR (zdaj nad 8.021,27 EUR do 20.400,00 EUR);
3. razred – neto letna davčna osnova nad 25.000,00 EUR do 50.000,00 EUR (zdaj nad 20.400,00 EUR do 48.000,00 EUR);
4. razred – neto letna davčna osnova nad 50.000,00 EUR do 80.000,00 EUR (zdaj nad 48.000,00 EUR do 70.907,20 EUR);
5. razred – neto letna davčna osnova nad 80.000,00 EUR (zdaj nad 70.907,20 EUR).

Spreminjata (znižujeta) se tudi davčni stopnji v drugem davčnem razredu, in sicer s sedanjih 27 % na 26 %, in v tretjem davčnem razredu s 34 % na 33 %.

Preglednica 7: Predlog nove lestvice za odmero dohodnine:

Če znaša neto letna osnova v EUR		Znaša dohodnina v EUR				
nad	do					
	8.500,00			16 %		
8.500,00	25.000,00	1.360,00	+	26 %	nad	8.500,00
25.000,00	50.000,00	5.650,00	+	33 %	nad	25.000,00
50.000,00	80.000,00	13.900,00	+	39 %	nad	50.000,00
80.000,00		25.600,00	+	50 %	nad	80.000,00

– Splošna olajšava (19. člen predloga zakona)

Splošna olajšava se s 3.302,70 EUR zvišuje na 3.500,00 EUR. Za zavezanca s skupnim dohodkom do višine 13.316,83 EUR višina dodatne splošne olajšave določi z enačbo (dodatna splošna olajšava = 18.700,38 EUR – 1,40427 x skupni dohodek), kar pomeni linearno zniževanje dodatne splošne olajšave v odvisnosti od višine skupnega dohodka.

b) Protiukrepi razbremenitvi dohodkov iz dela

– Omejitev znižanja davčne osnove od dohodka iz dejavnosti, ki se vštevja v letno davčno osnovo (5. člen predloga zakona)

Uvaja se omejitev višine znižanja davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v davčnem obdobju za zavezanca, ki v tekočem davčnem obdobju ne izkazujejo davčne izgube. Zmanjšanje davčne osnove zaradi uveljavljanja olajšav in pokrivanja prenesene davčne izgube se v davčnem obdobju omejuje na 63 % davčne osnove od dohodka iz dejavnosti. V omejitev so vključena znižanja davčne osnove zaradi:

1. pokrivanja izgub iz preteklih obdobj po 60. členu ZDoh-2;
2. olajšav, vključno z uveljavljanjem neizkoriščenega dela iz preteklih obdobj po 61. do 66.a členu ZDoh-2;
3. davčnih olajšav in spodbud, ki so določene v drugih zakonih, ki zmanjšujejo davčno osnovo po ZDoh-2.

V omejitev so vključeni tudi zneski uveljavljanja neizkoriščenih delov davčnih olajšav in izgub iz preteklih davčnih obdobj.

– Omejitev znižanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti (7. člen predloga zakona)

Uvaja se omejitev višine znižanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne

gozdarske dejavnosti, vključno z uveljavljanjem neizkoriščenega dela olajšave iz preteklih obdobj, največ v višini 63 % davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. S tem se omejuje višina znižanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti tako, da se ne more določiti pod to višino oziroma se s tem ukrepom preostala davčna osnova vedno določi vsaj v višini 37 % davčne osnove.

– Zvišanje stopnje dohodnine od dohodka iz kapitala (27. člen predloga zakona)

Zvišuje se stopnja dohodnine od dohodkov iz kapitala (obresti, dividende in dobički iz kapitala) s 25 % na 27,5 %. Prav tako se zvišujejo stopnje dohodnine od dobička, doseženega z odsvojitvijo kapitala, ki so odvisne od obdobja imetništva kapitala, tako da znaša stopnja dohodnine:

- po dopolnjenih 5 letih imetništva kapitala: 20 % (doslej 15 %),
- po dopolnjenih 10 letih imetništva kapitala: 15 % (doslej 10 %),
- po dopolnjenih 15 letih imetništva kapitala: 10 % (doslej 5 %).

– Zvišanje stopnje dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem (8. in 29. člen predloga zakona)

Zvišuje se stopnja dohodnine od dohodkov iz oddajanja premoženja v najem s 25 % na 27,5 %. Prav tako se zvišuje odstotek normiranih stroškov, ki se priznavajo pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, z 10 % na 15 %.

2.3.2. Druge rešitve

– Spremembe na področju prijave prebivališča (6. in 22. člen predloga zakona)

Zakonski pogoji za priznanje določenih pravic iz ZDoh-2, ki se je vezal na pravni izraz »skupno gospodinjstvo«, se zamenjuje s pogojem, ki ga opredeljuje pravni izraz »prijavljeno isto stalno prebivališče«. Gre za določbe na področju pogojev za priznavanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane (polnoletni in nezaposleni otrok, starši oziroma posvojitelji) in na področju pogojev za opredelitev kmečkega gospodinjstva. Pri pogojih za člane kmečkega gospodinjstva se pogoji zožujejo na prijavljeno stalno prebivališče in odpravlja se možnost, da se za člana kmečkega gospodinjstva šteje tudi fizična oseba, ki je začasno prijavljena na istem naslovu.

– Spremembe in uveljavitev nove zakonodaje s področja invalidov (2., 21. in 22. člen predloga zakona)

Določbe o oprostitvi plačila dohodnine za dohodke, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi posebnih zakonov, se prilagodijo glede na to, da je prenehal veljati ZDVDTP in namesto njega začel veljati ZSVI. Dodatno se izrecno opredeli še oprostitvev plačila dohodnine za dohodke v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi, ki jih upravičenci prejmejo na podlagi ZIMI. S tem se zagotavlja konsistentna ureditev področja dohodkov invalidov v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi.

ZDVDTP je opredeljeval tudi pravico do nadomestila za invalidnost in dodatka za tujo nego in pomoč. ZSVI nadomestilo za invalidnost ohranja, dodatek za tujo nego in pomoč pa je preoblikovan v dodatek za pomoč in postrežbo ter izenačen z dodatkom za pomoč in postrežbo po drugih zakonih. Zato se plačila dohodnine oprostitjo tudi navedeni dohodki po ZSVI na enak način, kot je to veljalo za oprostitve po ZDVDTP.

ZOA uvaja nov komunikacijski dodatek s podobnim namenom, kot ga ima dodatek za pomoč in postrežbo po drugih zakonih, zato se tudi navedeni dodatek dodaja med dohodke, ki so oproščeni plačila dohodnine.

Zaradi spremembe pogojev za pridobitev statusa invalida po ZSVI in sprememb na področju družinske zakonodaje, se prilagodi tudi pravica do uveljavitve posebne olajšave za vzdrževane družinske člane

– otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo, in sicer se odpravlja pogoj, da je otrok nezmožen za delo, dodatno pa se tudi ta olajšava v pogojih delno približa posebni olajšavi za vzdrževanega družinskega člana – polnoletnega otroka, ki je nezaposlen, in sicer tako, da se zahteva, da otrok nima lastnih sredstev ali so ta manjša od višine posebne olajšave za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, izvzemši dodatek za pomoč in postrežbo.

– Spremembe na področju družinske zakonodaje (21. in 22. člen predloga zakona)

Z ukinitvijo instituta podaljšanja roditeljske pravice je odpadlo razlikovanje obveznosti staršev do preživljanja polnoletnih otrok, ki se ne šolajo, glede na to, ali gre za otroka z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ali ne. Breme preživljanja se je v skladu z zakonodajo, ki ureja socialno vključevanje invalidov, preneslo na državo, ki ga zagotavlja z ZSVI. Zaradi navedene odprave razlikovanja nepreskrbljenih polnoletnih otrok glede na to, ali gre za otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ali ne, se v pogojih v določeni meri približa tudi pravica do uveljavljanja posebne olajšave za vzdrževane družinske člane za otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo, in sicer tako, da se zahteva, da otrok nima lastnih sredstev (izvzemši dodatek za pomoč in postrežbo) ali so ta manjša od višine posebne olajšave za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo.

Zaradi drugačne ureditve pravice do preživnine na področju družinske zakonodaje, se uvaja tudi dodatna možnost za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane starše ali posvojitelje ob izpolnjevanju pogoja sklenjenega sporazuma o preživnini v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa v skladu z zakonom, ki ureja družinska razmerja.

– Spremembe na področju nevladnih organizacij (30. člen predloga zakona)

Po novem se v ZDoh-2 ne določajo več nameni, ki jih morajo izpolnjevati upravičenci za pridobitev dela dohodnine za donacije, ampak se določajo subjekti, in sicer se ti v splošnem vežejo na subjekte, ki jim je status delovanja v javnem interesu dodeljen na podlagi Zakona o nevladnih organizacijah (ZNOrg). Med upravičenci ostajajo tudi politične stranke, reprezentativni sindikati, registrirane cerkve in verske skupnosti.

– Olajšava za študente in dijake (20. in 23. člen predloga zakona)

Predlaga se ohranitev višine posebne osebne olajšave za rezidente, ki se izobražujejo in imajo status dijaka ali študenta, na višini 3.302,70 EUR in ukinitiv vezanosti na splošno olajšavo. S tem se ta olajšava tudi izenačuje z drugimi olajšavami tako, da se določi v absolutnem znesku. Enako kot to velja za vse olajšave, ki so določene v absolutnem znesku, se tudi za navedeno olajšavo določi enak način usklajevanja. To je, da se uskladitev lahko določi z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, ali pa se uskladitev mora določiti, če koeficient rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za avgust tekočega leta v primerjavi z avgustom prejšnjega leta, po podatkih SURS, preseže 1,03.

– Vštevanje dela plače za poslovno uspešnost v letno davčno osnovo rezidenta (18. člen predloga zakona)

Enako kot za regres za letni dopust, se tudi za dohodek iz delovnega razmerja iz 12. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 (del plače za poslovno uspešnost) določa vštevanje dohodka v letno davčno osnovo z namenom izenačenja vseh zavezancev v primerljivem položaju.

– Akontacija dohodnine od dohodkov iz delovnega razmerja (25. člen)

Določbe o glavnem delodajalcu se dopolnjujejo tako, da se zahteva izjava zavezancev o tem, ali je izplačevalec dohodka glavni delodajalec ali ne. Najprej bo to naloga delodajalca, torej da pozove zavezanca, naj se opredeli o statusu (ali je glavni delodajalec ali ni), vsakokratne spremembe glede statusa delodajalca pa bo moral sporočati zavarovanec sam.

Dodaja se tudi določba o upoštevanju olajšav iz tretjega do šestega odstavka 112. člena pri vsakem izplačilu dohodkov iz tretjega do šestega odstavka 112. člena ZDoh-2.

– Pravilo vira dohodka v obliki dobička iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja – katerih več kot 50 % vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah v Sloveniji – v Sloveniji (1. člen predloga zakona)

Predlaga se širitev navedenega pravila vira iz drugega odstavka 12. člena ZDoh-2 tako, da se v pravilo vira doda pogoj, po katerem za določitev vira takega dobička iz kapitala v Sloveniji zadostuje, da opredeljena vrednost deleža kadar koli v obdobju 365 dni pred odsvojitvijo izhaja, kot navedeno, iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji. Z dodanim obdobjem 365 dni pred odsvojitvijo se rešuje problematika situacij, ko se primeroma v gospodarsko družbo vloži premoženje malo pred prodajo deleža v gospodarski družbi, da bi se s tem zmanjšala vrednost deleža, ki izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin v Sloveniji, in s tem preprečila možnost obdavčitve takih kapitalskih dobičkov v Sloveniji, kadar bi bili taki dobički v Sloveniji lahko obdavčeni v skladu z veljavno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ali kadar taka pogodba z drugo državo ni sklenjena. Sprememba sledi razvoju mednarodnih davčnih pravil na področju obdavčevanja dobičkov iz kapitala od odsvojitve deležev, katerih vrednost izhaja iz nepremičnin, ki so v državi (tj. sprememba četrtega odstavka 13. člena Vzorce davčne konvencije OECD leta 2017 in 9. člen Večstranske konvencije o izvajanju z mednarodnimi davčnimi sporazumi povezanih ukrepov za preprečevanje zmanjševanja davčne osnove in preusmerjanja dobička (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 2/18)). Predlagana sprememba bo omogočila doslednejše izvajanje pravic obdavčevanja po mednarodnih pogodbah o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ki jih je sklenila Slovenija, v katere bodo vključene določbe, podobne leta 2017 spremenjenemu četrtemu odstavku 13. člena Vzorce davčne konvencije OECD.

– Naknadna vplačila, ki jih družbeniki vplačajo po ustanovitvi družbe (12. in 14. člen predloga zakona)

Predlaga se celovita ureditev davčne obravnave naknadnih vplačil družbenikov in njihovih vračil, in sicer ne glede na to, ali so vrnjena družbeniku, ki jih je vplačal, ali družbeniku, ki jih sam ni vplačal in je pravico do njihovega vračila pridobil (kot pravni naslednik deleža) s pridobitvijo deleža.

Ta vplačila pomenijo alternativni način financiranja družbe in so v primeru gospodarskih družb, ustanovljenih v Sloveniji, na splošno opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Po predlagani rešitvi se tako naknadna vplačila, ki jih je družbenik vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe in mu pred odsvojitvijo deleža v družbi niso bila vrnjena, ne vštevajo v nabavno vrednost deleža. Taka možnost (ki jo je vrhovno sodišče sprejelo v konkretnem primeru s sodbo X Ips 23/2018 z dne 16. 1. 2019) je bila s systemskega vidika ocenjena kot neustrezna. Po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, se namreč z naknadnimi vplačili ne povečajo osnovni kapital, osnovni vložki in poslovni deleži. Poleg tega morajo po veljavnih določbah ZDoh-2 zavezanci v primeru istovrstnega kapitala (torej tudi deleža) voditi evidenco zalog po metodi zaporednih cen (FIFO), kar pa pomeni, da bi se morala ta metoda uporabljati ne samo za naknadna vplačila, temveč tudi za njihova vračila, kar glede na njihovo naravo ne bi bilo primerno. Po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, se namreč družbenikom pod določenimi pogoji vplačana naknadna vplačila lahko tudi vrnejo. Zato se predlaga, da se naknadna vplačila družbenika pod določenimi pogoji vštevajo med stroške, ki povečujejo vrednost deleža ob pridobitvi, in da v primeru vračila naknadnega vplačila družbeniku, ki ga sam ni vplačal, tako vračilo pod določenimi pogoji zmanjšuje nabavno vrednost pridobljenega deleža. Predlaga se tudi, da se vračilo naknadnega vplačila družbeniku, ki ga je vplačal sam, v delu, ki presega vplačano vrednost, obdavči kot dividenda, v primeru vračila družbeniku, ki ga ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža, pa se predlaga, da se obdavči kot dividenda v delu, ki presega vplačano vrednost naknadnega vplačila ali nabavno vrednost pridobljenega deleža, kadar je ta manjša od vplačane vrednosti naknadnega vplačila.

– Dohodki iz življenjskega zavarovanja (10. člen predloga zakona)

Predlaga se, da se jasno in v istem členu, v katerem je določena davčna osnova od obresti v obliki

dohodka iz življenjskega zavarovanja, doseženega ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, uredi tudi davčna osnova od drugih dohodkov iz življenjskega zavarovanja. Predlaga se, da se v primerih, ko se zavarovalcu med trajanjem zavarovanja v skladu z zavarovalnimi pogoji dodelijo zneski na račun udeležbe pri dobičku, in v primerih, ko zavarovalnica na račun zavarovalca vplača zneske dodatnih vplačil, ti zneski (ki se zavezancu ne izplačajo, temveč pripišejo zavarovalni pogodbi, tj. računu zavarovalca) ne obdavčijo v času, ko so doseženi, tj. ko se dodelijo oziroma vplačajo, temveč povečujejo davčno osnovo pri ugotavljanju davčne osnove ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, tako da se vštevajo v vplačilo po vrednosti, ki je enaka nič. Predlaga se tudi, da se v primerih, ko se na račun zavarovanca dodelijo oziroma vplačajo druga vplačila iz življenjskega zavarovanja, in v primeru dohodkov iz življenjskega zavarovanja, ki se plačajo upravičenim osebam med trajanjem zavarovanja, ti zneski v času vplačila oziroma plačila ne glede na ročnost zavarovalne pogodbe obdavčijo z dohodnino od davčne osnove, ki je enaka doseženemu vplačilu oziroma plačilu.

– Obresti, dosežene z odstopom ali poplačilom prevzete terjatve (11. in 28. člen predloga zakona)

Predlaga se, da se jasno določi davčna osnova od dohodka, doseženega z odstopom ali poplačilom terjatve, ki jo je zavezanec prevzel od upnika ali prevzemnika. Po poglavju III.6.1. (Obresti) ZDoh-2 se za obresti namreč šteje tudi dohodek, dosežen z odstopom ali poplačilom take terjatve, pri čemer je davčna osnova določena v 83. členu ZDoh-2 kot dosežene obresti. V praksi se je izkazalo, da je tako določena davčna osnova nejasna in da bi jo bilo treba jasneje opredeliti.

– Naknadna izplačila, povezana z odsvojitvijo deležev v gospodarski družbi (12. in 28. člen predloga zakona)

Predlaga se, da se med dohodke iz kapitala v obliki dividend uvrstijo tudi dodatna izplačila, ki so povezana z odsvojitvijo deležev v gospodarskih družbah v primerih, ko se kupec in prodajalec ne moreta sporazumeti o ceni in v pogodbo vključita določbo, po kateri bo kupec deleža prodajalcu deleža v prihodnjem obdobju izplačal taka dodatna izplačila, katerih višina bo odvisna od meril uspešnosti poslovanja družbe v prihodnosti, opredeljenih v pogodbi o odsvojitvi deleža. Tovrstni dohodek se po veljavnih določbah ZDoh-2 ne obdavčuje kot dohodek iz kapitala po proporcionalnih stopnjah dohodnine, temveč kot drugi dohodek po progresivnih stopnjah dohodnine. Glede na to, da je tovrstni dohodek povezan z odsvojitvijo kapitala (deleža) posameznika, je bilo ocenjeno, da je primerneje, da se obdavčuje z dohodnino kot dohodek iz kapitala in sicer kot dividenda.

– Dohodek iz odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe (12. člen predloga zakona)

Predlaga se, da se dohodek, ki ga delničar oziroma družbenik doseže v obliki izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe, razen kadar družba pridobiva lastne delnice prek borze, obdavči kot dividenda v celotnem izplačanem znesku. Po predlogu pa se lahko taka transakcija, kadar je pridobivanje lastnih delnic oziroma deležev družbe opravljeno iz utemeljenih poslovnih razlogov in ne z namenom pridobitve ugodnejše davčne obravnave dohodka družbenika, obravnava po poglavju III.6.3. ZDoh-2 (torej kot dobiček iz kapitala), če je davčni zavezanec pri davčnem organu, preden je družba pridobila lastne delnice oziroma deleže, vložil zahtevek za tovrstno obravnavo in je davčni organ ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin transakcije takemu zahtevku ugodil. S predlagano spremembo se želijo preprečiti v praksi ugotovljene zlorabe predpisov in zagotoviti obdavčitev tovrstnega dohodka po njegovi ekonomski vsebini.

– Nadomestilo za pokrivanje morebitne izgube pri upravljanju premoženja oziroma v primeru zajamčenega zneska premoženja v upravljanju (9. člen predloga zakona)

Predlaga se, da se med dohodke iz kapitala v obliki obresti uvrstijo tudi dohodki v obliki nadomestil, ki jih upravljavci premoženja davčnih zavezancev zagotavljajo v primeru negativnega rezultata iz upravljanja premoženja strank. V praksi so začeli nekateri upravljavci finančnega premoženja v

pogodbe s strankami vključevati obveznost pokritja/nadomestitve morebitnega negativnega rezultata iz upravljanja (tj. izgube vloženih sredstev strank, dosežene z upravljanjem njihovega finančnega premoženja). To pomeni, da strankam, ki bi sicer iz upravljanega premoženja utrpele izgubo, to izgubo nadomestijo. Tovrstni dohodek se po veljavnih določbah ZDoh-2 ne obdavčuje kot dohodek iz kapitala po proporcionalnih stopnjah dohodnine, temveč kot drugi dohodek po progresivnih stopnjah dohodnine. Glede na to, da je tovrstni dohodek vsaj posredno povezan s finančnimi naložbami posameznika, je bilo ocenjeno, da je primerneje, da se obdavčuje z dohodnino kot dohodek iz kapitala, in sicer kot obresti. Hkrati se predlaga, da se jasno določi, da se za obresti šteje tudi nadomestilo, ki ga upravljavec premoženja davčnega zavezanca zagotovi v primeru zajamčene vrednosti premoženja v upravljanju.

– Priznavanje normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala (13. in 15. člen predloga zakona)

Predlaga se sprememba priznavanja normiranih stroškov, povezanih s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, pri ugotavljanju dobička, doseženega z odsvojitvijo kapitala, in sicer tako da bi se, kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi pozitivna, davčna osnova ugotavljala kot taka razlika, zmanjšana za normirane stroške, povezane s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, v višini, ki se določi kot seštevek 1 % od nabavne vrednosti kapitala in 1 % od vrednosti kapitala ob odsvojitvi. Po predlogu bi se normirani stroški priznavali največ v višini pozitivne razlike med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi. Ocenjeno je bilo, da bi se tako lahko zajezilo izogibanje davku z uporabo posebnih tehnik in infrastruktur, s katerimi zavezanci zmanjšujejo pozitivno davčno osnovo od dobička iz odsvojitve drugega kapitala.

– Jasnejša ureditev izključitve določenih prihodkov in odhodkov iz dohodkov iz dejavnosti in s tem povezana jasna opredelitev nabavne vrednosti in časa pridobitve relevantnih finančnih instrumentov oziroma deležev po poglavju III.6.3. ZDoh-2 (4., 14. in 16. člen predloga)

Predlaga se sprememba določil o izključitvi določenih prihodkov po III.3. poglavju ZDoh-2 (dohodek iz dejavnosti). Predlaga se terminološka uskladitev 54. člena ZDoh-2 z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, celovitejša in jasnejša določitev izključitve določenih prihodkov in odhodkov iz dejavnosti ter posledično določitev obravnave relevantnega kapitala (tj. relevantnih finančnih instrumentov oziroma deležev) po pravilih obdavčevanja dobičkov iz kapitala. Za nabavno vrednost tovrstnega kapitala – ki ga fizična oseba prikazuje v sredstvih svojega podjetja, za davčne namene pa se prihodki oziroma dohodki, doseženi na podlagi takega kapitala, ne obravnavajo kot dohodki iz dejavnosti, temveč kot dohodki iz kapitala – se določa začetna vrednost, pripoznana v poslovnih knjigah podjetja fizične osebe, ki opravlja dejavnost, v skladu z računovodskimi standardi, razen če je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva (ko se pri določitvi vrednosti kapitala ob pridobitvi upoštevajo običajna pravila določanja te vrednosti iz 98. člena ZDoh-2). Za čas pridobitve tovrstnega kapitala se določa čas pridobitve kapitala v podjetje, če ta kapital ni prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva (ko se za čas pridobitve kapitala določa čas pridobitve kapitala v gospodinjstvo pred prenosom v podjetje).

– Izplačila odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja (17. člen predloga zakona)

Predlaga se sprememba ugotavljanja davčne osnove, na podlagi katere ima zavezanec, ki je prejel izplačilo odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, možnost, da uveljavlja drugačno določitev višine tega dohodka za odmero dohodnine, če vplačane premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja niso bile v celoti izključene iz obdavčitve z dohodnino oziroma iz obremenitve s prispevki za socialno varnost.

– Bonitete za električna vozila

Predlaga se posebna ureditev vrednotenja bonitete za osebno vozilo na električni pogon, če delodajalec zagotovi delojemalcu tako osebno vozilo za privatne namene, in sicer se v davčno osnovo

za taka vozila v števa 0,3 % nabavne vrednosti vozila mesečno (namesto splošne 1,5 % nabavne vrednosti mesečno).

2.3.3. Normativna usklajenost predloga zakona s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati:

Skupaj s predlogom zakona je treba hkrati obravnavati in sprejeti Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem postopku, Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku od dobička od odsvojitve izvedenih finančnih instrumentov.

2.3.4. Podzakonski akti

Predstavljene rešitve zahtevajo spremembe oziroma dopolnitve:

1. podzakonskega akta, izdanega na podlagi ZDoh-2:
 - Uredba o namenitvi dela dohodnine za donacije;
2. podzakonskih aktov, izdanih na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek:
 - Pravilnik o izvajanju Zakona o davčnem postopku;
 - Pravilnik o vsebini in obliki obračuna davčnih odtegljajev ter o načinu predložitve davčnemu organu;
 - Pravilnik o obrazcih za napovedi za odmero akontacije dohodnine ter obrazcih za napovedi za odmero dohodnine od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem;
 - Pravilnik o davčnem obračunu akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti;
 - Pravilnik o obrazcu informativnega izračuna dohodnine in obrazcu napovedi za odmero dohodnine;
 - Pravilnik o dostavi podatkov za odmero dohodnine;
 - Pravilnik o dostavi podatkov za odmero dohodnine od dobička iz kapitala od odsvojitve vrednostnih papirjev in drugih deležev ter investicijskih kuponov;
 - Pravilnik o obrazcih za priglasitev začetka, konca in sprememb ugotavljanja davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov oziroma dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov;
 - Vloga za uveljavljanje olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost (KMEINVO) – Navodilo.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

3.1. Finančni učinek predlaganih rešitev

Na podlagi podatkov odmere dohodnine za leto 2017 in ob nespremenjeni višini dohodkov zavezancev ocenjujemo, da bodo vse predlagane rešitve zakona v letu 2020 znižale prihodke iz naslova dohodnine v skupnem znesku približno 121 mio EUR. Upošteva vse navedeno predlagane spremembe zakona ne bodo imele neposrednega vpliva na financiranje občin. V letih 2020 in 2021 zaradi načina izračunavanja deleža dohodnine, ki pripada občinam, predlagana sprememba zakona ne bo imela nobenega vpliva na prihodke občin iz naslova dohodnine (ti so odvisni od prihodkov iz naslova dohodnine, odmerjene v letih 2018 oziroma 2019), od leta 2022 dalje pa lahko pride do spremembe v sestavi prihodkov občinskih proračunov. Tako se bo lahko ob nespremenjenih drugih predpostavkah znižal obseg prihodkov iz naslova dohodnine, ki pripadajo občinam, povečal pa se bo delež prihodkov iz naslova finančne izravnave, ki se občinam zagotavlja iz državnega proračuna z upoštevanjem dogovorjene oziroma določene povprečnine za posamezno leto. To pomeni, da navedene rešitve zakona ne bodo imele neposrednega vpliva na prihodke občinskih proračunov.

Ocenjujemo, da predlog zakona ne bo imel neposrednega vpliva na druga javnofinančna sredstva.

3.1.1. Davčna razbremenitev dohodkov iz dela na temelju prestrukturiranja davčnih bremen

Ukrepi v predlogu zakona v smeri davčne razbremenitve dohodkov iz dela bodo zaradi spremembe dohodninske lestvice, zvišanja splošne olajšave in spremembe mehanizma določitve celotne dodatne splošne olajšave znižali prihodke iz naslova dohodnine za 138 mio EUR. Ocena znižanja prihodkov je pripravljena na podlagi doseženih dohodkov in uveljavljenih davčnih olajšav, upoštevanih pri posameznem zavezancu v odmeri dohodnine za leto 2017.

Predlog zvišanja stopnje dohodnine od dohodka iz kapitala, skupaj s spremembo stopenj dohodnine od dobička, doseženega z odsvojitvijo kapitala, ki so odvisne od obdobja imetništva kapitala, bo ob upoštevanju podatkov odmere dohodnine za leto 2017 in pri nespremenjeni višini dohodkov, zvišal prihodke iz naslova dohodnine v višini 13,4 mio EUR na letni ravni.

Sprememba stopnje dohodnine od dohodkov iz oddajanja premoženja v najem s 25 % na 27,5 %, ob sočasni spremenjeni višini normiranih stroškov (zvišanje z 10 % na 15 %), bo zvišala prihodke iz naslova dohodnine za približno 3,6 mio EUR letno. Navedena ocena je pripravljena ob upoštevanju podatkov o zavezancih, ki so imeli te dohodke leta 2017.

3.1.2. Druge rešitve

Ocenjujemo, da druge rešitve v predlogu zakona ne bodo imele vpliva na prihodke iz naslova dohodnine.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva, saj so že zagotovljena v okviru predvidenih sredstev Finančne uprave Republike Slovenije.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

V pravnem redu Evropske unije na področju obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb ni posebnih usklajevalnih pravil, zato se obdavčevanje dohodkov fizičnih oseb ne usklajuje s pravnim redom Evropske unije. Države članice EU svobodno oblikujejo sisteme obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb, pri čemer morajo zagotavljati združljivost nacionalne zakonodaje s Pogodbo o delovanju Evropske unije.

Prikaz ureditve v drugih državah:⁵

5.1. Prikaz ureditve davčne obravnave dohodkov iz zaposlitve, davčne stopnje ter olajšav v drugih pravnih sistemih

5.1.1. Avstrija

Rezidenti so obdavčeni od svetovnega dohodka ne glede na vrsto dohodka (v denarju ali v naravi).

Avstrija je leta 2015 pripravila davčno reformo in spremenila dohodninsko lestvico. Tako so leta 2016 povečali število dohodninskih razredov na sedem, in sicer: prvi davčni razred je tako imenovani ničti

⁵ Vir: IBFD Tax Research Platform: Country Analyses & Country Surveys, junij 2019, <https://www.ibfd.org/>.

razred, nato sledijo davčni razredi z mejnimi stopnjami 25 %, 35 %, 42 %, 48 %, 50 % in zadnji davčni razred z mejno stopnjo 55 %. Ničti razred se nanaša na obdavčljivi dohodek do 11.000 EUR. Naslednjih 7.000 EUR je stopnja 25 %, naslednjih 13.000 EUR je stopnja 35 %, naslednjih 29.000 EUR je stopnja 42 %, naslednjih 30.000 EUR je stopnja 48 %, naslednjih 910.000 EUR je stopnja 50 %. Nad en milijon EUR dohodka pa je stopnja 55 % (ta stopnja se bo uporabljala do leta 2020).

Obdavčljivi dohodek je vsota neto zneskov vseh skupin dohodkov fizične osebe (med temi tudi dohodek iz zaposlitve), zmanjšanih za izgube, posebne stroške, izredne izdatke in nekatere druge olajšave, ter dobičkov.

Določena občasna plačila, ki so poleg redne plače prejeta enkrat ali v nekaj intervalih, imajo drugačno davčno obravnavo. Najpomembnejša so regres za letni dopust (angl. *holiday pay*) oziroma 13. plača in božičnica (angl. *Christmas allowance*) oziroma 14. plača.

Od leta 2013 sta regres za letni dopust in božičnica obdavčena s solidarnostno dajatvijo (ang. *solidarity surcharge*). Prejeti regres in/ali božičnica nista obdavčljiva do 620 EUR letno. Obdavčitev teh dohodkov znaša 6 % za naslednjih 24.380 EUR, 27 % za naslednjih 25.000 EUR, 35,75 % za naslednjih 33.333 EUR in 50 % za zneske, ki presegajo 83.333 EUR.

Davčno osnovo lahko znižujejo nekatere oprostitve in olajšave. Prvi, ničti razred dejansko pomeni davčno olajšavo v višini 11.000 EUR. Olajšave lahko uveljavljajo rezidenti in nekateri nerezidenti. Donacije določenim dobrodelnim organizacijam lahko znižujejo letno davčno osnovo do 10 %.

Nekatere skupine zavezancev, ki prejemajo dohodek iz delovnega razmerja, se lahko odločijo za pavšalni odbitek stroškov namesto za običajni odbitek stroškov, ki znižujejo davčno osnovo. Pavšalni odbitek stroškov se izračuna kot odstotek od bruto dohodka, brez »preferencialnih« prejemkov (kot npr. regres za letni dopust in božičnica).

Standardni pavšalni odbitek v višini 132 EUR za stroške, povezane z dohodkom, ugotovljenim po metodi neto dohodka, je mogoče uveljavljati brez predložitve dokazil. Če pa so dejanski stroški višji, se jih lahko uveljavlja.

S 1. januarjem 2019 je bila ukinjena možnost odbitka, povezanega z otroki, v višini 440 EUR letno. Je pa od tega dne dalje mogoče uveljavljati odbitek davka za družine.

Stroški, povezani z zdravljenjem, in stroški izobraževanja se lahko odbijejo le, če za zavezanca predstavljajo izredno obremenitev. Znesek odbitka je odvisen od dohodka davčnega zavezanca. Stroški poklicnega usposabljanja otroka, ki poteka izven kraja bivališča, so v vsakem primeru odbitni v višini 110 EUR mesečno.

Do leta 2019 so bili stroški otroškega varstva odbitni do zneska 2.300 EUR otroka letno, če je bil otrok mlajši od 10 let, pod pogojem, da so bila taka plačila nakazana zasebnim ali javnim ustanovam ali osebam, ki ponujajo primerljive pedagoške storitve.

Poročen zavezanec z vsaj enim otrokom je upravičen do odbitka za gospodinjstvo (angl. *head of household credit*), če dohodek zakonca ne presega 6.000 EUR. Do tega so upravičeni tudi samohranilci (angl. *single parent credit*). Ta odbitek znaša 494 EUR (1 otrok), 669 EUR (2 otroka) in 220 EUR (za vsakega naslednjega otroka) letno.

Davčni zavezanec, ki prejema pomoči za družine po zakonu o enakosti družin, ki so izvzete iz obdavčitve, je poleg tega dodatno upravičen do letnega odbitka davka v višini 700,80 EUR za vsakega otroka.

Osebe, ki prejemajo dohodek iz zaposlitve, so upravičene do prometnega davčnega odbitka 400 EUR za kritje stroškov prevoza na delo.

Upokojenci lahko prejmejo odbitek v višini 400 EUR letno (764 EUR pod določenimi pogoji). Niso pa upravičeni do pavšalnega odbitka v višini 132 EUR za stroške v zvezi z zaposlitvijo.

Zavezanci, katerih davčna osnova je negativna (angl. *negative tax*), so lahko upravičeni do vračila davka v gotovini, če izpolnjujejo pogoje za prejem odbitka za gospodinjstvo (angl. *head of household credit*) ali odbitka za samohranilce (angl. *single parent credit*). Nekateri zavezanci, katerih davčna osnova je negativna, lahko 10 % plačanih prispevkov za socialno varnost oziroma največ 110 EUR prenesejo v naslednja davčna leta kot davčni kredit. Če je zavezanec upravičen do prometnega davčnega odbitka, lahko v naslednja davčna leta prenese 18 % plačanih prispevkov za socialno varnost oziroma največ 400 EUR.

Od 1. januarja 2019 dalje je na voljo davčni odbitek v višini največ 1.500 EUR letno za vsakega vzdrževanega otroka, mlajšega od 18 let (ki trajno prebiva v Avstriji, drugi državi članici EU oziroma EEA ali Švici). Za vzdrževane otroke, starejše od 18 let, se najvišji znesek odbitka zmanjša na 500 EUR letno. Za otroke, ki prebivajo v drugi državi članici EU oziroma EEA ali Švici, se davčni odbitek indeksira z življenjskimi stroški v teh državah. Odbitek ni pogojen z višino dohodka zavezanca. Vendar pa je davčni odbitek odobren le, če sta oče ali mati otroka upravičena do prejema družinske pomoči v Avstriji, tj. bodisi mati bodisi oče otroka ima običajno prebivališče in središče življenjskih interesov v Avstriji ter otrok živi v gospodinjstvu zavezanca ali pa zavezanec zagotavlja preživnino za otroka, ki ne živi v istem gospodinjstvu. Davčni odbitek se upošteva oziroma odbije pred vsemi drugimi možnimi odbitki davka in ne more rezultirati v povračilu »negativnega davka«.

5.1.2. Nemčija

Fizične osebe se med drugim obdavčujejo z dohodnino, povečano s solidarnostnim pribitkom (angl. *solidarity surcharge*). Rezidenti so zavezanci za dohodnino od njihovega svetovnega dohodka.

Obdavčljivi dohodek je skupni neto znesek vseh skupin dohodkov. Tak dohodek, zmanjšan za osebne odbitke, je davčna osnova, od katere se odmerijo olajšave in dohodnina po dohodninskih stopnjah.

Dohodnina se odmeri od davčne osnove po spodaj navedenih progresivnih stopnjah iz lestvice, ki ji je dodan 5,5-odstotni pribitek (angl. *surcharge*). Rezidenčnim zakonskim partnerjem, ki živijo skupaj, se dohodnina odmeri skupaj, razen če se odločijo za ločeno odmero dohodnine.

Prvi davčni razred je ničti razred, nato sledijo davčni razredi z mejnimi stopnjami 14 % do 23,97 %, 23,97 % do 42 %, 42 % in zadnji davčni razred z mejno stopnjo 45 %. Ničti razred se nanaša na obdavčljivi dohodek do 9.168 EUR, za obdavčljivi dohodek nad 9.168 EUR do 14.254 EUR je stopnja 14 % do 23,97 %, za obdavčljivi dohodek nad 14.254 EUR do 55.960 EUR je stopnja 23,97 % do 42 %, za obdavčljivi dohodek nad 55.960 EUR do 265.326 EUR je stopnja 42 % in za obdavčljivi dohodek nad 265.326 EUR je stopnja 45 %.

Dohodek iz zaposlitve je vsak znesek v denarju ali v naravi, ki ga zaposleni prejme v zvezi z zaposlitvijo. Regres (nem. *Urlaubsgeld*) in tudi božičnica (nem. *Weihnachtsgeld*) spadata med posebne dohodke (nem. *Sonderleistungen*) in se obdavčita enako kot drugi dohodki.

Do osnovne olajšave, ki se odšteje od davčne osnove, je upravičen vsak rezident. V letu 2019 znaša 9.168 EUR (9.000 EUR leta 2018) na osebo in 18.336 EUR (18.000 EUR leta 2018) za zakonca oziroma partnerje, če se dohodnina odmeri skupno.

Za vsakega vzdrževanega otroka zavezanca sta v letu 2019 na voljo pavšalni letni odbitek za otroka v višini 2.490 EUR (2.394 EUR v letu 2018) (dvojno, če se dohodnina odmeri skupno) in odbitek za otroško nego, vzgojo in izobraževanje v višini 1.320 EUR (dvojno, če se dohodnina odmeri skupno). Ti odbitki se ne dodelijo, če je otroški dodatek, prejet med letom, višji ali enak oprostitvi zaradi pavšalnih odbitkov. Mesečni otroški dodatek, ki se izplačuje v davčnem letu, znaša 194 EUR (204 EUR od 1. julija 2019) za prvega in enako za drugega otroka ter 200 EUR (210 EUR od 1. julija 2019) za tretjega otroka. Za četrtega in vsakega nadaljnjega otroka je nadomestilo 225 EUR (235 EUR od 1. julija 2019) za vsakega otroka. Do otroškega dodatka so upravičeni rezidenti, vendar le v zvezi z njihovimi rezidenčnimi otroki.

Posamezniku, ki je skrbnik v enostarševski družini, se lahko odbije dodatni znesek v višini 1.908 EUR letno, če vsaj en otrok, za katerega je upravičen do zgoraj navedenih otroških dodatkov oziroma odbitkov, živi v njegovem gospodinjstvu. Znesek se poveča za 240 EUR za vsakega dodatnega otroka. Odbitek na splošno ni na voljo, če v gospodinjstvu zavezanca živi druga odrasla oseba.

Starši samohranilci in poročeni pari lahko odbijejo dve tretjini stroškov za nego otroka, do največ 4.000 EUR

5.1.3. Hrvaška

Dohodki fizične osebe se med drugim obdavčujejo z dohodnino in lokalnimi pribitki na dohodnino (angl. local income tax surcharges). Rezidenti so zavezanci za dohodnino od njihovega svetovnega dohodka.

Hrvaška ima dva davčna razreda, in sicer z mejnima stopnjama 24 % in 36 %. Do 210.000 HRK obdavčljivega dohodka je stopnja 24 %, nad 210.000 HRK obdavčljivega dohodka pa je stopnja 36 %.

Poleg tega nekatere občine lahko naložijo dodatni davek na dohodek, in sicer od 10 % do 30 %, odvisno od števila prebivalcev. Najvišja stopnja tega dodatnega davka je trenutno v Zagrebu, in sicer 18 %.

Obdavčljivi dohodek zavezanca je izračunan kot vsota vseh dohodkov posameznih skupin dohodkov (tudi dohodka iz zaposlitve), zmanjšan za priznane stroške in osebne olajšave.

Med plače oziroma dohodek iz zaposlitve med drugim spada tudi nadomestilo za letni dopust oziroma regres.

Davčni zavezanci rezidenti so upravičeni do osebne olajšave v višini 3.800 HRK mesečno. Upokojenci in osebe, ki prebivajo na območjih posebnega državnega pomena (I. in II. kategorija) ter na hribovitih in gorskih območjih, so prav tako upravičeni do olajšave v višini 3.800 HRK.

Rezidenti so upravičeni do dodatne mesečne osebne olajšave, in sicer v višini 1.750 HRK za vzdrževanega zakonca ali drugega ožjega družinskega člana; v višini 1.750 HRK za prvega otroka, 2.500 HRK za drugega otroka, 3.500 HRK za tretjega otroka, 4.750 HRK za četrtega otroka in do 14.750 HRK za devetega otroka; v višini 1.000 HRK za davčnega zavezanca, vsakega vzdrževanega ožjega družinskega člana in vsakega otroka, če gre za invalidne osebe; in v višini 3.750 HRK za davčnega zavezanca, vsakega vzdrževanega ožjega družinskega člana in vsakega otroka, če gre za popolno (100-odstotno) invalidne osebe in/ali so upravičene do nege in pomoči s strani drugih oseb.

5.2. Prikaz ureditve v zvezi z minimalno obdavčitvijo

5.2.1. Madžarska

Podjetniki so podvrženi minimalni obdavčitvi, in sicer podobno kot to velja za podjetja, tj. plačati morajo davek od tako imenovane minimalne davčne osnove, ki ustreza 2 % letnih prihodkov z nekaterimi prilagoditvami, tudi če ne ustvarijo dobička, razen če predstavijo ustrezno strukturo stroškov v prilogi k davčni napovedi.

5.2.2. Latvija

Posamezniki, registrirani kot samozaposleni, ki niso aktivni, tj. nimajo prometa in obdavčljivega dohodka in kot taki ne plačujejo davkov, morajo, pod določenimi pogoji, plačati minimalni letni davek v višini 50 EUR.

5.2.3. Romunija

Čisti dohodek iz opravljanja neodvisnih dejavnosti (iz opravljanja dejavnosti in opravljanja poklica) se običajno določi kot razlika med bruto dohodkom in določenimi odbitnimi stroški. Za te dohodke, razen za dohodek iz opravljanja poklica, se letni čisti dohodek določi na podlagi dohodkovnih normativov; v tem primeru letni dohodek ne more biti nižji od 12 minimalnih plač v državi (od 1. januarja 2019 znaša minimalna mesečna plača 2.080 RON oziroma 2.350 RON za zaposlene z višjo izobrazbo in vsaj eno leto ustreznih delovnih izkušenj).

5.3. Prikaz ureditve obdavčitve dohodkov iz kapitala

5.3.1. Nemčija

Med dohodek fizičnih oseb iz naložb se po zakonu, ki ureja davek od dohodkov, vštevajo dividende, obresti, licenčnine, dohodek iz običajnih tihih družb, dohodek iz nepremičnin ter kapitalski dobički iz odsvojitve delnic oziroma deležev (ne glede na obdobje imetništva) in finančnih instrumentov (npr. obveznic, certifikatov, opcij, terminskih pogodb in menjalnih poslov), vključno s posli z izvedenimi finančnimi instrumenti in prodajami na kratko. V primeru dohodka v obliki dividend in obresti se prizna olajšava v višini 801 EUR letno (dvojno, če se opravi skupna odmera dohodnine). Stroški, ekonomsko povezani z dohodkom iz investicij, se ne priznajo.

Dohodek iz zasebnih kapitalskih naložb (dividende in obresti) se na splošno obdavči s končnim davkom po proporcionalni stopnji 25 %, povečani s solidarnostnim pribitkom (5,5 %) na skupno 26,375 %. Če končni davek po proporcionalni stopnji preseže mejno davčno stopnjo zavezanca, se ta lahko odloči za obdavčitev z odmero po progresivnih dohodninskih davčnih stopnjah.

Obresti se obdavčijo po običajnih progresivnih stopnjah če sta posojilodajalec in posojilojemalec povezani osebi, se obresti plačajo v zvezi s posojilom družbenika, ki ima vsaj 10-odstotni delež v kapitalu družbe, ali se obresti plačajo povezani osebi takega družbenika ali so speljane prek povratnega (angl. *'back-to-back'*) posojila.

Dohodek iz poslovnega dohodka posameznikov iz naložb v delnice oziroma deleže se obdavči po delnem dohodninskem sistemu (angl. *partial-income system*; tj. obdavči se 60 % dividend in prizna se samo 60 % ekonomsko povezanih stroškov). Oprostitev v višini 40 % dividend velja, če so se dividende vštevale v dobiček družbe, ki jih deli.

Kapitalski dobički, doseženi v okviru opravljanja dejavnosti, se obravnavajo kot navadni dohodek iz opravljanja dejavnosti. Kapitalski dobički, doseženi iz zasebnih transakcij, se obdavčijo, če skupni dobički presegajo vsaj 600 EUR v davčnem letu in so doseženi z odsvojitvijo nepremičnega premoženja in pravic na nepremičninah v desetih letih po pridobitvi, ali premičnega premoženja, z

izjemo delnic oziroma deležev in obveznic v enem letu po pridobitvi (oziroma v desetih letih, če se z uporabo takega premoženja generira pozitivni dohodek v prvem koledarskem letu). Taki kapitalški dobički se obdavčijo s končnim davkom po proporcionalni stopnji 25 %, povečani s solidarnostnim pribitkom (5,5 %) na skupno 26,375 %.

Kapitalški dobiček iz odsvojitve nepremičnine se ne obdavči, če se je nepremičnina v določenem obdobju uporabljala kot osebno bivališče.

Odsvojitve delnic oziroma deležev v družbi, v katerih družbenik ima ali je imel kadar koli v preteklih petih letih, neposredno ali posredno, vsaj 1-odstotni delež v kapitalu družbe, se obdavči kot poslovna transakcija. Dobički iz obdavčljive odsvojitve delnic oziroma deležev se obravnavajo enako kot dividende po delnem dohodninskem sistemu (tj. 40 % kapitalških dobičkov je oproščeno dohodnine).

5.3.2. Avstrija

V dohodek iz naložb se po zakonu, ki ureja davek od dohodkov, vštevajo dohodek iz kapitala, kapitalški dobički iz naložbenega premoženja, ki prinaša dohodek iz naložb, ter dohodek iz izvedenih finančnih instrumentov. Nov koncept dohodka iz naložb se nanaša tudi na tak dohodek, dosežen iz poslovnih sredstev. Nastali stroški se priznajo, razen če so povezani z dohodkom, od katerega se plačuje končni davčni odtegljaj.

Dividende, prejete od rezidenčnih družb, se obdavčijo kot dohodek iz dejavnosti ali dohodek iz kapitala, in sicer v obeh primerih s končnim davčnim odtegljajem po 27,5-odstotni stopnji. Dividende in druge razdelitve dobička fizičnim osebam rezidentom se običajno obdavčijo s končnim davčnim odtegljajem po 27,5-odstotni stopnji. Vendar se zavezanec lahko odloči za obdavčitev po progresivnih dohodninskih davčnih stopnjah (če bi bila taka stopnja nižja od 27,5 %). Dividende, ki jih dosega posamezniki, ki imajo v lasti novoizdane delnice (deleže) v rezidenčnih družbah (ki niso v lasti države) s proizvodno dejavnostjo, se ne obdavčijo z davčnim odtegljajem ali dohodnino, pod pogojem, da se dividende pripišejo takim delnicam (deležem). Ob pridobitvi takih delnic (deležev) se lahko uveljavlja odbitek za posebne stroške – ta izjema velja samo za novo izdane delnice, pridobljene pred 1. januarjem 2011.

Obresti se obdavčijo kot dohodek iz dejavnosti ali dohodek iz kapitala, na splošno v obeh primerih s končnim davčnim odtegljajem po 27,5-odstotni stopnji. Vendar se zavezanec lahko odloči za obdavčitev po progresivnih dohodninskih davčnih stopnjah (če bi bila taka stopnja nižja od 27,5 %). Izjema velja za obresti iz vrednostnih papirjev, ki niso izdani z javno ponudbo – v tem primeru veljajo progresivne dohodninske davčne stopnje.

Licenčnine in dohodki iz nepremičnega premoženja se obdavčijo kot dohodek iz dejavnosti ali dohodek iz najemnin, zakupnin in licenčnin po običajnih dohodninskih davčnih stopnjah.

Dobički iz kapitala se obdavčijo, če so doseženi v okviru opravljanja dejavnosti, kot špekulativni dobički ali kot dobički iz odtujitve delnic ali deležev, ki so del pretežnega lastniškega deleža.

Dobiček iz kapitala, dosežen s prodajo podjetja ali dela podjetja, se izračuna kot presežek prejetega zneska nad knjigovodsko vrednostjo podjetja. Pod določenimi pogoji se davčna obveznost lahko odloži.

Špekulativni dobički so doseženi s prodajo nepremičnine v desetih letih od pridobitve, s prodajo drugega premoženja, zlasti vrednostnih papirjev (z določenimi izjemami), v enem letu od pridobitve, z izvršitvijo terminskih pogodb in pisnih opcij ter s trgovanjem z menjalnimi posli ali s poravnavo menjalnih poslov (pod določenimi pogoji). Dobički iz prodaje poslovnih sredstev v okviru navedenega

10-letnega ali 1-letnega obdobja se obravnavajo kot špekulativni dobički, razen če se všttevajo v dohodek iz dejavnosti.

Od 1. aprila 2012 se kapitalški dobički, doseženi z odtujitvijo nepremičnin, ne glede na obdobje imetništva obdavčujejo po proporcionalni davčni stopnji 30 %. Za nepremičnine, pridobljene pred tem datumom, lahko velja nižja davčna stopnja. Ta davek odtegnejo in nakažejo notarji in odvetniki, ki opravljajo transakcije nepremičnin. Pod določenimi pogoji se davek ne plačuje od kapitalških dobičkov iz prodaje glavnega prebivališča ali zgradb, ki jih je zgradil davčni zavezanec.

Od kapitalških dobičkov, doseženih iz naložbenega premoženja, ki prinaša dohodek iz naložb, in od kapitalških dobičkov iz izvedenih finančnih instrumentov se plačuje končni davčni odtegljaj po 27,5-odstotni stopnji. Vendar se zavezanec lahko odloči za obdavčitev po progresivnih dohodninskih davčnih stopnjah (če bi bila taka stopnja nižja od 27,5 %).

Od kapitalških dobičkov, doseženih iz pretežnih lastniških deležev (v višini vsaj 1 %), z obdobjem imetništva vsaj eno leto, se plačuje končni davčni odtegljaj po 27,5-odstotni stopnji.

Dobički iz prodaje podjetja (v lasti vsaj sedem let) in prodaje zaradi smrti, delovne nezmožnosti ali ob upokojitvi davčnega zavezanca se obdavčijo po polovici efektivne stopnje davka od zavezančevega skupnega letnega dohodka, izračunanega po progresivni davčni lestvici (sedem razredov, stopnje od 0 do 55 %).

5.3.3. Italija

Dividende, ki jih dosegajo posamezniki v okviru opravljanja dejavnosti, so po zakonu, ki ureja davek od dohodka, izvzete iz obdavčitve v višini 41,68 % dividende (50,28 % za dividende, izplačane iz dobičkov, doseženih pred letom 2017). Ta delna oprostitve velja tudi za dividende, ki jih dosegajo posamezniki (izven okvira opravljanja dejavnosti), ki imajo več kot 2 % glasovalnih pravic ali 5 % v kapitalu kotirajočih družb ali več kot 20 % glasovalnih pravic ali 25 % v kapitalu drugih družb, če so dividende izplačane iz dobičkov, realiziranih do konca leta 2017 in napovedane med 1. 1. 2018 in 31. 12. 2022. Druge dividende, vključno s portfeljskimi, ki se razdelijo družbenikom rezidentom Italije, se obdavčijo s končnim davčnim odtegljajem po 26-odstotni stopnji. Pri ugotavljanju davčne osnove od dividend se stroški ne priznajo.

Obresti iz virov v Italiji se običajno obdavčijo s končnim davčnim odtegljajem po 26-odstotni stopnji. Pri ugotavljanju davčne osnove od obresti se stroški ne priznajo. Končni davčni odtegljaj po 12,5-odstotni stopnji se uporablja za obveznice, izdane s strani italijanske vlade, držav članic EU ali držav, ki dovoljujejo ustrezno izmenjavo informacij z italijanskimi davčnimi organi. Če obrestna mera za dana posojila ni bila dogovorjena pisno, se obresti od 1. januarja 2019 dalje izračunavajo po zakonski letni obrestni meri 0,8 %. Kapitalški dobički iz odsvojitve nepremičnine v Italiji (razen če so doseženi v okviru opravljanja dejavnosti) se obdavčijo kot drugi dohodek. Vendar so taki dobički davka oproščeni, če je imel prodajalec premoženje dlje od petih let. Oprostitve ne velja v primeru dobičkov (ki niso doseženi v okviru opravljanja dejavnosti) iz odsvojitve gradbenih parcel, a se zavezanec v takem primeru lahko odloči za obdavčitev z nadomestnim davkom namesto davkom po progresivnih dohodninskih davčnih stopnjah. Zasebni lastniki zemljišč (lastništvo ne izvira iz opravljanja dejavnosti) so se s plačilom nadomestnega davka v višini 10 % od ocenjene vrednosti s strani strokovnjaka do 30. junija 2019 lahko odločili za vstopno davčno vrednost (angl. *step-up in the tax value*) na dan 1. januarja 2019.

Davek se ne plačuje od dobičkov iz odsvojitve glavnih prebivališč lastnika ali članov njegove družine, prav tako ne od kapitalški dobičkov iz zemljišč in stavb, pridobljenih z dedovanjem ali darovanjem.

Dobički iz odsvojitve delnic, finančnih instrumentov, izenačenih z njimi, in deležev v rezidenčnih ali nerezidenčnih družbah ali partnerstvih, ki jih imajo posamezniki v okviru opravljanja dejavnosti, so pod določenimi pogoji izvzeti iz obdavčitve v višini 41,86 % dobička. Izvzetje velja za udeležbe, ki so bile v imetništvu brez prekinitve od prvega dneva dvanajstega meseca pred odsvojitvijo (uporablja se metoda FIFO), so bile opredeljene kot finančna naložba v prvi bilanci stanja po pridobitvi ter so predmet aktivnega trgovanja ali dejavnosti.

Kapitalski dobički, ki jih dosežejo posamezni delničarji iz udeležb, ki ne izvirajo iz opravljanja dejavnosti, se obdavčijo z nadomestnim davkom po 26-odstotni stopnji. Do 1. januarja 2019 so bili posamezni delničarji pod določenimi pogoji upravičeni do delne oprostitve (izvzetje 41,86 % dobička).

Posamezni delničarji z udeležbami, ki ne izvirajo iz okvira opravljanja dejavnosti, so se s plačilom nadomestnega davka od ocenjene vrednosti s strani strokovnjaka do 30. junija 2019 lahko odločili za vstopno davčno vrednost udeležb (angl. *step-up in the tax value*) v nekotirajočih družbah v imetništvu na dan 1. januarja 2019. Višina nadomestnega davka znaša 11 % za znatne udeležbe in 10 % za portfeljske udeležbe.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagane spremembe zahtevajo tudi spremembe nekaterih podzakonskih aktov. Seznam je naveden v poglavju 2.3.3. Podzakonski akti. Poleg tega bo morala Finančna uprava Republike Slovenije prilagoditi programsko podporo ter navodila in pojasnila davčnim zavezancem na svojih spletnih straneh.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlagane spremembe ne prinašajo dodatnih administrativnih obremenitev za zavezance.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

S spremembo dohodninske lestvice, povišanjem splošne olajšave in spremembo mehanizma določitve celotne dodatne splošne olajšave se bo dosegla znatna razbremenitev dohodkov iz dela. S tem se bo posredno vplivalo na večjo produktivnost in učinkovitost podjetij oziroma na izboljšanje poslovnega okolja v Sloveniji. Z zmanjšanjem obremenitve dela se namreč daje manevrski prostor za povečanje razpoložljivega dohodka zaposlenih, kar je eden pomembnih pogojev povečanja produktivnosti in dodane vrednosti podjetij, brez povečanja stroškov dela. Okrepila se bo konkurenčnost poslovnega okolja, saj se bolj razbremenjujejo zavezanci, ki imajo primerjalno gledano višjo obremenitev z dohodnino, kar vpliva na vzdržno gospodarsko rast, povečanje mednarodne konkurenčnosti Slovenije in podjetij, ki zaposlujejo delavce na območju Slovenije. S tem bodo podjetja v Sloveniji bolj konkurenčna na trgu dela in bodo lažje zadržala oziroma pridobila ustrezne kadre. Obenem bo imel predlog zakona tudi manjše pozitivne učinke na gospodarstvo, ker se bo znižal davčni primež zaradi spremembe dohodninske lestvice, kar je pomembno predvsem zaradi konkurenčnosti slovenskega poslovnega okolja in mednarodne primerjave obremenitve dela. Pričakovati je mogoče, da se bo davčni primež, merjen v skladu z metodologijo OECD, pri minimalni plači znižal za 1 odstotno točko (s 35,2 % na 34,2 %), pri povprečni plači bo to znižanje za 0,6-

odstotne točke (s 43,8 % na 43,2 %), medtem ko bo znižanje davčnega primeža pri višini treh povprečnih plač za 1,1 odstotno točko (z 51,1 % na 50 %).

Povečanje razpoložljivega dohodka zaposlenih bo imelo tudi določen vpliv na povečanje oziroma ohranjanje povpraševanja v Sloveniji.

Predlog zakona bo imel v delu, ki se nanaša na omejitev znižanja davčne osnove (davčne olajšave, vezane na opravljanje dejavnosti in prenos izgub), posledice za zelo majhen delež zavezancev, ki dosegajo dohodke iz dejavnosti. Po podatkih za leto 2018 je imelo namreč samo 3 % teh zavezancev (3.157 zavezancev) znižanje davčne osnove, ki je preseglo 63 % davčne osnove. Poleg tega je treba poudariti, da se omejitev ne nanaša na znižanja davčne osnove na ravni letne odmere dohodnine, kar pomeni učinek še na manjše število zavezancev. Poleg tega bodo tudi zavezanci od dohodka iz dejavnosti, ki se šteje v letno davčno osnovo, deležni razbremenitve s spremembo lestvice za odmero dohodnine in višanja splošne olajšave. Upošteva vse navedeno se ocenjuje, da ne bo znatnih učinkov na gospodarstvo. Dohodek iz kapitala je v Sloveniji bolj zgoščen v skupini davčnih zavezancev z visokimi dohodki, kar kaže na to, da bo višja stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala bolj obremenila to skupino zavezancev. Višje stopnje dohodnine lahko nekatere zavezance spodbudijo, da svoj dohodek iz kapitala preusmerijo drugam. Poudariti pa je treba tudi, da bodo nekatere predlagane spremembe na področju obdavčevanja dohodka iz kapitala, ki na novo oziroma bolj jasno določajo davčno obravnavo posameznih vrst dohodka, bodo prispevale k večji gotovosti in predvidljivosti davčne obravnave teh dohodkov.

6.4. Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

S spremembo dohodninske lestvice, povečanjem splošne olajšave in spremembo mehanizma določitve dodatne splošne olajšave se bodo razbremenili prejemniki aktivnih dohodkov. Bolj se bodo razbremenili bolj strokovni, izobraženi in produktivnejši zavezanci, ki pomembno prispevajo k dodani vrednosti podjetij.

Navedene spremembe bodo pripomogle k ohranjanju delovnih mest v Sloveniji, saj se razbremenjujejo zavezanci, ki imajo primerjalno gledano višjo obremenitev z dohodnino, kar bo povzročilo ohranitev in odpiranje delovnih mest na področjih, na katerih so se zaradi višje davčne obremenitve v Sloveniji selili v tujino, predvsem gre tu za najbolj produktiven in ustvarjalen kader, ki v podjetjih praviloma več prispeva k dodani vrednosti.

Navedene spremembe bodo preprečile učinke na razpoložljivi dohodek prejemnikov minimalne plače, do katerih bi prišlo zaradi sprememb zakona, ki ureja minimalno plačo, ki so se začele uporabljati z davčnim letom 2019 (dvig minimalne plače). Z navedenimi spremembami, predvsem pa s predhodno uveljavitvijo ugodnejše obravnave regresa za letni dopust se bo preprečilo, da prejemniki minimalne plače ne bi bili več upravičeni do najvišje dodatne splošne olajšave.

Rešitve v smeri zmanjšanja obremenitve dela bodo vplivale na znižanje davčne obveznosti vseh zavezancev, ki prejemajo dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo za odmero dohodnine. Na podlagi teoretičnih izračunov se bo zavezanecu, ki prejema dohodek v višini minimalne plače (leta 2019 ta znaša 10.640 EUR) in uveljavlja samo splošno oziroma dodatno splošno olajšavo, znižala davčna obveznost za približno 120 EUR letno (na mesec to pomeni približno 10 EUR). Prejemnik dohodka v višini povprečne plače (na letni ravni to pomeni v višini približno 21.200 EUR) bo imel nižjo davčno obveznost za približno 150 EUR, kar pomeni za okoli 13 EUR na mesec. Zavezanec z dohodkom v višini dveh povprečnih plač bo imel na letni ravni odmerjene za približno 650 EUR manj dohodnine (mesečno približno 54 EUR). Pri zavezanecu, ki prejema dohodek v višini šestih povprečnih plač in je obdavčen s 50-odstotno stopnjo, bo njegova davčna obveznost ne glede na to, da se v tem davčnem razredu stopnja davka ne bo spremenila, nižja, in sicer za nekaj manj kot 1.990 EUR (mesečno

približno 166 EUR).

Jasna opredelitev dohodkov invalidov, za katere velja oprostitev plačila dohodnine, pripomore k pravni varnosti te ranljive skupine ljudi.

Drugačna opredelitev določenih pogojev za priznavanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane bo lahko vplivala na spremembo uveljavljanja teh olajšav. Delno se možnosti uveljavljanja navedenih olajšav razširjajo (starši, posvojitelji), delno pa se prilagajajo zaradi povečevanja pravic na drugih področjih (otroci, ki potrebujejo posebno nego in varstvo).

Kot že navedeno zgoraj, je dohodek iz kapitala v Sloveniji bolj zgoščen v skupini davčnih zavezancev z visokimi dohodki, kar kaže na to, da bo višja stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala bolj obremenila to skupino zavezancev. Glede na to, da se s predlogom ne posega v veljavne oprostitve dohodnine od dohodka iz kapitala (npr. v oprostitev dohodnine od obresti, ki jih dosegajo rezidenti na denarne depozite pri bankah in hranilnicah, in oprostitev za dobičke iz kapitala, dosežene po 20 letih imetništva kapitala), pa predlagane spremembe na splošno ne bodo znatno dodatno davčno obremenile drugih davčnih zavezancev.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

1. Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna Finančna uprava Republike Slovenije, ki bo na običajen način zagotovila tudi obveščanje zavezancev o novostih v predlogu zakona.

2. Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

6.9 Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe)

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Gradivo je bilo pripravljeno na podlagi sodelovanja gospodarstva, strokovne in zainteresirane javnosti. Tekoče se je zagotavljala transparentnost, vključno z rednim obveščanjem javnosti. Predlog zakona je bil objavljen na spletnih naslovih:

http://www.mf.gov.si/si/delovna_podrocja/davki_in_carine/predlogi_predpisov/ in <https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=10296>.

Čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe je potekal od 21. junija 2019 do 1. avgusta 2019. Predlog zakona je obravnavala Pogajalska skupina ESS za pripravo oziroma obravnavo predloga sprememb davčne zakonodaje na petih sestankih, in sicer 9. 4., 28. 5., 17. 6., 8. 7. in 2. 9. 2019, ter Ekonomsko-socialni svet.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:

- Pogajalska skupina Ekonomsko-socialnega sveta: dohodninska lestvica, davčna stopnja na dohodke iz kapitala in oddajanja premoženja v najem, dodatna razbremenitev dela plače za poslovno uspešnost, ugodna davčna obravnava promocije zdravja na delovnem mestu, boniteta za električna vozila;
- fizična oseba 1: ohranitev veljavnega sistema normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala;
- CNVOS: namenitev dela dohodnine za donacije;
- fizična oseba 2: dohodninska lestvica, socialnimi transferji in višino bruto plače;
- fizična oseba 3: ohranitev trenutne višine davčne stopnje dohodnine od dohodkov iz kapitala;
- fizična oseba 4: sistem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala;
- fizična oseba 5: višina splošne olajšave, davčna obravnava dohodkov iz tujine, olajšava za prejemnike pokojnine, stalno prebivališče, davčna stopnja za dobičke iz kapitala;
- anonimno 1: sistem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala;
- Klub slovenskih podjetnikov – GIZ (SBC): dodatna razbremenitev dela plače za poslovno uspešnost, ohranitev stopnje davka na dohodke iz kapitala, nastanitev kot boniteta, delniške opcije kot boniteta, posebna davčna osnova za državljane, ki se vrnejo iz tujine;
- fizična oseba 6: odločitev za cedularno ali sintetično obdavčitev pasivnih dohodkov;
- fizična oseba 7: olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje;
- fizična oseba 8: ohranitev veljavnega sistema normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala;
- Združenje lastnikov nepremičnin v Sloveniji: stopnja in normirani stroški pri obdavčevanju dohodkov iz oddajanja premoženja v najem, obdavčitev neprofitnih najemnin;
- fizična oseba 9 (74 podpisnikov): ohranitev veljavnega sistema normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala ob znižanju višine priznanih normiranih stroškov;
- Trgovinska zbornica Slovenije: promocija zdravja na delovnem mestu, bonitete za električna vozila, nadaljnja razbremenitev dela plače za poslovno uspešnost, ukinitve/znižanje 5.

dohodninskega razreda, ohranitev veljavne stopnje dohodnine od dohodkov iz kapitala, olajšava za investiranje v opremo;

- Zveza delovnih invalidov Slovenije: predlog za spremembo (dvig) osebne olajšave za rezidenta, ki prejema nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja;
- Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije: odprava omejitve uveljavljanja olajšav (dejavnost), dopolnitev pojma »oprema« pri olajšavi za investiranje, naknadno izplačilo zavezancu po odsvojitvi poslovnega deleža, priglasitev pridobivanja lastnih deležev družbe, glavni delodajalec naj bo rezident, prehodna ureditev za davčne stopnje za dobiček iz kapitala;
- Skupnost občin Slovenije (Mestna občina Velenje): ocena finančnih posledic predloga zakona na občinske proračune;
- fizična oseba 10: posebna davčna osnova od obresti;
- Petrol d.d.: dohodninska lestvica, obveščanje delodajalca o statusu glavnega delodajalca, del plače za poslovno uspešnost, promocija zdravja na delovne mestu, boniteta za električna vozila;
- fizična oseba 11: neprofitne najemnine v denacionaliziranih stanovanjih;
- fizična oseba 12: olajšava za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala, normirani stroški pri obdavčevanju dobička iz kapitala, mesečna napoved dohodka iz kapitala, odprava študentske in upokojske olajšave;
- Slovenski inštitut za revizijo: naknadno izplačilo odsvojitelju deleža v kapitalu družbe, povprečenje dohodkov iz delovnega razmerja;
- Zveza društev upokojencev Slovenije: predlog za ponovno uvedbo t.i. seniorske olajšave za osebe nad 70 let starosti;
- anonimen 2: obdavčenje obresti;
- fizična oseba 13: odločitev za cedularno ali sintetično obdavčitev pasivnih dohodkov;
- fizična oseba 14: dejanski in ne normirani stroški pri obdavčevanju dobička iz kapitala;
- fizična oseba 15: zmanjšanje davčne osnove za dohodek iz kapitala, upoštevanje inflacije pri določitvi davčne osnove dohodka iz kapitala;
- Zveza svobodnih sindikatov Slovenije: dodatna splošna olajšava, dohodninska lestvica, povišanje stopnje dohodnine od dohodkov iz kapitala in dohodkov iz oddajanja premoženja v najem, olajšava za sindikalno članarino;
- odvetnik Aleš Kaluža: ureditev obdavčitve finančnih instrumentov, ki ne predstavljajo delnic, obveznic in nimajo izražene nominalne vrednosti;
- Vseslovensko združenje malih delničarjev: sistem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala, upoštevanje inflacije pri določanju davčne osnove dohodkov od dobička iz kapitala, dodatna naknadna izplačila iztisnjenim malim delničarjem, pridobivanje lastnih delnic družbe;
- Zbornica računovodskih servisov: odprava omejitve uveljavljanja olajšav (dejavnost), sistem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala, naknadna vplačila družbenikov, pridobivanje lastnih delnic družbe, sistem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala, študentska olajšava, stopnja dohodnine od dohodkov iz kapitala, dopolnitev pojma »oprema« pri olajšavi za investiranje, obdavčitev družbenikov osebnih družb v tujini;
- fizična oseba 16: dohodninska lestvica, splošna olajšava;
- Zbornica davčnih svetovalcev Slovenije: obdavčitev kapitalskih dobičkov po mednarodnih pogodbah, odprava omejitve uveljavljanja olajšav (dejavnost), normirani stroški pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov iz oddajanja premoženja v najem, obdavčitev pokritja negativnega rezultata iz upravljanja, pripisani zneski pri življenjskem zavarovanju,

obdavčitev vračanja naknadnih vplačil družbenikov, pridobivanje lastnih delnic oz. deležev, istem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala, posebna davčna osnova za izplačila odkupne vrednosti v okviru PDPZ, letna omejitev ugodnejše davčne obravnave dela plače za poslovno uspešnost, študentska olajšava, dohodninska lestvica, prehodna obdobja za stopnjo dohodnine za dobičke iz kapitala, namenitev dela dohodnine za donacije, drugačna davčna obravnava olajšave za donacije;

- Slovensko zavarovalno združenje, g.i.z.: dodatna vplačila premij življenjskega zavarovanja, posebna davčna osnova za izplačila odkupne vrednosti v okviru PDPZ;
- Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov – GIZ: stopnja dohodnine na dohodke od dobička iz kapitala, sistem normiranih stroškov pri obdavčevanju dobička iz kapitala, davčna obravnava podedovanih investicijskih kuponov v okviru lastninskega preoblikovanja podjetij, periodična vplačila v vzajemne sklade;
- Davčna hiša Bilans: podrobnejša opredelitev zakonskega termina »dan«.

Upoštevani so bili:

- delno.

Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje:

Pri pripravi zakona so bile proučene vse pripombe in predlogi, tako fizičnih oseb, zainteresirane javnosti in strokovne javnosti. Nekatere pripombe in predlogi so bili upoštevani, nekaterih pa ni bilo mogoče upoštevati, saj se nekateri niso nanašali na vsebine, ki so predmet tokratnih sprememb zakona. Nekateri predlogi in pripombe pa niso skladali s cilji predloga zakona. Obširneje je poročilo o prejetih pripombah, predlogih in mnenjih ter odgovor Ministrstva za finance vsebovano v prilogi Poročilo o prejetih pripombah, predlogih in mnenjih na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini ter o njihovem upoštevanju – zainteresirana javnost.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Andrej Bertoncelj, minister za finance,
- Natalija Kovač Jereb, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Metod Dragonja, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Alojz Stana, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Petra Brus, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- mag. Petra Istenič, vodja Sektorja za sistem obdavčitve dohodkov in premoženja, Ministrstvo za finance,
- Meta Šinkovec, vodja Sektorja za analize in koordinacijo davčne politike, Ministrstvo za finance,
- Lucija Perko Vovk, sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Edina Ključanin, sekretarka, Ministrstvo za finance,
- mag. Neva Žibrik, sekretarka, Ministrstvo za finance,
- Saša Strelec, podsekretarka, Ministrstvo za finance,
- Uroš Gregorič, višji svetovalec, Ministrstvo za finance,
- Boris Gramc, podsekretar, Ministrstvo za finance.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19 in 28/19) se v 12. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Dobiček iz kapitala od odsvojitve nepremičnine iz prejšnjega odstavka je tudi dobiček iz odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50 % vrednosti je kadar koli v obdobju 365 dni pred odsvojitvijo izhajalo neposredno ali posredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.«.

2. člen

V 21. členu se v 1. točki za besedilom »zakona o vojnih veteranih« doda vejica, besedilo »in zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb« pa se nadomesti z besedilom »zakona o socialnem vključevanju invalidov, zakona o osebni asistenci, zakona o izenačevanju možnosti invalidov«.

2. točka se spremeni tako, da se glasi:

»2. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih, zakonu o socialnem varstvu in zakonu o socialnem vključevanju invalidov ter komunikacijskega dodatka po zakonu o osebni asistenci;«.

V 3. točki se besedilo »po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb« nadomesti z besedilom »po zakonu o socialnem vključevanju invalidov«.

3. člen

V 43. členu se za petim odstavkom doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo na električni pogon za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je delodajalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca ne glede na prvi stavek drugega odstavka tega člena všteva 0,3% nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe vozila.«.

4. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen
(izključitev iz dohodkov iz dejavnosti)

(1) Kot prihodek se po tem poglavju zakona ne šteje:

1. dividenda, kot je določena v III.6.2. poglavju tega zakona,
2. obresti, kot so določene v III.6.1. poglavju tega zakona, in dosežene na podlagi prenosljivih dolžniških vrednostnih papirjev ter instrumentov denarnega trga, opredeljenih po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,

3. prihodek, dosežen na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v III.6.2. poglavju tega zakona, ali na podlagi odsvojitve investicijskih kuponov,
4. drugi prihodki v zvezi s finančnimi instrumenti oziroma deleži, na katere se nanašajo prihodki iz prejšnjih točk tega odstavka, nastali po pridobitvi finančnih instrumentov oziroma deležev v podjetje,
5. drugi prihodki v zvezi s finančnimi instrumenti oziroma deleži, na katere se nanašajo prihodki iz prejšnjih točk tega odstavka, nastali ob pridobitvi teh finančnih instrumentov oziroma deležev v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva.

(2) Prihodki iz prejšnjega odstavka se obravnavajo kot dohodek iz kapitala, kot je določen v III.6. poglavju tega zakona. Za namene tega in III.6. poglavja tega zakona se šteje, da je finančni instrument oziroma delež iz prejšnjega odstavka z dnem pridobitve v podjetje prenesen iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo.

(3) Odhodki, nastali v zvezi z doseganjem prihodkov iz prvega odstavka tega člena ter v zvezi s finančnimi instrumenti oziroma deleži iz prvega odstavka tega člena, se ne priznajo.«.

5. člen

V 67. členu se v naslovu beseda »olajšavami« nadomesti z besedilom »znižanjem davčne osnove«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Znižanje davčne osnove po 60. do 66.a členu tega zakona in določbah drugih zakonov, ki določajo znižanje davčne osnove za dohodnino od dohodka iz dejavnosti po tem zakonu, skupaj z uveljavljanjem neizkoriščenih delov znižanj davčne osnove iz preteklih obdobj, se prizna največ v višini 63 % davčne osnove od dohodka iz dejavnosti.«.

6. člen

V 69. členu se v drugem odstavku besedilo »članov enega ali več gospodinjstev, evidentiranih na istem naslovu, ki so na dan 30. junija v davčnem letu po predpisih o prijavi prebivališča stalno ali začasno prijavljene na tem naslovu« nadomesti z besedilom »ki imajo na dan 30. junija v davčnem letu po predpisih o prijavi prebivališča prijavljeno isto stalno prebivališče«.

7. člen

V 73.a členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Za neizkoriščeni del olajšave iz prvega odstavka tega člena se lahko znižuje davčna osnova v naslednjih petih davčnih letih po letu vlaganja.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Znižanje davčne osnove po tem členu, vključno z uveljavljanjem neizkoriščenega dela olajšave iz preteklih obdobj, se prizna največ v višini 63 % davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.«.

8. člen

V 77. členu se v prvem odstavku število »10« nadomesti s številom »15«.

9. člen

V 81. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Za obresti po tem poglavju zakona se šteje tudi nadomestilo, ki ga upravljavec premoženja davčnega zavezanca zagotovi v primeru negativnega rezultata iz upravljanja premoženja ali v primeru zjamčene vrednosti premoženja v upravljanju.«.

10. člen

V 86. členu se za drugim odstavkom dodajo novi tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»(3) Kadar so se zavarovalcu med trajanjem življenjskega zavarovanja v skladu z zavarovalnimi pogoji dodelili zneski na račun udeležbe pri dobičku ali je zavarovalnica na račun zavarovalca vplačala dodatna vplačila, se ta vštevajo v vplačilo iz prvega odstavka tega člena po vrednosti, ki je enaka nič.

(4) Davčna osnova od vplačil iz življenjskega zavarovanja, ki niso zajeta s prejšnjim odstavkom in se dodelijo oziroma vplačajo na račun zavarovalca, ter od dohodkov iz življenjskega zavarovanja, ki se plačajo upravičenim osebam med trajanjem zavarovanja, je enaka doseženim vplačilom oziroma plačilom.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se uporabljata tudi v primeru življenjskega zavarovanja iz 3. in 4. točke 82. člena tega zakona.«.

11. člen

Za 88. členom se doda nov 88.a člen, ki se glasi:

»88.a člen

(davčna osnova od obresti, doseženih z odstopom ali poplačilom prevzete terjatve)

Davčna osnova od obresti, doseženih z odstopom ali poplačilom terjatve, ki jo je zavezanec prevzel od upnika ali prevzemnika, je enaka razliki med prejetim nadomestilom oziroma poplačano vrednostjo terjatve in zneskom, ki ga je zavezanec plačal ob prevzemu terjatve.«.

12. člen

V 90. členu se v četrtem odstavku za 3. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, dodajo nove 4., 5. in 6. točka, ki se glasijo:

»4. vrednost vrnjenega naknadnega vplačila družbeniku, ki ga je vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe, v delu, ki presega vplačano vrednost. Če naknadnega vplačila družbenik ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža, se obdavčuje vrednost vrnjenega naknadnega vplačila družbeniku, v delu, ki presega:

- vplačano vrednost naknadnega vplačila ali
- nabavno vrednost pridobljenega deleža, kadar je ta manjša od vplačane vrednosti naknadnega vplačila;

5. dodatno naknadno izplačilo zavezancu, ki je odsvojil delež iz III.6.3. poglavja tega zakona, v zvezi z odsvojitvijo deleža, ki ga izplača pridobitelj deleža in je odvisno od meril uspešnosti poslovanja družbe v prihodnosti, določenih v pogodbi o odsvojitvi deleža;

6. izplačana vrednost delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe, razen v primeru, ko družba pridobiva lastne delnice na organiziranem trgu. Kadar je pridobivanje lastnih delnic ali deležev opravljeno iz utemeljenih poslovnih razlogov in ne z namenom pridobitve ugodnejše davčne obravnave doseženega dohodka, se transakcija obravnava po III.6.3. poglavju tega zakona, če je davčni zavezanec pri davčnem organu, preden je družba pridobila lastne delnice oziroma deleže, vložil zahtevek za tako obravnavo in je davčni organ takemu zahtevku ugodil.«.

13. člen

V 97. členu se v prvem odstavku na koncu doda besedilo, ki se glasi:

»Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi pozitivna, je davčna osnova razlika, zmanjšana za normirane stroške, povezane s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala. Normirani stroški, povezani s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, se priznajo največ v višini, ki ne sme preseči nižjega od:

1. seštevka 1 % od nabavne vrednosti kapitala in 1 % od vrednosti kapitala ob odsvojitvi, ali
2. pozitivne razlike med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi.«.

14. člen

V 98. členu se v petem odstavku na koncu doda besedilo, ki se glasi:

»Kadar zavezanec pridobi kapital iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona v okviru opravljanja dejavnosti iz III.3. poglavja tega zakona in se dohodki iz tega kapitala v skladu s 54. členom tega zakona izključujejo iz dohodkov iz dejavnosti, se ne glede na prvi stavek tega odstavka za nabavno vrednost takega kapitala šteje vrednost ob začetnem pripoznanju v poslovnih knjigah oziroma evidencah v skladu z računovodskimi standardi, razen če je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva; če je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva, se za nabavno vrednost kapitala šteje nabavna vrednost določena v skladu z drugim do četrtem odstavkom tega člena.«.

V sedmem odstavku se 4. točka spremeni, tako da se glasi:

»4. naknadna vplačila, ki jih je družbenik vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe in mu pred odsvojitvijo niso bila vrnjena oziroma ni nastala obveznost njihovega vračila.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Kadar je družbeniku vrnjeno obvezno naknadno vplačilo, ki ga sam ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža, tako vrnjeno naknadno vplačilo zmanjša nabavno vrednost pridobljenega deleža v višini vplačane vrednosti takega naknadnega vplačila, vendar znesek zmanjšanja ne more preseči nabavne vrednosti.«.

Dosedanji osmi odstavek postane deveti odstavek.

15. člen

V 99. členu se v drugem odstavku na koncu 2. točke podpičje nadomesti s piko, 3. točka pa se črta.

16. člen

V 101. členu se v petem odstavku za besedilom »na način iz« doda besedilo »prvega stavka«, na koncu pa doda besedilo, ki se glasi:

»Kadar zavezanec pridobi kapital iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona v okviru opravljanja dejavnosti iz III.3. poglavja tega zakona in se dohodki iz takega kapitala v skladu s 54. členom tega zakona izključujejo iz dohodkov iz dejavnosti, se ne glede na prvi stavek tega odstavka za čas pridobitve takega kapitala šteje čas pridobitve kapitala v podjetje, razen če je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva; če je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva, se za čas pridobitve kapitala šteje čas pridobitve kapitala v gospodinjstvo zavezanca.«.

17. člen

V 108. členu se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Zavezanec, ki je prejel izplačilo odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja na podlagi plačanih premij izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali drugi državi članici EU, ki je bil odobren in vpisan v register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, lahko na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, uveljavlja drugačno določitev višine tega dohodka za odmero dohodnine, kot je določena s prvim odstavkom tega člena, če vplačane premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja niso bile v celoti izključene iz obdavčitve z dohodnino oziroma iz obremenitve s prispevki za socialno varnost. Dohodek se določi tako, da se izplačilo odkupne vrednosti zmanjša za vplačane premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in poveča za seštevke zneskov:

1. vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki so zavezancu zmanjševale letno davčno osnovo od dohodkov zavezanca za odmero dohodnine,
2. vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se niso vštevale v davčno osnovo, in
3. vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se niso vštevale v osnovo za plačilo prispevkov za socialno varnost.

Tako ugotovljeni dohodek je enak najmanj seštevku zneskov iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega stavka.«.

18. člen

V 109. členu se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se v letno davčno osnovo od dela plače za poslovno uspešnost všteva vsota tega dohodka, ki presega 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, zmanjšana za sorazmerni del prispevkov za socialno varnost, ki jih mora na podlagi posebnih predpisov plačevati delojemalec, glede na delež teh dohodkov, ki se vštevajo v davčno osnovo. V vsoto iz prejšnjega stavka se ne všteva posamezno izplačilo tega dohodka, za katerega niso izpolnjeni pogoji za davčno obravnavo po 12. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona.«.

19. člen

V 111. členu se v prvem odstavku znesek »3.302,70 eurov« nadomesti z zneskom »3.500 eurov«.

Drugi odstavek se črta.

V tretjem odstavku se besedilo »presega 11.166,37 eurov in« črta, besedilo »zmanjšanje = 19.922,15 eurov – 1,49601 x skupni dohodek« pa se nadomesti z besedilom »zmanjšanje = 18.700,38 eura – 1,40427 x skupni dohodek«.

V četrtem odstavku se črta besedilo »drugega in«.

V petem odstavku se črta besedilo »drugem in«.

20. člen

V 113. členu se v tretjem odstavku besedilo »v znesku, ki je enak znesku splošne olajšave iz 111. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »v znesku 3.302,70 eura«.

21. člen

V 114. členu se v tretjem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. ima status invalida v skladu z zakonom o socialnem vključevanju invalidov.«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena se olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, za otroka, ki ima status invalida v skladu z zakonom o socialnem vključevanju invalidov, prizna ne glede na njegovo starost.«.

V osmem odstavku se besedilo »ali odločba centra za socialno delo v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno ali telesno prizadetih oseb« nadomesti z besedilom »ali odločba centra za socialno delo o pridobitvi statusa invalida v skladu z zakonom o socialnem vključevanju invalidov«.

22. člen

V 115. členu se v četrtem odstavku besedilo »živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu« nadomesti z besedilom »ima po predpisih o prijavi prebivališča prijavljeno isto stalno prebivališče kot starši oziroma posvojitelji«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Ne glede na tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena se otrok, ki ima status invalida v skladu z zakonom o socialnem vključevanju invalidov in nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, šteje za vzdrževanega družinskega člana ne glede na njegovo starost. Otrok iz prejšnjega stavka, ki se ne šola, nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti nižji od višine posebne olajšave za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, določene v 2. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, se ne glede na četrti odstavek tega člena šteje za vzdrževanega družinskega člana ne glede na njegovo starost. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu, razen dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih, zakonu o socialnem vključevanju invalidov ter zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.«.

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se štejejo tudi starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne

olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in imajo po predpisih o prijavi prebivališča prijavljeno isto stalno prebivališče kot zavezanec ali so v institucionalnem varstvu v socialno varstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev ali imajo zavezanec in starši oziroma posvojitelji sklenjen sporazum o preživitvi v obliki izvršljivega notarskega zapisa v skladu z zakonom, ki ureja družinska razmerja, ter pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.«.

23. člen

V 118. členu se v prvem odstavku za besedilom »prvem odstavku 112. člena« dodata vejica in besedilo »tretjem odstavku 113. člena«.

24. člen

V 122. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

Če znaša neto letna osnova v eurih		znaša dohodnina v eurih				
nad	do					
	8.500,00			16 %		
8.500,00	25.000,00	1.360,00	+	26 %	nad	8.500,00
25.000,00	50.000,00	5.650,00	+	33 %	nad	25.000,00
50.000,00	80.000,00	13.900,00	+	39 %	nad	50.000,00
80.000,00		25.600,00	+	50 %	nad	80.000,00

«.

25. člen

V 127. členu se v drugem odstavku na koncu doda besedilo, ki se glasi:

»Delodajalec, ki je plačnik davka, pozove zavezanca k opredelitvi o statusu po tem odstavku oziroma po šestem odstavku tega člena. Zavezanec delodajalca iz prejšnjega stavka obvešča o spremembi njegovega statusa po tem odstavku oziroma po šestem odstavku tega člena.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz prejšnjega odstavka, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva 1/12 zneska olajšave iz prvega odstavka 111. člena, prvega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz prejšnjega odstavka, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva tudi 1/12 zneska olajšave, ugotovljenega z uporabo enačbe iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona ob upoštevanju dohodka iz prejšnjega odstavka, ki ga izplača glavni delodajalec, preračunanega na letno raven, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona. Če zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz prejšnjega odstavka, ki ga izplača glavni delodajalec, upošteva olajšava iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona, o tem obvesti glavnega delodajalca.«.

V sedmem odstavku se v prvem stavku besedilo »20 % predčasne ali starostne« nadomesti z besedo »dela«, drugi stavek pa se črta.

V osmem odstavku se besedilo »20 % predčasne ali starostne« nadomesti z besedo »dela«.

V štirinajstem odstavku se za besedilom »izvzem iz davčne osnove po« doda besedilo »12. oziroma«.

Za štirinajstim odstavkom se doda nov petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov, od katerih se prizna zmanjšanje dohodnine v skladu s tretjim do šestim odstavkom 112. člena tega zakona, se ne glede na drugi, tretji in šesti odstavek tega člena upošteva olajšava iz tretjega do šestega odstavka 112. člena tega zakona.«.

26. člen

V 131. členu se v drugem odstavku besedilo »iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »iz prvega odstavka 111. člena tega zakona«, besedilo »prvega in drugega odstavka 112. člena« pa se nadomesti z besedilom »prvega odstavka 112. člena«.

27. člen

V 132. členu se v prvem odstavku število »25« nadomesti s številom »27,5«.

V drugem odstavku se v 1. točki število »15« nadomesti s številom »20«, v 2. točki število »10« nadomesti s številom »15« in v 3. točki število »5« nadomesti s številom »10«.

28. člen

V 134. členu se za šestim odstavkom doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena izračun dohodnine od:

1. obresti, doseženih z odstopom ali poplačilom prevzete terjatve, in
 2. dividend, doseženih z vračilom naknadnega vplačila družbeniku, ki ga ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža,
- opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.«.

29. člen

V 135.č členu se število »25« nadomesti s številom »27,5«.

30. člen

142. člen se spremeni tako, da se glasi:

»142. člen (namenitev dela dohodnine za donacije)

»(1) Rezident lahko zahteva, da se do 0,5 % dohodnine, odmerjene po tem zakonu, od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje upravičencev do donacij.

(2) Upravičenci do donacij iz namenitve dela dohodnine za posamezno leto so nevladne organizacije, politične stranke, reprezentativni sindikati ter registrirane cerkve in druge verske skupnosti, ki na dan 31. decembra prejšnjega leta izpolnjujejo pogoje iz tega člena.

(3) Za nevladne organizacije po prejšnjem odstavku se štejejo tiste nevladne organizacije, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja nevladne organizacije, status nevladne organizacije v javnem interesu.

(4) Za politične stranke, reprezentativne sindikate ter registrirane cerkve in druge verske skupnosti po drugem odstavku tega člena, štejejo subjekti, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja politične stranke, reprezentativne sindikate oziroma versko svobodo, status politične stranke, reprezentativnega sindikata oziroma registrirane cerkve in druge verske skupnosti.

(5) Agencija Republike Slovenije za javno pravne evidence in storitve, ki je v skladu z zakonom, ki ureja nevladne organizacije, pristojna za vodenje Evidence nevladnih organizacij v javnem interesu, Finančni upravi Republike Slovenije brezplačno, enkrat letno zagotovi podatke iz navedene evidence, potrebne za namene priprave in objave seznama upravičencev do donacij.

(6) Organ, ki je v skladu z zakonom, ki ureja versko svobodo, pristojen za vodenje Registra cerkva in drugih verskih skupnosti v Republiki Sloveniji, ter organ, ki je v skladu z zakonom, ki ureja politične stranke, pristojen za vodenje Registra strank, Ministrstvu za finance brezplačno, enkrat letno zagotovi podatke iz navedenih registrov, potrebne za namene priprave seznama upravičencev do donacij.

(7) Organ, ki je v skladu z zakonom, ki ureja reprezentativnost sindikatov, pristojen za odločanje o reprezentativnosti sindikatov, Ministrstvu za finance brezplačno, enkrat letno zagotovi podatke, potrebne za namene priprave seznama upravičencev do donacij.

(8) Vlada določi podrobnejši način izvajanja tega člena in določi seznam upravičencev do donacij po tem členu.«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

31. člen

(prehodna določba v zvezi z nevštevanjem določenih naknadnih vplačil med stroške iz spremenjene 4. točke sedmega odstavka 98. člena zakona)

Naknadna vplačila, ki jih je družbenik vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe in mu pred odsvojitvijo niso bila vrnjena oziroma ni nastala obveznost njihovega vračila, se ne vštevajo med stroške iz spremenjene 4. točka sedmega odstavka 98. člena zakona, če:

1. je bil delež pridobljen pred 1. januarjem 2003 in se za nabavno vrednost deleža v skladu s četrnim odstavkom 152. člena zakona šteje tržna ali knjigovodska vrednost na dan 1. januarja 2006, ter
2. je bilo naknadno vplačilo vplačano pred 1. januarjem 2006.

32. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in se uporablja za davčna leta, ki se začnejo od vključno 1. januarja 2020.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporablja Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19 in 28/19).

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S spremembo se širi pravilo vira dohodka iz drugega odstavka 12. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19 in 28/19); v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2). Po veljavnih določbah člena ima dobiček iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji, vir v Sloveniji, pri čemer se za tak dobiček iz kapitala šteje tudi dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50 % vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.

Po predlogu se v določbo vključuje pogoj, po katerem za določitev vira takega dobička iz kapitala v Sloveniji zadostuje, da opredeljena vrednost deleža kadar koli v obdobju 365 dni pred odsvojitvijo izhaja kot navedeno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji. Z dodanim obdobjem 365 dni pred odsvojitvijo se rešuje problematika situacij, ko se primeroma v gospodarsko družbo vloži premoženje malo pred prodajo deleža v gospodarski družbi, da bi se s tem zmanjšala vrednost deleža, ki izhaja neposredno ali posredno iz nepremičnin v Sloveniji, in s tem preprečila možnost obdavčitve takih kapitalskih dobičkov v Sloveniji, kadar bi bili taki dobički v Sloveniji lahko obdavčeni v skladu z veljavno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, ali kadar taka pogodba z drugo državo ni sklenjena.

K 2. členu

S tem členom se spreminja in dopolnjuje 21. člen ZDoh-2. 1. januarja 2019 (razen III. poglavja zakona, ki začne veljati dne 1. januarja 2022 in se nanaša na nove socialne storitve socialnega vključevanja) je začel veljati Zakon o socialnem vključevanju invalidov (Uradni list, št. 30/18; v nadaljnjem besedilu: ZSVI). Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati Zakon o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb ((Uradni list SRS, št. 41/83, Uradni list RS, št. 114/06 – ZUTPG, 122/07 – odl. US, 61/10 – ZSVarPre in 40/11 – ZSVarPre-A; v nadaljnjem besedilu: ZDVDTP). ZDoh-2 v 21. členu dohodke iz (med drugimi) ZDVDTP oprošča plačila dohodnine, in sicer:

- dohodke v obliki povračil stroškov, storitev, drugih ugodnosti v naravi;
- dodatek za tujo nego in pomoč;
- nadomestilo za invalidnost.

Tudi ZSVI vsebuje določene pravice, ki jih invalidi pridobivajo v obliki storitev in drugih ugodnosti v naravi, zato je zaradi vsebine ZSVI v primerjavi z ZDVDTP primerno na enak način zagotoviti oprostitvev plačila dohodnine tudi za ugodnosti v naravi, ki jih zagotavlja ZSVI.

ZSVI določa tudi pravico do nadomestila za invalidnost, ki pa se zaradi sprememb v zakonodaji, ki ureja družinska razmerja (sprememba preživninske obveznosti staršev do polnoletnih otrok s posebnimi potrebami) zvišuje glede na višino nadomestila v skladu z ZDVDTP. Ker ima nadomestilo po ZSVI enako vsebino kot nadomestilo za invalidnost po ZDVDTP, je primerno na enak način zagotoviti oprostitvev plačila dohodnine tudi za nadomestilo za invalidnost, ki jih zagotavlja ZSVI.

ZSVI določa tudi pravico do dodatka za pomoč in postrežbo (po ZDVDTP dodatek za tujo nego in pomoč), ki se vsebinsko izenačuje z istoimenskim dodatkom, ki je določen kot pravica po drugih zakonih, zato je treba na enak način določiti tudi oprostitvev plačila dohodnine za navedeni dodatek.

1. januarja 2019 se je začel uporabljati tudi novi Zakon o osebni asistenci (Uradni list RS, št. 10/17 in 31/18; v nadaljnjem besedilu: ZOA), ki je uredil pravico do osebne asistencije za osebe z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami. Gre za pravico navedenih oseb v

obliki pomoči pri vseh tistih opravilih in dejavnostih, ki jih te osebe ne morejo izvajati same in jih vsakodnevno potrebujejo za neodvisno in aktivno življenje ter za enakopravno vključitev v družbo. ZOA določenim upravičencem omogoča, da namesto osebne asistencije izberejo denarno nadomestilo – komunikacijski dodatek. Te nove storitve in komunikacijski dodatek pa so za te upravičence dohodki, ki so primerljivi z drugimi storitvam v naravi oziroma dohodki, ki so v skladu z 21. členom ZDoh-2 oproščeni plačila dohodnine, zato je treba zaradi ustavnega načela enakosti pred zakonom tudi navedene dohodke obravnavati enako in jih umestiti med dohodke, ki so oproščeni plačila dohodnine, tako da se storitve in druge ugodnosti v naravi uvrstijo med oprostitve v 1. točki 21. člena ZDoh-2, komunikacijski dodatek pa v 2. točko navedenega člena, saj gre za vsebinsko primerljiv dohodek dodatku za pomoč in postrežbo po drugih, v tej točki navedenih zakonih.

Za konsistentno ureditev področja dohodkov invalidov v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi, je treba na enak način v ZDoh-2 prenesti tudi Zakon o izenačevanju možnosti invalidov (Uradni list RS, št. 94/10, 50/14 in 32/17), ki prav tako ureja pravice invalidov do določenih ugodnosti v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi.

Dodati je treba še, da vsi zavezanci s statusom invalida, ki jim je bil priznan na podlagi ZDVDTP (z odločbo, izdani na podlagi tega zakona), v skladu s prehodnimi določbami ZSVI, ohranijo status invalida in vse pridobljene pravice. Na podlagi prehodne določbe ZSVI imajo tako tudi ti zavezanci, ki razpolagajo z izdano odločbo po ZDVDTP, tudi priznan status po ZSVI in se jih obravnava enako. Odločba po ZDVDTP ima tako enak učinek kot odločba po ZSVI.

K 3. členu

Z dopolnitvijo 43. člena ZDoh-2 se predlaga posebna ureditev vrednotenja bonitete za osebno vozilo na električni pogon, če delodajalec zagotovi delojemalcu tako osebno vozilo za privatne namene, in sicer se v davčno osnovo za taka vozila všteva 0,3 % nabavne vrednosti vozila mesečno (namesto splošne 1,5 % nabavne vrednosti mesečno). Ostala pravila glede vrednotenja bonitete za ta vozila so enaka kot za ostala vozila.

K 4. členu

S spremembo 54. člena ZDoh-2 se člen terminološko uskladi z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, ter celoviteje in jasneje ureja izključitev določenih prihodkov in odhodkov iz dohodkov iz dejavnosti za davčne namene.

V prvem odstavku se 2. točka terminološko usklajuje z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, kar pa ne predstavlja vsebinske spremembe. Z dopolnitvijo prvega odstavka z novo 4. točko se jasno določi, da se iz dohodkov iz dejavnosti izključujejo tudi vsi drugi prihodki, vezani na finančne instrumente oziroma deleže, na katere se nanašajo prihodki iz 1. do 3. točke tega odstavka, nastali po pridobitvi kapitala oziroma sredstev, na katere se nanašajo. Poleg dividend, obresti, prihodkov, doseženih na podlagi osvojitve teh finančnih instrumentov ter deležev, se izključujejo tudi vsi drugi prihodki, ki se v skladu z računovodskimi standardi pripoznajo v času imetništva tega kapitala in v zvezi z odsvojitvijo tega kapitala, kot so npr. prihodki iz naslova prevrednotovanja. Z dopolnitvijo prvega odstavka z novo 5. točko se iz prihodkov izključujejo tudi prihodki v zvezi s finančnimi instrumenti oziroma deleži, na katere se nanašajo prihodki iz prejšnjih točk tega odstavka, nastali ob pridobitvi teh finančnih instrumentov oziroma deležev v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva. S tem se torej izključujejo tudi prihodki, ki bi se sicer v skladu s 50. členom ZDoh-2 v zvezi z obravnavanim kapitalom oziroma sredstvi morali davčno pripoznati v skladu s 50. členom ZDoh-2. S tem se prepreči dvojna obdavčitev ter se za davčne namene v teh primerih ne šteje, da je bilo tovrstno sredstvo pridobljeno v podjetje. Temu ustrezno pa sledi tudi ureditev nabavne vrednosti ob pridobitvi ter časa pridobitve kapitala za te primere v petem odstavku 98. in petem odstavku 101, člena ZDoh-2.

Z dopolnitvijo drugega odstavka se jasno določi, da davčna obravnava, kot je določena s tem odstavkom (obrnava po pravilih obdavčevanja dohodkov iz kapitala, kot je določena v III.6. poglavju ZDoh-2), velja od pridobitve finančnega instrumenta oziroma deleža iz prvega odstavka tega člena v podjetje dalje. Z dnem pridobitve tega finančnega instrumenta oziroma deleža v podjetje se tako za namene obdavčevanja dohodka iz dejavnosti po poglavju III.3 ZDoh-2 in dohodka iz kapitala po poglavju III.6 ZDoh-2 šteje, da je tak finančni instrument oziroma delež prenesen iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo, dohodki (prihodki in odhodki) v zvezi s temi finančnimi instrumenti oziroma deleži se posledično izključijo iz dohodkov iz dejavnosti ter se obravnavajo kot dohodki iz kapitala. Za davčne namene se torej obravnavani finančni instrumenti oziroma deleži ne štejejo za sredstva podjetja zavezanca, temveč gospodinjstva zavezanca.

Z dopolnitvijo tretjega odstavka se jasno določi, da se tudi vsi odhodki v zvezi s finančnimi instrumenti oziroma deleži, na katere se nanašajo prihodki iz prvega odstavka tega člena, izključujejo iz dohodkov iz dejavnosti, torej se davčno ne pripoznajo kot odhodki iz dejavnosti.

K 5. členu

S tem členom se spreminja 67. člen ZDoh-2, in sicer se uvaja omejitev višine znižanja davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v davčnem obdobju za zavezanca, ki v tekočem davčnem obdobju ne izkazujejo davčne izgube. Znižanje davčne osnove zaradi uveljavljanja olajšav in pokrivanja prenesene davčne izgube se v davčnem obdobju omejuje na 63 % davčne osnove od dohodka iz dejavnosti. V omejitve so vključena znižanja davčne osnove zaradi:

- pokrivanja izgub iz preteklih obdobj po 60. členu ZDoh-2;
- olajšav, vključno z uveljavljanjem neizkoriščenega dela iz preteklih obdobj po 61. do 66.a členu ZDoh-2;
- davčnih olajšav in spodbud, ki so določene v drugih zakonih (28. člen Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 20/11, 57/12 in 46/16), ter 5. in 6. členu Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010–2019 (Uradni list RS, št. 87/09, 82/15 in 27/17)), ki znižujejo davčno osnovo po tem zakonu.

V omejitve so vključeni tudi zneski uveljavljanja neizkoriščenih delov davčnih olajšav in izgub iz preteklih davčnih obdobj.

Sprememba je vezana na uvedbo omejitve znižanja davčne osnove za zavezanca za davek od dohodkov pravnih oseb, ki v tekočem davčnem obdobju ne izkazujejo davčne izgube. S tem se zasleduje čim bolj enaka obravnava zavezancev, poslovnih subjektov, ne glede na statusno organizacijsko obliko, na ravni dohodkov, doseženih z opravljanjem dejavnosti. Vsebinsko pa se za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in so zavezanci za dohodnino od dohodka iz dejavnosti, ne uvaja minimalna obdavčitev, saj imajo možnost uveljavljati tudi vse osebne olajšave, ki jih lahko uveljavljajo vsi zavezanci za dohodnino.

K 6. členu

S tem členom se spreminja 69. člen ZDoh-2 v delu, kjer je opredeljeno kmečko gospodinjstvo. Razlog za spremembo je ukinjanje evidence gospodinjstev v skladu z Zakonom o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 52/16; v nadaljnjem besedilu: ZPPreb-1) z dnem 31. 12. 2020. Glede na razvoj sistema evidentiranja nepremičnin in opredelitve naslova posameznika tudi do ravni številke stanovanja (če gre za stavbo z več stanovanji), je merilo istega stalnega prebivališča glede na svojo vsebino samo po sebi primeren in zadosten pokazatelj obstoja ekonomske skupnosti za namene določanja obstoja kmečkega gospodinjstva. V členu se opredelitev kmečkega gospodinjstva spreminja tudi tako, da se za njegovo članstvo uvede izključno merilo stalnega prebivališča (pred spremembo je zakon sicer dovoljeval tudi pogoj začasnega prebivališča). S tem se odpravlja notranje neskladje člena, ki je za članstvo združeval merilo prijave začasnega prebivališča in obstoj skupnega gospodinjstva. V skladu z Zakonom o prijavi prebivališča (Uradni list RS, št. 59/06 – uradno prečiščeno besedilo, 111/07 in 52/16 – ZPPreb-1; v nadaljnjem besedilu: ZPPreb) je bila prijava skupnega gospodinjstva vedno

vezana na obstoj skupnega stalnega prebivališča. Skupno gospodinjstvo po ZPPreb je bila dejansko opredelitev življenjske (skupno prebivanje) in ekonomske (skupno porabljanje dohodka) skupnosti ljudi. Morebitna prijava začasnega bivališča, ki po ZPPreb in ZPPreb-1 pomeni naslov, na katerem posameznik prebiva zaradi dela, šolanja ali drugih razlogov, na vsebino stalnega prebivališča (in s tem skupnega gospodinjstva) ne vpliva oziroma ga ne spreminja. Vsebina kmečkega gospodinjstva v skladu z ZDoh-2 se odraža v ekonomski skupnosti posameznikov (torej skupno porabljanje dohodkov, zaradi česar se tudi na strani pridobivanja dohodkov obravnavajo kot celota), ki pa jo je mogoče ustrezno izživeti le s skupnim prebivanjem – torej prijavljenim skupnim prebivališčem z vsebino, ki jo določa ZPPreb-1. S spremembo se tudi pravilneje opredeli skupnost kmečkega gospodinjstva. Pojasnjuje pa se, da je praksa že do sedaj izkazovala kmečko gospodinjstvo preko načela skupnega stalnega prebivališča, saj med člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti v nekaj preteklih letih ni bilo oseb, ki bi imele na naslovu kmečkega gospodinjstva prijavljeno le začasno prebivališče. Sprememba definicije torej na izvedbeni ravni ne bo imela nikakršnih posledic.

K 7. členu

S tem členom se predlaga sprememba 73.a člena ZDoh-2 glede načina uveljavljanja olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gospodarsko dejavnost tako, da se prizna znižanje davčne osnove, vključno z uveljavljanjem neizkoriščenega dela olajšave iz preteklih obdobj, največ v višini 63 % davčne osnove od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. S tem se omejuje višina znižanja davčne osnove tako, da ta nikoli ne more v celoti izničiti davčne osnove, oziroma se s tem ukrepom preostala davčna osnova vedno določi vsaj v višini 35 % polne davčne osnove.

Sprememba je vezana na uvedbo omejitve znižanja davčne osnove za zavezance za davek od dohodkov pravnih oseb, ki v tekočem davčnem obdobju ne izkazujejo davčne izgube, in za zavezance za dohodnino od dohodka iz dejavnosti. S tem se zasleduje čim bolj enaka obravnava zavezancev, ne glede na statusno organizacijsko obliko, na ravni dohodkov, doseženih z opravljanjem dejavnosti. Vsebinsko pa se tudi za fizične osebe, ki dosežajo dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ter so zavezanci za dohodnino od dohodka iz te dejavnosti, ne uvaja minimalna obdavčitev, saj imajo možnost uveljavljati tudi vse osebne olajšave, ki jih lahko uveljavljajo vsi zavezanci za dohodnino.

K 8. členu

S tem členom se predlaga sprememba 77. člena ZDoh-2, in sicer dvig višine normiranih stroškov, ki se zavezancu priznajo pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Navedeni normirani stroški se po veljavnih določbah ZDoh-2 priznajo v višini 10 %, po predlogu pa se priznajo v višini 15 %, s čimer bo dosežena določena administrativna razbremenitev tako davčnih zavezancev kot tudi Finančne uprave Republike Slovenije.

K 9. členu

S tem členom se dopolnjuje 81. člen ZDoh-2, in sicer se na novo opredeljuje način obdavčitve dohodka, ki se je začel pojavljati v praksi v zadnjem času in je povezan z upravljanjem finančnega premoženja posameznikov.

Dohodek, ki ga posameznik dosega iz finančnih naložb, ki jih zanj upravlja nekdo drug, npr. po pogodbi o gospodarjenju s finančnimi instrumenti strank, v obliki dohodka iz kapitala (dividend, obresti ali kapitalskih dobičkov), se po veljavnih določbah ZDoh-2 obdavči enako, kot da ga je z naložbami dosegel zavezanec sam neposredno. To pomeni, da se tak dohodek obdavči od davčne osnove takega dohodka v času, ko je dosežen, ne glede na to, ali je zavezancu izplačan takoj, ali pa je morda reinvestiran ali zavezancu tako izplačan pozneje. Z ZDoh-2 za dohodke, dosežene v okviru upravljanja premoženja, tako ni določena ugodnejša davčna obravnava od obravnave tovrstnega

dohodka, ki bi ga zavezanec dosegel sam neposredno (tj. ko sam kupuje in prodaja vrednostne papirje ter pri tem dosega obresti, dividende in dobičke iz kapitala), z izjemo možnosti po drugem odstavku 103. člena ZDoh-2, po kateri lahko zavezanec za namene obdavčitve dobička iz odsvojitve kapitala vodi ločeno evidenco zalog istovrstnih vrednostnih papirjev, ki jih ima v gospodarjenju pri borznoposredniški družbi na podlagi pogodbe o gospodarjenju z vrednostnimi papirji (s čimer se omogoča, da borznoposredniška družba za stranko izpolnjuje tudi obrazec davčne napovedi).

V praksi so začeli nekateri upravljavci finančnega premoženja v pogodbe s strankami vključevati obveznost pokritja/nadomestitve morebitnega negativnega rezultata iz upravljanja (tj. izgube vloženih sredstev strank, dosežene z upravljanjem njihovega finančnega premoženja). To pomeni, da strankam, ki bi sicer iz upravljanega premoženja utrpeli izgubo, to izgubo nadomestijo. Tovrstni dohodek se po veljavnih določbah ZDoh-2 ne obdavčuje kot dohodek iz kapitala po proporcionalnih stopnjah dohodnine, temveč kot drugi dohodek po progresivnih stopnjah dohodnine. Glede na to, da je tovrstni dohodek vsaj posredno povezan s finančnimi naložbami posameznika, se s 8. členom predloga zakona predlaga, da se obdavčuje kot dohodek iz kapitala, in sicer kot obresti. Izraz »negativni rezultat« je treba razumeti široko, in sicer zajema kakršno koli zmanjšanje vrednosti vloženih sredstev (premoženja) stranke v upravljanju. Obenem se s predlaganim novim petim odstavkom 81. člena ZDoh-2 jasno določa, da se za obresti šteje tudi nadomestilo, ki ga upravljavec premoženja davčnega zavezanca zagotovi v primeru zajamčene vrednosti premoženja v upravljanju (npr. kadar upravljavec premoženja davčnemu zavezancu zagotovi nadomestilo, ki presega negativni rezultat iz upravljanja, ali ga zagotovi v dogovorjeni višini v primerih, ko je iz upravljanja premoženja sicer dosežen pozitiven rezultat, a je ta manjši od dogovorjenega).

K 10. členu

Življenjsko zavarovanje je finančni produkt. S spremembami 86. člena ZDoh-2 se jasneje in v enem členu določa davčna obravnava različnih oblik dohodkov, ki so doseženi iz tovrstnih produktov, tj. po novem tudi dohodka iz življenjskega zavarovanja, ki ni doseženo ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, in sicer ne glede na to, v kakšni obliki je tak dohodek dosežen. Po veljavnih določbah III.6.1. poglavja (Obresti) ZDoh-2 se za obresti namreč šteje tudi dohodek iz življenjskega zavarovanja, ne glede na to, v kakšni obliki in kdaj je dosežen. V 86. členu ZDoh-2 je določena davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja, doseženega ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, davčna osnova od drugih dohodkov iz življenjskega zavarovanja pa se določa v skladu s splošnim pravilom iz 83. člena ZDoh-2.

S predlaganim novim tretjim odstavkom 86. člena ZDoh-2 se tako določa, da se v primerih, ko se zavarovalcu med trajanjem življenjskega zavarovanja v skladu z zavarovalnimi pogoji dodelijo zneski na račun udeležbe pri dobičku, in v primerih, ko zavarovalnica med trajanjem zavarovanja v skladu z zavarovalnimi pogoji na račun zavarovalca vplača zneske dodatnih vplačil (npr. zaradi nagrajevanja zvestobe), ti zneski štejejo za del vplačila iz prvega odstavka 86. člena ZDoh-2, vendar je njihova vrednost enaka nič. Navedeno pomeni, da se s predlogom določa, da se tovrstni zneski (ki se v skladu z zavarovalnimi pogoji zavezancu ne morejo izplačati, temveč se morajo pripisati zavarovalni pogodbi (oziroma nakazati v korist zavarovalne police), tj. računu zavarovalca) ne obdavčijo v času, ko so doseženi, tj. ko se dodelijo oziroma vplačajo, temveč povečujejo davčno osnovo iz prvega odstavka 86. člena ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police.

S predlaganim novim četrtem odstavkom 86. člena ZDoh-2 se določa, da se v primerih:

- ko se na račun zavarovalca dodelijo oziroma vplačajo (tj. pripišejo zavarovalni pogodbi oziroma nakažejo v korist zavarovalne police) vplačila iz življenjskega zavarovanja, ki niso zajeta s predlaganim tretjim odstavkom 86. člena (npr. v obliki premij ali dela premij, ki bi jih sicer po zavarovalni pogodbi moral vplačati zavarovalec, a jih namesto njega vplača zavarovalnica ali zavarovalniški posrednik oziroma zastopnik v okviru akcij spodbujanja prodaje zavarovalnega produkta), ter

- ko se drugi dohodki iz življenjskega zavarovanja med trajanjem zavarovanja plačajo (*op.* ko se ne pripišejo zavarovalni pogodbi oziroma se ne nakažejo v korist zavarovalne police) upravičenim osebam (npr. ko zavarovalnica upravičeni osebi izplača nagrado za novorojenega otroka), ti zneski v času vplačila oziroma plačila – ne glede na ročnost zavarovalne pogodbe – obdavčijo z dohodnino od davčne osnove, ki je enaka doseženemu vplačilu oziroma plačilu.

Iz navedenega izhaja, da se v primeru, ko se zavarovalcu dodelijo oziroma vplačajo na račun (tj. pripišejo zavarovalni pogodbi oziroma nakažejo v korist zavarovalne police) vplačila iz predlaganega četrtega odstavka 86. člena ZDoh-2, taka vplačila (zmanjšana za od vplačil odtegnjeno dohodnino), vštevajo med vplačila iz prvega odstavka 86. člena ZDoh-2. V primeru, če dohodnina od vplačil ni bila odtegnjena (npr. pri tovrstnem dohodku, ki je dosežen izven Slovenije in v državi vira ni obdavčen z davčnim odtegljajem), se med vplačila iz prvega odstavka 86. člena ZDoh-2 vštevajo celotni zneski vplačil, dohodnina od vplačil pa se plačuje na podlagi napovedi zavezanca skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek.

Kadar se ob sklenitvi ali med trajanjem življenjskega zavarovanja na račun zavarovalca vplača (tj. nakaže v korist zavarovalne police) vplačilo, pri katerem ne gre za dohodek iz življenjskega zavarovanja (npr. dohodek, ki nastane, ko premijo namesto zavarovalca vplača druga oseba, ki ima za to pravni interes), se tako vplačilo za namene obdavčevanja z dohodnino obravnava glede na naravo razmerja med zavarovalcem in osebo, ki je vplačilo opravila (npr. če premijo vplača delodajalec zavarovalca, se taka premija obravnava po III.2 poglavju ZDoh-2).

S predlaganim novim petim odstavkom 86. člena ZDoh-2 se jasno določi, da se predlagani tretji in četrti odstavek 86. člena ZDoh-2 uporabljata tudi v primeru življenjskega zavarovanja iz 3. in 4. točke 82. člena ZDoh-2. To pomeni, da oprostitvi iz 3. in 4. točke 82. člena ZDoh-2 veljata le za dohodek iz življenjskega zavarovanja, ki je dosežen ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, ne pa tudi za dohodek, ki je zajet z novim četrtrim odstavkom 86. člena ZDoh-2.

K 11. členu

S tem členom se predlaga nov 88.a člen ZDoh-2 zaradi jasnejše opredelitve davčne osnove od dohodka, doseženega z odstopom ali poplačilom terjatve, ki jo je zavezanec prevzel od upnika ali prevzemnika. Tak dohodek se po ZDoh-2 šteje za obresti po III.6.1. poglavju (Obresti), davčna osnova pa se določa v skladu s splošnim pravilom iz 83. člena ZDoh-2, tj. kot dosežene obresti. S predlogom se določi, da je davčna osnova od obresti, doseženih z odstopom terjatve, ki jo je zavezanec prevzel od upnika ali prevzemnika, enaka (pozitivni) razliki med prejetim nadomestilom za odstopljeno terjatev in zneskom, ki ga je zavezanec plačal ob prevzemu te terjatve (tj. dobičku). Podobno se določi, da je davčna osnova od obresti, doseženih s poplačilom terjatve, ki jo je zavezanec prevzel od upnika ali prevzemnika, enaka (pozitivni) razliki med prejetim poplačilom terjatve in zneskom, ki ga je zavezanec plačal ob prevzemu te terjatve (tj. dobičku). Izraz »terjatev« je treba razumeti široko, in sicer zajema celotno terjatev ali njen del, kadar zavezanec odstopi samo del terjatve ali terjatev odstopi postopno. Če se terjatev poplača deloma, se znesek, ki ga je zavezanec plačal ob prevzemu terjatve in presega že poplačani znesek terjatve, upošteva pri naslednjem poplačilu te terjatve ali njenega dela.

K 12. členu

S predlagano novo, 4. točko četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 se skupaj s spremenjeno 4. točko sedmega odstavka in predlaganim novim osmim odstavkom 98. člena ZDoh-2 ter prehodno določbo 31. člena predloga zakona z vidika dohodnine celovito urejajo naknadna vplačila družbenikov. Ta vplačila so alternativni način financiranja družbe in so v primeru gospodarskih družb, ustanovljenih v Republiki Sloveniji, na splošno opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

S prvim stavkom nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 se predlaga, da se kot dividende

po III.6.3. poglavju ZDoh-2 obdavčuje tudi vrednost vrnjenega obveznega naknadnega vplačila iz 5. točke sedmega odstavka 98. člena ZDoh-2 družbeniku, ki je naknadno vplačilo vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe, v delu, ki presega vplačano vrednost, in sicer del vrednosti vrnjenega naknadnega vplačila, ki presega njegovo vplačano vrednost. Podobno se z drugim stavkom nove, 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 predlaga, da se kot dividende po III.6.3. poglavju zakona obdavčuje tudi vrednost družbeniku vrnjenega naknadnega vplačila, ki ga sam ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil (kot pravni naslednik deleža) s pridobitvijo deleža, in sicer del vrednosti vrnjenega naknadnega vplačila, ki presega:

- vplačano vrednost naknadnega vplačila (tj. vrednost, ki jo je vplačal predhodni imetnik deleža) ali
- nabavno vrednost deleža, s pridobitvijo katerega je zavezanec, tj. družbenik, pridobil pravico do vračila naknadnega vplačila, kadar je ta nižja od vplačane vrednosti naknadnega vplačila.

Drugi stavek nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 je povezan z novim osmim odstavkom 98. člena ZDoh-2. Z obema praviloma iz nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 se tako predlaga določitev davčne obravnave morebitnih presežnih vračil naknadnih vplačil oziroma vračil naknadnih vplačil, ki se niso odražala v nabavni vrednosti deleža, in s tem preprečevanje davčnega izogibanja v zvezi z uporabo navedenega alternativnega načina financiranja družb.

Z novo 5. točko četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 se predlaga nova opredelitev načina obdavčitve dohodka, ki se je začel pojavljati v praksi v zadnjem času in je povezan z odsvojitvijo deležev v gospodarskih družbah v primerih, ko se kupec in prodajalec ne moreta sporazumeti o ceni in v pogodbo vključita določbo, po kateri bo kupec prodajalcu v prihodnjem obdobju izplačal dodatna izplačila, katerih višina bo odvisna od prihodnjih poslovno-finančnih ciljev družbe (ti so običajno določeni v odstotku od bruto prodaje ali prihodkov). Izplačilo tovrstnega dohodka, ki ga kupec deleža izplača prodajalcu deleža, je torej vezano na uspešnost poslovanja družbe v obdobju po odsvojitvi deleža. Tovrstni dohodek se po veljavnih določbah ZDoh-2 ne obdavčuje kot dohodek iz kapitala po proporcionalnih stopnjah dohodnine, temveč kot drugi dohodek po progresivnih stopnjah dohodnine. Glede na to, da je izplačilo tovrstnega dohodka sicer samostojna transakcija, ki pa je povezana z odsvojitvijo kapitala (deleža) posameznika, se z novo 5. točko četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 predlaga, da se obdavčuje z dohodnino kot dohodek iz kapitala in sicer kot dividenda. Poudariti je treba, da mora biti dodatno naknadno izplačilo doseženo v zvezi z odsvojitvijo deleža; če je doseženo drugače (npr. v zvezi z delom zavezanca, ki je po odsvojitvi deleža ostal zaposlen v družbi ali je član organa vodenja ali nadzora družbe), se obravnava kot dohodek druge ustrezne vrste.

Z novo 6. točko četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 se predlaga nova opredelitev načina obdavčitve dohodka, ki ga delničar oziroma družbenik doseže v obliki izplačane vrednosti delnic ali deležev v primeru odsvojitve delnic ali deležev v okviru pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe. Po veljavnih določbah ZDoh-2 se tovrstne transakcije obravnavajo kot dohodek iz odsvojitve delnic oziroma deležev, razen če gre za prikrito izplačevanje dobička. Z novo 6. točko četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 se predlaga, da se tak dohodek, razen v primeru, ko družba pridobiva lastne delnice na organiziranem trgu (tj. prek borze), obdavči kot dividenda v celotnem izplačanem znesku. Po predlogu pa se lahko taka transakcija, kadar je pridobivanje lastnih delnic oziroma deležev družbe opravljeno iz utemeljenih poslovnih razlogov (tj. utemeljenih poslovnih razlogov na stani družbe, ker družba pridobiva lastne delnice oziroma deleže) in ne z namenom pridobitve ugodnejše davčne obravnave dohodka družbenika, obravnava po III.6.3. poglavju ZDoh-2 (torej kot dobiček iz kapitala), če je davčni zavezanec pri davčnem organu preden je družba pridobila lastne delnice oziroma deleže vložil zahtevek za tovrstno obravnavo in je davčni organ ob upoštevanju vseh ustreznih dejstev in okoliščin transakcije takemu zahtevku ugodil. Utemeljeni poslovni razlogi so taki razlogi na strani družbe, saj družba, kot pravna oseba, pridobiva lastne delnice oziroma deleže. Razlogi na strani družbenikov, ne glede na to, kako utemeljeni so, se ne morejo šteti kot utemeljen poslovni razlog družbe za pridobivanje lastnih delnic oziroma deležev (npr. nesoglasje med družbeniki ne more šteti za utemeljen poslovni razlog, zaradi katerega bi družba pridobivala lastne delnice ali deleže). Če

davčni zavezanec pri davčnem organu ne vloži zahtevka za tovrstno obravnavo (ne glede na to, iz kakšnih razlogov bo pridobivanje lastnih delnic oziroma deležev družbe opravljeno), ali če davčni organ takemu zahtevku ne ugodí, se po predlogu taka transakcija obravnava in dohodek obdavči kot dividenda v celotnem izplačanem znesku.

K 13. členu

Predlaga se dopolnitev prvega odstavka 97. člena ZDoh-2, in sicer se spreminja določanje davčne osnove od dobička iz kapitala, zaradi predlagane spremembe priznavanja normiranih stroškov, povezanih s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala. Dopolnitev prvega odstavka 97. člena ZDoh-2 je povezana s predlagano spremembo 4. točke sedmega odstavka 98. člena ZDoh-2 in predlaganim črtanjem 3. točke drugega odstavka 99. člena ZDoh-2.

Po veljavnih določbah ZDoh-2 se normirani stroški priznavajo tako, da se nabavna vrednost kapitala poveča za 1 %, vrednost kapitala ob odsvojitvi pa zmanjša za 1 %, kar pomeni, da se ti stroški v celoti priznavajo tudi kadar je razlika med nabavno vrednostjo kapitala in vrednostjo kapitala ob odsvojitvi pred upoštevanjem tovrstnih stroškov negativna (izguba) in obveznost plačila dohodnine od dobička iz kapitala torej sploh ne nastane, ter tudi v primerih kadar je ta razlika manjša od višine priznanih normiranih stroškov.

Po predlogu se, kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi pozitivna, davčna osnova ugotovi kot taka razlika (tj. v taki razliki so že upoštevani drugi stroški, priznani na podlagi sedmega odstavka 98. člena ZDoh-2 in drugega odstavka 99. člena ZDoh-2), zmanjšana za normirane stroške, povezane s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala. Normirani stroški, povezani s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, se priznajo v višini, ki se določi kot seštevek 1 % od nabavne vrednosti kapitala in 1 % od vrednosti kapitala ob odsvojitvi. Ne glede na navedeno pa normirani stroški zmanjšujejo pozitivno razliko med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi največ v višini pozitivne razlike. Po predlogu se normirani stroški torej ne priznavajo v primerih, ko je pri odsvojitvi realizirana izguba, oziroma po predlogu s priznavanjem normiranih stroškov za namene obdavčitve dobička iz kapitala z dohodnino ni mogoče realizirati izgube, ki bi se lahko poračunavala s pozitivno davčno osnovo (dobički) iz odsvojitve drugega kapitala. Izgubo pa je mogoče še vedno realizirati zato, ker vrednost kapitala ob odsvojitvi ne presega vrednosti kapitala ob pridobitvi.

K 14. členu

S predlagano dopolnitvijo petega odstavka 98. člena ZDoh-2 se določi vrednost kapitala ob pridobitvi za vse primere, ko fizična oseba, ki opravlja dejavnost, v sredstvih podjetja izkazuje sredstva oziroma kapital, ki se po vsebini šteje za kapital po III.6 poglavju ZDoh-2 (dohodek iz kapitala) ter za prihodke in odhodke, dosežene na podlagi tega kapitala velja 54. člen ZDoh-2. Po navedenem členu je za prihodke in tudi odhodke, dosežene na podlagi takega kapitala, za davčne namene določena izključitev iz prihodkov in odhodkov, doseženih z opravljanjem dejavnosti, oziroma iz dohodka iz dejavnosti. V ta okvir sodijo tudi prihodki, doseženi na podlagi odsvojitve lastniškega deleža kot je določen v III.6.2. poglavju ZDoh-2, ali na podlagi odsvojitve investicijskih kuponov. Navedeni prihodki se štejejo za dohodke iz kapitala, kot je določen v III.6 poglavju ZDoh-2 (Dohodki iz kapitala), ter se davčna osnova določi v skladu s pravili, določenimi v tem poglavju ZDoh-2. V primeru odsvojitve tovrstnega kapitala (lastniškega deleža ali investicijskih kuponov), se davčna obravnava oziroma davčna osnova določa v skladu s pravili, določenimi v III.6.3. poglavju ZDoh-2 (Dobiček iz kapitala).

Z dopolnitvijo petega odstavka 98. člena ZDoh-2 se dopolnjuje opredelitev vrednosti kapitala ob pridobitvi za zgoraj navedeni kapital, torej kapital, ki ga fizična oseba prikazuje v sredstvih svojega podjetja, za davčne namene pa se prihodki oziroma dohodki, doseženi na podlagi takega kapitala, ne obravnavajo kot dohodki iz dejavnosti, temveč kot dohodki iz kapitala. Za te primere se določa, da se za nabavno vrednost kapitala, ki sestavlja vrednost kapitala ob pridobitvi, šteje začetna vrednost,

pripoznana v poslovnih knjigah podjetja fizične osebe, ki opravlja dejavnost, v skladu z računovodskimi standardi, razen če je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva. Po Slovenskih računovodskih standardih se morajo finančna sredstva, ki so finančna naložba, v katere po vsebini sodijo obravnavana sredstva oziroma kapital, ob začetnem pripoznanju izmeriti po pošteni vrednosti. Poštena vrednost je cena, ki bi se prejela za prodajo sredstva ali plačala za prenos obveznosti v redni transakciji med udeleženci na trgu na datum merjenja. Ugotavljanje in merjenje poštene vrednosti določa Slovenski računovodski standard 16. Če pa je kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva, se za določitev nabavne vrednosti kapitala ob pridobitvi upoštevajo običajna druga že veljavna pravila določanja vrednosti kapitala ob pridobitvi iz 98. člena ZDoh-2, določena v drugem do četrtem odstavku 98. člena ZDoh-2. Za opredelitev nabavne vrednosti kapitala ob pridobitvi za kapital, ki ga fizična oseba prikazuje v sredstvih svojega podjetja, za davčne namene pa se prihodki oziroma dohodki, doseženi na podlagi takega kapitala, ne obravnavajo kot dohodki iz dejavnosti, temveč kot dohodki iz kapitala, se ne upošteva pravilo, določeno s prvim stavkom petega odstavka 98. člena ZDoh-2.

Za kapital, pridobljen z nakupom na delujočem trgu, bo na zgoraj navedeni način določena nabavna vrednost (po dopolnjenem petem odstavku 98. člena ZDoh-2) načeloma enaka, kot je določena po drugem odstavku 98. člena ZDoh-2. Za kapital, pridobljen na nedelujočem trgu oziroma na podlagi posebnih aranžmajev (npr. z izvršitvijo nakupne opcije), pa se nabavna vrednost, določena po drugem odstavku 98. člena, in nabavna vrednost, določena po drugih že veljavnih pravilih iz 98. člena ZDoh-2, lahko od nje razlikujeta. V takih primerih se za nabavno vrednost obravnavanega kapitala vedno upošteva poštena vrednost kapitala (razen določene izjeme za kapital, prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva) in ne nabavna vrednost, kot je opredeljena v drugih pravilih 98. člena ZDoh-2. S tem se zagotovi, da se vsi prihodki in odhodki v zvezi s takimi aranžmaji davčno pripoznajo na podjetju oziroma v dohodku iz dejavnosti. Za vse kasneje nastale (po pridobitvi) prihodke in odhodke v zvezi s tovrstnimi sredstvi oziroma kapitalom pa se upošteva 54. člena ZDoh-2, torej se prihodki in odhodki nastali po pridobitvi kapitala v podjetje, vključno s tistimi, ki so nastali z odsvojitvijo, davčno obravnavajo kot dohodki iz kapitala in ne kot dohodki iz dejavnosti. Od pridobitve tovrstnega kapitala se tovrstni kapital za davčne namene obravnava kot kapital oziroma sredstvo gospodinjstva, torej ne podjetja fizične osebe, in posledično dohodki, pridobljeni na podlagi tega kapitala, kot dohodki iz kapitala po III.6. poglavju ZDoh-2.

V primerih, ko se nabavna vrednost kapitala določa v skladu z dopolnjenim petim odstavkom 98. člena, se torej kot nabavna vrednost upošteva začetna vrednost kapitala oziroma sredstva, ki je izkazana v poslovnih knjigah oziroma evidencah v času pridobitve kapitala (razen za primere kapitala oziroma sredstev prenesenih v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva). Podlaga za določitev nabavne vrednosti so torej poslovne knjige oziroma evidence zavezanca v času pridobitve sredstva. Za primere fizičnih oseb, ki v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, in zakonom, ki ureja davčni postopek, ne vodijo poslovnih knjig oziroma evidenc, ne sestavljajo letnih poročil ter ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se upošteva začetna vrednost kapitala oziroma sredstva, upoštevana pri ugotavljanju morebitnih prihodkov ob pridobitvi kapitala. Ta vrednost mora biti dokumentirana in vključena v evidenco knjigovodskih listin, ki jo mora tovrstni zavezanec voditi v skladu s pravilnikom, ki ureja poslovne knjige in druge davčne evidence za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost.

S spremenjeno 4. točko sedmega odstavka 98. člena ZDoh-2 se predlaga, da se naknadna vplačila pod določenimi pogoji vštevajo med stroške, ki povečujejo vrednost kapitala ob pridobitvi, če jih je družbenik vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe in mu pred odsvojitvijo deleža v družbi niso bila vrnjena oziroma ni nastala obveznost njihovega vračila (tj. ni bil sprejet sklep o vrnitvi in izvršena objava o vrnitvi naknadnega vplačila družbenikom). Navedeno pomeni, da se v primeru vrnitve naknadnega vplačila družbeniku, ki ga je vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe, tako naknadno vplačilo ne vštevava med stroške iz 4. točke sedmega

odstavka 98. člena ZDoh-2.

Po predlagani rešitvi se tako naknadna vplačila, ki jih je družbenik vplačal po ustanovitvi družbe v skladu z določili družbene pogodbe in mu pred odsvojitvijo deleža v družbi niso bila vrnjena, ne vštevajo v nabavno vrednost deleža in kot taka ne vodijo v evidenci zalog kapitala iz 103. člena ZDoh-2, ki se sicer vodi po metodi zaporednih cen (FIFO).

Naknadna vplačila družbenikov po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, sestavljajo kapitalske rezerve družbe in se tako izkažejo v bilanci stanja družbe. Zato bi se nevrnjena naknadna vplačila praviloma morala odražati tudi v višji nabavni vrednosti deleža zavezanca, ki je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža, vrnjena naknadna vplačila pa v primeru morebitne kasnejše odsvojitve deleža v nižji vrednosti deleža v prodajni pogodbi. Z novim osmim odstavkom 98. člena ZDoh-2 se tako predlaga, da – v primeru, ko je družbeniku vrnjeno obvezno naknadno vplačilo, ki ga sam ni vplačal in je pravico do njegovega morebitnega kasnejšega vračila (tj. če in ko se izpolnijo pogoji za vračanje naknadnih vplačil) pridobil (kot pravni naslednik deleža) s pridobitvijo deleža – vračilo takega naknadnega vplačila zmanjšuje nabavno vrednost pridobljenega deleža v višini vplačane vrednosti takega naknadnega vplačila, pri čemer znesek takega zmanjšanja ne sme preseči nabavne vrednosti deleža. Izraz »naknadno vplačilo« je treba razumeti široko, in sicer zajema celotno naknadno vplačilo in tudi njegov del, kadar se zavezancu ta vrne le deloma ali se mu vrača postopno. Če se družbeniku vrne del obveznega naknadnega vplačila, ki ga sam ni vplačal, se v nabavno vrednost deleža, ki se zaradi vračila zmanjša, vštevata nabavna vrednost, ki je sorazmerna vrnjenemu delu obveznega naknadnega vplačila.

Določba novega osmega odstavka je povezana s predlaganim drugim stavkom nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2, po kateri se vrnitev takega naknadnega vplačila obdavči kot dividenda v delu, ki presega vplačano vrednost naknadnega vplačila ali nabavno vrednost pridobljenega deleža, kadar je ta manjša od vplačane vrednosti naknadnega vplačila.

K 15. členu

Sprememba drugega odstavka 99. člena ZDoh-2 je povezana s spremembo načina priznavanja normiranih stroškov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala iz 12. in 13. člena predloga zakona.

K 16. členu

Z dopolnitvijo petega odstavka 101. člena ZDoh-2 se jasneje določi čas pridobitve kapitala, ki ga fizična oseba, ki opravlja dejavnost, izkazuje v sredstvih podjetja in se po vsebini šteje za kapital po III.6 poglavju ZDoh-2 (dohodek iz kapitala) ter za prihodke in odhodke, dosežene na podlagi takega kapitala, velja 54. člen ZDoh-2. Po navedenem členu je za prihodke in odhodke, dosežene na podlagi takega kapitala, za davčne namene določena izključitev iz dohodkov iz dejavnosti. Ta dopolnitev je vezana na dopolnitev petega odstavka 98. člena ZDoh-2. Z dopolnitvijo petega odstavka 101. ZDoh-2 se določa čas pridobitve za kapital, ki ga fizična oseba prikazuje v sredstvih svojega podjetja, za davčne namene pa se prihodki oziroma dohodki, doseženi na podlagi takega kapitala, ne obravnavajo kot prihodki iz dejavnosti, temveč kot dohodki iz kapitala. Upošteva se 54. člen ZDoh-2 se za namene obdavčitve vsi prihodki in odhodki nastali po pridobitvi kapitala (v času imetništva in z odsvojitvijo), vključno s tistimi nastalimi z odsvojitvijo, davčno obravnavajo kot dohodki iz kapitala in ne kot dohodki iz dejavnosti. Od dneva pridobitve tovrstnega kapitala se torej tovrstni kapital za davčne namene obravnava kot kapital oziroma sredstvo gospodinjstva – fizične osebe, torej ne podjetja fizične osebe, in posledično dohodki, pridobljeni na podlagi tega kapitala, kot dohodki iz kapitala po III.6. poglavju ZDoh-2. Izhajajoč iz navedenega se z dopolnitvijo petega odstavka 101. člena ZDoh-2 za čas pridobitve tovrstnega kapitala določa čas pridobitve kapitala v podjetje, če ta kapital ni prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva, saj se za davčne namene tovrstni kapital ne obravnava kot kapital podjetja fizične osebe. Če pa je ta kapital prenesen v podjetje zavezanca iz njegovega gospodinjstva, pa se za čas pridobitve kapitala določa čas pridobitve kapitala

v gospodinjstvo pred prenosom v podjetje, saj se za davčne namene tovrstni kapital ne obravnava kot kapital podjetja fizične osebe. Za opredelitev časa pridobitve kapitala, ki ga fizična oseba prikazuje v sredstvih svojega podjetja, za davčne namene pa se prihodki oziroma dohodki, doseženi na podlagi takega kapitala, ne obravnavajo kot dohodki iz dejavnosti, temveč kot dohodki iz kapitala, se ne upošteva pravilo, določeno s prvim stavkom petega odstavka 101. člena ZDoh-2.

K 17. členu

Predlaga se nov sedmi odstavek 108. člena ZDoh-2. Izplačila odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega v skladu z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, 39/13, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 44/14 – ORZPIZ206, 85/14 – ZUJF-B, 95/14 – ZUJF-C, 90/15 – ZIUPTD, 102/15, 23/17, 40/17, 65/17 in 28/19), se na podlagi 9. točke tretjega odstavka 105. člena ZDoh-2 uvrščajo med druge dohodke. Davčna osnova je v skladu s prvim odstavkom 108. člena ZDoh-2 doseženi dohodek oziroma v tem primeru celotno izplačilo odkupne vrednosti. Tako se praviloma določa osnova pri tovrstnem dohodku. V sodbi X Ips 225/2016 z dne 17. 10. 2018 je Vrhovno sodišče Republike Slovenije odločilo, da tak način ugotavljanja davčne osnove ni ustrezen, kadar posameznik vplača premijo v prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje, ki presega znesek najvišje določene davčne olajšave po 117. členu ZDoh-2, saj vodi do dvojne obdavčitve istega dohodka z dohodnino. Po mnenju sodišča so lahko predmet obdavčitve samo premije, ki so bile predmet davčne olajšave. Sodišče je predlagalo rešitev, da se po principu obdavčevanja obresti pri izplačilih odkupne vrednosti obdavči le razlika med vplačili, ki so bila predhodno obdavčena, in prejetim izplačilom, če je do pozitivne razlike prišlo. Predlagana rešitev je bila ocenjena kot neustrezna, saj je pri prostovoljnem dodatnem pokojninskem zavarovanju za razliko od obresti, kjer se upošteva samo donos, pri obdavčevanju izplačila odkupne vrednosti iz prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja treba upoštevati tudi davčne ugodnosti in oprostitve plačila prispevkov, ki jih je ta oblika zavarovanja deležna. Ugodnejša obravnava je namenjena spodbujanju posameznikov k varčevanju v tej obliki zavarovanja za obdobje po upokojitvi, in sicer v obliki pokojninske rente, in ne enkratnih izplačil, saj rente zagotavljajo redni dohodek daljše obdobje, nadomeščajo izpad dohodka iz aktivnega obdobja in zagotavljajo boljšo socialno varnost prejemnika takega dohodka.

Z novim sedmim odstavkom 108. člena ZDoh-2 se določa izjema od navedenega pravila iz prvega odstavka tega člena. V skladu z novim določilom lahko zavezanec, ki je prejel tovrstni dohodek, na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, uveljavlja drugačno določitev višine tega dohodka za odmero dohodnine, če vplačane premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja niso bile v celoti izključene iz obdavčitve z dohodnino oziroma iz obremenitve s prispevki za socialno varnost. Dohodek se določi tako, da se izplačilo odkupne vrednosti, ki se določi v skladu s prvim odstavkom 108. člena ZDoh-2 (celotno izplačilo odkupne vrednosti), zmanjša za vplačane premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja ter poveča:

- za seštevke zneskov vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki so zavezancu na podlagi olajšave za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje po 117. členu ZDoh-2 zmanjševale letno davčno osnovo od dohodkov zavezanca za odmero dohodnine oziroma se v skladu z 2. točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2, na podlagi katere se premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih za račun delojemalca plačuje delodajalec, in sicer največ do relativnega in absolutnega letnega zneska, določenega z zakonom, niso vštevale v davčno osnovo, in
- za seštevke zneskov vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se niso vštevale v osnovo za plačilo prispevkov za socialno varnost.

Pri tem pa je tako ugotovljeni dohodek enak najmanj seštevku zneskov vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki so zavezancu zmanjševale letno davčno osnovo od dohodkov zavezanca za odmero dohodnine ali se niso vštevale v davčno osnovo in zneskov vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se niso vštevale v

osnovo za plačilo prispevkov za socialno varnost. Tako določena davčna osnova ni odvisna od donosa tovrstnega zavarovanja. Ključno je, da se upoštevajo premije, ki so bile deležne davčnih ugodnosti oziroma premije, ki so bile oproščene plačila prispevkov za socialno varnost, saj namen, zaradi katerega so bile premije ugodneje obravnavane, z enkratnim izplačilom odkupne vrednosti ni bil dosežen. Ta namen je v zagotavljanju socialne in materialne varnosti posameznika po upokojitvi, ki se ga zasleduje s spodbujanjem izplačil v obliki pokojninskih rent, saj zagotavljajo dohodek za starost v obliki rednega dohodka daljše obdobje. Tako si država delno povrne, kar je prek ugodne davčne obravnave premij oziroma z oprostitvijo plačila prispevkov za socialno varnost namenila za navedeni cilj, ki pa ni bil dosežen. S tem namenom se pri določanju davčne osnove po tem odstavku upoštevata tako seštevek premij zneskov vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki so zavezancu zmanjševale letno davčno osnovo od dohodkov zavezanca za odmero dohodnine ali se niso vštevale v davčno osnovo, kot tudi seštevek zneskov vplačanih premij prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se niso vštevale v osnovo za plačilo prispevkov za socialno varnost.

K 18. členu

S tem členom se doda nov sedmi odstavek 109. člena ZDoh-2, v skladu s katerim se bo na letni ravni zagotavljalo ustavno načelo enakosti pred zakonom tudi za dohodek iz naslova dela plače za poslovno uspešnost na primerljiv način, kot je to določeno za regres za letni dopust. V skladu z 12. točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 se namreč ugodnejša davčna obravnava dohodkov iz naslova dela plače za poslovno uspešnost zagotavlja pri vsakem delodajalcu posebej. Z novim sedmim odstavkom 109. člena ZDoh-2 se bo na letni ravni zagotavljalo, da bodo vsi zavezanci, tako prejemniki dohodka v obliki regresa za letni dopust (že v veljavi) kot tudi dohodka v obliki dela plače za poslovno uspešnost, upravičeni do izvzema iz davčne osnove na podlagi enake skupne vsote teh dohodkov. S tako rešitvijo bodo v enakem davčnem položaju delavci, ki imajo enega delodajalca kot tisti, ki imajo več delodajalcev. Taka rešitev je potrebna tudi zato, ker zaradi zakonodaje s področja varovanja osebnih podatkov ni mogoče zahtevati usklajevanja delodajalcev glede skupne višine izplačil dela plače za poslovno uspešnost ali regresa za letni dopust za posameznega delavca, ki ima pri več delodajalcih sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas ali pogodbo o zaposlitvi za dopolnilno delo.

V letno davčno osnovo se bo na podlagi novega sedmega odstavka 109. člena ZDoh-2 vštela tudi vsota dohodkov iz naslova dela plače za poslovno uspešnost, ki presegajo 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, in sicer na primerljiv način, kot je že v veljavi za regres za letni dopust. Letna davčna osnova od navedenih dohodkov se bo zmanjšala za prispevke za socialno varnost, ki jih mora na podlagi posebnih predpisov plačevati delojemalec, glede na delež teh dohodkov, ki se vštrevajo v davčno osnovo. Ker se bo zavezanec v skladu s predlagano spremembo štirinajstega odstavka 127. člena ZDoh-2 lahko odločil, da ob izplačilu tega dohodka ne želi, da se mu upošteva izvzem iz davčne osnove po 12. točki prvega odstavka 44. člena ZDoh-2, se za potrebe ugotavljanja višine davčne osnove po predlaganem novem sedmem odstavku 109. člena ZDoh-2 določi, da se davčna osnova zmanjša za sorazmerni del prispevkov za socialno varnost in ne v skladu z ugotavljanjem davčne osnove po 41. členu ZDoh-2, kot to velja pri določanju osnove po šestem odstavku 109. člena ZDoh-2, saj se od celotnega dohodka iz naslova dela plače za poslovno uspešnost plačujejo prispevki za socialno varnost.

Podatek o povprečni letni plači zaposlenih v Sloveniji pa se črpa iz podatkov Statističnega urada Republike Slovenije. V vsoto dela plače za poslovno uspešnost pa se ne všteta posamezno izplačilo teh dohodkov, za katerega niso izpolnjeni pogoji za davčno obravnavo po 12. točki prvega odstavka 44. člena ZDoh-2. V letno davčno osnovo rezidenta se bodo tako všteli samo dohodki, ki izpolnjujejo pogoje iz 12. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 (primeroma, da gre pri dohodku iz dela plače za poslovno uspešnost za dohodek, ki je pri enem izplačevalcu izplačan le enkrat v

koledarskem letu vsem upravičenim delavcem hkrati).

K 19. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 111. člena ZDoh-2 se splošna olajšava s 3.302,70 EUR zvišuje na 3.500,00 EUR. Navedena sprememba bo povzročila razbremenitev vseh zavezancev za dohodnino, ki dosegajo dohodke, ki se vštevajo v letno davčno osnovo.

Zaradi določitve enotnega mehanizma določanja dodatne splošne olajšave z linearno enačbo, ki se ureja s spremembo tretjega odstavka 111. člena, je treba črtati drugi odstavek 111. člena ZDoh-2. Črtanje drugega odstavka in sprememba tretjega odstavka 111. člena ZDoh-2 bosta povzročila, da bodo vsi zavezanci, ki prejemajo skupne dohodke do višine 13.316,83 EUR, upravičeni do dodatne splošne olajšave, ki se znižuje linearno v odvisnosti od višine skupnega dohodka.

K 20. členu

Predlaga se sprememba tretjega odstavka 113. člena ZDoh-2, ki ureja posebno osebno olajšavo za dohodke rezidentov, ki imajo status dijaka ali študenta, za opravljeno delo na podlagi napotnice. Zaradi bistveno spremenjenih razmer in položaja dijakov in študentov, ki delajo, glede na leto 2012, v katerem je bilo sprejeto znižanje posebne osebne olajšave za rezidenta do dopolnjenega 26. leta, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, ter zaradi systemskega in preglednega urejanja davčnih vsebin v davčnih predpisih in zagotavljanja pravne varnosti se je z letom 2018 povečala posebna osebna olajšava za rezidente, ki se izobražujejo in imajo status dijaka ali študenta iz dotedanjih 75 % splošne olajšave na znesek takratne splošne olajšave (v višini 3.302,70 EUR). Rezidenti dijaki in študentje, ki prejemajo dohodek za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščen organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijaku ali študentu, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, so bili tako v letu 2018 deležni povišanja splošne olajšave zaradi spremenjenih razmer glede na leto 2012, zato nadaljnje zvišanje in ohranitev vezanosti te olajšave s splošno olajšavo ne bi sledilo njenemu namenu in bi dodatno izkrivljalo zaposlitveno sliko na trgu dela ter dodatno ugodnejše obravnavanje prekarne delo, zato se predlaga ohranitev višine posebne osebne olajšave za dijake in študente na višini 3.302,70 EUR in ukinitve vezanosti na splošno olajšavo. S tem se zagotovi tudi primerljivost navedene olajšave z drugimi olajšavami v ZDoh-2, ki so določene v absolutnem znesku.

K 21. členu

S tem členom se spreminja 114. člen ZDoh-2 v delu, ki se nanaša na pogoje za uveljavljanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane, in sicer v delu, ki opredeljuje pogoje v zvezi z vzdrževanimi družinskimi člani – otroci, ki potrebujejo posebno nego in varstvo. Spremembe so potrebne zaradi prenehanja veljavnosti ZDVDTP in uveljavitve ZSVI, ki ga nadomešča. Spremembe so potrebne zato, ker se pravice v skladu z ZSVI razširjajo, razširja se tudi krog oseb, ki so do njih upravičene. Z ZSVI se upošteva ustavno načelo socialne države in podrobneje posebna človekova pravica do posebnega varstva invalidov. Spremembe na področju posebne olajšave za vzdrževane družinske člane – otroke, ki potrebujejo posebno nego in varstvo, so potrebne tudi zaradi novega Družinskega zakonika (Uradni list RS, št. 15/17, 21/18 – ZNOrg in 22/19; v nadaljnjem besedilu: DZ), ki v skladu s socialno funkcijo države staršem jemlje breme preživljanja nepreskrbljenega otroka z motnjo v telesnem in duševnem razvoju, ki se ne šola več redno (z novim DZ je bila odpravljena podaljšana roditeljska pravica). Ustrezna finančna sredstva za te otroke zagotavlja država, tudi z uveljavitvijo novega ZSVI, starši otrok z motnjo v telesnem in duševnem razvoju pa niso več v neenakopravnem položaju glede preživljanja v primerjavi s starši zdravih otrok.

V 114. členu ZDoh-2 se v tretjem odstavku 3. točka spremeni tako, da se navedba predpisa o družbenem varstvu telesno in duševno prizadetih oseb nadomesti z navedbo ZSVI, črta pa se navedba, da je otrok za delo nezmožen. Razlog je v tem, da je spremenjena vsebina ZSVI v primerjavi z ZDVDTP, po katerem je bila telesno in duševno prizadeta oseba samo tista, ki se ni

mogla usposobiti za samostojno življenje in delo. V skladu z ZSVI so invalidi osebe, ki (med drugim) ne morejo samostojno opravljati večine ali vseh življenjskih potreb in si zagotavljati sredstev za preživljanje. Prav tako iz vsebine 5. člena ZSVI izhaja, da so invalidi upravičeni do pravice do denarnega nadomestila v zmanjšani obliki, če sklenejo delovno razmerje, pravico v polnem znesku pa pridobijo, ko jim delovno razmerje preneha. Invalidi so tako v skladu z ZSVI tudi tisti, ki so (še) zmožni za delo, pri tem pa iz zakona ne izhaja, da se v postopku pridobivanja statusa po tem zakonu ugotavlja, ali je taka oseba za delo zmožna ali ne. Na podlagi tega je tako v davčnem postopku neprimerno in nemogoče ohranjati opredelitev »za delo nezmožen«, saj davčni organ nima posebnega znanja, ki bi ga taka opredelitev od njega zahtevala, poleg tega bi bil postopek ugotavljanja takega dejstva prezahteven, preobširen in neekonomičen. Ker so do pravic po ZSVI upravičene osebe, pri katerih je invalidnost nastala pred polnoletnostjo, ali če se je tako oseba šolala, najpozneje do 26. leta starosti (izjema so osebe z zmerno do hudo možgansko poškodbo ali okvaro, osebe z avtističnimi motnjami in gluhoslepe osebe, pri katerih invalidnost lahko nastane tudi pozneje, vendar pred prvo zaposlitvijo oziroma če iz naslova zavarovanja ne pridobijo nobenih pravic), se ocenjuje, da ukinitve navedenega pogoja ne prinaša možnosti zlorab, saj gre za osebe, ki po definiciji ne morejo samostojno opravljati večine ali vseh življenjskih potreb, zato je primerno ohraniti posebno olajšavo tudi za take otroke, kljub še morebitni preostali delovni zmožnosti.

Peti odstavek 114. člena ZDoh-2 se spremeni tako, da se uskladi sprememba zakonodaje, in sicer iz ZDVDTP v ZSVI in ohrani nevezanost na starost otroka.

V osmem odstavku 114. člena ZDoh-2 se uskladi sprememba zakonodaje, in sicer iz ZDVDTP v ZSVI, saj tudi ZSVI ohranja pristojnost centrov za socialno delo v zvezi z odločanjem o statusu invalida (oziroma prej status duševno in telesno prizadetih oseb, ki se ne morejo usposobiti za samostojno življenje in delo).

Dodati je treba še, da vse osebe s statusom invalida, ki jim je bil priznan na podlagi ZDVDTP (z odločbo, izdani na podlagi tega zakona), v skladu s prehodnimi določbami ZSVI, ohranijo status invalida in vse pridobljene pravice. Na podlagi prehodne določbe ZSVI imajo tako tudi te osebe, ki razpolagajo z izdano odločbo po ZDVDTP, priznan status po ZSVI in se jih obravnava enako. Odločba po ZDVDTP ima tako enak učinek kot odločba po ZSVI.

K 22. členu

S tem členom se spreminja 115. člen ZDoh-2. V četrtem in devetem odstavku 115. člena ZDoh-2 se spreminja v delu, kjer je bilo priznanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane do spremembe vezano na obstoj skupnega gospodinjstva otroka in staršev oziroma posvojiteljev (četrti odstavek) oziroma zavezanca in njegovih staršev (deveti odstavek). Razlog za spremembo člena je ukinjanje gospodinske evidence v skladu z ZPPreb-1 z dnem 31. 12. 2020. Posebna olajšava za vzdrževane družinske člane se priznava davčnim zavezancem, ki vzdržujejo družinske člane. Zakon določa okoliščine oziroma merila, kdaj se šteje, da je pogoj vzdrževanje družinskega člana izpolnjen. V zvezi z določanjem takih meril je bil pred spremembo četrtega in devetega odstavka 115. člena ZDoh-2 kot eden od pogojev določen tudi obstoj skupnega gospodinjstva družinskega člana in zavezanca. Skupno gospodinjstvo po ZPPreb je bilo opredeljeno kot življenjska (skupno prebivanje) in ekonomska (skupno porabljanje dohodka) skupnost ljudi ter tako neločljivo povezana s prijavljenim istim stalnim prebivališčem ljudi v skupnem gospodinjstvu. Vezano na razvoj sistema evidentiranja nepremičnin in opredelitve naslova posameznika tudi do ravni številke stanovanja (če gre za stavbo z več stanovanji) je merilo istega stalnega prebivališča glede na svojo vsebino samo po sebi primeren in zadosten pokazatelj za vzpostavitev domneve preživljanja družinskega člana (tj. obstoj ekonomske skupnosti zavezanca in družinskega člana), skupaj z izpolnjenimi drugimi pogoji pa tudi za priznanje posebne olajšave za vzdrževane družinske člane.

Sedmi odstavek 115. člena ZDoh-2 se spremeni tako, da se uskladi sprememba zakonodaje, in sicer

iz ZDVPDTP v ZSVI. V prvi vrsti se otroci, ki po 18. letu starosti nadaljujejo šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, priznajo za vzdrževane družinske člane ne glede na pogoje iz četrtega do šestega odstavka 115. člena ZDoh-2. Ne zahteva se npr. neprekinjenost šolanja, omejitev lastnih dohodkov, šolanje do 26. leta. Otroci, ki pa se ne šolajo, pa se štejejo za vzdrževane družinske člane ne glede na četrty odstavek 115. člena (torej ne zahteva se npr. pogoj stalnega prebivališča, prijava pri službi za zaposlovanje), ob dodanem pogoju, da nimajo lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti nižji od višine posebne olajšave za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, določene v 2. točki 114. člena ZDoh-2. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po ZDoh-2, razen dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih, zakonu o socialnem vključevanju invalidov ter zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. S tem se ti pogoji približujejo pogojem za vzdrževanega otroka po 18. letu starosti, ki je za delo zmožen. Z navedeno spremembo se vsebina prilagodi namenu DZ, to je, da se izenačuje preživitinska obveznost staršev do polnoletnih otrok ne glede na to, ali gre za otroka s posebnimi potrebami ali ne, odpravlja se podaljšanje roditeljske pravice in uvaža posebna skrb države za polnoletne osebe, ki zaradi svojih omejitev niso sposobne same varovati svojih pravic, in sicer v okviru splošne socialne funkcije države. V navedeno skrb države sodi tudi novi ZSVI, ki zvišuje prejemke teh oseb. Iz tega razloga je treba v določeni meri izenačiti posebno olajšavo za polnoletne otroke, ki se ne šolajo in niso zaposleni. Razlika med njimi pa ostaja v tem, da se za uveljavljanje posebne olajšave za polnoletne otroke s posebnimi potrebami, ki se ne šolajo, ne zahteva, da prebivajo na istem naslovu, kar tudi do zdaj ni bil pogoj za uveljavljanje olajšave za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo, ne zahteva se pogoj, da ni zaposlen, in višina lastnih sredstev za preživljanje je višja, in sicer se prilagodi višini posebne olajšave za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo. Razlog za izjem dodatka za pomoč in postrežbo iz lastnih dohodkov je izenačitev vseh otrok s statusom invalida po zakonu o socialnem vključevanju invalidov.

Dodati je treba še, da vse osebe s statusom invalida, ki jim je bil priznan na podlagi ZDVPDTP (z odločbo, izdani na podlagi tega zakona), v skladu s prehodnimi določbami ZSVI, ohranijo status invalida in vse pridobljene pravice. Na podlagi prehodne določbe ZSVI imajo tako tudi te osebe, ki razpolagajo z izdano odločbo po ZDVPDTP, priznan status po ZSVI in se jih obravnava enako. Odločba po ZDVPDTP ima tako enak učinek kot odločba po ZSVI.

Deveti odstavek 115. člena ZDoh-2 se spreminja oziroma razširja tudi v delu, ki se nanaša na možnost uveljavljanja posebne olajšave za vzdrževane starše ali posvojitelje. V skladu s 131.a členom Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list RS, št. 69/04 – uradno prečiščeno besedilo, 101/07 – odl. US, 90/11 – odl. US, 84/12 – odl. US, 82/15 – odl. US, 15/17 – DZ in 30/18 – ZSVI) je imel preživljavec pravico, da sam izbere, na kakšen način bo poskrbel za preživljanje osebe, ki preživljanje od njega lahko zahteva, na to pa je bila vezana tudi omejena pravica do uveljavljanja posebne olajšave za vzdrževane starše ali posvojitelje. DZ vsebinsko primerljive določbe ne vsebuje več. Ustava Republike Slovenije ne vsebuje obveznosti otrok, da skrbijo za svoje nepreskrbljene starše, zato je dolžnost preživljanja staršev oziroma posvojiteljev postavljena pod določene pogoje, dodatno pa imajo določeni upravičenci v skladu z DZ prednost pred preživljanjem staršev oziroma posvojiteljev. Iz navedenih razlogov se delno razširja možnost uveljavljanja posebne olajšave za starše oziroma posvojitelje, hkrati pa se jo zaradi svoje pogojne in podredne obveznosti omejuje na način, da mora biti obveznost preživljavca deklarirana tudi navzven, in sicer tako, kot to omogoča DZ, to je v obliki izvršljivega notarskega zapisa v skladu z zakonom, ki ureja družinska razmerja (t.j. DZ). Če bodo preživitinske pogodbe sklenjene na podlagi druge zakonodaje (npr. Obligacijskega zakonika, ki omogoča sklepanje pogodb o dosmrtnem preživljanju, pogodbe o preužitku), ne bodo zadoščale merilu, uvedenemu v določbi spremenjenega devetega odstavka 115. člena zakona.

K 23. členu

Prvi odstavek 118. člena ZDoh-2 se spreminja zaradi ukinitve vezanosti (sprememba 113. člena)

posebne osebne olajšave rezidenta, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, za dohodke za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom ali študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, na višino splošne olajšave. Zaradi tega je treba na enak način, kot to velja za druge olajšave, ki so v zakonu določene v absolutnem znesku, to so splošna olajšava, osebna olajšava za invalida s 100-odstotno telesno okvaro, posebne olajšave za vzdrževane družinske člane in olajšava za prostovoljno dodatno pokojninsko olajšavo, urediti tudi usklajevanje posebne osebne olajšave za dijake in študente glede na to, da se s spremembo 113. člena ZDoh-2 na novo določa znesek olajšave v absolutnem znesku.

K 24. členu

Predlaga se sprememba 122. člena ZDoh-2 tako, da se spreminjajo (zvišujejo) meje v vseh davčnih razredih:

1. razred – za neto letno davčno osnovo do 8.500,00 EUR (zdaj do 8.021,34 EUR);
2. razred – za neto letno davčno osnovo nad 8.500,00 EUR do 25.000,00 EUR (zdaj nad 8.021,27 EUR do 20.400,00 EUR);
3. razred – za neto letno davčno osnovo nad 25.000,00 EUR do 50.000,00 EUR (zdaj nad 20.400,00 EUR do 48.000,00 EUR);
4. razred – za neto letno davčno osnovo nad 50.000,00 EUR do 80.000,00 EUR (zdaj nad 48.000,00 EUR do 70.907,20 EUR);
5. razred – za neto letno davčno osnovo nad 80.000,00 EUR (zdaj nad 70.907,20 EUR).

Spreminjata (zmanjšujeta) se tudi davčni stopnji v drugem davčnem razredu, in sicer s sedanjih 27 % na 26 % in v tretjem davčnem razredu s 34 % na 33 %.

Navedene spremembe bodo povzročile razbremenitev vseh davčnih zavezancev, ki dosegajo dohodke, ki se všttevajo v letno davčno osnovo, najbolj pa se bo z novo lestvico enakomerno razbremenil sloj, ki prejema aktivne dohodke in je pod strmo progresijo, pri čemer dejansko zajame visoko strokovne in najproduktivnejše zavezance, ki praviloma več prispevajo k dodani vrednosti podjetij.

K 25. členu

V drugem odstavku 127. člena ZDoh-2 se dodaja obveznost delodajalca, da za pravilen izračun in obračun akontacije dohodnine od zavezanca pridobi podatek o tem, ali je njegov glavni delodajalec ali ne. Za glavnega delodajalca se v skladu z drugim odstavkom 127. člena ZDoh-2 šteje delodajalec zavezanca, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja. Glavni delodajalec mora namreč pri izračunavanju akontacije dohodnine upoštevati stopnje dohodnine in lestvico iz 122. člena ZDoh-2, pa tudi tretji odstavek 127. člena ZDoh-2, kar vključuje tudi upoštevanje morebitnih olajšav, do katerih je upravičen zavezanec. Če delodajalec, plačnik davka, ni glavni delodajalec, mora pri izračunavanju upoštevati šesti odstavek 127. člena ZDoh-2 (razen v izjemah, določenih v 127. členu ZDoh-2), kar pomeni izračunavanje akontacije dohodnine po stopnji 25 % od davčne osnove in brez upoštevanja olajšav po tretjem odstavku 127. člena ZDoh-2. Zavezancu pa se dodaja obveznost, da delodajalca obvesti o vsakokratni spremembi, ki vpliva na to, ali je izplačevalec dohodka iz delovnega razmerja glavni delodajalec ali ne.

Sprememba tretjega odstavka 127. člena ZDoh-2 je deloma redakcijske narave (zaradi črtane olajšave iz drugega odstavka 112. člena ZDoh-2 že z davčnim letom 2014), deloma zaradi sprememb 111. člena (spremembe na področju izračunavanja dodatne splošne olajšave za vse zavezance, ki dosegajo skupne dohodke do višine 13.316,83 EUR), deloma pa zaradi novega petnajstega odstavka 127. člena ZDoh-2 (ki uvaja spremembo za izračunavanje akontacije dohodnine za vse dohodke iz tretjega do šestega odstavka 112. člena ZDoh-2 in je zato besedilo zadnjih dveh stavkov v tretjem odstavku 127. člena ZDoh-2 postalo nepotrebno).

V sedmem in osmem odstavku 127. člena ZDoh-2 se navedba instituta 20 % predčasne ali starostne pokojnine zamenja z novim institutom iz spremenjenega ZPIZ-2 (del pokojnine).

V sedmem odstavku 127. člena ZDoh-2 se črta zadnji stavek zaradi uvedbe novega petnajstega odstavka, ki razširja uporabo olajšav iz tretjega do šestega odstavka 112. člena ZDoh-2 na vse delodajalce, izplačevalce dohodkov iz tretjega do šestega odstavka 127. člena ZDoh-2. Zaradi navedenega je zadnji stavek v sedmem odstavku postal nepotreben in se črta zaradi jasnosti predpisa. S tem se ne spreminja obravnava, ki je določena s sedmim odstavkom 127. člena ZDoh-2.

Štirinajsti odstavek 127. člena ZDoh-2 omogoča zavezancu, ki ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja upošteva izvzem iz davčne osnove po 13. točki prvega odstavka 44. člena ZDoh-2, da o svoji odločitvi obvesti delodajalca. Zavezancu se navedena možnost daje zaradi šestega odstavka 109. člena ZDoh-2, ki v letno davčno osnovo všteva dohodek od regresa za letni dopust v višini, ki presega 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, v povezavi s 13. točko prvega odstavka 44. člena ZDoh-2. Na enak način, kot je to določeno za regres za letni dopust, se v spremembi šestega odstavka 109. člena ZDoh-2 določa letna davčna osnova tudi za del plače za poslovno uspešnost, saj tudi 12. točka prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 pri obračunu akontacije dohodnine upošteva vsak delodajalec, izplačevalec dela plače za poslovno uspešnost oziroma regresa za letni dopust. Delavec ima lahko v posameznem letu več kot enega izplačevalca teh dohodkov, ki med sabo ne izmenjujejo informacij o izplačevanju dohodkov, z davčno zakonodajo v povezavi z zakonodajo s področja varovanja osebnih podatkov se to tudi ne želi predpisati. Ker se bo tudi za del plače za poslovno uspešnost v skladu s spremenjenim šestim odstavkom 109. člena ZDoh-2 zaradi načela enakosti pred zakonom na letni ravni ugotavljala skupna višina dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, je treba zavezancu omogočiti, da se tudi ob izplačilu dela plače za poslovno uspešnost lahko izreče o neupoštevanju davčno ugodnejše obravnave navedenega dohodka, predvsem glede na to, ali je do teh dohodkov upravičen pri več delodajalcih in ali lahko pričakuje, da bo skupna letna vsota prejetega dohodka iz naslova dela plače za poslovno uspešnost presegala 100 % letne povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, kar bi utegnilo privedi do povečane obveznosti doplačila dohodnine na letni ravni.

V skladu z novim petnajstim odstavkom 127. člena ZDoh-2 se bo pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov, od katerih se prizna zmanjšanje dohodnine v višini 13,5 % odmerjenega dohodka (v skladu s tretjim do šestim odstavkom 112. člena ZDoh-2), vedno upoštevala navedena osebna olajšava, ne glede na to, ali dohodek izplačuje glavni delodajalec (delodajalec, pri katerem je zavezanec dosegel pretežni del dohodka iz delovnega razmerja) ali ne. Gre za naslednje dohodke:

- pokojnina iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja,
- nadomestilo iz obveznega invalidskega zavarovanja za delovne invalide,
- poklicne pokojnine iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

V skladu z veljavno zakonodajo je namreč osebne olajšave iz tretjega do šestega odstavka 112. člena ZDoh-2 pri izračunu akontacije dohodnine lahko upošteval samo glavni delodajalec (in Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije ob pogojih iz sedmega odstavka 127. člena ZDoh-2). Če ima zavezanec več izplačevalcev navedenih dohodkov, na podlagi veljavne zakonodaje prihaja do večjih odstopov med izračunano in odtegnjeno akontacijo dohodnine ter letno odmero dohodnine na način, da so zavezanci na medletni ravni glede na letno odmero dohodnine preveč obremenjeni z akontacijo dohodnine. Ker gre pri osebnih olajšavah iz tretjega do šestega odstavka 112. člena ZDoh-2 za drugačen princip olajšav, in sicer gre za davčni kredit, v odstotkih vezan na višino vsakega dohodka (ne gre za absolutni znesek zmanjšanja davčne osnove, kot je to urejeno pri drugih olajšavah), je mogoče in po proučitvi dejanskega stanja na področju izračunavanja akontacij dohodnine od navedenih dohodkov tudi priporočljivo in smotno urediti tudi drugačen način uveljavljanja navedenih osebnih olajšav, in sicer tako, da se navedene osebne olajšave upoštevajo

pri izračunavanju akontacije dohodnine za vsa izplačila navedenih dohodkov, ne glede na to, ali jih zavezanec dosega pri glavnem delodajalcu ali ne.

K 26. členu

Sprememba drugega odstavka 131. člena ZDoh-2 je redakcijske narave zaradi črtanja drugega odstavka 111. člena ZDoh-2 in že z davčnim letom 2014 črtanega drugega odstavka 112. člena ZDoh-2.

K 27. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 132. člena ZDoh-2 se spreminja višina stopnje dohodnine od dohodka iz kapitala (tj. od obresti, dividend in dobička iz kapitala). Po predlogu se dohodnina od dohodka iz kapitala izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.6. poglavja (dohodek iz kapitala) zakona, po 27,5-odstotni stopnji (*op.*: po veljavnem ZDoh-2 je stopnja 25 %), in se tako kot doslej šteje kot dokončen davek.

S predlaganimi spremembami drugega odstavka se spreminja stopnja dohodnine od dobička iz kapitala, ki je odvisna od trajanja imetništva kapitala, in sicer se predlaga, da se dohodnina v primeru dopolnjenih petih let imetništva kapitala plačuje po 20-odstotni stopnji (doslej po 15-odstotni stopnji), v primeru dopolnjenih desetih let imetništva kapitala po 15-odstotni stopnji (doslej po 10-odstotni stopnji) in v primeru dopolnjenih petnajstih let imetništva kapitala po 10-odstotni stopnji (doslej po 5-odstotni stopnji).

K 28. členu

Z novim sedmim odstavkom 134. člena ZDoh-2 se predlaga, da se v primeru dohodka v obliki obresti, doseženih z odstopom ali poplačilom prevzete terjatve (tj. dohodka, katerega davčna osnova je natančneje določena v novem 88.a členu ZDoh-2) in dohodka v obliki vrnjenega naknadnega vplačila družbeniku, ki ga ni vplačal in je pravico do njegovega vračila pridobil s pridobitvijo deleža (tj. dohodka iz drugega stavka nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2), izračun dohodnine ne opravi in dohodnina ne plača na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem, temveč izračun dohodnine opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca in je zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine zavezanec sam.

K 29. členu

S predlagano spremembo 135.č člena ZDoh-2 se spreminja višina stopnje dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem. Po predlogu se dohodnina od dohodka iz oddajanja premoženja v najem izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.5.1. poglavja (dohodek iz oddajanja premoženja v najem) ZDoh-2, po 27,5-odstotni stopnji (*op.*: po veljavnem ZDoh-2 je stopnja 25 %), in se tako kot doslej šteje kot dokončen davek.

K 30. členu

Predlaga se sprememba 142. člena ZDoh-2 kot posledica uveljavitve Zakona o nevladnih organizacijah (ZNOrg), ki celovito ureja področje nevladnih organizacij, določa pa tudi status nevladnih organizacij v javnem interesu. Navedeni ureditvi v ZNOrg sledi tudi sprememba 142. člena ZDoh-2, in sicer pri določitvi upravičencev upošteva upravičence, ki so kot nevladne organizacije v javnem interesu določeni v skladu z ZNOrg, še vedno pa ohranja določene upravičence, ki so bili kot upravičenci določeni že v veljavni ureditvi, in sicer politične stranke, reprezentativne sindikate, registrirane cerkve in druge verske skupnosti.

Za upravičence tekočega leta se štejejo tisti upravičenci, ki so izpolnjevali pogoje oziroma pridobili status nevladne organizacije v javnem interesu najpozneje na dan 31. decembra preteklega leta.

S predlagano spremembo se spreminja tudi način pošiljanja oziroma pridobivanja podatkov o

upravičencih. Po novem bo podatke o nevladnih organizacijah v javnem interesu zagotavljala Agencija za javnopravne evidence in storitve (AJPES), ki vodi evidenco nevladnih organizacij v javnem interesu. Navedene podatke bo AJPES enkrat letno, brezplačno posredovala Finančni upravi Republike Slovenije (FURS), in sicer za namene priprave in objave seznama upravičencev do donacij za posamezno leto. Pogoje iz 142. člena ZDoh-2 nevladne organizacije izpolnjujejo, če izpolnjujejo pogoje, določene v ZNOrg in so vpisane v evidenco nevladnih organizacij v javnem interesu na presečni datum.

Podatke o političnih strankah, reprezentativnih sindikatih ter registriranih cerkvah in drugih verskih skupnostih pa bo pristojni organ posredoval enkrat letno, brezplačno Ministrstvu za finance, in sicer za namene priprave seznama upravičencev do donacij za posamezno leto. Pogoje iz 142. člena ZDoh-2 izpolnjujejo:

- politične stranke, ki imajo status politične stranke skladno z zakonom, ki ureja politične stranke in so vpisane v Register strank;
- reprezentativni sindikati, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja reprezentativnost sindikatov izdano odločbo o reprezentativnosti in
- registrirane cerkve in druge verske skupnosti, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja versko svobodo status registrirane cerkve ali druge verske skupnosti ter so vpisane v register cerkva in drugih verskih skupnosti.

Namen ureditve 142. člena ZDoh-2 se glede na veljavno ureditev ne spreminja, kar pomeni, da bodo zavezanci še vedno del svoje dohodnine (do 0,5 %) namesto proračunu namenili eni izmed nevladnih organizacij v javnem interesu, politični stranki, reprezentativnemu sindikatu, registrirani cerkvi ali verski skupnosti.

Vlada bo določila podrobnejše postopke za izvajanje tega člena in določila seznam upravičencev do donacij.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

K 31. členu

S členom se predlaga, da se spremenjena 4. točka sedmega odstavka 98. člena ZDoh-2 ne uporabi v primeru, kadar je bil delež pridobljen pred 1. januarjem 2003 in se za nabavno vrednost deleža v skladu s četrtem odstavkom 152. člena ZDoh-2 šteje tržna ali knjigovodska vrednost na dan 1. januarja 2006, če je bilo naknadno vplačilo vplačano pred 1. januarjem 2006. V navedenih primerih bi se vrednost takega naknadnega vplačila, ki družbeniku ni bilo vrnjeno, morala namreč odražati v tržni ali knjigovodski vrednosti deleža.

K 32. členu

S prvim odstavkom tega člena se določata uveljavitev in začetek uporabe tega zakona. Zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne za davčno leto, ki se začne 1. januarja 2020, ter naslednja davčna leta. Razlog za skrajšanje vakacijskega roka iz ustavno predpisanega petnajstdnevnega roka na naslednji dan po objavi je v tem, da mora davčna zakonodaja zaradi davčnega sistema obdavčitve dohodkov v koledarskem letu stopiti v veljavo s 1. 1. 2020, ob tem pa je treba do tega datuma zagotoviti tudi uveljavitev in začetek uporabe podzakonskih predpisov, tako osmih pravilnikov kot tudi ene uredbe vlade.

Z drugim odstavkom tega člena se določa uporaba Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19 in 28/19), veljavnega do začetka veljavnosti tega zakona, še do začetka uporabe tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

12. člen

(vir dohodka od nepremičnin in od dohodka iz kmetijske in gozdarske dejavnosti)

(1) Dohodek od nepremičnine in pravic na nepremičnini, vključno z dobičkom iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

(2) Dobiček iz kapitala od odsvojitve nepremičnine iz prvega odstavka tega člena je tudi dobiček iz kapitala od odsvojitve lastniških deležev in pravic iz lastniških deležev v gospodarski družbi, zadrugi ali drugi obliki organiziranja, katerih več kot 50% vrednosti izhaja posredno ali neposredno iz nepremičnin in pravic na nepremičninah, ki so v Sloveniji.

(3) Dohodek iz kmetijske in gozdarske dejavnosti, ki se opravlja na zemljiščih in v čebeljih panjih, ki so v Sloveniji, ima vir v Sloveniji.

21. člen

(dohodki, tudi v obliki povračil stroškov, storitev in drugih ugodnosti, po posebnih zakonih)

Dohodnine se ne plača od:

1. dohodkov, ki jih v obliki povračil stroškov, storitev ali drugih ugodnosti v naravi prejmejo upravičenci na podlagi zakona o vojnih invalidih, zakona o žrtvah vojnega nasilja, zakona o posebnih pravicah žrtev vojne za Slovenijo, zakona o popravi krivic, zakona o vojnih veteranih in zakona o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb in zakona o republiških priznavalninah, razen prejemkov, ki predstavljajo redni dohodek;
2. dodatka za pomoč in postrežbo po zakonu o vojnih veteranih, zakonu o vojnih invalidih in zakonu, ki ureja socialno varstvo, ter dodatka za tujo nego in pomoč po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;
3. invalidnine, invalidskega dodatka in dodatka za posebno invalidnost po zakonu o vojnih invalidih in nadomestila za invalidnost po zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb;
4. doživljenjske mesečne rente, ki jo posameznik prejme po zakonu o žrtvah vojnega nasilja in zakonu o posebnih pravicah žrtev v vojni za Slovenijo 1991;
5. veteranskega dodatka po zakonu o vojnih veteranih.

43. člen

(vrednotenje bonitet in vštetevanje v davčno osnovo)

(1) Znesek bonitete se praviloma določa na podlagi primerljive tržne cene. Če primerljive tržne cene ni mogoče določiti, se znesek bonitete določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno. Tako ugotovljena boniteta se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem določene bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je delodajalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca všteva 1,5% nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe vozila. V nabavno vrednost vozila se, ne glede na način pridobitve vozila, všteva davek na dodano vrednost. Nabavna vrednost vozila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15% in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15%, v petem letu se zniža še za 10% in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10%, v vseh naslednjih letih je enaka 10%. Če delojemalec mesečno prevozi manj kot 500 km v privatne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na način določen v prejšnjem stavku, zmanjša za 50%. Če delodajalec zagotovi gorivo za privatno uporabo vozila, se davčna osnova mesečno poveča za 25%. Boniteta se ne ugotavlja v primeru uporabe osebnega vozila zaradi izvajanja ukrepov

varovanja, ki jih izvaja policija v skladu z zakonom o policiji.

(3) Če delodajalec delojemalcu zagotovi nastanitev s plačilom najemnine ali brez plačila najemnine in vrednosti bonitete za nastanitev delojemalca ni mogoče določiti v višini tržne vrednosti ali v višini stroškov delodajalca, se vrednost bonitete določi mesečno v višini 0,6% tržne vrednosti premoženja, s katerim se zagotavlja nastanitev delojemalca, na dan obračuna bonitete.

(4) Če delodajalec delojemalcu zagotovi pravico do nakupa oziroma pridobitve delnic po znižani vrednosti ali pravico do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan, ko je pravica izvršena oziroma na dan, ko je delojemalec pridobil delnice ali kako drugo vrsto premoženja. Če delojemalec odsvoji pravico do nakupa delnic ali do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan odsvojitve navedene pravice.

(5) Če delodajalec delojemalcu zagotovi posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne, se boniteta določi na podlagi tržne obrestne mere. Za tržno obrestno mero se šteje priznana obrestna mera, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

54. člen **(izključitev iz prihodkov)**

(1) Kot prihodek se po tem poglavju zakona ne šteje:

1. dividenda, kot je določena v III.6.2. poglavju tega zakona,
2. obresti, kot so določene v III.6.1. poglavju tega zakona, in dosežene na podlagi dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih v seriji, za katere so z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev določeni pogoji in način poslovanja z njimi,
3. prihodek, dosežen na podlagi odsvojitve lastniškega deleža, kot je določen v III.6.2. poglavju tega zakona ali na podlagi odsvojitve investicijskih kuponov.

(2) Prihodki iz prvega odstavka tega člena se štejejo kot dohodek iz kapitala, kot je določen v III.6. poglavju tega zakona.

(3) Odhodki, nastali v zvezi z doseganjem prihodkov iz prvega odstavka tega člena, se ne priznajo.

67. člen **(omejitve v zvezi z olajšavami)**

(1) Določbe 61. do 66.a člena tega zakona se ne uporabljajo za uveljavljanje davčnih olajšav, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšav iz preteklih obdobij zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

(2) Davčne olajšave iz 61. do 66.a člena tega zakona, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj in neizkoriščenega dela olajšave za investiranje, se priznajo skupaj največ do višine davčne osnove.

69. člen **(splošno o dohodku iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)**

(1) Za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti se štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu.

(2) Kmečko gospodinjstvo po tem zakonu je skupnost ene ali več fizičnih oseb, članov enega ali več gospodinjstev, evidentiranih na istem naslovu, ki so na dan 30. junija v davčnem letu po predpisih o prijavi prebivališča stalno ali začasno prijavljene na tem naslovu, niso najeta delovna sila (v nadaljnjem besedilu: člani kmečkega gospodinjstva), ter se vsaj za enega ali več članov kmečkega

gospodinjstva šteje, da opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost po določbah tega zakona in njihov skupni dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti znaša najmanj 200 eurov.

(3) Kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost se šteje pridelava, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in predpisi o evidentiranju nepremičnin, je v celoti ali pretežno vezana na uporabo kmetijskih in gozdnih zemljišč ter je ustrezno evidentirana v zemljiškem katastru.

(4) Kot osnovna kmetijska dejavnost se šteje tudi pridelava posebnih kultur, kot je določena s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka in evidentirana pri Agenciji Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se kot osnovna kmetijska dejavnost ne šteje pridelava sadik sadnega, gozdnega in okrasnega drevja ter grmičevja, pridelava sadik vinske trte in sadik hmelja ter pridelava okrasnih rastlin.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena se kot osnovna kmetijska dejavnost šteje tudi čebelarstvo, določeno s predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka, vezano na panje, evidentirane v registru čebelnjakov.

(7) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena se kot osnovna kmetijska in osnovna gozdarska dejavnost šteje tudi pridelava na kmetijskih in gozdnih zemljiščih izven Slovenije.

(8) Kot dohodek v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo se šteje dohodek od malega obsega prve stopnje predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ki se štejejo za pridelke osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, če se člani kmečkega gospodinjstva tako prostovoljno odločijo in to priglasijo davčnemu organu v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in so izpolnjeni naslednji pogoji:

- člani kmečkega gospodinjstva, poleg predelave lastnih kmetijskih in gozdarskih pridelkov v izdelke iz devetega odstavka tega člena, ne opravljajo sami ali preko povezanih oseb, druge dejavnosti na kmetiji, ki se v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, lahko šteje za dopolnilno dejavnost na kmetiji, razen dopolnilne dejavnosti predelave rastlinskih odpadkov ter proizvodnje in prodaje energije iz obnovljivih virov, storitev s kmetijsko in gozdarsko mehanizacijo in opremo ter ročnim delom ali svetovanja in usposabljanja v zvezi s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo,

- člani kmečkega gospodinjstva ne ugotavljajo davčne osnove v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona in

- v davčnem letu pred davčnim letom, za katero priglašajo obravnavo dohodka od malega obsega prve stopnje predelave, prihodki od te dejavnosti ne presegajo 3.500 eurov.

(9) Za izdelke prve stopnje predelave iz osmega odstavka tega člena se štejejo: nerazkosane in razkosane klavne živali, moka in drugi mlevski izdelki, vsi brez dodatkov, maslo, kislina in sladka smetana, kislo mleko, pinjenec, sirotka, jogurt, kefir, skuta in siri, vsi brez dodatkov, kisano, sušeno, vloženo in drugače konzervirano sadje in zelenjava, sadni in vinski mošt, sadno vino, sadni in zelenjavni sok in sirup, sadni in vinski kis, jedilna olja razen oljčnega ter smola in oglje.

(10) Ne glede na osmi in deveti odstavek tega člena se kot dohodek v zvezi z osnovno kmetijsko dejavnostjo šteje tudi dohodek od predelave lastnega grozdja v vino na površinah, ki se ocenijo na podlagi obsega proizvodnje vina, evidentiranega pri ministrstvu, pristojnem za kmetijstvo, ali priglasičenega pri davčnem organu, če gre za vino iz pridelka grozdja izven Slovenije, če:

- člani kmečkega gospodinjstva ne ugotavljajo davčne osnove v skladu z drugim odstavkom 47. člena tega zakona in

- imajo člani kmečkega gospodinjstva v lasti ali uporabi vsaj 0,3 hektara vinograda za predelavo grozdja v vino iz lastnega pridelka grozdja.

Za oceno površine vinogradov za proizvodnjo vina iz lastnega pridelka grozdja se šteje, da se v povprečju na hektar proizvede 4.600 litrov vina.

(11) Član kmečkega gospodinjstva po tem členu, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek, mora v roku, določenim z zakonom, ki ureja davčni postopek, davčnemu organu priglasiti prenehanje obravnave dohodkov od malega obsega prve stopnje predelave kot dohodkov v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo. Priglasitev učinkuje od začetka davčnega leta, za katero je član kmečkega gospodinjstva opravil priglasitev pri davčnem organu.

(12) Ne glede na določbo enajstega odstavka tega člena se dohodki iz osmega odstavka tega člena v davčnem letu po davčnem letu, v katerem niso več izpolnjeni pogoji iz osmega in devetega odstavka tega člena, ne štejejo več za dohodke v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo po tem zakonu.

(13) Šteje se, da v okviru kmečkega gospodinjstva opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost člani kmečkega gospodinjstva, ki so na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, vpisani v zemljiški knjigi oziroma zemljiškem katastru kot lastniki, zakupniki ali imetniki pravice uporabe kmetijskega ali gozdnega zemljišča (v nadaljevanju: zemljišča) na podlagi drugega pravnega naslova.

(14) Če zemljišče dejansko uporablja oseba, ki je član kmečkega gospodinjstva, v katerem noben član nima pravice do uporabe tega zemljišča na podlagi pravnega naslova v zemljiški knjigi in zemljiškem katastru, se za namene tega zakona ta pravica pripiše dejanskemu uporabniku zemljišča, na podlagi prijave dejanskega uporabnika kmetijskih in gozdnih zemljišč pri davčnem organu ali na podlagi ugotovitve davčnega organa o dejanskem uporabniku.

(15) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki je kot lastnik ali uporabnik panjev na dan 30. junija leta, za katero se dohodek ugotavlja, evidentirana v registru čebelnjakov.

(16) Šteje se, da osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost opravlja tudi fizična oseba, ki so ji v letu, na katero se obdavčitev nanaša, izplačani drugi dohodki v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti.

73.a člen

(olajšava za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost)

(1) Kadar je mogoče z računi dokazati vlaganje sredstev članov gospodinjstva oziroma agrarne skupnosti v osnovna sredstva in opremo v povezavi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo v okviru kmečkega gospodinjstva ali agrarne skupnosti, se v davčnem letu vlaganja prizna olajšava v višini 40% vloženega zneska.

(2) Olajšave za investicije po tem členu se v delu, ki so financirane iz sredstev proračunov samoupravnih lokalnih skupnosti, proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna EU, če imajo ta sredstva naravo nepovratnih sredstev, ne priznajo.

(3) Za vlaganje iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo vlaganja v:

1. nakup zemljišč,
2. nakup ali gradnjo stavb,
3. nakup motornih vozil razen traktorjev in druge kmetijske in gozdarske mehanizacije.

(4) Olajšava se priznava največ do višine davčne osnove. Neizkoriščen del olajšave iz prvega odstavka tega člena lahko zmanjšuje davčno osnovo v naslednjih petih letih po letu vlaganja, vendar zmanjšanje ne sme presegati davčne osnove.

(5) Olajšava se prizna zavezancu v sorazmernem deležu glede na skupno število zavezancev v kmečkem gospodinjstvu oziroma glede na njegov pripadajoči solastniški ali sorazmerni delež v agrarni skupnosti.

(6) V primeru odtujitve osnovnega sredstva oziroma opreme, za katero je bila uveljavljena olajšava, prej kot v treh letih po letu vlaganja, se znesek davčne osnove v letu odtujitve poveča za znesek izkoriščene olajšave, morebitnega neizkoriščenega dela olajšave pa v naslednjih letih po odtujitvi ni mogoče uveljaviti.

77. člen **(davčna osnova)**

(1) Davčna osnova je dohodek iz oddajanja premoženja v najem, zmanjšan za normirane stroške v višini 10% od dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko zavezanec namesto normiranih stroškov uveljavlja dejanske stroške vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja (v nadaljnjem besedilu: dejanski stroški vzdrževanja), če jih v času oddajanja premoženja v najem za navedeno premoženje plačuje sam. Dejanski stroški vzdrževanja se priznajo na podlagi računov. Minister, pristojen za finance, lahko podrobneje določi dejanske stroške vzdrževanja za namene tega člena.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga zavezanec doseže z oddajanjem kmetijskega ali gozdnega zemljišča v najem, dosežen dohodek.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, je davčna osnova od dohodka, ki ga najemnik doseže z oddajanjem premoženja v podnajem, dohodek, dosežen na podlagi podnajema, zmanjšan za najemnino in drugo nadomestilo, ki ga navedeni najemnik plačuje za najem tega premoženja.

(5) Davčna osnova se pri vzajemnem oddajanju premoženja v najem določi za vsako stran posebej, in sicer glede na primerljivo tržno ceno najemnine od premoženja, ki ga fizična oseba odda v najem, upošteva stroške po prvem in drugem odstavku tega člena.

(6) Zavezanec lahko kot dejanske stroške vzdrževanja iz drugega odstavka tega člena uveljavlja tudi dejansko porabljena sredstva rezervnega sklada za vzdrževanje večstanovanjske stavbe. Zavezancu se prizna znesek njemu pripisanih porabljenih sredstev rezervnega sklada, ki so bila vplačana v zvezi z nepremičnino, oddano v najem, in sicer na podlagi obvestila upravnika, ki nastale stroške vzdrževanja porazdeli med etažne lastnike po vnaprej določenih kriterijih in sestavi razdelilnik oziroma obračun teh stroškov.

81. člen **(obresti)**

(1) Obresti po tem poglavju so obresti od posojil, obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, obresti od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, dohodek iz oddajanja v finančni najem, dohodek iz življenjskega zavarovanja ter dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov investicijskega sklada v obliki obresti.

(2) Kot obresti se po tem poglavju obdavčuje vsako nadomestilo, ki ne predstavlja vračila glavnice iz finančno dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno dolžniškega razmerja zaradi inflacije, če ni s tem zakonom drugače določeno. Kot

obresti se obdavčujejo tudi diskonti, bonusi, premije in podobni dohodki iz finančno dolžniškega razmerja ali dogovora, ki se nanaša na finančno dolžniško razmerje.

(3) Za dohodek iz življenjskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi dohodek iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega po pokojninskem načrtu, ki ni vpisan v poseben register, in dohodek iz prostovoljnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Za dolžniške vrednostne papirje iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi zamenljivi dolžniški vrednostni papirji.

86. člen

(davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja)

(1) Davčna osnova od dohodka iz življenjskega zavarovanja je razlika med prejetim izplačilom in vplačilom.

(2) Vrednost vplačila iz prvega odstavka tega člena se v primeru obročnih vplačil določi kot seštevek vseh obročnih vplačil. Če izplačilo iz prvega odstavka tega člena ni prejeto v enkratnem znesku, temveč obročno, se vplačilo oziroma seštevek vseh obročnih vplačil porazdeli enakomerno med obdobja izplačevanja obročnih izplačil. Če celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil v pogodbi o življenjskem zavarovanju ni določeno, se kot celotno obdobje izplačevanja obročnih izplačil upošteva razlika med zavezančovo starostjo v času, ko prvič prejme obročno izplačilo, in pričakovano življenjsko dobo zavezanca, ki se določi glede na podatek Statističnega urada Republike Slovenije o pričakovanem trajanju življenja ob rojstvu v Sloveniji, in sicer kot povprečje pričakovanega trajanja življenja ob rojstvu moškega in ženske.

90. člen

(dividende)

(1) Dividende po tem poglavju so dividende in drugi dohodki, doseženi na podlagi lastniškega deleža.

(2) Za lastniški delež po prvem odstavku tega člena se šteje vsak delež, ki ga ima fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: imetnik deleža) na podlagi vloženih sredstev v gospodarski družbi, zadrugi in drugih oblikah organiziranja, vključno s premoženjskim vložkom tihega družbenika v podjetje nosilca tihe družbe in premoženjskim vložkom fizične osebe v katerokoli drugo obliko organiziranja, ki ima pretežno naravo lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: plačnik).

(3) Kot dividenda se po tem poglavju obdavčuje vsaka razdelitev dohodka imetniku deleža iz premoženja plačnika oziroma povezane osebe (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika na podlagi njegovega lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža, vključno z razdelitvijo v obliki delnic ali zamenljivih obveznic ter pripisom dobička kapitalskemu deležu družbenika. (delno razveljavljen)

(4) Kot dividende se po tem poglavju obdavčuje tudi:

1. prikrito izplačilo dobička, določeno v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb;

2. dobiček, ki se razdeli v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku plačnika;

3. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve dobička, čistega dobička ali prihodkov investicijskega sklada, ki niso zajeti z 81. členom tega zakona.

97. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dobička iz kapitala je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi.

(2) Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala v času pridobitve negativna (izguba), se lahko v letu, za katero se odmerja dohodnina, za navedeno izgubo zmanjšuje pozitivna davčna osnova za dobiček iz kapitala po tem poglavju, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko zavezanec neizkoriščen del negativne razlike (izgube) v letu, za katero se dohodnina odmerja, ki jo doseže pri odsvojitvi delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov, ki jih je pridobil pred pridobitvijo novih delnic ali deležev oziroma osnovnih vložkov pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, prenaša v naslednja davčna leta in zmanjšuje pozitivno davčno osnovo za dobiček iz kapitala v naslednjih davčnih letih, vendar ne več, kot znaša pozitivna davčna osnova. Pri zmanjšanju davčne osnove na račun prenesenega neizkoriščenega dela negativne razlike (izgube) se pozitivna davčna osnova najprej zmanjša za neizkoriščen del negativne razlike (izgube) starejšega datuma.

(4) V primerih, ko se pozitivna davčna osnova, zmanjšana z izgubami iz drugega in tretjega odstavka tega člena, nanaša na različna obdobja imetništva kapitala, se dohodnina odmeri od skupne letne pozitivne davčne osnove, ki se razdeli med posamezna obdobja imetništva kapitala iz drugega odstavka 132. člena tega zakona upošteva sorazmerne deleže. Sorazmerni deleži se ugotovijo kot razmerje med pozitivno davčno osnovo posameznega obdobja imetništva kapitala in seštevkom pozitivnih davčnih osnov posameznih obdobja imetništva kapitala v davčnem letu.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena, negativna razlika (izguba), ki je dosežena z odsvojitvijo kapitala iz 2. in 3. točke 93. člena tega zakona, ne zmanjšuje pozitivne davčne osnove po tem poglavju:

1. če zavezanec v roku 30 dni pred ali po odsvojitvi kapitala pridobi vsebinsko istovrstni nadomestni kapital, ali pridobi pravico do nakupa ali obveznost nakupa istovrstnega kapitala ali

2. če zavezanec odsvoji kapital in zavezančev družinski član ali pravna oseba, v kateri ima zavezanec lastniški delež ali pravico do lastniškega deleža v višini najmanj 25% v obliki vrednosti vseh deležev ali v obliki glasovalne pravice na podlagi lastniških deležev v konkretni osebi, neposredno ali posredno pridobi istovrstni kapital.

98. člen

(vrednost kapitala ob pridobitvi)

(1) V vrednost kapitala ob pridobitvi se vštevata nabavna vrednost kapitala in stroški, ki so določeni s tem členom.

(2) Za nabavno vrednost kapitala iz prvega odstavka tega člena se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala v času pridobitve. Če kapital ni pridobljen na podlagi pogodbe ali če vrednost kapitala v času pridobitve ni razvidna iz pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala šteje vrednost kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili. Če je bil kapital pridobljen po 1. točki 95. člena tega zakona ali na podlagi darilne pogodbe, se za nabavno vrednost kapitala v času pridobitve šteje vrednost, od katere je bil odmerjen davek na dediščine in darila, če davek ni bil odmerjen, pa primerljiva tržna cena kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili.

(3) Kadar zavezanec pridobi delnice ali drug kapital na način, določen v četrtem odstavku 43. člena

tega zakona, se za nabavno vrednost delnice ali drugega kapitala šteje primerljiva tržna cena delnice ali drugega kapitala na dan, ko je bila pravica izvršena oziroma na dan, ko je zavezanec pridobil delnice ali drug kapital.

(4) Kadar zavezanec pridobi delnico ali povečani delež oziroma osnovni vložek pri povečanju osnovnega kapitala iz sredstev družbe, se šteje, da je nabavna vrednost tako pridobljene delnice ali pridobljenega povečanega deleža oziroma osnovnega vložka enaka nič.

(5) Kadar zavezanec pridobi kapital s prenosom sredstev iz podjetja zavezanca v svoje gospodinjstvo ali s prenehanjem opravljanja dejavnosti, se za nabavno vrednost prenesenega sredstva šteje primerljiva tržna cena sredstva na dan prenosa oziroma na dan prenehanja opravljanja dejavnosti.

(6) (razveljavljen)

(7) Stroški iz prvega odstavka tega člena so:

1. vrednost na nepremičnini opravljenih investicij in stroškov vzdrževanja, ki povečuje uporabno vrednost nepremičnine, če jih je plačal zavezanec;

2. znesek davka na dediščine in darila in davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob pridobitvi kapitala;

3. stroški, ki jih je plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo pridobljene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

4. normirani stroški, povezani s pridobitvijo kapitala, v višini 1% od nabavne vrednosti kapitala.

(8) Nabavna vrednost in stroški v tuji valuti iz prvega odstavka tega člena se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenije. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan pridobitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

99. člen

(vrednost kapitala ob odsvojitvi)

(1) Za vrednost kapitala ob odsvojitvi se šteje v prodajni ali drugi pogodbi navedena vrednost kapitala ob odsvojitvi. Če kapital ni odsvojen na podlagi pogodbe, ali če vrednost kapitala ob odsvojitvi ni razvidna iz pogodbe, ali če iz pogodbe ali drugih dokazil razvidna vrednost kapitala ne ustreza vrednosti kapitala, ki bi se dala doseči v prostem prometu v času odsvojitve, se za vrednost kapitala ob odsvojitvi šteje primerljiva tržna cena kapitala ob odsvojitvi.

(2) Vrednost kapitala ob odsvojitvi se zmanjša za naslednje stroške zavezanca:

1. znesek davka na promet nepremičnin, ki ga je plačal zavezanec ob odsvojitvi nepremičnine;

2. stroške, ki jih plačal zavezanec v zvezi s cenitvijo odsvojene nepremičnine, ki jo je opravil pooblaščen cenilec v skladu z obstoječo metodologijo, kadar je cenitev potrebna, ker se vrednost nepremičnine ne da ugotoviti na drug način; stroški cenitve nepremičnine se priznajo v višini dejanskih stroškov, vendar ne več kot 188 eurov;

3. normirane stroške, povezane z odsvojitvijo kapitala, v višini 1% od vrednosti kapitala ob odsvojitvi, brez upoštevanja stroškov iz 2. točke tega odstavka.

(3) Vrednost kapitala ob odsvojitvi in stroški iz drugega odstavka tega člena v tuji valuti se preračunajo v eure po tečaju, ki ga objavlja Banka Slovenija. Preračun se opravi po tečaju, ki velja na dan odsvojitve kapitala oziroma na dan nastanka stroškov.

101. člen **(čas pridobitve kapitala)**

(1) Za čas pridobitve kapitala se šteje datum sklenitve pogodbe ali drugega pravnega posla oziroma datum pravnomočnosti sodne odločbe ali dokončnosti odločbe upravnega organa, na podlagi katerih je fizična oseba pridobila kapital. V drugih primerih pridobitve se za čas pridobitve kapitala šteje datum, ki je razviden iz drugih dokazil.

(2) Kadar se nepremičnina pridobi z graditvijo, ki jo izvaja zavezanec sam, se za čas pridobitve šteje datum izdaje gradbenega dovoljenja. V primeru pridobitve nepremičnine z graditvijo, ki jo po pogodbi za zavezanca izvaja druga oseba, se za čas pridobitve šteje datum sklenitve pogodbe med zavezancem in izvajalcem. Če zavezanec v času dveh let od podpisa pogodbe ne prevzame zgrajene nepremičnine, se za čas pridobitve šteje datum dejanskega prevzema zgrajene nepremičnine.

(3) Kadar se odsvoji objekt, ki stoji na zemljišču, katerega čas pridobitve ni enak času pridobitve objekta, se kot čas pridobitve objekta in zemljišča šteje čas pridobitve objekta.

(4) Kadar je zavezanec kapital pridobil kot ena od oseb, ki imajo solastninsko pravico na kapitalu ali imajo na njem skupno lastnino, in se tak kapital pozneje razdeli, se za čas pridobitve kapitala, ki mu pripade na podlagi delitve, šteje čas, ko je na kapitalu pridobil solastninsko pravico oziroma ko je kapital pridobil v skupno lastnino. Če zavezanec ob razdelitvi prejme kapital v obsegu, ki presega del, ki bi mu pripadal iz solastništva ali skupne lastnine, se za čas pridobitve presežnega dela šteje čas razdelitve.

(5) Kadar je zavezanec kapital pridobil na način iz petega odstavka 98. člena tega zakona se za čas pridobitve šteje čas prenosa sredstev iz podjetja zavezanca v njegovo gospodinjstvo oziroma čas prenehanja opravljanja dejavnosti.

108. člen **(davčna osnova za druge dohodke)**

(1) Davčna osnova je doseženi dohodek, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto dohodka drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se ne všteva posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 42 eurov oziroma če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 84 eurov.

(3) V davčno osnovo se ne všteva dobitka v nagradnih igrah, ki niso igre na srečo, kjer je potrebno določeno znanje, spretnost ali naključje, če vrednost dobitka ne presega 42 eurov.

(4) V davčno osnovo se ne vtevajo prejemki, namenjeni pokritju dokumentiranih stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:

- jo napoti ali pozove državni ali drug organ zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobrodelnih, vzgojno izobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih, raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbornic, v dejavnostih verskih skupnosti, v dejavnostih političnih strank in splošnokoristnih dejavnostih, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez (za

sodelovanje se šteje tudi delovanje v organih društev in njihovih zvez), zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev;

in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona.

(5) Ne glede na četrty odstavek tega člena, se v davčno osnovo od dohodka iz četrtega odstavka 105. člena tega zakona poleg prejemkov, ki so navedeni v četrtem odstavku tega člena, ne vštevajo tudi:

1. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev prostovoljca pod pogojem, da je določeno v posebnih predpisih in internih aktih prostovoljske organizacije, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega prostovoljskega dela in pod pogojem, da je prostovoljska organizacija določila navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato to nadomestilo predstavlja utemeljen in razumen znesek – letno do višine 20 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za januar preteklega koledarskega leta. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil;

2. nadomestilo za osebne stroške prostovoljcu, ki je napoten na opravljanje organiziranega prostovoljskega dela iz tujine v Slovenijo ali iz Slovenije v tujino na podlagi dogovora s prostovoljsko organizacijo, ki je osebo napotila in če je ta organizacija za tako izplačilo zagotovila potrebna sredstva sama ali se zagotovijo na podlagi evropskega ali mednarodnega programa, ki poteka na podlagi mednarodne pogodbe, ki jo je sklenila ali k njej pristopila Slovenija:

a) za napotene v Slovenijo – dnevno do višine 20 % dnevnice za službeno potovanje nad 12 do 24 ur v Sloveniji, ki se ne vštevajo v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja,

b) za napotene v tujino – dnevno do višine 20 % dnevnice za službeno potovanje nad 14 do 24 ur v tujino, ki se ne vštevajo v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja;

3. nagrada, ki jo prostovoljska organizacija izplača prostovoljcu za izjemne dosežke – do višine 50 % finančne nagrade, razpisane za preteklo leto, za državno priznanje za izjemne dosežke na področju prostovoljstva, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) jo največ enkrat letno v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, izplača prostovoljska organizacija, ki ima v splošnem aktu vnaprej določena merila, ki opredeljujejo izjemne dosežke ter postopek in kriterije za izbor,

b) ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in

c) je bil prejemnik nagrade izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe v postopku izbora nagrajenca;

4. plačilo prostovoljske organizacije za nezgodno zavarovanje prostovoljca, ki mora biti nezgodno zavarovan v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, za čas opravljanja prostovoljskega dela, če prostovoljsko delo opravlja v pogojih, ki pomenijo nevarnost za zdravje ali življenje prostovoljca ali če je tako dogovorjeno z dogovorom o prostovoljskem delu.

(6) Če se izplačujejo dohodki iz četrtega in iz 1. do 3. točke petega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek, naveden v teh odstavkih oziroma točkah kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, vštevajo v davčno osnovo.

109. člen

(letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v davčnem letu, je vsota davčnih osnov od dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in iz prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov, vključno s povečanji in zmanjšanji, določenimi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na

socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Razlika iz prejšnjega stavka se prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(3) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v 71. členu tega zakona, vključno z oprostitvami iz 73. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in za stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(4) Če je na letni ravni ugotovljena davčna osnova iz 71. člena tega zakona negativna, se šteje, da je davčna osnova enaka nič.

(5) Letna davčna osnova se ob izpolnjevanju pogojev iz 116. člena tega zakona lahko ugotavlja tudi za rezidente držav članic EU oziroma EGP.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se v letno davčno osnovo od regresa za letni dopust šteje vsota tega dohodka, ki presega 100 % povprečne letne plače zaposlenih v Sloveniji, preračunane na mesec, za leto, za katero se dohodnina odmerja, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, zmanjšana za prispevke za socialno varnost, upoštevane pri določanju davčne osnove v skladu z 41. členom tega zakona. V vsoto iz prejšnjega stavka se ne šteje posamezno izplačilo tega dohodka, za katerega niso izpolnjeni pogoji za davčno obravnavo po 13. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona.

111. člen (splošna olajšava)

(1) Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.302,70 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

(2) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presega 11.166,37 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.217,12 eurov letno.

(3) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, presega 11.166,37 eurov in ne presega 13.316,83 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove. Zmanjšanje se prizna v višini, določeni v odvisnosti od višine skupnega dohodka, in se izračuna po enačbi:

zmanjšanje = 19.922,15 eurov – 1,49601 x skupni dohodek.

(4) Za dohodek iz dejavnosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se šteje dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih.

(5) Glede uskladitve in načina objave zneskov skupnega dohodka, ki so določeni v drugem in tretjem odstavku tega člena, se uporablja 118. člen tega zakona.

113. člen **(posebna osebna olajšava)**

(1) Rezidentu, ki samostojno opravlja specializiran poklic na področju kulturne dejavnosti in je vpisan v razvid samozaposlenih v kulturi, se pod pogojem, da gre za poklic, ki je značilen samo za področje kulturne dejavnosti in pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(2) Rezidentu, ki samostojno opravlja novinarski poklic in je vpisan v razvid samostojnih novinarjev, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(3) Rezidentu, ki se izobražuje in ima status dijaka ali študenta, se do dopolnjenega 26. leta starosti prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, v znesku, ki je enak znesku splošne olajšave iz 111. člena tega zakona. Navedena olajšava se prizna tudi osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejša od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer za dodiplomski študij za dobo največ šest let od dneva vpisa in za podiplomski študij za največ štiri leta od dneva vpisa.

(4) Rezidentu, ki samostojno opravlja poklic športnika in je vpisan v razvid poklicnih športnikov, se pod pogojem, da nima sklenjenega delovnega razmerja in da ne opravlja druge dejavnosti, prizna zmanjšanje davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v višini 15% prihodkov letno, do zneska 25.000 eurov njegovih prihodkov iz dejavnosti v letu, za katero se odmerja dohodnina.

(5) (črtan)

114. člen **(posebna olajšava)**

(1) Rezidentom, ki vzdržujejo družinske člane, se prizna zmanjšanje letne davčne osnove, ki znaša:

1. za prvega vzdrževanega otroka 2.066 eurov letno, ali
2. za vzdrževanega otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo 7.486 eurov letno;
3. za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana 2.066 eurov letno.

(2) Za vsakega nadaljnega vzdrževanega otroka se olajšava iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena poveča, in sicer:

1. za drugega vzdrževanega otroka za 180 eurov,
2. za tretjega vzdrževanega otroka za 1.680 eurov,
3. za četrtega vzdrževanega otroka za 3.180 eurov,
4. za petega vzdrževanega otroka za 4.680 eurov,
5. za šestega in vse nadaljnje vzdrževane otroke za 1.500 eurov glede na višino olajšave za predhodnega vzdrževanega otroka.

(3) Za otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje otrok, ki:

1. ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih,
2. ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali
3. je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen.

(4) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se prizna za otroka do dopolnjenega 18. leta starosti, za starejšega otroka pa, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti. Olajšava se prizna tudi za otroka po tej starosti, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Priznavanje olajšave se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, se olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, za otroka, ki je skladno s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, prizna ne glede na njegovo starost.

(6) Olajšava, določena v 1. točki prvega odstavka tega člena, se ne priznava zavezancu, katerega otrok je v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V tem primeru se olajšava prizna za dobo, za katero center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do otroškega dodatka.

(7) Olajšava, določena v 2. točki prvega odstavka tega člena, se ne prizna zavezancu, katerega otrok je zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima celodnevno brezplačno oskrbo, ali v rejništvu, razen če dokaže, da tudi v tem času materialno skrbi za otroka. V primeru, da ima zavezanec pravico do dodatka za nego otroka, se olajšava prizna za dobo, za katero mu center za socialno delo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, prizna pravico do dodatka za nego otroka.

(8) Za uveljavljanje posebne olajšave iz 2. točke prvega odstavka tega člena se uporablja odločba centra za socialno delo o priznanju dodatka za nego otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, odločba Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije o priznanju dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali odločba centra za socialno delo v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb.

(9) Če zavezanec ni vse leto vzdrževal družinskega člana, se za priznanje olajšave upošteva le čas, ko je zavezanec takega člana dejansko preživel.

(10) Za istega vzdrževanega družinskega člana se v davčnem letu prizna posebna olajšava samo enemu zavezancu, drugemu pa le morebitna razlika do celotne višine olajšave.

(11) Če se zavezanci ne morejo sporazumeti, kdo izmed njih bo uveljavljal posebno olajšavo za istega vzdrževanega družinskega člana, se prizna vsakemu zavezancu sorazmerni del olajšave.

(12) Za otroka, za katerega zavezanec na podlagi sodne odločbe, sporazuma ali dogovora o preživljanju, sklenjenega po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, prispeva za njegovo preživljanje, lahko zavezanec uveljavlja posebno olajšavo. Če je prispevek zavezanca manjši od njemu pripadajočega dela posebne olajšave ali če zavezanec ne prispeva za preživljanje otroka, se

razlika do njemu pripadajočega dela ali celotni del njemu pripadajoče posebne olajšave prizna staršu, kateremu je otrok zaupan.

115. člen **(vzdrževani družinski člani)**

(1) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje zakonec, ki ni zaposlen ter ne opravlja dejavnosti, nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona in razvezani zakonec zavezanca, če mu je s sodbo oziroma dogovorom, sklenjenim po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih, priznana pravica do preživnine, ki jo plačuje zavezanec. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(2) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 18. leta starosti.

(3) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se šteje tudi otrok do 26 leta starosti, če:

- neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji,
- ni zaposlen,
- ne opravlja dejavnosti, in

- nima lastnih dohodkov za preživljanje ali so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu, razen družinske pokojnine, dohodka za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, štipendije in dohodki otroka, oproščeni plačila dohodnine po 22. in 29. členu tega zakona.

Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega stavka in je starejši od 26 let, če se vpiše na študij do 26. leta starosti, in sicer največ za dobo šestih let od dneva vpisa na dodiplomski študij in največ za dobo štirih let od dneva vpisa na podiplomski študij.

(4) Za vzdrževanega družinskega člana se šteje tudi otrok, starejši od 18 let, ki se ne izobražuje in je za delo sposoben, če je prijavljen pri službi za zaposlovanje in živi s starši oziroma posvojitelji v skupnem gospodinjstvu ter nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena, se otrok, ki ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, šteje za vzdrževanega družinskega člana za obdobje, v katerem ima pravico do dodatka za nego otroka v skladu z zakonom o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, se za vzdrževanega družinskega člana šteje tudi otrok, ki ima pravico do dodatka za pomoč in postrežbo v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, do 26. leta starosti, če neprekinjeno ali s prekinitvijo do enega leta nadaljuje šolanje na srednji, višji ali visoki stopnji, po 26. letu starosti pa, če traja njegovo šolanje na visoki stopnji pet ali šest let, ali če otrok zaradi daljše bolezni ali poškodbe ni končal šolanja v predpisanem roku. Obdobje, v katerem se otrok šteje za vzdrževanega družinskega člana, se v navedenih primerih podaljša za toliko časa, kolikor se je šolanje zaradi navedenih razlogov podaljšalo.

(7) Ne glede na tretji, četrti, peti in šesti odstavek tega člena, se otrok, ki je v skladu s predpisi o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb za delo nezmožen, šteje za vzdrževanega družinskega člana ne glede na njegovo starost.

(8) Za otroka se šteje lasten otrok, posvojenec, pastorek oziroma otrok zunajzakonskega partnerja. Za otroka se šteje tudi vnuk, če ima zavezanec pravico do posebne olajšave za enega od njegovih staršev ali če vnuk nima staršev ali če zavezanec skrbi zanj na podlagi sodbe sodišča. Za otroka se šteje tudi druga oseba, če zavezanec zanj skrbi na podlagi sodbe sodišča.

(9) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca se štejejo tudi starši oziroma posvojitelji zavezanca, če nimajo lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od višine posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in živijo z zavezancem v skupnem gospodinjstvu ali so v institucionalnem varstvu v socialno varstvenem zavodu in zavezanec krije stroške teh storitev ter pod enakimi pogoji tudi starši oziroma posvojitelji zavezančevega zakonca, če zakonec ni zavezanec za dohodnino. Za lastne dohodke iz prejšnjega stavka se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(10) Za vzdrževanega družinskega člana zavezanca, katerega pretežni del dohodka je iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, se šteje tudi član kmečkega gospodinjstva, če sodeluje pri doseganju dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in če nima lastnih dohodkov za preživljanje oziroma so ti manjši od posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana, določene v 3. točki prvega odstavka 114. člena tega zakona, in pod pogojem, da njegov otrok, zakonec, starši ali posvojitelji zanj ne uveljavljajo posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana. V takem primeru se kot vzdrževani družinski član zavezanca šteje tudi otrok člana kmečkega gospodinjstva, ki se po tem odstavku šteje za vzdrževanega družinskega člana. Za otroka po tem odstavku se šteje otrok, kot je določen v drugem do osmem odstavku tega člena. Za lastne dohodke iz prvega stavka tega člena se štejejo vsi dohodki po tem zakonu.

(11) Za vzdrževanega družinskega člana po tem členu se šteje oseba, ki izpolnjuje v prejšnjih odstavkih tega člena določene pogoje in ima prijavljeno bivališče v Sloveniji, je državljan Slovenije oziroma države članice EU ali je rezident države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnega obdavčevanja dohodka, ki omogoča izmenjavo informacij zaradi izvajanja domače zakonodaje.

118. člen **(uskladitev olajšav)**

(1) Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, se lahko, upoštevaje cilje ekonomske politike vlade, določi koeficient, s katerim se uskladijo zneski olajšav, določeni v 111. členu, prvem odstavku 112. člena, prvem in drugem odstavku 114. člena ter v prvem odstavku 117. člena tega zakona. Navedeni koeficient se mora določiti, če koeficient rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec avgust tekočega leta v primerjavi z mesecem avgustom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, preseže 1,03.

(2) Zneske olajšav iz prejšnjega odstavka ter enačbo za določitev olajšave iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto, če je z zakonom o izvrševanju proračuna za naslednje leto določena uskladitev.

122. člen **(stopnje dohodnine)**

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

Če znaša neto letna osnova v €		znaša dohodnina v €				
Nad	do					
	8.021,34			16%		
8.021,34	20.400,00	1.283,41	+	27%	nad	8.021,34

20.400,00	48.000,00	4.625,65	+	34%	nad	20.400,00
48.000,00	70.907,20	14.009,65	+	39%	nad	48.000,00
70.907,20		22.943,46	+	50%	nad	70.907,20

(2) Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, se lahko, upoštevaje cilje ekonomske politike vlade, določi koeficient, s katerim se uskladijo zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena; temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo. Navedeni koeficient se mora določiti, če koeficient rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec avgust tekočega leta v primerjavi z mesecem avgustom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, preseže 1,03.

(3) Zneske iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto, če je z zakonom o izvrševanju proračuna za naslednje leto določena uskladitev.

127. člen

(akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz zaposlitve se izračuna in plača od dohodka iz zaposlitve od davčne osnove iz 41. do 45.a člena tega zakona.

(2) Od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri delodajalcu, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja (v nadaljnjem besedilu: glavni delodajalec), se akontacija dohodnine izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva 1/12 zneska olajšave iz prvega odstavka 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, se upošteva tudi 1/12 zneska olajšave iz drugega odstavka 111. člena tega zakona, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz drugega odstavka 111. člena tega zakona oziroma 1/12 zneska olajšave, ugotovljenega z uporabo enačbe iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona ob upoštevanju dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, preračunanega na letno raven, če ta dohodek ne presega 1/12 dohodka iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona. Če zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz drugega odstavka tega člena, ki ga izplača glavni delodajalec, upošteva olajšava iz drugega oziroma tretjega odstavka 111. člena tega zakona, o tem obvesti glavnega delodajalca. Pri izračunu akontacije dohodnine od pokojnine se upošteva tudi olajšava iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestil iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki jih prejemajo delovni invalidi po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki jih za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva tudi olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona. Pri izračunu akontacije dohodnine od poklicne pokojnine se upošteva tudi olajšava iz šestega odstavka 112. člena tega zakona.

(4) Če se dohodek iz delovnega razmerja, ki se nanaša na mesečno obdobje, izplača v več delih, se ob izplačilu zadnjega dela dohodka iz delovnega razmerja ugotovi višina mesečnega dohodka iz delovnega razmerja in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov dohodka iz delovnega razmerja.

(5) Če se dohodek iz zaposlitve, ki se vštevja v davčno osnovo, izplača za več mesecev skupaj, se akontacija dohodnine izračuna od celotnega izplačila navedenega dohodka, po povprečni stopnji dohodnine od enomesečnega dohodka. Za ugotovitev povprečne stopnje dohodnine od

enomesečnega dohodka, se prejeti dohodek, ki se nanaša na več mesecev, razdeli na toliko enakih delov, na kolikor mesecev se nanaša, vendar ne več kot na 12 mesecev.

(6) Če delodajalec ni glavni delodajalec zaposlenega, se akontacijo dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja izračuna po stopnji 25% od davčne osnove iz prvega odstavka tega člena in brez upoštevanja olajšav po tretjem odstavku tega člena.

(7) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se izračun akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid, od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine uživalcu pokojnine, ki začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost, od delne pokojnine in od 20% predčasne ali starostne pokojnine, ki jo v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, opravi v skladu s šestim odstavkom tega člena, če prejemnik navedenega dohodka hkrati prejema tudi plačo ali nadomestilo plače. Pri izračunu akontacije dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja se upošteva olajšava iz četrtega odstavka 112. člena tega zakona, pri izračunu akontacije dohodnine od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine, od delne pokojnine in od 20% predčasne ali starostne pokojnine pa se upošteva olajšava iz tretjega odstavka 112. člena tega zakona.

(8) Ne glede na sedmi odstavek tega člena se lahko akontacija dohodnine od nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, ki ga prejema delovni invalid, od polovice oziroma sorazmernega dela pokojnine uživalcu pokojnine, ki začne ponovno delati oziroma opravljati dejavnost, od delne pokojnine in od 20% predčasne ali starostne pokojnine, ki jo prejema upravičenec po predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(9) Ne glede na šesti odstavek tega člena se lahko akontacija dohodnine od pokojninske rente, kot je odmerjena v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje iz naslova prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja in od primerljive pokojninske rente, ki je prejeta iz tujine, izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 16%. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

(10) Akontacija dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja se izračuna in plača od davčne osnove iz četrtega in petega odstavka 41. člena tega zakona po stopnji 25%.

(11) Ne glede na deseti odstavek tega člena se akontacija dohodnine od dohodka verskega delavca ne plača, če se izračunava od dohodka, ki je enak znesku, ki zagotavlja socialno varnost v Sloveniji.

(12) Ne glede na deseti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka rezidenta, ki glede starosti in statusa izpolnjuje pogoje za priznanje olajšave iz tretjega odstavka 113. člena tega zakona, za opravljeno začasno ali občasno delo na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ali Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki opravlja dejavnost posredovanja dela dijakom in študentom, v skladu s predpisi s področja zaposlovanja, ne izračuna in ne plača, če posamezen dohodek ne presega 400 eurov.

(13) Če se regres za letni dopust izplačuje v več delih, se ob izplačilu naslednjega oziroma zadnjega dela regresa ugotovi celotna višina regresa za letni dopust, ki se všteva v davčno osnovo, in izvrši izračun akontacije dohodnine ter poračun že plačane akontacije dohodnine od posameznih delov regresa za letni dopust.

(14) Če zavezanec ne želi, da se mu pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz delovnega razmerja, upošteva izvzem iz davčne osnove po 13. točki prvega odstavka 44. člena tega zakona, o tem obvesti delodajalca.

131. člen

(akontacija dohodnine od drugih dohodkov)

(1) Akontacija dohodnine od drugih dohodkov se izračuna in plača po stopnji 25% od davčne osnove iz drugega odstavka 106. člena in iz 108. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od drugega dohodka, ki se prejema redno za mesečno obdobje, izračuna tako, da se za posamezni dohodek uporabijo stopnje dohodnine in lestvica iz 122. člena tega zakona, preračunana na 1/12 leta, in se upošteva 1/12 zneska olajšave iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona oziroma 1/12 zneska olajšave iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona, ugotovljenega z uporabo enačbe iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona ob upoštevanju drugega dohodka iz tega člena zakona, preračunanega na letno raven, prvega in drugega odstavka 112. člena in iz 114. člena tega zakona, pod pogojem, da zavezanec ne prejema drugega dohodka, od katerega se akontacija dohodnine izračunava na način, kot je določeno v tem stavku. Za takšen način izračuna akontacije dohodnine od drugih dohodkov se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka.

(3) Pri izračunu akontacije dohodnine od priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture, ki jo za mesečno obdobje izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, se upošteva osebna olajšava iz petega odstavka 112. člena tega zakona.

132. člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala)

(1) Od dohodka iz kapitala se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.6. poglavja tega zakona, po stopnji 25% in se šteje kot dokončen davek.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se stopnja dohodnine od dobička iz kapitala znižuje vsakih pet let imetništva kapitala in znaša po dopolnjenih:

- petih letih imetništva kapitala: 15%,
- desetih letih imetništva kapitala: 10%,
- 15 letih imetništva kapitala: 5%.

134. člen

(izračun in plačilo dohodnine od obresti in dividend)

(1) Dohodnina od obresti in dividend se izračuna in plača v rokih in na način, določen s tem zakonom in z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Izračun dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmero dohodnine. Izračun dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka, kot je določen v tretjem odstavku 125. člena tega zakona. Izračun dohodnine z odmero opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca.

(3) Plačilo dohodnine od obresti in dividend se opravi na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem ali odmere dohodnine. Plačilo dohodnine z davčnim odtegljajem je zavezan opraviti plačnik davka. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, se dohodnina od obresti, ki jih doseže rezident, na

denarne depozite pri bankah in hranilnicah, ustanovljenih v skladu s predpisi v Sloveniji ter pri bankah in hranilnicah drugih držav članic EU, izračuna in plača na letni ravni.

(5) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena izračun dohodnine od obresti na vrednostne papirje, katerih izdajateljica je Republika Slovenija in so izdani na podlagi zakona, ki ureja javne finance, opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

(6) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena, izračun dohodnine od obresti na dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda gospodarska družba, ki je ustanovljena v skladu s predpisi v Sloveniji, če:

1. ne vsebujejo opcije zamenjave za lastniški vrednostni papir (oziroma ne vsebujejo opcije imetnikov, z uresnitvijo katere dosežejo zamenjavo za lastniški vrednostni papir, če je izdajatelj dolžniškega vrednostnega papirja banka), in

2. so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu ali se z njimi trguje v večstranskem sistemu trgovanja v državi članici EU ali OECD,

razen v primeru dolžniških vrednostnih papirjev, ki so izdani za plačilo odškodnin v skladu z zakonom, ki ureja denacionalizacijo, opravi davčni organ na podlagi napovedi zavezanca. Zavezanec za plačilo dohodnine na podlagi odločbe o odmeri dohodnine je zavezanec sam.

135.č člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz oddajanja premoženja v najem)

Od dohodka iz oddajanja premoženja v najem se dohodnina izračuna in plača od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.5.1. poglavja tega zakona, po stopnji 25% in se šteje kot dokončni davek.

142. člen

(namenitev dela dohodnine za donacije)

(1) Rezident lahko zahteva, da se do 0,5% dohodnine, odmerjene po tem zakonu od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje splošno-koristnih namenov in za financiranje političnih strank in reprezentativnih sindikatov.

(2) Za splošno-koristne namene po tem členu se štejejo humanitarni nameni (vključno z varstvom človekovih pravic), nameni varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, invalidski, dobrodelni, ekološki, kulturni, športni, religiozni in drugi nameni, ki se opravljajo v okviru dejavnosti rezidentov Slovenije, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti kot nepridobitnih dejavnosti, in katerim je s posebnim zakonom ali na podlagi posebnega zakona, zaradi opravljanja te dejavnosti priznan poseben status ali določeno, da je njihova dejavnost v javnem interesu ali da je dobrodelna. Za rezidente iz prejšnjega stavka se ne štejejo rezidenti pravne osebe, ki so jih ustanovile ali katerih člani so pravne osebe javnega prava.

(3) Vlada določi podrobnejši način izvajanja prvega odstavka tega člena in objavlja seznam upravičencev do donacij po tem členu.

V. PRILOGE

– MSP test

Predlagatelj predpisa: Ministrstvo za finance EVA: 2019-1611-0033	Presoja učinkov na gospodarstvo (MSP test)	
	Datum vnosa:	20.06.2019
	Datum spremembe:	20.06.2019

Povzetek izvedene presoje vplivov predpisa na gospodarstvo:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini

Ocena učinkov predlaganih alternativ

I. Analizirane alternative	
Naziv alternative	Izbrana alt.
Alternativa 1: Spremembe na področju obdavčitve dohodkov iz dela	Da

OBRAZLOŽITEV:

Predlagane spremembe in dopolnitve Zakona o dohodnini predstavljajo spremembe na področju dohodkov iz dela. Gre za spremembo lestvice za odmero dohodnine (dvig mej vseh davčnih razredov, ter znižanje stopenj v 2. in 3. davčnem razredu), dvig splošne olajšave in uvedba na linearen način določene dodatne splošne olajšave v odvisnosti od skupnega dohodka zavezanca.

OBVEZNOSTI	SKUPNI PREDVIDENI STROŠKI (NA LETNI RAVNI)
/	/
SKUPAJ	

Povzetek analize

Alternativa 1

Naziv alternative:	odlog plačila izstopnega davka
Opis alternative:	S predlogom zakona se določajo način in pogoji za odloga plačila izstopnega davka za zavezanca po ZDDPO-2.

1. Neto koristi na gospodarstvo

Vrsta koristi	Skupaj
Enkratne koristi	/
Periodične koristi	/
SKUPAJ	/

2. Opredelitev stroškov

PERIODIČNI STROŠKI / KORISTI

Obveznosti	Skupaj
odlog plačila izstopnega davka	/
SKUPAJ:	/

3 Kvalitativni učinki alternative 1

Kako predlog predpisa vpliva na pravno varnost?	Pozitivno
Obrazložitev: Z odlogom plačila davka je davčnim zavezancem, ki uveljavljajo svojo pravico do svobode ustanavljanja tako, da se preselijo v drugo državo članico oziroma da prenesejo sredstva iz Slovenije, zagotovljeno, da niso predčasno oziroma da niso davčno obremenjeni več kot davčni zavezanci, ki ostanejo v isti državi oziroma ki sredstev ne prenesejo iz Slovenije.	
Kako predlog predpisa vpliva na nelojalno konkurenco?	Pozitivno
Obrazložitev: Z odlogom plačila davka je davčnim zavezancem, ki uveljavljajo svojo pravico do svobode ustanavljanja tako, da se preselijo v drugo državo članico oziroma da prenesejo sredstva iz Slovenije, zagotovljeno, da niso predčasno oziroma da niso davčno obremenjeni več kot davčni zavezanci, ki ostanejo v isti državi oziroma ki sredstev ne prenesejo iz Slovenije.	
Kako predlog predpisa vpliva na problematiko dela na črno in sivo ekonomijo?	Nima vpliva
Obrazložitev:	
Kako predlog predpisa vpliva na produktivnost?	Nima vpliva
Obrazložitev:	
Kako predlog predpisa vpliva na delovne pogoje, naložbe v kadrovske vire oz. nove zaposlitve?	Nima vpliva

Obrazložitev:	
Kako predlog predpisa vpliva na naložbe v raziskave in razvoj?	Nima vpliva
Obrazložitev:	

4 Najprej pomisli na male - alternativa 1

Ali in na kakšen način ste uporabili delne ali popolne oprostitve obveznosti za mikro, mala in srednja podjetja?
Obrazložitev: Ni razlik glede na velikost podjetja.
Ali je za mikro, mala in srednja podjetja načrtovano dovolj časa za prilagoditev na nove obveznosti (daljša prehodna obdobja)?
Obrazložitev: Da.
Ali in na kakšen način so obveznosti, kot npr. poročanje, vodenje evidenc, za mikro, mala in srednja podjetja prilagojene oziroma poenostavljene v primerjavi z ostalimi večjimi subjekti?
Obrazložitev: Ni razlik glede na velikost podjetja.
Ali in na kakšen način so za mikro, mala in srednja podjetja postopki nadzora prilagojeni oziroma poenostavljeni?
Obrazložitev: Ni razlik glede na velikost podjetja.
Ali so za mikro, mala in srednja podjetja uvedene znižane pristojbine, davčne olajšave in podobne oblike privilegiranega pristopa?
Obrazložitev: Ni razlik glede na velikost podjetja.

– **osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona**

**PREDLOG
(EVA ...)**

Na podlagi petega odstavka 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. ...) Vlada Republike Slovenije izdaja

**UREDBO
o spremembah in dopolnitvah Uredbe o namenitvi dela dohodnine za donacije**

1. člen

V Uredbi o namenitvi dela dohodnine za donacije (Uradni list RS, št. 30/07, 36/07, 37/10 in 10/19) se v 1. členu za besedo »določitev« doda besedilo »in objava«.

2. člen

V 2. členu se prvi odstavek črta.

V drugem odstavku, ki postane prvi odstavek, se besedilo »Organi, pristojni za področja, na katerih delujejo upravičenci« nadomesti z besedilom »Subjekti iz četrtega odstavka 142. člena zakona, ki ureja dohodnino«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), ki vodi evidenco nevladnih organizacij, davčnemu organu za namene objave seznama upravičencev do donacij posreduje podatke o vseh nevladnih organizacijah, ki so najpozneje na dan 31. decembra preteklega leta pridobile status nevladne organizacije v javnem interesu. Ne glede na prvi odstavek tega člena, AJPES posreduje podatke FURS v elektronski obliki najpozneje do 31. marca tekočega leta.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

(3) Subjekti iz četrtega odstavka 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list, št. ...) ministrstvu, pristojnemu za finance, in davčnemu organu posredujejo naslednje podatke o upravičencih:

- davčno številko,
- ime oziroma naziv,
- naslov sedeža,
- področje delovanja.

Četrti odstavek 2. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Vlada na predlog ministra, pristojnega za finance, najpozneje do 31. maja tekočega leta določi seznam upravičencev za leto, za katero se odmerja dohodnina. Vlada seznam določi v Uradnem listu Republike Slovenije. Davčni organ na podlagi določitve upravičencev do donacij objavi seznam upravičencev do donacij najpozneje do 31. julija tekočega leta na svojih spletnih straneh.«

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

– Poročilo o prejetih pripombah, predlogih in mnenjih na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dohodnini ter o njihovem upoštevanju – zainteresirana javnost

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
1.	Pogajalska skupina ESS Prisotni člani 4. sestanka Pogajalske skupine ESS dne 8.7.2019: - Gospodarska zbornica Slovenije - Trgovinska zbornica Slovenije - Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije - Konfederacija sindikatov javnega sektorja Slovenije - Konfederacija sindikatov Slovenije	1. Predstavniki delojemalcev (v nadaljevanju: delojemalci) ne podpirajo pretiranih oprostitev obdavčitev tistih z višjimi dohodki. Podprli bi znižanje stopnje v prvih dveh razredih po eno odstotno točko in tudi pogojno v tretjem na 33 %, vendar pred odločitvijo potrebujejo preračune. Predstavniki delodajalcev (v nadaljevanju: delodajalci) želijo višjo razbremenitev najvišjih plač, predvsem znižanje stopnje v zadnjem razredu na 45 %. Podprli bi lahko znižanje davčnih stopenj v prvih dveh razredih (po eno odstotno točko), če se stopnja v zadnjem razredu zniža na maksimalno 47 % in v tretjem razredu na 33 %.	Se ne upošteva	1. Cilj predlaganih sprememb je razbremenitev dohodkov iz dela vseh zavezancev, kar se bo doseglo z zvišanjem splošne olajšave, za zavezance z nižjimi dohodki tudi s spremembo dodatne splošne olajšave. S spremembo mej in stopenj se razbremeni vse zavezance, prav tako vsaka razbremenitev predhodnih davčnih razredov neposredno vpliva tudi na zavezance, katerih mejna davčna stopnja doseže mejno stopnjo 4. oziroma 5. davčnega razreda. Poleg tega je pomemben tudi javnofinančni vidik, saj se moramo zavedati, da znižanje stopnje v prvem davčnem razredu pomeni izpad prihodkov v višini okoli 50 mio EUR. Še dodatni učinek pa bi imela znižanja stopenj v drugem, tretjem in petem davčnem razredu, kar bi skupno znižalo prihodke v višini okoli 200 mio EUR.
		2. Delodajalci nasprotujejo dvigu obdavčitve dohodkov iz kapitala (diskutabilna je le ničelna stopnja po 20 letih imetništva kapitala). Večja obdavčitev najemnin bi povečala sivi trg in predlagajo boljši nadzor FURS-a. Delojemalci vztrajajo pri prvotnem predlogu oziroma pri dvigu stopenj na 30 %.	Se ne upošteva	2. V splošnem je z vidika ukrepov na področju obdavčitve kapitala v prvi vrsti najpomembnejši cilj zagotavljanje in priprava tistih ukrepov, ki ne bi povzročili beg kapitala, saj si moramo prizadevati k nadaljnjemu razvoju kapitala. Drugi pomemben cilj, ki ga moramo zasledovati je zagotavljanje in ohranitev stabilnosti in postopno strukturno uravnoteženje javnih financ, s čimer krepimo konkurenčnost poslovnega okolja in globalno konkurenčnost Slovenije. Vedeti pa moramo, da je eden izmed prioritetnih ukrepov na področju pobiranja javnih dajatev razbremenitev dela. Z vidika ohranitve stabilnosti javnih financ je treba torej v okviru prestrukturiranja davčnih bremen najti nadomestne vire, pri čemer pa se je na eni strani upoštevalo mednarodno primerjavo obremenitve z davki in prispevki in na drugi strani zasledovalo cilj, da z ukrepi ne bi znižali

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
	PERGAM - Zveza svobodnih sindikatov Slovenije - Konfederacija novih sindikatov Slovenije – NEODVISNOST - Konfederacija sindikatov 90 Slovenije - Zveza delavskih sindikatov Slovenije SOLIDARNOST	3. Delodajalci želijo dodatno razbremenitev dela plače za poslovno uspešnost vsaj do 125 % povprečne plače. Delojemalci podpirajo predlog zakona, ki ne predvideva dodatne razbremenitve tega dela plače.	Predlog delodajalcev se ne upošteva	konkurenčnosti, kar velja predvsem za obdavčitev kapitala. 3. Predlog je selektiven in ne zasleduje cilja splošne davčne razbremenitve dela ter cilja administrativne enostavnosti in transparentnosti davčnega sistema. Pri oblikovanju davčnih ukrepov je treba upoštevati načelo pravičnosti, ki ga sestavljata tako horizontalna pravičnost (davčni zavezanci z enako plačilno sposobnostjo plačajo enak znesek davka), kot vertikalna pravičnost (davčni zavezanci z višjo plačilno sposobnostjo plačajo več davka). Predlog še dodatnega zvišanja praga za nevštevaje dela plače za delovno uspešnost v davčno osnovo pomeni še dodatne distorzijske učinke oziroma zmanjševanje nevtralnosti sistema (tudi z vidika vplivanja na obnašanje delodajalcev glede nagrajevanja delavcev), saj nimajo vsi delavci pravice do dela plače za poslovno uspešnost, zato bi se z navedenim predlogom še dodatno poseglo v navedeno načelo. Predlog še dodatno odpira možnost prelivanja rednih dohodkov za plačilo dela, kar je na dolgi rok treba upoštevati tudi z vidika zagotavljanja dostojne pokojnine in vpliva na socialno varnost delavcev. Ob tem je treba opozoriti na že sprejeto ugodnejšo davčno obravnavo regresa za letni dopust, ki je sicer tudi parcialni ukrep z vidika vezave na določen dohodek, vendar je z vidika nevtralnosti in načela pravičnosti primernejši, saj imajo po zakonu vsi delavci pravico do regresa za letni dopust. Dodati je treba še, da je ukrep razbremenitve dela plače za poslovno uspešnost dokaj nov ukrep, saj je stopil v veljavo z davčnim letom 2017. Že za davčno leto 2018 so bile uveljavljene spremembe, in sicer se je višina dohodka, ki se ne vštevava v davčno osnovo, dvignila iz 70 % na 100 % povprečne mesečne plače. V tem trenutku je zato treba za morebitno ponovno spremembo počakati določeno obdobje, da se lahko opravi ustrezne analize učinka navedenega ukrepa (obseg, trendi, zaznane zlorabe,...), tudi v povezavi z novo davčno obravnavo regresa za letni dopust. Šele po tem, ko bodo le-te na voljo, se bo lahko proučilo potrebo po morebitni spremembi davčne

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		4. Predvsem delodajalci so bili s strani MF pozvani, da podajo konkretne predloge glede davčno ugodnega obravnavanja ukrepov promocije zdravja pri delu. Konkretni odgovori niso bili podani. Delojemalci so opozorili, da bi morali biti ti ukrepi dogovorjeni na ravni kolektivne pogodbe dejavnosti.	Se ne upošteva	zakonodaje na tem področju. 4. V Zakonu o dohodnini (v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) so že oblikovane nekatere oprostitve, v okvir katerih se lahko uvrstijo številni ukrepi na področju promocije zdravja. Za boniteto se tako ne štejejo ugodnosti manjših vrednosti, ki jih delodajalec zagotavlja vsem delojemalcem pod enakimi pogoji, kot so zlasti regresirana prehrana med delom, uporaba prostorov za oddih in rekreacijo, pogostitve ob praznovanjih in v drugih primerih zagotavljanja običajnih ugodnosti. Poleg navedenega pa je uveljavljena tudi splošna oprostitve za bonitete, ki jih delodajalec delojemalcu ne zagotavlja redno in pogosto, če vrednost bonitet v mesecu ne presega 15 EUR. Kot boniteta pa se tudi ne štejejo izobraževanja in usposabljanja, ki jih delodajalec zagotovi zaposlenim v okviru izvajanja promocije zdravja na delovnem mestu v skladu z zakonom, ki ureja varstvo in zdravje pri delu. Zakon o varnosti in zdravju pri delu ne določa posameznih ukrepov za promocijo zdravja na delovnem mestu in pogojev njihovega uvajanja. S splošnim pravnim okvirom torej niso izpolnjeni pogoji za oblikovanje posebne davčne obravnave posameznih ukrepov oziroma splošnih ukrepov s področja zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu, na podlagi česar bi lahko bili oblikovani ukrepi, s katerimi bi lahko vplivali na vse delodajalce in s tem na izboljšanje zdravja na delovnem mestu. Poleg tega veljavna davčna ureditev že ustrezno pokriva ukrepe, ki so oblikovani v duhu smernic za določitev in pripravo promocije zdravja na delovnem mestu, saj naj bi šlo za poceni ukrepe in ukrepe organizacijske narave ter vezane na ustvarjanje za zdravje ugodnega delovnega okolja, ki ne predstavljajo dohodka fizične osebe (izboljšanje organizacije dela in delovnega okolja, spodbujanje zaposlenih, da se aktivno udeležujejo aktivnosti za varovanje in krepitev zdravja, omogočanje izbire zdravega načina življenja in spodbujanje osebnostnega razvoja). Nadalje bi zaradi relativne svobode delodajalca pri določanju načrta promocije zdravja na delovnem mestu predlog pomenil tudi pomembno erozijo obdavčljivih

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				prihodkov ter spremembe nagrajevanja zaposlenih zaradi davčno ugodne obravnave, s čimer bi se lahko znatno poseglo v načelo obdavčitve fizičnih oseb po ekonomski moči.
		5. Delodajalci so opozorili, da bi morali biti že v ta predlog zakona vključeni okolju prijazni ukrepi – ustrezna obravnava bonitet za uporabo električnih vozil v privatne namene.	Se upošteva	
2.	FIZIČNA OSEBA 1	Ohrani naj se trenutni način upoštevanja normiranih stroškov pri pridobitvi in odsvojitvi kapitala. 11. in 13. člen predloga zakona sta nesorazmerna in nepravilna, saj se z namenom zajeitve prakse določene manjšine močno udari po večini davčnih zavezancev. Zavezanec lahko dejansko realizira izgubo (ob upoštevanju dejanskih stroškov provizij), po predlogu zakona pa dobiček. Po predlogu bi bila narejena škoda zavezancem, ki delujejo po pravilih in dejansko plačujejo visoke provizije (sploh pri slovenskih borznih hišah), ki se jim ne bi več priznavale pri izračunu davčne osnove in davka.	Se delno upošteva	Predlog priznavanja normiranih stroškov je bil po opravljenem posvetovanju z javnostjo ustrezno spremenjen. Po dopolnjenem predlogu novele ZDoh-2 je, kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi pozitivna, davčna osnova enaka taki razliki, zmanjšani za normirane stroške, povezane s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala (ti se priznajo v višini, ki se določi kot seštevnik 1 % od nabavne vrednosti kapitala in 1 % od vrednosti kapitala ob odsvojitvi), pri čemer pa se tako zmanjšanje prizna največ v višini pozitivne razlike med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi. Kadar je razlika med vrednostjo kapitala ob odsvojitvi in vrednostjo kapitala ob pridobitvi negativna, je davčna osnova enaka tej negativni razliki.
3.	CNVOS	Problematika namenitve dela dohodnine za donacije - zloraba sistema za poslovne namene, ko nekateri subjekti za pridobitev dela dohodnine za donacije namenijo provizije, da drugi subjekti (ki po ZDoh-2 niso upravičeni do teh donacij) za njih zbirajo izjave davčnih zavezancev, ki namenijo del svoje dohodnine.	Se ne upošteva	Navedene težave je treba reševati pri viru, to je pri podeljevalcih statusov, ne na področju namenitve dela dohodnine za donacije. Ministrstva, ki imajo v pristojnosti podeljevanje statusov v javnem interesu, na podlagi Zakona o nevladnih organizacijah sprejemajo pravilnike, na podlagi katerih se nevladne organizacije na njihovih področjih lahko uvrstijo na seznam nevladnih organizacij v javnem interesu. Problematiko je tako treba reševati na viru, v postopku podeljevanja statusov, preverjanja le-teh in nenazadnje na pripravi pravilnikov.
4.	FIZIČNA OSEBA 2	1. Ali se bo povišala stopnja dohodnine v tretjem in četrtem razredu?	Ni predlog oziroma	1. Obremenitev z dohodnino se v splošnem znižuje za vse zavezance z dohodki, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, saj razbremenitev v nižjih razredih, zaradi sistema stopničaste

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				progresije, vpliva tudi na tiste v višjih davčnih razredih.
		2. Ali se bodo zaradi zmanjšanja obremenitev z dohodnino znižali socialni dodatki (otroški dodatek, državne štipendije).	Ni predlog oziroma pripomba	2. Določanje višin, razredov in pogojev za pridobitev navedenih pravic je v pristojnosti Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.
		3. Hkrati z nižjo obdavčitvijo v prvem in drugem davčnem razredu bi morali zvišati minimalno bruto plačo, ker se cene življenjskih dobrin višajo iz meseca v mesec.	Ni v pristojnosti MF	3. Področje minimalne plače je v pristojnosti Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Kljub temu je omeniti, da je bil v decembru 2018 sprejeta sprememba Zakona o minimalni plači, ki je le-to za leto 2019 določila v znesku 886,63 eura (za leto 2018 je le-ta znašala 842,79 eura), za leto 2020 v znesku 940,58 eura (ob dodatnem pogoju, da so iz navedenega zneska izvzeti vsi dodatki k plači), od leta 2021 pa je usklajevanje določeno na način, ki minimalno plačo določa kot seštevek zneska minimalnih življenjskih stroškov, povišanih za 20 % ter zneska davkov in obveznih prispevkov za socialno varnost za delavca, ki v davčnem letu, v katerem se določi višina minimalne plače, ne uveljavlja olajšav za vzdrževane družinske člane skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, in ki razen minimalne plače in regresa, določenega z zakonom, nima drugih obdavčljivih dohodkov, ki bi vplivali na višino splošne olajšave.
5.	FIZIČNA OSEBA 3	132. člen ZDoh-2 naj ostane nespremenjen, tj. stopnje dohodnine od dohodka iz kapitala naj se ne zvišajo. Z višanjem obdavčitve dohodkov iz kapitala se ne spodbuja prebivalcev, da sami poskrbijo za boljši ekonomski položaj sebe in družine v prihodnosti – vlaganja v vrednostne papirje prinašajo višji donos (dividende, kapitalski dobički) kot zgolj varčevanje v bankah. Obdavčitev se vsakih 5 let spreminja, kar ne omogoča dolgoročnega finančnega načrtovanja. Najbolj 'sprevržen' del predloga predstavlja stopnja obdavčitve od 15 do 20 let, kjer se obdavčitev v primeru s sedanjim zakonom podvoji. To obdobje varčevanja je	Se ne upošteva	Osrednji cilji predlaganih sprememb zakona zasledujejo pravično delitev bremena na vse segmente družbe, konkurenčnost poslovnega okolja in tudi zagotavljajo pogoje za nadaljnjo rast gospodarstva in (posledično) blaginjo prebivalstva. Pri tem se zasleduje tudi čim bolj primerna davčna struktura, saj mednarodne primerjave kažejo, da je delo v Sloveniji nadpovprečno obdavčeno, kapital pa podpovprečno. S ciljem prestrukturiranja davčnih bremen se torej davčno razbremenjuje dohodke iz dela in zvišuje davčna obremenitev dohodkov iz kapitala, pri čemer se z večjo obremenitvijo dohodkov iz kapitala le delno nadomešča izpad prihodkov zaradi

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		namreč ravno tisto obdobje, v katerem lahko na primer starši pomagajo svojim otrokom ali vnukom pri rešitvi stanovanjskega problema, ki je eden od ključnih družbenih problemov.		davčne razbremenitve dohodkov iz dela. Dodajamo še, da paket ukrepov sledi ukrepom za razbremenitev regresa (dohodka iz dela) za letni dopust že za leto 2019. Predlog zakona ne uvaja novih obdobj (več obdobj), v katerih bi bili dobički iz kapitala obdavčeni z drugačno stopnjo dohodnine. Tudi po predlogu ostajajo 4 obdobja v katerih je stopnja dohodnine od dobička iz kapitala različna, ostaja pa tudi oprostitev za dobičke iz kapitala po 20 letih imetništva.
6.	FIZIČNA OSEBA 4	Ali se bodo normirani stroški pri pridobitvi in odsvojitvi kapitala upoštevali na način, da se bo davčna osnova znižala za vrednost normiranih stroškov samo v primeru realiziranega dobička pri prodaji vrednostnih papirjev in ne tudi za realizirano izgubo, kot do sedaj in največ za višino realiziranega dobička? Ali se bodo normirani stroški upoštevali le v primeru pozitivne davčne osnove (v kolikor je pozitivna oziroma, ko je ustvarjen dobiček) in se bo taka pozitivna davčna osnova znižala za 2 %?	Se ne upošteva	Vprašanje ni relevantno, saj je bil predlog priznavanja normiranih stroškov po opravljenem posvetovanju z javnostjo ustrezno spremenjen. Glej tudi obrazložitev pod št. 2. zgoraj.
7.	FIZIČNA OSEBA 5	1. Splošna olajšava v Republiki Sloveniji (RS) je daleč prenizka (morala bi biti vsaj 7.000 EUR). Pravila za znesek dohodnine naj bodo za vse prebivalce RS (EU) enaka.	Se ne upošteva	1. Obseg davčne obveznosti je enak za vse prebivalce Slovenije, ki imajo status rezidenta Slovenije, ter za vse, ki imajo status nerezidenta Slovenije. Rezident je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji in od vseh dohodkov, ki imajo vir izven Slovenije. Nerezident je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki imajo vir v Sloveniji. Navedeno je v mednarodnem pogledu splošen in uveljavljen pristop k obdavčevanju dohodkov fizičnih oseb.
		2. Splošna olajšava v RS je daleč prenizka (morala bi biti vsaj 7.000 EUR).	Se ne upošteva	2. Splošna olajšava se povečuje ob hkratnem zviševanju dodatne splošne olajšave, mej davčnih razredov in znižanju davčnih stopenj v določenih davčnih razredih. S tem se dosega splošna razbremenitev dela, ki je temeljni cilj predlaganih sprememb, ob hkratnem zasledovanju javnofinančne vzdržnosti. Povišanje splošne olajšave na predlagano višino bi pomenilo znatno znižanje javnofinančnih prihodkov, ki ga s

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				prestrukturiranjem davčnih bremen in tako imenovanimi mehкими ukrepi ne bi mogli nadomestiti in je tako z vidika javnofinančne vzdržnosti nesprejemljiv.
		3. Davčna obravnava »dodatka za rekreacijo« (letnega dodatka) in »božičnice« naj bo enaka za vse, tudi za prejemnike dohodkov iz tujine.	Se ne upošteva	3. Po ZDoh-2 se vsebinsko primerljivi dohodki iz tujine obravnavajo enako kot dohodki, doseženi v Sloveniji. Enako velja tudi za letne dodatke in »božičnice«.
		4. Splošna olajšava za pokojnine (osebne olajšave za prejemnike pokojnin) v višini 13,5 % je prenizka.	Se ne upošteva	4. Osebna olajšava, ki se prizna rezidentu, prejemniku pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, na način zmanjšanja dohodnine v višini 13,5 % odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, je ustrezna. Navedena osebna olajšava je uvedena zaradi neto sistema odmere višine pokojnin v Sloveniji, da ne bi prihajalo do posredne dvojne obdavčitve pokojnin.
		5. Potrebno spremeniti pogoje (ali celo izpustiti oziroma odpraviti) za stalno bivališče za zaposlene v tujini, saj v resnici prijavljajo stalno prebivališče, ki ni skladno z njihovim dejanskim bivanjem, da povečujejo stroške prevoza na delo in z dela.	Se ne upošteva	5. Gre za problematiko fiktivnega prijavljanja stalnega prebivališča in s tem kršenje zakonodaje, ki ureja prijavo prebivališča. Neustrezno prijavljeno stalno prebivališče ima dejansko lahko za posledico tudi neustrezno ugotovljeno davčno obveznost, vendar je navedeno problematiko potrebno reševati z ustreznim nadzorom, tako v okviru davčnih postopkov kot v okviru prijav prebivališč.
		6. Tako sedanji sistem kot tudi predlog zakona spodbujata odjave bivališča v Republiki Slovenji in selitve v tujino.	Se ne upošteva	6. Z zakonom se zasleduje načelo enake obravnave dohodkov fizičnih oseb rezidentov ne glede na vir dohodka, torej dohodkov doseženih v tujini ali doma. Za odločitev za selitev v tujino davčna obremenitev ni edini in ključni dejavnik.
		7. Sprememba davčne stopnje za dosežene dobičke iz kapitala (odsvojene vrednostne papirje) lahko velja samo za naprej in ne za nazaj.	Se ne upošteva	7. Začetek veljavnosti novih rešitev se ureja s prehodnimi določbami novele ZDoh-2 in te veljajo le za davčne dogodke, ki se zgodijo na dan ali po dnevu začetka uporabe relevantnih določb novele ZDoh-2. Glede obdavčitve dobička iz kapitala se je treba zavedati, da davčni dogodek nastane z odsvojitvijo kapitala, torej davčna obveznost nastane z dnem odsvojitve kapitala in se posledično določa po pravilih, ki veljajo v času odsvojitve kapitala. Davčna osnova se tako ne določa po pravilih, ki veljajo v času pridobitve kapitala, saj takrat dohodek v

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				obliki kapitalskega dobička sploh še ni bil dosežen.
8.	ANONIMNO 1	Normirani stroški pri pridobitvi in odsvojitvi kapitala – pripomba na 11. člen predloga zakona. Stroške transakcij bi morali še vedno upoštevati, saj ti dejansko obstajajo – če je realizirana izguba ali dobiček.	Se delno upošteva	Glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj.
9.	KLUB SLOVENSkih PODJETNIKOV – GIZ (SBC)	1. Predlog za dodatno razbremenitev 13. in 14. plače oz. nagrade za uspešnost brez plačila prispevkov in dohodnine v višini do 200 % povprečne mesečne plače zaposlenega v zadnjem letu (z vmesnih prehodnim obdobjem – 150 % v letu 2020, 175 % v letu 2021).	Se ne upošteva	1. Glej obrazložitev pod št. 1.3. zgoraj.
		2. Stopnja davka od dohodkov iz kapitala naj se ohrani pri stopnji 25 %. Z višjo obdavčitvijo bi se Slovenija še bolj oddaljila od svojih največjih konkurentk (Poljske, Češke, Madžarske), podjetnike pa bi lahko to odvrnilo od nadaljevanja podjetniške poti v Sloveniji.	Se ne upošteva	2. Osrednji cilji predlaganih sprememb zakona zasledujejo pravično delitev bremena na vse segmente družbe, konkurenčnost poslovnega okolja in tudi zagotavljajo pogoje za nadaljnjo rast gospodarstva in (posledično) blaginjo prebivalstva. Pri tem se zasleduje tudi čim bolj primerna davčna struktura, saj mednarodne primerjave kažejo, da je delo v Sloveniji nadpovprečno obdavčeno, kapital pa podpovprečno. S ciljem prestrukturiranja davčnih bremen se torej davčno razbremenjuje dohodke iz dela in zvišuje davčna obremenitev dohodkov iz kapitala, pri čemer se z večjo obremenitvijo dohodkov iz kapitala le delno nadomešča izpad prihodkov zaradi davčne razbremenitve dohodkov iz dela. Dodajamo še, da paket ukrepov sledi ukrepom za razbremenitev regresa (dohodka iz dela) za letni dopust že za leto 2019.
		3. Črtanje 2. točke prvega odstavka 39. člena ZDoh-2, in sicer nastanitve kot bonitete, ter dopolnitev tega člena z novo 9. točko drugega odstavka, po kateri bi se za boniteto štela nastanitev, ki jo delojemalcu in njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec in vrednost presega tržno najemnino.	Se ne upošteva	3. Predlog ni povsem razumljiv, saj prvi odstavek 39. člena nima točk. Iz obrazložitve pa bi bilo lahko razumeti, da se predlaga, da se nastanitev, ki jo delodajalec zagotovi delavcu, ne šteje za boniteto, kar se utemeljuje z dejstvom, da povračila stroškov za prevoz na delo in z dela niso predmet obdavčitve, ter z zmanjševanjem ogljičnega odtisa zaposlenega z vidikom zdravja in varnosti. Predlagani ukrep bi lahko obravnavali kot razumen in učinkovit z vidika navedenih argumentov pod pogojem, da bi

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				obstajala splošna obveznost delodajalcev, delavcem zagotoviti nastanitev blizu mesta opravljanja dela. Sicer pa navedeni predlog predstavlja samo še enega izmed predlogov za vzpostavitev podlag za ožanje davčne osnove od dohodkov iz zaposlitve. Gre namreč za dohodek v naravi, ki ga delavec prejme kot plačilo za svoje delo. Poleg tega povračila stroškov prevoza na delo in z dela vrednostno in vsebinsko niso primerljiva z zagotavljanjem nastanitve za delavca in njegove družinske člane. Predlog tudi ni skladen z nameni in cilji predlaganih sprememb in ne zasleduje temeljnega načela obdavčevanja po ekonomski moči.
		4. Plačila dohodnine se oprosti pravica delojemalcev do nakupa delnic (delniške opcije) – črtanje 8. točke prvega (opomba: pravilno drugega) odstavka 39. člena ZDoh-2 in dodajanje nove 8. točke v drugi (opomba: morda mišljeno tretji) odstavek 39. člena, po kateri se pravica delojemalcev do nakupa delnic ne bi štela za boniteto po ZDoh-2. Črtanje četrtega odstavka 43. člena ZDoh-2.	Se ne upošteva	4. Opcijsko nagrajevanje je boniteta in šteje za dohodek iz delovnega razmerja, ki se všteva v letno davčno osnovo zavezanca, in se obdavčuje sintetično. Predlagan ukrep je selektiven in ne zasleduje cilja splošne davčne razbremenitve dela ter cilja administrativne enostavnosti in transparentnosti davčnega sistema. Prav tako pa odstopa od načela enake obravnave dohodkov, prejetih iz dela, in ne sledi cilju uravnoveženju javnih financ. Pripominjamo še, da na podlagi ZDoh-2 že obstaja ugodnejša davčna obravnava dela plače za poslovno uspešnost, prav tako pa Zakon o udeležbi delavcev pri dobičku, ki je v pristojnosti MGRT, omogoča ugodnejšo davčno obravnavo dohodkov zaposlenih, izplačanih iz dobička, če so izplačani pod pogoji, določenimi z navedenim zakonom. V ta okvir je vključena tudi delniška shema.
		5. Uvedba posebne davčne osnove (v davčno osnovo se všteva zgolj 50 % letnih dohodkov) za slovenske državljane za obdobje treh do petih let po vrnitvi iz tujine za raziskovalce, akademike, zdravnike ali zdravstvene delavce, vodilne, vodstvene ali strokovne delavce ter za delavce v deficitarnih poklicih pod določenimi pogoji (npr. zaposlitev v Sloveniji v raziskovalni instituciji, univerzi, zdravstvenem zavodu, na višje plačanem delovnem mestu, v deficitarnih	Se ne upošteva	5. Predlagan ukrep je selektiven in ne zasleduje cilja splošne davčne razbremenitve dela ter cilja administrativne enostavnosti in transparentnosti davčnega sistema. Prav tako pa odstopa od načela enake obravnave dohodkov, prejetih iz dela, in ne sledi cilju uravnoveženja javnih financ. S predlagano splošno razbremenitvijo dohodkov iz dela se zasleduje tudi cilj predlagatelja, vendar na splošni ravni, torej nasloviti razmere na trgu dela za zadržanje in privabljanje vseh vrst kadrov. Ob tem

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		poklicih za minimalno obdobje treh oziroma petih let).		pa je treba poudariti, da davčna obremenitev dela ni ključni ter odločilni dejavnik pri odločitvi za zaposlitev v Sloveniji.
10.	FIZIČNA OSEBA 6	Predlog, da imajo posamezniki možnost odločitve, da se njihovi pasivni dohodki (op. dohodki iz kapitala) všttevajo v letno davčno osnovo in so obdavčeni po progresivnih davčnih stopnjah ob upoštevanju olajšav. Stopnja obdavčitve aktivnih dohodkov se znižuje, stopnja obdavčitve pasivnih dohodkov pa se zvišuje. Sedanja ureditev je diskriminatorna, saj so olajšave in obdavčitve po progresivnih stopnjah deležni le rezidenti z aktivnimi dohodki. Predlog pomeni tudi dodatno administrativno breme, vendar le-to ni problematično zaradi tehničnih pogojev.	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Z davčnim letom 2006 je bil v Sloveniji narejen odstop od koncepta sintetične obdavčitve vseh dohodkov fizičnih oseb, pri katerem se dohodnina obračunava z enim davkom po progresivnih davčnih stopnjah in ob upoštevanju davčnih olajšav. Uveden je bil sistem, po katerem se nekateri dohodki, obdavčujejo z dohodnino po proporcionalni stopnji brez upoštevanja davčnih olajšav - cedularna obdavčitev. Taka obdavčitev praviloma velja za dohodke iz kapitala kot so obresti, dividende, dobički iz kapitala. Eden izmed ključnih razlogov za uvedbo cedularne obdavčitve dohodkov iz kapitala je bilo zagotoviti enostavnejše, bolj transparentno in administrativno manj zahtevno obdavčevanje, ter zmanjšati stroške obračunavanja in stroške nadzora. Vključitev dohodkov iz kapitala v letno davčno osnovo posameznika pa bi pomenilo dodatno administrativno breme za davčne organe, s čimer bi bile izničene prednosti veljavnega načina obdavčevanja. Pomembno je še izpostaviti, da bi uvedba predlaganega načina obdavčitve od davčnih organov zahtevala velike prilagoditve v sistemu obdavčitve, kar bi v tej fazi sprejemanja zakona pomenilo, da ne bi mogli zagotoviti začetka uporabe zakona s 1. 1. 2020.
11.	FIZIČNA OSEBA 7	Pri olajšavi za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje omogočiti priznanje olajšave za vplačila v pokojninski načrt brez pogoja obvezne odobritve in vpisa pokojninskega načrta v poseben register pokojninskih načrtov. Zavarovanci, ki vplačujejo premije prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v tujini (v EU) so v neenakopravnem položaju, saj je postopek vpisa takšnega načrta v razvid razmeroma	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Dodatno pokojninsko zavarovanje predstavlja temeljno obliko varčevanja za starost v Sloveniji, ki jo država spodbuja z davčnimi olajšavami. Predstavlja zbiranje denarnih sredstev na osebnih računih zavarovancev, vključenih v to obliko zavarovanja, z namenom, da se jim ob dopolnitvi določene

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		dolgotrajen in izvajalci pokojninskih načrtov iz tujine (zaradi majhnega števila zavarovancev) nimajo ekonomskega razloga za vpis v register.		starosti ali v drugih primerih, določenih s pokojninskim načrtom ali z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (v nadaljevanju: ZPIZ-2), zagotovi pravica do dodatne pokojnine ali druge pravice. Dodatno pokojninsko zavarovanje se vzpostavi na podlagi odobrenega pokojninskega načrta. Pokojninski načrt določa pogoje za pridobitev pravic iz dodatnega zavarovanja, vrsto in obseg teh pravic ter postopek za njihovo uveljavitev. Pokojninski načrt odobri minister, pristojen za delo, ko ugotovi, da vsebuje vse obvezne sestavine in je v skladu z ZPIZ-2. Davčne olajšave za plačane premije se lahko uveljavljajo le, če je pokojninski načrt odobril minister, pristojen za delo, in je vpisan v poseben register, ki ga vodi pristojni davčni urad. Po ZDoh-2 ni nobene ovire, da bi rezident Slovenije za plačne premije dodatnega pokojninskega zavarovanja izvajalcu pokojninskega načrta tudi s sedežem v drugi državi članici EU uveljavil davčno ugodnost oziroma olajšavo za navedena vplačila, v kolikor je pokojninski načrt odobren in ustrezno registriran v skladu z ZPIZ-2. S tem se zagotovi, da se z davčnimi olajšavami spodbuja varčevanje v pokojninskih načrtih, z odobritvijo katerih se varčevalcem z določeno gotovostjo zagotavlja rento oziroma varnost naložbe.
12.	FIZIČNA OSEBA 8	Sprememba priznavanja normiranih stroškov pri ugotavljanju davčne osnove od dobička iz kapitala je nesmiselna. Aktivnih trgovalcev je zelo malo, bodo pa zaradi spremembe na slabšem vsi vlagatelji.	Se delno upošteva	Glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj.
13.	Združenje lastnikov nepremičnin v Sloveniji	Predlagani dvig stopnje dohodnine od dohodkov iz oddajanja v najem s 25 % na 27,5 % in zvišanje normiranih stroškov z 10 % na 15 %, kar pod črto prinaša dvig efektivne davčne stopnje iz 22,5 % na 23,3 %, je s proračunskega vidika zanemarljivo in nesmiselno, z vidika davčne politike na nepremičninskem področju pa izrazito škodljivo, ker napoveduje ohranjanje obstoječega neustreznega stanja – to je nedelujočega najemniškega trga, kar se med drugim	Se ne upošteva	Normirani stroški so se v preteklosti že priznavali v višini 40 %, vendar je treba upoštevati, da se je takrat dohodek iz oddajanja v najem obdavčeval sintetično po progresivnih stopnjah dohodnine in ne cedularno po proporcionalni stopnji, kot se obdavčuje danes. Z uvedbo cedularnosti v letu 2013 se je v povezavi z znižanjem takratne višine priznanih normiranih stroškov s 40% na 10% od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, želelo okrepiti pomembnost uveljavljanja dejanskih

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		odraža v davčnih utajah in prikrivanju dejanske rabe stanovanj. Hkrati je učinkovita obdavčitev najemnin za najemodajalce fizične osebe višja v primerjavi z obdavčitvijo samostojnih podjetnikov normirancev oziroma večjimi institucionalnimi najemodajalci. Sistem obdavčevanja najemnin zahteva spremembo v nasprotni smeri od predlagane. Predlog, da se normirani stroški pri oddajanju premoženja v najem povišajo na npr. 40% dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem, kot je že bilo v preteklosti, in da se odpravi obdavčitev najemnin za stanovanja, ki jih zasebni najemodajalci morajo oddajati za neprofitno najemnino.		stroškov vzdrževanja premoženja, ki jih za premoženje, oddano v najem, plačuje zavezanec sam in se zavezancem priznavajo na podlagi računov. To naj bi najemodajalce dodatno spodbujalo, da od ponudnikov storitev, povezanih z vzdrževanjem premoženja, zahtevajo izdajo računa. Priznavanje stroškov (normiranih ali dejanskih) kot zmanjšanje davčne osnove ima svojo utemeljitev v tem, da se iz obdavčitve izloči tisti del ustvarjenega dohodka, ki ga mora davčni zavezanec vložiti v premoženje, da mu le to prinaša dohodek (t.j. da se ohranja uporabna vrednost premoženja). Na račun priznavanja stroškov se država odpoveduje določenemu delu svojega prihodka s ciljem, da se vir tega prihodka stalno ohranja. Ob uvedbi cedularnosti je bilo ocenjeno, da so 10%-ni normirani stroški, ob pogoju cedularne obdavčitve z davčno stopnjo 25%, primerni z vidika kritja nekih povprečnih stroškov rednega vzdrževanja premoženja; v kolikor pa posameznik v določenem letu temu nameni več sredstev, pa ima vedno možnost uveljavljanja dejanskih stroškov v letu odmere dohodnine. Pavšalno priznavanje stroškov kot znižanje davčne osnove (t.j. normirani stroški) je tako načeloma namenjeno kritju manjših zneskov vzdrževanja premoženja, za višje zneske pa se zahteva njihovo posebno dokazovanje z vsebinskega kot tudi dokaznega vidika. Tak način je skladen z vidika pravične obdavčitve – da se torej obdavčitev v višjem znesku znižuje tistim davčnim zavezancem, ki v premoženje tudi dejansko vlagajo. Z ZDoh-2 so določene davčne osnove od posameznih vrst dohodka, ki se ne navezujejo na opredelitve posameznih nadomestil ali višine teh po drugih predpisih. Pri obdavčevanju dohodka iz oddajanja premoženja v najem tako ni pomembno kakšno vrsto najemnine najemodajalec prejema, kot tudi ni pomembno kje se nahaja premoženje, ki ga je oddal v najem. Pri obdavčevanju dohodka iz oddajanja v najem z dohodnino tako višina prejete najemnine in njeno poimenovanje (tržna, neprofitna) ne vplivata na način njene obdavčitve. Prav tako se

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				po ZDoh-2 pri določanju davčne osnove na letni ravni ali ravni posameznih vrst dohodka iz premoženja davčnih zavezancev stroški ne priznavajo v neomejenem obsegu, ne glede na njihovo vrsto. V ZDoh-2 je natančno določeno kateri stroški se zavezancem priznajo pri ugotavljanju davčne osnove od posamezne vrste dohodka in se ti stroški ne priznavajo neomejeno in ne glede na njihovo vrsto. Tudi opredelitev davčne osnove od dohodka iz oddajanja v najem temelji na tem, da se zavezancem priznajo ali normirani stroški, ali pa podrobno opredeljeni stroški, tj. dejanski stroški vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja, če jih zavezanec uveljavlja na predpisan način. Navedeno velja tudi v primeru neprofitne najemnine. Oprostitev plačila dohodnine od najemnin, ki jih zasebni najemodajalci oddajajo za neprofitno najemnino, bi bila tako v nasprotju s splošnim načinom določanja davčne osnove in priznavanja stroškov po ZDoh-2 in bi predstavljala neutemeljeno razlikovanje med različnimi vrstami najemnin.
14.	FIZIČNA OSEBA 9 (74 podpisnikov)	Predlog ne izboljšuje trenutno veljavnega zakona. Po predlogu se normirani stroški priznavajo na nesmiseln in diskriminatoren način. Dejanski stroški lahko bistveno presežejo višino priznanih normiranih stroškov. Predlog spremembe zakona bi zakon naredil manj enostaven za posameznika in za FURS. Predlog novega načina priznavanja normiranih stroškov bi lahko imel negativne posledice na že tako slabo stanje slovenskega kapitalskega trga. Obstaja tveganje upada likvidnosti, ohromitev samoiniciativnega vlaganja posameznikov ter iskanje alternativnih, manj reguliranih instrumentov. Predlaga se, da se priznavanje normiranih stroškov ohrani na trenutno veljaven način, pri čemer pa se zniža le višina priznanih normiranih stroškov (iz 1 % na 0,5 % od vrednosti posla).	Se delno upošteva	Glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
15.	Trgovinska zbornica Slovenije	1. Promocija zdravja na delovnem mestu – za boniteto naj se ne štejejo druge aktivnosti iz programa promocije zdravja pri delu, ki so v zvezi s poslovanjem delodajalca. Podredno se predlaga, da se iz bonitet izvzamejo plačila delodajalca za izvajanje tovrstnih aktivnosti in omejijo do višine 2.000,00 EUR za posameznega delojemalca na letni ravni.	Se ne upošteva	1. Glej obrazložitev pod št. 1.4. zgoraj.
		2. Znižanje bonitete za zasebno uporabo električnih vozil.	Se upošteva	
		3. Predlaga se nadaljnja razbremenitev dela plače za poslovno uspešnost. Izplačilo tega dohodka naj se omogoči več kot enkrat letno.	Se ne upošteva	3. Pri oblikovanju davčnih ukrepov je treba upoštevati načelo pravičnosti, ki ga sestavljata tako horizontalna pravičnost (davčni zavezanci z enako plačilno sposobnostjo plačajo enak znesek davka), kot vertikalna pravičnost (davčni zavezanci z višjo plačilno sposobnostjo plačajo več davka). Predlog pomeni omilitev pogojev za ugodno davčno obravnavo dela plače za poslovno uspešnost in s tem še dodatne distorzijske učinke oziroma zmanjševanje nevtralnosti sistema (tudi z vidika vplivanja na obnašanje delodajalcev glede nagrajevanja delavcev), saj nimajo vsi delavci pravice do dela plače za poslovno uspešnost, zato se bi z navedenim predlogom še dodatno poseglo v navedeno načelo. Predlog še dodatno odpira možnost prelivanja rednih dohodkov za plačilo dela, kar je na dolgi rok treba upoštevati tudi z vidika zagotavljanja dostojne pokojnine in vpliva na socialno varnost delavcev. Ob tem je treba opozoriti na že sprejeto ugodnejšo davčno obravnavo regresa za letni dopust, ki je sicer tudi parcialni ukrep z vidika vezave na določen dohodek, temveč je z vidika nevtralnosti in načela pravičnosti, primernejši, saj imajo po zakonu vsi delavci pravico do regresa za letni dopust.
		4. Ukinitve ali znižanje najvišje, krizno naravnane, stopnje dohodnine 50%.	Se ne upošteva	4. Predlog je zastavljen parcialno in namenjen zgolj manjšemu številu davčnih zavezancev. Po podatkih za leto 2017 je bilo v zadnjem davčnem razredu manj kot pol odstotka zavezancev (3.871 zavezancev). Pri presoji predloga se ne sme zanemariti osrednjega davčnega načela, to je pravičnost (vertikalna in horizontalna), kot tudi enakomerne porazdelitve javnofinančnih

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				bremen. Prav tako pa vsaka razbremenitev predhodnih davčnih razredov neposredno in najbolj vpliva tudi na zavezanca, katerih mejna davčna stopnja doseže 50 %. To pomeni, da se s predlaganim spremembami davčne lestvice in splošne olajšave v absolutnih zneskih najbolj razbremeni te zavezanca.
		5. Stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem – ohrani naj se veljavna stopnja 25%.	Se ne upošteva	5. Glej obrazložitev pod št. 9.2. zgoraj.
		6. Priznavanje olajšav za investiranje v opremo, ki je nujna za opravljanje trgovinske dejavnosti ter je po svoji funkciji in namenu lahko primerljiva z npr. stroji, orodjem ali napravami, ki se uporabljajo pri drugih gospodarskih dejavnostih.	Se ne upošteva	6. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Eden izmed ciljev davčne reforme leta 2006 je bil zagotoviti obdavčitev, ki bo davčnim zavezancem, tako fizičnim kot pravnim osebam, ki opravljajo dejavnost, omogočala pregledno in konkurenčno davčno okolje za poslovanje.. V skladu z navedenimi cilji so bile ukinjene tudi investicijske olajšave, večji poudarek pa je bil namenjen olajšavam za vlaganja v raziskave in razvoj. V letu 2008 je bila na podlagi pobud gospodarstva ponovno uvedena davčna olajšava za določene investicije v opremo in neopredmetena sredstva, ki se je v naslednji letih dodatno povečevala. Z uvajanjem novih in širjenjem obstoječih olajšav v Zakonu o davku od dohodkov pravnih oseb - ZDDPO-2, katerim sledi tudi ZDoh-2, se je prvotni cilj davčne reforme bistveno razrahljal. ZDDPO-2 in ZDoh-2 tako določata vrsto davčnih olajšav in drugih ugodnosti (npr. neomejeno uveljavljanje davčnih izgub iz preteklih davčnih obdobij, ...), ki so vsem zavezancem dostopne pod enakimi pogoji. S tem se z vsebinskega vidika zasleduje temeljno načelo davčne politike, to je načelo pravičnosti oziroma enake obravnave zavezancev, ki so v enakem ekonomskem položaju. Po drugi strani pa navedene ugodnosti predstavljajo precejšnje davčne potroške. Predlogi širitve olajšave za investiranje bi imeli vpliv na znižanje javnofinančnih prihodkov, s čimer bi brez ukrepov za nadomestitev izpada rušili osrednji ekonomski cilj vlade, to je nadaljevanje javnofinančne konsolidacije.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
16.	Zveza delovnih invalidov Slovenije	Predlaga se sprememba 8. točke prvega odstavka 31. člena ZDoh-2 na način, da nadomestila iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja ne bodo več obravnavana kot dohodek iz zaposlitve oziroma delovnega razmerja. Hkrati se predlaga tudi dopolnitev 23. člena ZDoh-2 tako, da se doda točka, na podlagi katere se dohodnine ne bo plačevalo od nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasnega nadomestila, nadomestila za invalidnost, delne invalidske pokojnine in delnega nadomestila.	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. V ZDoh-2 je uveljavljeno načelo, da so obdavčeni vsi dohodki fizične osebe, razen tistih, ki so iz obdavčitve izrecno izvzeti. Nadomestila iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja se davčno obravnavajo kot dohodek iz delovnega razmerja v skladu z 8. točko drugega odstavka 37. člena ZDoh-2. Iz opredelitve navedenih dohodkov, kot je določeno po ZPIZ-2 izhaja, da imajo ti dohodki podobno naravo kot pokojnine, in sicer za delno nezmožnost za delo, za razliko od invalidske pokojnine, ki je določena kot pravica za zavarovance, pri katerih je nastala popolna nezmožnost za delo. V skladu z ZDoh-2 so pokojnine, vključno z invalidsko pokojnino, obdavčene, ravno tako pa tudi navedena nadomestila delovnih invalidov. Ker gre za dohodke, določene v neto znesku, velja zanje posebna davčna obravnava, in sicer se pri obračunu dohodnine upošteva posebna osebna olajšava v obliki znižanja dohodnine v višini 13.5 % odmerjene pokojnine oziroma odmerjenega nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja, kar pomeni, da je določen del navedenega dohodka neobdavčen in s tem dosežena izenačitev z drugimi dohodki iz zaposlitve, ki so določeni v bruto znesku. Obravnavani dohodki imajo naravo dohodka iz zavarovanja, pri katerem velja, da se pri vplačilu obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ti prispevki v celoti štejejo kot odbitna postavka pri določanju davčne osnove od dohodka, iz katerega se vplačujejo, zato pa je dohodek iz naslova takega zavarovanja ob izplačilu obdavčen. Predlog bi pomenil dvojno oprostitev – ob vplačilu prispevkov in ob izplačilu dohodka, kar bi pomenilo bistveno bolj ugodno davčno obravnavo kot velja za vse druge dohodke iz naslova zavarovanja (npr. pokojnine, nadomestila plače zaradi nezmožnosti za delo zaradi bolezni, nadomestila za brezposelnost, materinska in starševska nadomestila). Navedena nadomestila niso primerljiva z dohodki invalidov, ki so oproščeni plačila dohodnine po 3. točki 21. in 2. točki 23. člena ZDoh-2, ker gre v slednjem primeru za dohodke, ki so

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				namenjeni povračilu povečanih stroškov zaradi spremenjene kakovosti življenja invalidov, v primeru nadomestil delovnim invalidom pa za dohodek, ki deloma nadomešča izgubljeni redni dohodek zaradi zmanjšane zmožnosti za delo. Ob tem pa je treba opozoriti na predlagano spremembo 127. člena ZDoh-2, ki zadeva tudi obravnavana nadomestila iz obveznega invalidskega zavarovanja za delovne invalide, in sicer da se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodkov, od katerih se prizna znižanje dohodnine v višini 13,5 % odmerjenega dohodka, vedno upoštevala navedena osebna olajšava, ne glede na to, ali dohodek izplačuje glavni delodajalec (delodajalec, pri katerem je zavezanec dosegel pretežni del dohodka) ali ne. S tem se bo doseglo večjo usklajenost med izračunano in odtegnjeno akontacijo dohodnine ter letno odmero dohodnine, torej se bo zmanjšal obseg vračil in doplačil dohodnine na letni ravni.
17.	Zveza računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije	1. Predlaga se sprememba 61., 66.a in 73.a člena ZDoh-2 tako, da se odpravi rok, v katerem lahko zavezanci uveljavljajo pravico do olajšave za vlaganje v raziskave in razvoj, olajšave za investiranje in olajšave za investiranje v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, če so pravice do teh olajšav pridobili pred uveljavitvijo novele ZDoh-2 - zaradi dopolnitve 67. člena ZDoh-2.	Se ne upošteva	1. Davčna ugodnost je institut davčne politike, ki ima določen cilj in namen, vključno s podporo ukrepom drugih politik. Posledično se skozi čas lahko spreminja oziroma nadgrajuje (tudi znižuje, omejuje. Zavezanci morajo to upoštevati, sploh glede na dejstvo, da so davčne olajšave vezane na posamezno davčno obdobje. Roki, katerih črtanje je predlagano, so roki, ki omejujejo prenašanje neizkoriščenega dela olajšave oziroma znižanja davčne osnove. Predlagani določbi (dopolnjena določba 67. in 73. a člena) glede omejevanja zniževanja davčne osnove ne posegata v vsebino posameznih olajšav oziroma znižanj davčne osnove, to tudi ni njun namen. Določba je konsistentna do vseh zajetih kategorij davčnih olajšav oziroma znižanj davčne osnove.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		2. Dopolnitev 66.a člena ZDoh-2 tako, da se navede, da se za »opremo« šteje oprema, kot je opredeljena v računovodskih predpisih	Se ne upošteva	2. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Davčne olajšave so del davčne politike, s katero se želi privabiti oziroma olajšati pridobivanje kapitala za spodbujanje določenih ciljev, ki so pomembni za doseganje širših gospodarskih in drugih politik z vidika države, zato je pri presojanju upravičenj do olajšav potrebno izhajati iz ciljev in namenov vsake posamezne olajšave ter s tem povezane področne zakonodaje, ki ureja te politike in ne le iz opredelitev za poslovne potrebe.
		3. Umik nove 5. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2, saj po vsebini dodatno naknadno izplačilo zavezancu, ki je odsvojil poslovni delež, ne predstavlja dividende, temveč dobiček iz kapitala.	Se ne upošteva	3. Naknadno izplačilo, ki je opravljeno po sklenjeni pogodbi o odsvojitvi deleža in je opravljeno po njeni sklenitvi je samostojna transakcija in ne podleže obdavčitvi dobička iz kapitala z dohodnino in obenem tudi ne predstavlja nove dejanske okoliščine, ki bi vplivala na že opravljeno davčno odmero. Tako stališče je v podobnih primerih zavzelo tudi Upravno sodišče (Sodba I U 1580/2011).
		4. 6. točka četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 naj se zaradi načela zaupanja v pravo spremeni tako, da se prigrasitev dolžni opraviti le družbeniki z najmanj 25-odstotnim deležem v kapitalu in za deleže, ki so bili pridobljeni po uveljavitvi predloga zakona. Zaradi pravne varnosti se predlaga, da se v predlagano določbo doda še (nezaključeni) seznam najpogostejših utemeljenih poslovnih razlogov, ki bi bili sprejemljivi, da bi se tak dohodek obravnaval kot dobiček iz kapitala.	Se ne upošteva	4. Omejitev veljavnosti določbe le na družbenike z najmanj 25-odstotnim deležem v kapitalu bi lahko vodila k davčnemu planiranju na način drobitve deležev ali prenašanja deležev na povezane osebe. Omejitev veljavnosti določbe le na deleže, ki bi bili pridobljeni po uveljavitvi predloga zakona bi neutemeljeno v neenak položaj postavila davčne zavezance, ki bi po uveljavitvi predloga zakona odsvojili delnice ali deleže družbi (lahko tudi isti družbi) in so te delnice ali deleže pridobivali v različnem času, pri čemer pa je treba upoštevati tudi, da je lahko isti zavezanec v družbi pridobil lastniški delež postopoma v različnih časih. Predlagana določba ne vsebuje nabora najpogostejših utemeljenih poslovnih razlogov, saj je bilo ocenjeno, da bi bilo z vidika raznolikosti poslovne prakse gospodarskih družb ter preprečevanja izogibanja plačilu davka oblikovanje takega seznama neustrezno. Davčnim zavezancem, ki se z odločitvijo davčnega organa v zvezi z vloženim zahtevkom ne bodo strinjali, bodo na voljo pravna sredstva. Omeniti je treba tudi

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				npr., da v veljavnem Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1) situacije, v katerih lahko družba z omejeno odgovornostjo pridobiva lastne deleže, niso opredeljene.
		5. V povezavi z akontacijo dohodnine od dohodka iz zaposlitve se predlaga dopolnitev 127. člena ZDoh-2 tako, da se v primeru, če ima zavezanec več delodajalcev, izmed katerih so tudi nerezidenti, za glavnega šteje slovenski delodajalec, če je zavezanec pri slednjem zaposlen vsaj za polovični delovni čas.	Se ne upošteva	5. Pri določitvi akontacije dohodnine se zasleduje cilj, da se doseže čim večja usklajenost med izračunano in odtegnjeno akontacijo dohodnine in na letni ravni odmerjeno akontacijo dohodnine, torej da prihaja do čim manjših doplačil oziroma vračil dohodnine. Z navedenim namenom je uveden tudi glavni delodajalec, ki je opredeljen kot delodajalec, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja, kajti le od dohodka iz delovnega razmerja, doseženega pri glavnem delodajalcu, se akontacija dohodnine izračuna z upoštevanjem na mesečno raven prilagojene lestvice za odmero dohodnine in nekaterih olajšav. Za doseganje namena je pomembno, da je glavni delodajalec tisti, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka. Predlog, da se glavnega delodajalca opredeli tudi v odvisnosti od tega, ali gre za slovenskega delodajalca ali pa za delodajalca nerezidenta, in sicer ne glede na višino doseženega dohodka, ni skladen z namenom instituta glavnega delodajalca v zvezi z določitvijo akontacije dohodnine.
		6. Za dobičke iz kapitala, pridobljenega pred uveljavitvijo predlaganih sprememb davčnih stopenj za dosežene dobičke iz kapitala, naj se zaradi načela zaupanja v pravo in predvidljivega poslovnega okolja uporablja dosedanja ureditev oziroma naj se za tovrstne dobičke določi prehodna ureditev po vzoru 152. člena ZDoh-2. Predlog lahko vpliva na pospešene odsvojitve kapitala pred zakonsko spremembo in 'odhod' kapitala v tujino.	Se ne upošteva	6. Glej obrazložitev pod št. 7.7. zgoraj.
18.	Skupnost občin Slovenije	Pripomba podana na oceno finančnih posledic predloga zakona (vpliv na finančne posledice za občinske proračune)	Se ne upošteva	Vir financiranja občin so prihodki od 54 % dohodnine, vplačane v predpreteklem letu pred letom, za katero se izračuna skupna primerna poraba občin. Tako se bodo za izračun skupne

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
	(Mestna občina Velenje)			primerne porabe občin za leto 2020 uporabili podatki o dohodnini, ki je bila vplačana v letu 2018. Teoretično to, ob uveljavitvi predloga zakona z letom 2020, to pomeni, da bodo prvi učinki na občinske proračune šele v letu 2022. Pri tem je treba poudariti, da je 54 % dohodnine le vir za financiranje primerne porabe občin (to pa so sredstva, ki jih prejme občina na podlagi formule, ki vključuje specifikko posamezne občine (površino občine, dolžino lokalnih cest, prebivalce po starostnih kategorijah), povprečnino (ta je za vse občine enaka) in število prebivalcev). V kolikor sredstva iz naslova dohodnine, ki pripadajo občinam, ne zadoščajo za pokrivanje zakonskih obveznosti se občinam zagotavlja finančna izravnava s strani državnega proračuna. V splošnem lahko rečemo, da predlagane rešitve ne bodo imele neposrednega učinka na prihodke občinskih proračunov. Bistvene razlike pa bodo lahko pri določenih občinah v sestavi prihodkov občinskih proračunov, kar pomeni, da se bo lahko nekoliko znižal delež odstopljene dohodnine in nekoliko zvišal delež finančne izravnave v prihodkih posamezne občine.
19.	FIZIČNA OSEBA 10	Dopolnitev 84. člena ZDoh-2 tako, da bi bilo možno uveljavljati posebno davčno osnovo od obresti, doseženih v primeru dolgoročno vezanih denarnih sredstev in varčevanja na računu pri bankah in hranilnicah, kadarkoli med trajanjem take vezave ali varčevanja.	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Iz vsebine 84. člena ZDoh-2 je razvidno, da je z njim določena posebna davčna osnova od obresti, ki jih zavezanec doseže od dolgoročnega depozita in posredno tudi posebno pravilo glede tega, kdaj se šteje, da je tovrstni dohodek prejet. V davčno osnovo se tako vštevajo obračunane obresti (anualizirane obresti) in ne plačane obresti. Zaradi navedenega je določba 84. člena ZDoh-2 po vsebini vezana na posamezni dolgoročni depozit, ki ga sklene zavezanec. Zato se mora zavezanec o navedeni davčni obravnavi dohodka iz depozita, skladno s 327. členom Zakona o davčnem postopku (v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2), odločiti takoj ob sklenitvi depozita in najpozneje do konca koledarskega leta, v katerem je bil tak depozit sklenjen (saj mora banka o anualiziranih obrestih iz depozita prvič

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				poročati davčnemu organu in zavezancu do konca januarja prihodnjega leta). Upoštevanje predloga bi bilo v nasprotju s splošnimi načeli obdavčenja dohodkov fizičnih oseb z dohodnino. Z dohodnino so obdavčeni dohodki fizične osebe, ki so bili pridobljeni oziroma doseženi v davčnem letu (pri čemer se navedene anualizirane obresti za davčne namene obravnavajo, kot da so pridobljene oziroma dosežene v davčnem letu), ki je enako koledarskemu letu. Kakršno koli drugačno urejanje bi pod vprašaj postavilo tudi druge elemente posebne ureditve za bančne obresti (npr. ustreznost višine neobdavčenih obresti iz 133. člena ZDoh-2).
20.	PETROL d.d.	1. Znižanje davčne stopnje v 4. dohodninskem razredu in ukinitvev ali občutno znižanje davčne stopnje v 5. dohodninskem razredu, saj se s tem razbremenjuje najproduktivnejši kader.	Se ne upošteva	1. Cilj predlaganih sprememb je razbremenitev dohodkov iz dela, zlasti v srednjih davčnih razredih. Veljavna lestvica za odmero dohodnine v kombinaciji z visokimi prispevki za socialno varnost povzroča visoko davčno obremenitev dohodka iz dela, predvsem v drugem in tretjem davčnem razredu, v katerega se pretežno uvrščajo višje izobraženi oziroma tisti, ki praviloma največ prispevajo k dodani vrednosti. Predlog ne sledi navedenemu cilju in je zastavljen parcialno ter namenjen zgolj manjšemu številu davčnih zavezancev. Po podatkih za leto 2017 je bilo v 4. in 5. davčnem razredu 0,8 % zavezancev (11.110 zavezancev). Pri presoji predloga se ne sme zanemariti tudi osrednjega davčnega načela, to je pravičnost (vertikalna in horizontalna), kot tudi enakomerne porazdelitve javnofinančnih bremen. Prav tako pa vsaka razbremenitev predhodnih davčnih razredov neposredno in najbolj vpliva tudi na zavezanca, katerih mejna davčna stopnja doseže mejno stopnjo 4. oziroma 5. davčnega razreda. To pomeni, da se s predlaganim spremembami davčne lestvice in splošne olajšave v absolutnih zneskih najbolj razbremenijo ravno te zavezanca.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		2. Akontacija dohodnine od dohodkov iz delovnega razmerja (22. člen predloga) – predmetna določba naj se spremeni, da se bo nanašala le na primere zaposlitve za krajši delovni čas, saj je pozivanje delodajalca, da zavezanec poda izjavo, ali je delodajalec njegov glavni delodajalec, nepotrebna administrativna obveznost in obremenitev.	Se ne upošteva	2. Obveznost plačnika davka, v obravnavanem primeru delodajalca, je izračunati, odtegniti in plačati akontacijo dohodnine v breme dohodka zavezanca (delojemalca). Za izpolnitev navedene obveznosti mora delodajalec razpolagati z ustreznim podatkom o svojem statusu (glavni delodajalec ali ne), ki pa ga lahko pridobi samo od delojemalca. V praksi delodajalci od delojemalcev običajno niso zahtevali opredelitve svojega statusa, zato je lahko prihajalo do nesorazmerno visoke izračunane in odtegnjene akontacije dohodnine, ker pri izračunu akontacije dohodnine status glavnega delodajalca ni bil ustrezno upoštevan. Glavni delodajalec je tisti, pri katerem zavezanec dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja, in sicer ne glede na zaposlitev za krajši čas, polni delovni čas ali dopolnilno zaposlitev. Z vidika namena uvedbe glavnega delodajalca, ki je doseči čim večjo usklajenost med izračunano in odtegnjeno akontacijo dohodnine in na letni ravni odmerjeno akontacijo dohodnine, je pomembno da delodajalec pravilno izračuna in odtegne akontacijo dohodnine, predpogoj za to pa je, da ugotovi svoj pravilni status glede glavnega delodajalca, torej ali delojemalec pri njemu dosega pretežni del dohodka iz delovnega razmerja. Predlagana dopolnitev določbe drugega odstavka 127. člena ZDoh-2, da delodajalec, ki je plačnik davka, zavezanca pozove k opredelitvi po statusu z vidika glavnega delodajalca, je opozorilne narave, da se delodajalca opozori, da je pomembno za pravilni izračun akontacije dohodnine, da pozna svoj status, ki ga lahko pravilno določi le s pomočjo zavezanca, ter da se zavezancu naloži obveznost informiranja delodajalca v zvezi s tem. Na ta način si delodajalec tudi poveča svojo pravno varnost v primeru sporov glede izračuna akontacije dohodnine.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		3. Dopusti naj se možnost, da se lahko del plače za poslovno uspešnost izplača dvakrat ali večkrat v koledarskem letu, saj je praviloma pričakovano, da se božičnice izplačujejo v mesecu decembru, medtem ko so poslovni izidi objavljeni šele v mesecu aprilu, zaradi česar je takrat dejansko najustreznejši čas za nagrajevanje za delo v preteklem letu.	Se ne upošteva	3. Glej obrazložitev pod št. 15.3. zgoraj.
		4. Promocija zdravja na delovnem mestu – za boniteto naj se ne štejejo druge aktivnosti iz programa promocije zdravja pri delu, ki so v zvezi s poslovanjem delodajalca. Podredno se predlaga, da se plačila delodajalca za izvajanje tovrstnih aktivnosti omejijo do višine 2.000,00 EUR za posameznega delojemalca na letni ravni.	Se ne upošteva	4. Glej obrazložitev pod št. 1.4. zgoraj.
		5. Znižanje bonitete za uporabo električnih vozil za privatne namene, s čimer se zasleduje cilje trajnostnega razvoja in varstva okolja.	Se upošteva	
21.	FIZIČNA OSEBA 11	V predlogu je v celoti prezrta problematika najemnih razmerij v denacionaliziranih stanovanjih. Neprofitne najemnine naj se izvzamejo iz vsakršnih obdavčitev, saj ne pokrivajo stroškov, kot to določa SZ-1, in morajo lastniki vse stroške, katere jim nalaga veljavna zakonodaja, plačevati iz svojih drugih prihodkov. V nasprotnem primeru gre za prekomeren poseg v pravice lastnikov nepremičnin.	Se ne upošteva	Glej obrazložitev pod št. 13 zgoraj.
22.	FIZIČNA OSEBA 12	1. Olajšava za naložbe v osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost naj se ne zniža oziroma naj se ohrani na sedanji višini, kajti ukinitve te olajšave bo povzročila dvig povprečne starosti lastnikov kmetijskih in gozdnih nepremičnin, kar vodi v še večje anomalije na trgu teh nepremičnin.	Se ne upošteva	1. Ukrep omejitve znižanja davčne osnove (olajšave) od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti za zneske investicij v to dejavnost je skladen s splošnim enakovrstnim ukrepom, ki se kot omejitev znižanja davčne osnove za vse vrste znižanj s posegom v 67. člen ZDoh-2 ter novim 59.a člen ZDDPO-2 uvaja za vse osebe, ki opravljajo dejavnost. Namen generalnega ukrepa je omejiti zniževanje davčne osnove na račun davčnih olajšav in preteklih davčnih

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				izgub na način, da iz teh razlogov davčna osnova ne more biti enaka nič, ampak vedno znaša vsaj 37 % davčne osnove pred znižanji. Ukrep je namenjen nadomestitvi izpada prihodkov iz naslova dohodnine, ki so posledica ukrepov za razbremenitev dela, obenem pa prispeva k večji solidarnosti med zavezanci, saj zmanjšuje razlike, ki izvirajo iz posebnih položajev posameznih zavezancev iz razlogov različnih razvojnih sposobnosti. Davčna bremena morajo biti čim bolj nevtralna, da ne privedejo do ekonomskih ravnanj, ki se prilagajajo davčnim ugodnostim, ampak morajo ta izhajati iz dejanskih potreb in položaja zavezanca. Iz navedenih razlogov je zato primerno, da se ukrep uvede za vse zavezance, ki opravljajo dejavnost, saj se s tem zagotavlja tudi enakopravna obravnava zavezancev v primerljivem položaju.
		2. Stopnja dohodnine od dohodka iz kapitala naj se ne zviša, kot je predlagano, saj je obdavčitev previsoka. Normirani stroški morajo ostati vsaj na višini dejanskih stroškov, ki se obračunajo od vrednosti posla, ne od vrednosti ustvarjenega dobička. Razmisliti bi bilo treba o uvedbi enotne davčne stopnje od dohodka iz kapitala in enotnih normiranih stroškov ter zavezancem omogočiti, da napovedi dohodka iz kapitala oddajajo mesečno.	Se delno upošteva (normirani stroški)	2. Glede dviga davčne stopnje glej obrazložitev pod št. 5 zgoraj. Glede predloga priznavanja normiranih stroškov glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj. Glede predlaganega mesečnega oddajanja napovedi za dohodke iz kapitala je treba spomniti, da so se ti dohodki, ki so jih zavezanci dosegali v obliki obresti ali dividend, pred spremembo ZDavP-2, ki je začela veljati z letom 2016, napovedovali pri davčnem organu do 15. dne v mesecu za preteklo trimesečje. Po navedeni spremembi ZDavP-2 pa se, podobno kot dobički iz kapitala, napovedujejo do 28. februarja tekočega leta za preteklo leto.
		3. Odprava olajšave za študente in olajšave za upokoјence, saj povzročata anomalije na trgu dela, kajti starejši delavci bodo še bolj nekonkurenčni.	Se ne upošteva	3. Davčne spodbude lahko vplivajo na obnašanje zavezancev in drugih deležnikov na posameznih segmentih družbe s posledicami, ki niso v skladu z nameni in cilji njihove uvedbe. Davčne spodbude so običajno podporni ukrepi politikam na drugih družbenih področjih npr. socialni, družinski in drugim politikam. Tako je tudi posebno osebno olajšavo vezano na dohodke, dosežene z občasnim in začasnim delom študentov,

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				treba jemati kot del drugih politik na področju dela, izobraževanja in socialnega varstva ter v okviru teh politik proučiti ustreznost tovrstne olajšave. Navedena olajšava pa nedvomno ustvarja določeno razliko v davčni obremenitvi drugih zavezancev, ki prav tako dosegajo dohodke iz dela, in s tem tudi vpliva na obnašanje na trgu dela. Je pa treba poudariti, da je bil z uvedbo obveznosti obračuna in plačila obveznih prispevkov za socialno varnost od dohodkov iz naslova študentskega dela v letu 2014, bistveno zmanjšan razkorak v obremenitvi oziroma stroških dela med posameznimi oblikami dela. Sprejetih je bilo torej kar nekaj rešitev na področju dela rezidentov, ki se izobražujejo in imajo status dijaka ali študenta, ki so pomembno vplivale na njihov položaj na trgu dela in obremenitev ter s tem na zmanjšanje razlik v davčni obravnavi oziroma obremenitvi z ostalimi oblikami dela. V zvezi z olajšavo za upokojence pa je konkreten odgovor težko podati, ker iz obrazložitve in konteksta predloga (povzročanje anomalij na trgu dela) ni povsem jasno, na katero olajšavo po ZDoh-2 se predlog nanaša. Po ZDoh-2 namreč ni nobene posebne olajšave, ki bi bila vezana na dohodke iz dela upokojencev. Osebna olajšava, ki se prizna rezidentu, prejemniku pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega, na način zmanjšanja dohodnine v višini 13,5 % odmerjene pokojnine iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja, pa nima narave, ki bi lahko povzročala navedene distorzijske učinke na trgu dela. Uvedena je namreč zaradi neto sistema odmere višine pokojnin v Sloveniji, da ne bi prihajalo do posredne dvojne obdavčitve pokojnin.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
23.	Slovenski inštitut za revizijo	1. Predlagana 5. točka četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 naj se črta, v 102. člen pa naj se doda določba, po kateri se dodatno naknadno (variabilno) izplačilo zavezancu, ki je odsvojil delež v kapitalu, obdavči po efektivni stopnji obdavčitve dobička iz tega kapitala, kot izhaja iz odmerne določbe, izdane v postopku odmere dobička iz kapitala. Predlagana obdavčitev variabilnega dela plačila kupnine pri prodajah kapitalskih deležev v gospodarskih družbah kot dividende glede na vsebino tega dohodka ni ustrezna, saj izvira iz prodaje kapitala.	Se ne upošteva	1. Glej obrazložitev pod št. 17.3. zgoraj.
		2. Predlaga se sprememba prvega odstavka 120. člena ZDoh-2, s katerim se določa povprečenje, kadar zavezanec prejme dohodek iz delovnega razmerja za preteklo leto ali več preteklih let, tako da se črta pogoj, da mora biti tovrstni dohodek prejet na podlagi sodne odločbe, saj postavlja zavezance v podobnih položajih v neenakopraven položaj.	Se ne upošteva	2. Temeljno načelo ZDoh-2 je, da se z dohodnino obdavčujejo dohodki fizične osebe, ki so bili pridobljeni oziroma v doseženi v davčnem letu, ki je enak koledarskemu letu. Dohodek je pridobljen oziroma dosežen v davčnem letu, v katerem je prejet, to pa je, ko je fizični osebi izplačan oziroma ji je dan na razpolago. Ko davčni zavezanec torej prejme dohodek, se le ta šteje za dohodek leta, v katerem je izplačan, ne glede na to, če se nanaša na pretekla obdobja. Tak način obdavčitve sledi načelu pravičnosti, saj se kot temelj primerjave med zavezanci upošteva obdobje (davčno leto), ko je pri posamezniku dejansko prišlo do povečanja premoženja iz naslova dohodka. Za dohodke iz delovnega razmerja, vključno z zamudnimi obrestmi, ki se v posameznem letu izplačajo na podlagi sodne odločbe za več let nazaj, pa 120. člen ZDoh-2 določa specifično obravnavo in s tem izjemo od splošnih pravil. Ti dohodki se sicer vštejejo v celoti v davčno osnovo za dohodnino leta, v katerem jih je zavezanec prejel, vendar pa se obdavčijo po povprečni stopnji dohodnine enoletnih dohodkov. Inštitut povprečenja iz 120. člena ZDoh-2 je po vsebini davčna ugodnost, ki je namenjen samo za primere, ko gre za izredne dohodke in ko oseba nima vpliva na to, kdaj in koliko dohodka bo v enkratnem znesku prejela (sodne odločbe). Ustavno sodišče RS je v svoji odločbi, št. U-I-76/11-15 z dne 14. 6. 2012, presodilo, da je ureditev inštituta povprečenja z vidika njegove omejitve na izplačila na

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				podlagi sodnih odločb skladna z Ustavo Republike Slovenije.
24.	Zveza društev upokojencev Slovenije	Predlaga se dopolnitev 112. člena ZDoh-2 tako, da se med osebne olajšave doda seniorska olajšava za rezidente po dopolnjenem 70. letu starosti, saj življenjski stroški te populacije skokovito naraščajo.	Se ne upošteva	Olajšava za starost nad 65 let je bila s 1. 1. 2014 ukinjena z ZDoh-2M, in sicer iz razloga, da so bile do nje zaradi davčnih ugodnosti iz naslova splošne olajšave in dodatne splošne olajšave upravičene osebe le osebe z višjimi prejemki. Dodatno je treba poudariti še, da imajo vsi upokojenci višje stroške iz naslova uveljavljanja zdravstvenih storitev, nabavi zdravil in diet, ne samo tisti z višjimi pokojninami, ki zapadejo v obdavčitev po dohodnini, zato predlagan instrument ni primeren za doseg namena, to je olajšati breme višjih stroškov starejših oseb, ampak je treba navedeno problematiko reševati na drugih, primarnih področjih. Davčnih zavezancev, starejših od 65 let, ki se jim je davčna osnova znižala za 1.421 EUR, je bilo v odmeri dohodnine za leto 2013 nekaj več kot 65 tisoč. Ob tem pa je treba poudariti, da bodo splošne razbremenitve, predlagane z obravnavani spremembami, deležni tudi upokojenci z višjimi pokojninami oziroma dohodki, ki se vštevajo v letno davčno osnovo.
25.	ANONIMEN 2	Dosedanje obdavčevanje obresti je zastarelo, pravično bi bilo, da bi se pri davku na obresti pogledala celota in obračunal davek na vsoto negativnih in pozitivnih obresti.	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Kot dohodek iz kapitala v obliki obresti se po ZDoh-2 šteje vsak tak doseženi dohodek, pri čemer se stroški z zvezi s pridobivanjem in ohranjanjem takega dohodka za davčne namene ne priznajo. Tako se tudi morebitne negativne obresti, ki bi jih zavezanec plačal npr. poslovni banki, pri kateri ima depozit, ne poračunavajo z obrestmi, prejetimi iz drugih finančnih terjatev zavezanca.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
26.	FIZIČNA OSEBA 13	Zaradi načel, ki jih predlagane spremembe zakona zasledujejo, bi bilo umestno uvesti možnost (kot jo imata Nemčija in Avstrija) za primer dohodkov v obliki dividend in obresti, po kateri bi imeli posamezniki možnost odločitve, da se njihovi pasivni dohodki (op. dohodki iz kapitala in dohodki iz oddajanja premoženja v najem) vštevajo v letno davčno osnovo, če je to za njih ugodneje (saj ne dosegajo vsi dohodkov iz zaposlitve, imajo pa v lasti npr. nepremičnino, ki jo oddajajo v najem), s čimer bi dosegli pravičnejšo obdavčitev. Zakon je za male vlagatelje preveč restriktiven oz. premalo elastičen.	Se ne upošteva	Glej obrazložitev pod št. 10. zgoraj.
27.	FIZIČNA OSEBA 14	Normirane stroške se v predlogu zakona priznava na nesmiseln in diskriminatoren način. Predlaga se, da se upoštevajo dejanski transakcijski stroški pri vsaki transakciji, ki jih mora odšteti oz. prišteti ceni vrednostnega papirja v napovedi sam vlagatelj.	Se ne upošteva	Upoštevanje dejanskih stroškov bi pomenilo odstop od enostavnega sistema upoštevanja normiranih stroškov tako za zavezanca kot tudi za davčni organ. Zaradi zagotovitve davčne gotovosti, povezane s tem, da bi po predlogu zavezanci sami v napoved vpisovali dejanske stroške, pa bi taka ureditev zahtevala tudi natančno opredelitev vrst stroškov v zvezi s pridobitvijo in odsvojitvijo kapitala, ki se priznavajo. Glede na raznolikost ponudbe, poslov in finančne inovacije na tem področju pa bi bilo take stroške težko opredeliti. Ker se je predlog zakona v delu, ki se nanaša na priznavanje normiranih stroškov, spremenil, glej tudi obrazložitev pod št. 2. zgoraj.
28.	FIZIČNA OSEBA 15	Vlagatelji na kapitalskem trgu so po ZDoh-2 v neenakopravnem položaju glede na vlagatelje na denarnem trgu, še toliko bolj, ker se pri izračunavanju dobička iz kapitala ne upošteva inflacija. Predlaga se, da naj se dohodek iz kapitala oprosti plačila dohodnine do višine 1000 EUR letno, si čimer bi zaščitili predvsem manjše vlagatelje, pri obdavčitvi dohodka iz kapitala pa naj se upošteva tudi inflacija, s čimer bi bila izračunana davčna osnova realna in ne nominalna.	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Po ZDoh-2 so obresti, ki jih doseže rezident Slovenije, na denarne depozite pri bankah in hranilnicah v Sloveniji in drugih državah članicah EU, obdavčene cedulačno, po enotni proporcionalni stopnji v višini 25 %, in sicer samo v delu obresti, ki presega 1.000 EUR letno. Neobdavčeni del obresti na depozite v višini 1.000 EUR pomeni olajšavo, s katero se iz obdavčitve izvzame večina majhnih varčevalcev. Gre torej za pavšalno olajšavo, s katero se v celoti ali deloma izvzema iz

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				obdavčitve tudi inflacijsko komponento. Navedeni način obdavčevanja obresti, ki je tudi mednarodno primerljiv, je bil sprejet zaradi enostavnosti sistema ter tudi kot posledica prehoda bančnega sistema na obrestovanje depozitov in kreditov z nominalno obrestno mero, s čimer je bančni sistem sledil običajni praksi v mednarodnih finančah. Dobički iz kapitala so po ZDoh-2 obdavčeni cedularno, po proporcionalni stopnji v višini 25 %, ki se vsakih pet let znižuje, po 20 letih imetništva pa se dohodnina od dobička iz kapitala več ne plačuje. Gre torej za ugodno ureditev, s katero se med drugim tudi indirektno iz obdavčitve izvzema inflacijsko komponento. Z uvedbo cedularnega načina obdavčevanja je bilo ukinjeno določanje davčne osnove do dobička iz kapitala na način upoštevanja valorizacije nabavne vrednosti kapitala.
29.	Zveza svobodnih sindikatov Slovenije	1. Povišanje zneska dodatna splošne olajšave, saj se po predlogu zakona znatno poslabšuje položaj zaposlenih z najnižjimi dohodki, in sicer da se bo formula za izračun te glasila: 22.200,38 eurov – 1,40427 x skupni dohodek.	Se ne upošteva	1. Formula, zapisana v tretjem odstavku 111. člena, predstavlja formulo za izračun <i>dodatne</i> splošne olajšave. Na ta način izračunana dodatna splošna olajšava se prišteje splošni olajšavi iz prvega odstavka 111. člena. Formula, predlagana v pripombah, je formula za izračun <i>celotne</i> olajšave (splošna + dodatna splošna), ki pa se v zakonu ne zapiše na ta način, temveč ločeno na dva dela (kot navedeno, prvi in tretji odstavek 111. člena, drugi odstavek tega člena pa postane nepotreben). Predlagana dodatna splošna olajšava v predlogu zakona zagotavlja, da nihče od zavezancev ni na slabšem, zavezanci z najnižjimi dohodki bodo pridobili. Primer: zavezanec z letnim bruto dohodkom iz plače v višini 10.168,42 EUR in s prispevki od tega dohodka v višini 2.247,22 EUR, bo deležen skupne splošne olajšave v višini 7.921,20 EUR, neto letna davčna osnova bo 0 EUR. Po veljavni zakonodaji je bil tak zavezanec deležen skupne splošne olajšave v višini 6.516,78 EUR, njegova neto letna davčna osnova (ob pogoju, da ni bil upravičen tudi do drugih davčnih olajšav) je znašala 1.404,42 EUR, dohodnina pa je znašala 224,71 EUR.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		2. Z namenom razbremenitve najbolj produktivnega kadra (povsem je spregledana razbremenitev srednjega razreda, od 80 do 200 % mediane plač v RS) se predlaga dodatna razbremenitev 1. in 2. drugega dohodninskega razreda (premik mej razredov), v 3. razredu se predlaga razbremenitev do 4.000 EUR bruto plače na mesec oziroma do 48.000 EUR na letni ravni, v 5. razredu pa se predlaga ohranitev meje neto letne davčne osnove in tudi stopnje na 50 %.	Se ne upošteva	2. S predlagano spremembo dohodninske lestvice, splošne olajšave in mehanizma določitve dodatne splošne olajšave se bodo razbremenili prejemniki aktivnih dohodkov. Pri tem se je zasledoval cilj, da se bodo razbremenili bolj strokovni, izobraženi in produktivnejši zavezanci, ki pomembno prispevajo k dodani vrednosti podjetij. Pri tem bo pomembna razbremenitev tako pri zaposlenih z minimalno plačo, s čimer zasledujemo tudi preprečitev učinkov na razpoložljivi dohodek zaradi kjer sprememb zakona, ki ureja minimalno plačo, ki so se začele uporabljati z davčnim letom 2019 (dvig minimalne plače). Tako bo zaposleni z minimalno plačo razbremenjen na mesec za okoli 10 EUR, medtem ko bo prejemnik dohodka v višini povprečne plače imel nižjo davčno obveznost za približno 13 EUR na mesec. Zaposleni z dohodkom v višini dveh povprečnih plač bo imel odmerjene za približno 54 EUR manj dohodnine mesečno. Res pa je, da kljub ohranitvi stopnje v zadnjih dveh davčnih razredih zaradi spremembe mej in stopenj predhodnih davčnih razredov, s tem neposredno vplivamo tudi na zavezance, katerih mejna davčna stopnja doseže mejno stopnjo 4. oziroma 5. davčnega razreda.
		3. Z namenom ohranitve nevtralnosti davčne reforme in pravičnejše prerazporeditve davčnih bremen se predlaga povišanje stopnje dohodnine od dohodka iz kapitala in dohodka iz oddajanja premoženja v najem na 30 %.	Se ne upošteva	3. Glej obrazložitev pod št. 1.2. zgoraj.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		4. Predlaga se uvedba davčne olajšave za plačano članarino reprezentativnim sindikatom največ v višini 2 % letne davčne osnove zavezanca, saj bi se na ta način prispevalo k financiranju socialnega dialoga v Sloveniji.	Se ne upošteva	4. Uvajanje posebnih davčnih olajšav, ki temeljijo na dokazovanju določenih stroškov, ni skladno s sistemom informativnega izračuna dohodnine, ki je bil uveden z namenom administrativne poenostavitve sistema. Ob uvedbi tega sistema je bila ukinjena olajšava za različne namene (v tem okviru tudi olajšava za plačane članarine sindikatom) ter nadomeščena s povečanjem splošne olajšave ter blažjo progresijo. Dohodnino na letni ravni izračuna oziroma ugotovi davčni organ na podlagi podatkov, s katerimi razpolagata davčni organ, v informativnem izračunu dohodnine, ki postane odločba, če davčni zavezanec nanj ne ugovarja (v splošnem davčnem zavezancu ni potrebno oddajati napovedi). Predlog ni sprejemljiv tudi iz systemskega vidika, saj se z vsako davčno olajšavo, ki je parcialna, posega v nevtralnost davčnega sistema. Nadalje je treba opozoriti tudi na institut namenitve dela dohodnine za donacije (142. člen ZDoh-2), po katerem zavezanec za dohodnino do 0,5 odstotka dohodnine, odmerjene od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, lahko nameni tudi za financiranje reprezentativnih sindikatov. Podatki kažejo, da zavezanci namenijo manj kot polovico dohodnine, ki bi jo lahko namenili za navedene namene, kar pomeni, da je za upravičence do donacij, kamor sodijo tudi reprezentativni sindikati, še veliko manevrskega prostora za pridobitev navedenih donacij.
30.	Odvetnik Aleš Kaluža	V zakonu naj se uredi obdavčitev finančnih instrumentov (FI), ki ne predstavljajo delnic ali obveznic in nimajo izražene nominalne vrednosti (npr. užitnice, kot so določene s tretjim odstavkom 371. člena ZGD-1), saj odsotnost tovrstnih določb vnaša negotovost za davčne zavezanca. Predlaga se, da se pri tovrstnih FI šteje, da je njihova nabavna vrednost 0, vsa plačila, ki jih njihov imetnik prejme bodisi na podlagi imetništva, bodisi na podlagi njegove odsvojitve, pa se obdavčujejo kot dividende.	Se ne upošteva	Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Po tretjem odstavku 371. člena ZGD-1 se določbe prvega odstavka tega člena (<i>op.</i> ki ureja izdajo zamenljivih in dividendnih obveznic) smiselno uporabljajo za zagotovitev posebnih pravic do udeležbe pri dobičku. Posebne pravice do udeležbe pri dobičku pri tem niso posebej opredeljene. Finančni instrumenti so opredeljeni v ZTFI-1 in sicer zajemajo prenosljive vrednostne papirje, s katerimi se lahko trguje na kapitalskih trgih in katerih vrste so v zakonu posebej opredeljene. Užitnica pa se izda osebi, povezani z družbo (npr.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				nekdanjemu ali sedanjemu delničarju, delojemalcu ali upniku), za različne opravljene storitve, kot nadomestila ali nagrade. Užitnice dajejo svojim imetnikom pravico do udeležbe v dobičku, ne dajejo pa jim drugih pravic, ki jih sicer dajejo delnice svojim imetnikom. Užitnice nimajo nominalne vrednosti, pridobivajo se brez kapitalskega vložka. Upošteva se navedeno, vidik davčnega načrtovanja in dejstvo, da se dobiček družbe, ki se na podlagi užitnice izplača njenemu imetniku, tej osebi ne izplača na podlagi lastniškega deleža, se tak dohodek po ZDoh-2 obravnava v odvisnosti od vsebine posla oz. razmerja, ki je podlaga za njegovo izplačilo, ne glede na to, da je izplačan iz dobička. Dohodek, ki ga imetnik užitnice, izdane kot vrednostni papir po OZ, doseže z njeno odsvojitvijo, se po ZDoh-2 obdavčuje kot dobiček iz kapitala.
31.	Vseslovensko združenje malih delničarjev	1. Nasprotovanje zmanjševanju priznanih normiranih stroškov ob odsvojitvi vrednostnih papirjev z vidika malih delničarjev. Predlaga se eden od naslednjih pristopov: - normirani stroški se zmanjšajo v primerih kratkoročnega imetništva delnic (npr. do 1 leta) ali - priznavanje normiranih stroškov ostane takšno kot je, vendar se navzgor omeji z absolutnimi zneski (npr. na 500 EUR za posamezno pridobitev ali odsvojitev) ali - višina normiranih stroškov se zmanjša, toda priznajo se večji stroški, če so dokumentirani z verodostojnimi listinami.	Se delno upošteva	1. Glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		2. Pri določanju vrednosti kapitala ob pridobitvi v okviru obdavčitve dobička iz kapitala naj se upošteva tudi inflacija, saj se zaradi njenega neupoštevanja obdavčujejo zgolj nominalne spremembe in ne realno povečanje premoženja zavezanca, ki je posledica odsvojitve.	Se ne upošteva	2. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Dobički iz kapitala so po ZDoh-2 obdavčeni cedularno, po proporcionalni stopnji v višini 25 %, ki se vsakih pet let znižuje, po 20 letih imetništva pa se dohodnina od dobička iz kapitala več ne plačuje. Za namene uporabe ustrezne stopnje davka, ki je kot navedeno odvisna od dobe imetništva kapitala, se šteje, da je bil kapital pridobljen v času, ko je bil dejansko pridobljen (npr. leta 1999). Po 152. člen ZDoh-2 veljajo posebna pravila za določanje nabavne vrednosti finančnega kapitala, pridobljenega pred 1. 1. 2003. Gre torej za ugodno ureditev, s katero se med drugim iz obdavčitve tudi indirektno izvzema inflacijsko komponento. Z uvedbo cedularnega načina obdavčevanja je bilo ukinjeno določanje davčne osnove do dobička iz kapitala na način upoštevanja valorizacije nabavne vrednosti kapitala.
		3. Dodatna naknadna izplačila iztisnjenim manjšinskim delničarjem na podlagi sodnega preizkusa primernosti višine denarne odpravnine naj se ne obravnavajo kot dividende v okviru nove 5. točke 90. člena ZDoh-2.	Se ne upošteva	3. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Dodatna denarna doplačila (ali zagotovitev dodatnih delnic), ki jih delničarji prejmejo od prevzemne družbe na podlagi pravnomočne sodne odločbe, s katero je sodišče odločilo o predlogu za preizkus menjalnega razmerja v primeru pripojitve, pri čemer se dodatna denarna doplačila od dneva vpisa pripojitve v register obrestujejo po predpisani obrestni meri (611. in 612. člen ZGD-1), se skupaj s takimi obrestmi uvršča med druge dohodke iz 105. člena ZDoh-2.
		4. Nova ureditev glede pridobivanja lastnih delnic družbe (6. točka 90. člena ZDoh-2) naj se ne uporablja do pragu 10 % osnovnega kapitala, saj je odkup lastnih delnic zelo pogosto edini način, da se manjšinskim delničarjem omogoči izstop iz družbe po primerni ceni.	Se ne upošteva	4. Omejitev veljavnosti določbe le na družbenike z najmanj 10-odstotnim deležem v kapitalu bi lahko vodila k davčnemu planiranju na način drobitve deležev ali prenašanja deležev na povezane osebe.
32.	GZS - Zbornica računovodskih	1. V povezavi z dohodkom iz dejavnosti se predlaga črtanje omejitve uveljavljanja olajšav do največ 65 % davčne	Se ne upošteva	1. Ukrep omejitve znižanja davčne osnove (olajšave) je skladen s splošnim enakovrstnim ukrepom, ki se kot omejitev znižanja

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
	servisov	osnove, saj tovrstno omejevanje destimulira zavezance za taka vlaganja oz. delno izničuje do sedaj pridobljene pravice zavezancev.		davčne osnove za vse vrste znižanj s posegom v 73a. člen ZDoh-2 ter novim 59.a člen ZDDPO-2 uvaja za vse osebe, ki opravljajo dejavnost. Namen generalnega ukrepa je omejiti zniževanje davčne osnove na račun davčnih olajšav in preteklih davčnih izgub na način, da iz teh razlogov davčna osnova ne more biti enaka nič, ampak vedno znaša vsaj 37 % davčne osnove pred znižanji (po zadnjem predlogu zakona - sprememba glede na predlog zakona, ki je bil v javni obravnavi). Ukrepi je del paketa predlogov sprememb za davčno razbremenitev dohodkov iz dela, temelječega na prestrukturiranju davčnih bremen med dohodki iz dela in dohodki iz kapitala fizičnih oseb ter dohodki pravnih oseb. Ukrepi je torej predlagan za nadomestitev izpada finančnih učinkov zaradi razbremenitve dohodkov iz dela, obenem pa prispeva k večji solidarnosti med zavezanci, saj zmanjšuje razlike, ki izvirajo iz posebnih položajev posameznih zavezancev iz razlogov različnih razvojnih sposobnosti. Po oceni bo ukrep omejitve znižanja davčne osnove (davčne olajšave, vezane na opravljanje dejavnosti in prenos izgub), potencialno lahko imel posledice za zelo majhen delež zavezancev, ki dosegajo dohodke iz dejavnosti. Po podatkih za leto 2018 je imelo namreč samo 3 % (3.157) teh zavezancev znižanje davčne osnove, ki je preseglo 63 % davčne osnove. Poleg tega je treba poudariti, da se omejitev ne nanaša na znižanja davčne osnove na ravni letne odmere dohodnine, kar pomeni učinek še na potencialno manjše število zavezancev. Nadalje bodo tudi zavezanci od dohodka iz dejavnosti, ki se šteje v letno davčno osnovo, deležni razbremenitve s spremembo lestvice za odmero dohodnine in višanja splošne olajšave. Upošteva vse navedeno se ocenjuje, da znatnih učinkov dejansko ne bo.
		2. Predlagajo ohranitev višine priznanih normiranih stroškov pri dohodku iz oddajanja premoženja v najem v višini 10 %, saj veljavna ureditev najemodajalce spodbuja, da od	Se ne upošteva	2. Po predlogu se normirani stroški priznajo v višini 15 % od dohodka, doseženega z oddajanjem premoženja v najem. Z davčnim letom 2013 je bila uvedena cedularna obdavčitev

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		ponudnikov storitev, povezanih z vzdrževanjem premoženja, zahtevajo izdajo računov, na podlagi katerih uveljavljajo dejanske stroške.		dohodkov iz oddajanja premoženja v najem, katere cilj je bil predvsem stimuliranje trga oddajanja nepremičnin v najem in večje prostovoljno napovedovanje tovrstnega dohodka. Pri tem pa so se znižali tudi normirani stroški s 40 na 10 %. S tem je bilo pričakovano, da se bo povečala pomembnost uveljavljanja dejanskih stroškov vzdrževanja premoženja, ki jih za premoženje, oddano v najem, plačuje zavezanec sam. Osrednji cilj določitve ustrezne višine normiranih stroškov je v prvi vrsti predvsem ohranjanje uporabne vrednosti premoženja. Glede na sorazmerno majhno uveljavljanje dejanskih stroškov in upoštevajoč višjo ceno za zagotavljanje uporabne vrednosti premoženja, ki se oddaja v najem, so določeni višji normirani stroški. S tem se želi, glede na razmere na trgu, vzpostaviti in ohraniti uporabno vrednost premoženja.
		3. Vrnjena naknadna vplačila družbenikov naj se ne obravnavajo kot dividende, saj naknadnih vplačil ni mogoče vrniti v višjem znesku, kot so bila vplačana, zato naj se predlagana nova 4. točka četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 črta.	Se ne upošteva	3. Iz obrazložitve nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 je razvidno, da se z določbo predloga tudi preprečevanje davčnega izogibanja v zvezi z uporabo naknadnih vplačil kot alternativnega načina financiranja družb in njihovih vračil oz. prenosa na druge osebe. Upoštevati je treba tudi, da so v Sloveniji naknadna vplačila lahko vplačana v denarni ali v nedenarni obliki (491. člen ZGD-1).
		4. Predlagana nova 5. točka četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 naj se črta. Obrazložitev predloga ni podana.	Se ne upošteva	4. S predlogom se zasledujejo cilji, opisani v predlogu zakona.
		5. Nova ureditev glede pridobivanja lastnih delnic družbe naj se ne uporablja, saj gre za neustrezen in nesorazmeren ukrep, ki zaradi nekaterih zlorab in morebitnih neustreznih ali neuspešnih kontrol s strani davčnega organa prekomerno obremeni druge zavezance, ki nimajo namena zlorabljati predpisov. Davčni organ ima v primeru d.o.o. zaradi določbe 10. točke drugega odstavka 69. člena ZGD-1 vse možnosti, da v nadzoru preveri, ali je družba lastne deleže pridobivala iz utemeljenih poslovnih razlogov. Predlagana ureditev je v	Se ne upošteva	5. S predlogom se zasledujejo cilji, opisani v predlogu zakona. Ti so posledica ugotovitev davčnega organa. Glede na ugotovljeni obseg tovrstnih praks zlorab davčnih predpisov ni pričakovati, da se opisana problematika lahko zajezi zgolj z davčnim nadzorom. Upoštevati je treba, da je med vsemi gospodarskimi družbami, vpisanimi v poslovnem registru v Sloveniji (po podatkih AJPEŠ 73.409 na dan 30. 6. 2019) skoraj 98 % družb z omejeno odgovornostjo (71.564 na dan 30. 6. 2019). Na dan 30. 6. 2019 je bilo v poslovnem registru v

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		primeru d.d. neustrezna in neustavna, saj je za delniške družbe v ZGD-1 opredeljeno za kakšne namene in v kakšnem obsegu lahko družba pridobiva lastne delnice. Manjkajo prehodne določbe za primere, ko bi bili lastni deleži pridobljeni pred uveljavitvijo sprememb, plačani pa po uveljavitvi (1. 1. 2020).		Sloveniji vpisanih 569 delniških družb. Medtem kot ZGD-1 opredeljuje razloge, zaradi katerih lahko delniška družba pridobiva lastne delnice, pa ti razlogi lahko vključujejo tudi davčne razloge, kar z vidika zlorab davčnih predpisov ni sprejemljivo. Glede pridobivanja lastnih deležev pred uveljavitvijo sprememb in po njih bodo veljajo običajna pravila glede določanja uporabe določb.
		6. Ohranitev sistema normiranih stroškov pri ugotavljanju vrednosti kapitala ob pridobitvi in odsvojitvi, saj imajo davčni zavezanci vsekakor določene stroške ob nakupih in prodajah kapitala. Morebitne zlorabe nekaterih davčnih zavezancev ne smejo postavljati v slabši položaj poštenih davkoplačevalcev.	Se delno upošteva	6. Glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj.
		7. Olajšava za študentsko delo naj se še naprej veže na splošno olajšavo.	Se ne upošteva	7. S predlaganimi spremembami tretjega odstavka 113. člena se v višino posebne osebne olajšave za začasno in občasno delo študentov in dijakov na podlagi napotnice pooblaščenice organizacije ne posega. Višina navedene olajšave torej ostaja nespremenjena in znaša 3.302,70 EUR. Odpravlja se zgolj vezava na višino splošne olajšave, saj navedena olajšava vsebinsko ni povezana s splošno olajšavo. Tudi zavezanec, ki bo dosegal dohodke iz naslova študentskega dela, bo še vedno upravičen do splošne olajšave, torej tudi povečane splošne olajšave, seveda enako kot do sedaj, če drug zavezanec za njega ne bo uveljavljal splošne olajšave. Povišanje navedene olajšave na višino splošne olajšave tudi ni skladno z nameni in cilji tokratnih sprememb ZDoh-2, niti ni podanih drugih vsebinskih razlogov za povečanje navedene olajšave (razlogov za dodatno ugodnejšo obravnavo študentskega dela).
		8. Stopnja davka od dohodkov iz kapitala naj se ohrani pri stopnji 25 %, saj je dvig te stopnje v preteklosti pripeljal k manjšemu izplačilu dividend in več nerazporejenega dobička v družbah ter iskanju 'ugodnejših rešitev' za njihovo izplačilo, med drugim tudi nezakonitih, kar je posledično pomenilo ob	Se ne upošteva	8. Glede ohranitve davčne stopnje glej obrazložitev pod št. 9.2. zgoraj. Glede navedb o nenehnem spreminjanju zakonodaje dodajamo, da so bile veljavne stopnje določene z uveljavitvijo cedularne dokončne obdavčitve dohodka iz kapitala v letu 2006 in se – z

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		višji stopnji manj pobranih davkov. Stopnje vsakih pet let imetništva, pa naj se znižujejo tako, da bo po petih letih stopnja 18,75 %, po desetih letih 12,5 % in po petnajstih letih 6,25 %, saj se s predlaganim dvigovanjem stopenj dejansko kaznuje osebe z najdaljšim lastništvom. Določi naj se prehodno obdobje, saj je ob nenehnem spreminjanju davčne zakonodaje davčnim zavezancem onemogočeno kakršnokoli planiranje davčnih obveznosti.		izjemo dviga stopnje 20 %, ki velja za obdobja imetništva kapitala do petih let in je bila z ZUJF s 1. 1. 2013 dvignjena na 25 % – niso spreminjale. Glede predlaganih prehodnih določb glej obrazložitev pod št. 7.7. zgoraj.
		9. Dopolnitev 66.a člena ZDoh-2 glede opreme, za katero se lahko uveljavlja olajšava, zaradi veliko težav pri uveljavljanju davčnih olajšav v opremo za vlaganja v opremo.	Se ne upošteva	9. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Predlog ni jasno opredeljen oziroma ni natančneje pojasnjeno, kakšne vsebinske težave se pojavljajo in kako naj bi se določba dopolnila. V zvezi s tem pa je treba poudariti, da so davčne olajšave del davčne politike, s katero se želi privabiti oziroma olajšati pridobivanje kapitala za spodbujanje določenih ciljev, ki so pomembni za doseganje širših gospodarskih in drugih politik z vidika države, zato je pri presojanju upravičenj do olajšav potrebno izhajati iz ciljev in namenov vsake posamezne olajšave ter s tem povezane področne zakonodaje, ki ureja te politike in ne le iz opredelitev za poslovne potrebe.
		10. Ureditev področja obdavčitve fizičnih oseb, ki so družbeniki osebnih družb v tujini, saj v praksi pa prihaja do različne davčne obravnave teh oseb – rezidentov.	Se ne upošteva	10. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Predlog, ki se nanaša na kompleksno področje mednarodne obdavčitve, bo preučen ob pripravi prihodnjih predlogov sprememb ZDoh-2.
33.	FIZIČNA OSEBA 16	Predlaga se sprememba splošne olajšave in dohodninske lestvice tako, da bi se vse delavce obravnavalo enako in bi se plače v vseh razredih nominalno povišale za cca. 40 EUR, in sicer naj se splošna olajšava dvigne na 7.200 EUR letno oz. 600 EUR mesečno, prav tako pa naj se spremeni dohodninska lestvica	Se ne upošteva	Splošna olajšava se povečuje ob hkratnem zviševanju dodatne splošne olajšave, mej davčnih razredov in znižanju davčnih stopenj v določenih davčnih razredih. S tem se dosega splošna razbremenitev dela, ki je temeljni cilj predlaganih sprememb, ob hkratnem zasledovanju javnofinančne vzdržnosti. Povišanje splošne olajšave na predlagano višino bi pomenilo znatno znižanje javnofinančnih prihodkov, ki ga s prestrukturiranjem davčnih bremen in tako imenovani mehкими ukrepi ne bi mogli

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog						Stališče do predloga	Obrazložitev stališča																																				
		<table> <tr> <th colspan="2">Neto letna osnova v EUR</th> <th colspan="4">Dohodnina v EUR</th> </tr> <tr> <th>Nad</th> <th>Do</th> <th></th> <th></th> <th></th> <th></th> </tr> <tr> <td></td> <td>2820,00</td> <td></td> <td>16 %</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>2820,00</td> <td>16.200,00</td> <td>451,20</td> <td>27 %</td> <td>nad</td> <td>2820,00</td> </tr> <tr> <td>16.200,00</td> <td>65.220,00</td> <td>4063,80</td> <td>41 %</td> <td>nad</td> <td>16.200,00</td> </tr> <tr> <td>65.220,00</td> <td></td> <td>24.162,00</td> <td>50 %</td> <td>nad</td> <td>65.220,00</td> </tr> </table>						Neto letna osnova v EUR		Dohodnina v EUR				Nad	Do						2820,00		16 %			2820,00	16.200,00	451,20	27 %	nad	2820,00	16.200,00	65.220,00	4063,80	41 %	nad	16.200,00	65.220,00		24.162,00	50 %	nad	65.220,00		nadomestiti. Pri spremembah dohodninske lestvice in splošne olajšave je prav tako treba zasledovati tudi cilj javnofinančne vzdržnosti, kar je poleg razbremenitve dohodkov iz dela tudi eden od ciljev predlaganih sprememb. Poleg navedenega pa je treba zasledovati tudi načelo vertikalne in horizontalne pravičnosti ob razumni porazdelitvi davčnih bremen, ob upoštevanju prispevkov za socialno varnost delojemalca, ki so primerjalno razmeroma visoki. Predlog spremenjene dohodninske lestvice in višine splošne olajšave bi pomenil znižanje javnofinančnih prihodkov za 265 mio EUR v primerjavi z veljavno ureditvijo, tako da ga z vidika javnofinančne vzdržnosti ni možno upoštevati.
Neto letna osnova v EUR		Dohodnina v EUR																																											
Nad	Do																																												
	2820,00		16 %																																										
2820,00	16.200,00	451,20	27 %	nad	2820,00																																								
16.200,00	65.220,00	4063,80	41 %	nad	16.200,00																																								
65.220,00		24.162,00	50 %	nad	65.220,00																																								
34.	Zbornica davčnih svetovalcev Slovenije	1. Vir dobička iz kapitala od odsvojitve nepremičnine, ki je v Sloveniji (1. člen predloga) – dopolnitev predloga, tako da se doda besedilo, da določba velja zgolj za države, s katerimi Slovenija nima podpisanega davčnega sporazuma, saj materialna zakonodaja ne more predpisati strožjega pogoja kot veljajo po mednarodnih pogodbah.						Se ne upošteva	1. S predlaganim zakonom se predlaga širitev pravila vira dohodka po ZDoh-2, s katero se v obdavčitev v Sloveniji lahko vključijo tudi določeni kapitalski dobički, ki jih dosegajo fizične osebe in se pred spremembo v Sloveniji niso mogli obdavčiti. V primeru, če tak kapitalski dobiček doseže oseba, ki je rezident druge države pogodbenice, s katero je Slovenija sklenila konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčevanja, po kateri se tak kapitalski dobiček ne more obdavčiti v Sloveniji, temveč se obdavči samo v drugi državi pogodbenici, se tak kapitalski dobiček v Sloveniji ne bo obdavčil. Navedeno je skladno s pristopom uporabe mednarodnih pogodb v davčnih zadevah, po katerem je treba v prvem koraku ugotoviti, ali je dohodek po domači zakonodaji obdavčljiv, in če je obdavčljiv, se v drugem koraku uporabijo določbe relevantne mednarodne pogodbe. To tudi pomeni, da se določen dohodek, ki bi se po mednarodni pogodbi, ki jo je sklenila Slovenija, sicer lahko obdavčil v																																				

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				Sloveniji, v Sloveniji ne more obdavčiti, če tak dohodek ni obdavčljiv po domači zakonodaji. Predlagana širitev pravila vira bo zato omogočila, da bo Slovenija lahko izvajala pravice obdavčitve relevantnih kapitalskih dobičkov tudi po mednarodnih pogodbah, ki vsebujejo pravilo za obdavčitev kapitalskih dobičkov, ki sledi četrtemu odstavku .
		2. Predlaga se črtanje določbe 3. odstavka 60. člena, ki omejuje uveljavljanje davčne izgube do višine 50 % davčne osnove od dohodka iz dejavnosti, kot posledica predlagane omejitve uveljavljanja davčnih olajšav do 65 % davčne osnove.	Se ne upošteva	2. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Predlogi širitve uveljavljanja prenesene davčne izgube bi imel vpliv na znižanje javnofinančnih prihodkov, s čimer bi brez ukrepov za nadomestitev izpada rušili osrednji ekonomski cilj vlade, to je nadaljevanje javnofinančne konsolidacije.
		3. Obrazložitev zvišanja priznanih normiranih stroškov pri ugotavljanju dohodka iz oddajanja premoženja v najem z 10 % na 15 % ni utemeljena z ustreznimi izračuni in višino dejanskih stroškov, ki so jih najemodajalci dokazovali z računi. Posledično se predlaga, da se na podlagi natančnejših izračunov ugotovi pravilen odstotek normiranih stroškov (stroški vlaganj v nepremičnine presegajo tako 10 % kot 15 %). Predlaga se tudi možnost, da zavezanci uveljavljajo dejanske stroške povezane z najemom (elektrika, voda, ogrevanje...), v kolikor so ti višji od normiranih.	Se ne upošteva	3. Iz gradiva objavljenega predloga zakona je razvidno, da je v letu 2017 med vsemi zavezanci, ki so dosegali dohodek iz oddajanja v najem, 88 % oziroma 84.206 zavezancev uveljavljalo normirane stroške v višini 10 % in da je le 5 % zavezancev uveljavljalo dejanske stroške, ki so bili višji od 10 %. Glede predlaganega dviga normiranih stroškov glej obrazložitev pod št. 13 zgoraj. Dejanski stroški, ki se zavezancem priznajo po veljavnih določbah ZDoh-2 pri ugotavljanju davčne osnove od dohodka iz oddajanja premoženja v najem, so dejanski stroški vzdrževanja premoženja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja, če jih v času oddajanja v najem za navedeno premoženje plačuje zavezanec sam. Med stroške takega vzdrževanja premoženja (tj. vzdrževanja, ki ohranja uporabno vrednost premoženja) pa se stroški elektrike, vode in ogrevanja ne vštevajo.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		4. Obrazložitev petega odstavka 81. člena ni dovolj jasna in razumljiva. Predlaga se črtanje predlagane določbe glede obdavčitve obresti, ki ga upravljavec premoženja davčnega zavezanca zagotovi v primeru negativnega rezultata iz upravljanja premoženja, saj bodo zavezanci v nasprotnem primeru obdavčeni ob doseženem negativnem rezultatu (izgubi).	Se ne upošteva	4. Iz obrazložitve predlagane določbe je razvidno, da se po veljavnih določbah ZDoh-2 dohodek, ki ga posameznik dosega iz finančnih naložb, ki jih zanj upravlja nekdo drug, npr. po pogodbi o gospodarjenju s finančnimi instrumenti strank, v obliki dohodka iz kapitala (dividend, obresti ali kapitalskih dobičkov), obdavči enako, kot da ga je z naložbami dosegel zavezanec sam neposredno (torej kot, da je s svojimi finančnimi naložbami upravljal sam). V praksi so začeli nekateri upravljavci finančnega premoženja v pogodbe s strankami vključevati obveznost pokritja/nadomestitve morebitnega negativnega rezultata iz upravljanja (tj. izgube vloženih sredstev strank, dosežene z upravljanjem njihovega finančnega premoženja). To pomeni, da strankam, ki bi sicer iz upravljanega premoženja utrpale izgubo, to izgubo nadomestijo. Tovrstno nadomestilo take izgube je samostojni dohodek zavezanca. Zavezanec, ki s svojimi finančnimi naložbami upravlja sam, bi v takem primeru namreč realiziral izgubo.
		5. Predlaga se črtanje novega 3. in 4. odstavka 86. člena ZDoh-2 (8. člen predloga), saj pripisani zneski na račun pri zavarovalnici niso dohodek, ki ga davčni zavezanec pričakuje po zaključenem varčevanju, ki se lahko končna tudi z negativnim donosom. V tem primeru zavezanec ne prejme dohodka in mu tudi ni izplačan, temveč zgolj pripisan znesek, ki pa še nima statusa dohodka vse do trenutka izplačila davčnemu zavezancu.	Se ne upošteva	5. Življenjsko zavarovanje je finančni produkt. Iz obrazložitve navedenega člena je razvidno, da se s predlaganimi spremembami 86. člena ZDoh-2 jasneje in v enem členu določa tudi davčna obravnava različnih oblik dohodkov iz življenjskega zavarovanja, ki niso doseženi ob zapadlosti zavarovalne police ali ob odkupu vrednosti police, temveč v času pred njeno zapadlostjo ali odkupom. Tako se med drugim predlaga, da se v primerih, ko se v času trajanja zavarovanja dodelijo oziroma vplačajo na račun zavarovalca (tj. pripišejo zavarovalni pogodbi) zneski, in taka dodelitev oziroma vplačilo ni določeno zavarovalnimi pogoji zavarovanja (npr. v obliki premij ali dela premij, ki bi jih sicer po zavarovalni pogodbi moral vplačati zavarovalec, a jih namesto njega vplača zavarovalnica ali zavarovalniški posrednik v okviru akcij spodbujanja prodaje zavarovalnega produkta in ne v okviru z zavarovalnimi pogoji predvidenih situacij), ter v primeru drugih

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				dohodkov, ki se plačajo upravičenim osebam iz življenjskega zavarovanja (npr. ko zavarovalnica zavarovancu izplača nagrado za novorojenega otroka), ti zneski v času vplačila oziroma plačila obdavčijo z dohodnino od davčne osnove, ki je enaka doseženemu vplačilu oziroma plačilu.
		6. Predlaga se črtanje nove 4. točke četrtega odstavka 90. člena ZDoh-2 (10. člen predloga), saj se z naknadnimi vplačili ne povečuje osnovni kapital, temveč se povečuje premoženje družbe in gre pri tem za najugodnejše financiranje družbe. V praksi se lahko naknadna vplačila družbeniku vrnejo zgolj do višine, ki jo je vplačal, saj bi v nasprotnem primeru presežni znesek obravnavali kot prikrito izplačilo dobička, ki je že po obstoječem zakonu obdavčeno.	Se ne upošteva	6. Iz obrazložitve predlagane določbe je razvidno, da se zasleduje tudi preprečevanje davčnega izogibanja v zvezi z uporabo alternativnega načina financiranja družb z naknadnimi vplačili. Po obstoječem zakonu je eden od pogojev za obdavčitev izplačila dobička kot prikritega izplačila dobička, da ima zavezanec neposredno ali posredno v lasti najmanj 25 % vrednosti ali števila delnic ali deležev v kapitalu, upravljanju ali nadzoru izplačevalca.
		7. Dohodek iz predlagane 5. točke četrtega odstavka 90. člena zakona - dodatno naknadno izplačilo, ki ga zavezancu, ki je odsvojil delež v gospodarski družbi, izplača pridobitelj deleža v zvezi z odsvojitvijo deleža in je odvisno od kriterijev uspešnosti poslovanja družbe v prihodnosti, določenih v pogodbi o odsvojitvi deleža - naj se ne obdavčuje kot dividenda, temveč kot dobiček iz kapitala, če ga je zavezanec prejel v nekem obdobju (npr. 3 let).	Se ne upošteva	7. Glej obrazložitev pod št. 17.3. zgoraj.
		8. Pridobivanja lastnih delnic oziroma deležev družbe po novi 6. točki 90. člena ZDoh-2 se naj davčno obravnava v okviru kapitalskih dobičkov. Pri izplačilih dividend namreč pride do zmanjšanja premoženja družbe, kar pa v primeru nakupa lastnega deleža ni mogoče trditi. Družba namreč plača poslovni delež, vendar ima delež v svoji lasti in ga lahko kadarkoli proda. Gre torej za zelo likvidno obliko premoženja. V skladu z določili ZDavP-2 ima davčni organ ob priglasitvi v skladu s pogoji in merili, ki so določeni v ZDavP-2, pravico tovrstne transakcije obravnavati kot prikrito izplačilo dobička.	Se ne upošteva	8. Po drugem in petem odstavku 64. člena ZGD-1 je razvidno, da se rezerve za lastne deleže oblikujejo iz zneskov čistega dobička poslovnega leta in prenesenega dobička. Družba, ki od družbenikov odplačno pridobiva lastne deleže, tako pridobivanje financira iz dobička in tako družbenikom posredno razdeli dobiček ali njegov del. Glej tudi obrazložitev pod št. 17.4. in 32.5. zgoraj.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		Zavezanci iz določb ZDoh-2, ZDavP-2 in ZGD-1 ne bodo mogli z gotovostjo ugotoviti, kaj so utemeljeni poslovni razlogi, kar pomeni uvajanje arbitrarnosti pri presojanju zadostnih poslovnih razlogov pri pridobivanju lastnih deležev.		
		9. Predlaga se ohranitev obstoječega sistema normiranih stroškov pri ugotavljanju vrednosti kapitala ob pridobitvi in odsvojitvi, kajti predlagana rešitev neenakomerno obravnava obdavčitev finančnih vlagateljev, in tiste z doseženo izgubo postavlja v slabši položaj.	Se ne upošteva	9. Predlog priznavanja normiranih stroškov je bil po opravljenem posvetovanju z javnostjo ustrezno spremenjen, kar je obrazloženo pod št. 2. zgoraj.
		10. Predlaga se dopolnitev določila 14. člena predloga tako, da se pri obdavčitvi izplačil odkupne vrednosti v okviru PDPZ olajšava dodeli samo tistim zavezancem, ki so odločijo za varčevanje v obliki pokojninske rente in naj se določijo prehodne določbe, ki preprečujejo retroaktivno veljavo, saj se na podlagi predloga zakona posega v že pridobljene pravice posameznikov.	Se ne upošteva	10. Predlog novega sedmega odstavka 108. člena ZDoh-2 predstavlja alternativni način obdavčenja dohodka v obliki enkratnega izplačila odkupne vrednosti v okviru PDPZ, kar izhaja tudi iz obrazložitve k 16. členu predloga zakona. Splošno obdavčitev navedenega dohodka še naprej predstavlja 9. točka tretjega odstavka 105. člena ZDoh-2, zavezanec pa se lahko sam odloči za drugačen način obdavčenja navedenega dohodka, zato prehodne določbe za ta alternativni način obdavčenja navedenega dohodka niso potrebne. Pokojninske rente iz naslova PDPZ, za katere predlagana rešitev iz 16. člena predloga zakona ne velja, so deležne davčne ugodnosti v skladu s tretjim odstavkom 42. člena ZDoh-2, v skladu s katerim se v dohodek všteva 50 % prejetega dohodka.
		11. Omejitev pri letni davčni osnovi od dela plače za poslovno uspešnost naj se veže na povprečno letno plačo zaposlenih v Sloveniji, preračunano na mesec za leto pred letom, za katerega se dohodnina odmerja (15. člen predloga), ker je ta višina plače objavljena marca tekočega leta za preteklo leto in je v času izplačil dohodkov neznana omejitvena višina.	Se ne upošteva	11. Upoštevano je bilo izhodišče, da se čim bolj sledi veljavnemu ZDoh-2 in ZPIZ-2, da se ne uvaja sprememb oziroma drugačnih pristopov, kot že sedaj veljajo (npr. v ZDoh-2 za del plače za poslovno uspešnost, za regres, za nadomestilo za uporabo lastnega orodja, za odpravnino zaradi odpovedi pogodbe zaposlitvi, v ZPIZ-2 določanje neoprispevčenega dela regresa za letni dopust). Tako na letni ravni kot na medletni ravni se upošteva zadnja znana povprečna mesečna plača oziroma povprečna leta plača leta, v katerem je bil dohodek

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				izplačan. Z omejitvijo pri letni davčni osnovi, vezano na poprečno letno plačo, preračunano na mesec za leto pred letom, za katero se dohodnina odmerja, bi morali spremeniti pristop tudi pri določanju omejitve ob izračunu akontacije dohodnine, sicer bi prišlo na letni ravni še do večjih odstopanj. Poleg tega je podatek o povprečni plači preteklega leta na razpolago šele v sredini februarja, kar pomeni, da tudi v tem primeru ne bi bilo enotnega podatka. Nadalje menimo, da je primerneje, da se izhaja iz podatka o povprečni plači leta, za katero se odmerja dohodnina oziroma se dohodki nanašajo. Morebitne nastale razlike v neobdavčenem delu zaradi razlike v povprečni mesečni plači v času izplačila in povprečni letni mesečni plači, preračunani na mesec, ki se bo uporabljala pri izračunu dohodnine na letni ravni, se bodo poračunale pri letni odmeri dohodnine, pri čemer pa glede na medletno nihanje mesečni povprečnih plač ne bo moglo prihajati do velikih razlik, učinki na ravni davka pa bodo izhajajoč iz tega lahko še toliko manjši.
		12. Predlaga se ohranitev dosedanjega sistema olajšave za študentsko delo, kajti delo študentov je precej obremenjeno s prispevki in že do sedaj ni konkurenčno drugim oblikam dela. Prav tako pa ni razloga, da bi študente obravnavali drugače v smislu nepriznavanja splošne olajšave kot celote.	Se ne upošteva	12. Glej obrazložitev pod številko 32.7. zgoraj.
		13. Dohodninska lestvica naj se spremeni tako, da se neto letna osnova v 4. razredu poveča na najmanj 150.000 EUR in v 5. razredu nad 150.000 EUR, saj davčne osnove in davčne stopnje, ki jih primerjalno navaja predlagatelj, ne sledijo v celoti usmeritvam Strateškega sveta GZS in niso zadostno obrazložene.	Se ne upošteva	13. Glej obrazložitev pod št. 20.1. zgoraj.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		14. Nove (višje) davčne stopnje dobička iz kapitala naj veljajo za naložbenike, ki bi investirali šele po 1. 1. 2020, oz. z višjimi davčnimi stopnjami naj bo obdavčen le prirast kapitala fizičnih oseb po 1. 1. 2020 (prirast kapitala nad knjigovodsko ali pošteno vrednostjo kapitala na dan 1. 1. 2020). Predlagatelj naj preuči posledice in ugotovi višino prenesenega kapitala v času zvišanja stopnje iz 20 % na 25 %, ter s tem seznani vse deležnike. Prikazati je treba dolgoročne posledice zvišanja stopenj.	Se ne upošteva	14. Glej obrazložitev pod št. 7.7. zgoraj.
		15. Olajšave za splošno koristne namene naj se ohranijo (27. člen predloga), kajti gre zagotovo za pomembnejše financiranje od financiranja nevladnih organizacij, katerim je pripaden določen obseg zavezancev.	Se ne upošteva	15. S spremembo 142. člena se vsebinsko praktično ne posega v sedanjo ureditev, temveč se ureditev veže na nov Zakon o nevladnih organizacijah, ki celovito ureja področje nevladnih organizacij, določa pa tudi opredelitev teh organizacij, ki delujejo v javnem interesu in vzpostavlja evidenco nevladnih organizacij v javnem interesu. Po Zakonu o nevladnih organizacijah je nevladna organizacija tista organizacija, ki izpolnjuje naslednje pogoje: - je pravna oseba zasebnega prava s sedežem v Republiki Sloveniji, - ustanovile so jo izključno domače ali tuje fizične ali pravne osebe zasebnega prava, - je nepridobitna, - je neprofitna, - je neodvisna od drugih subjektov, - ni organizirana kot politična stranka, cerkev ali druga verska skupnost, sindikat ali zbornica. Nevladni organizaciji se podeli status nevladne organizacije v javnem interesu na določenem področju, če njeno delovanje na tem področju presega interese njenih ustanoviteljev oziroma njenih članov in če je splošno koristno. Status nevladne organizacije v javnem interesu se lahko podeli na področju kulture, vzgoje in izobraževanja, zdravstvenega varstva, socialnega varstva, družinske politike, razvoja demokracije,

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				varstva pred diskriminacijo, varstva človekovih pravic, invalidskega varstva in opravljanja humanitarne dejavnosti, varstva enakih možnosti žensk in moških, varstva starejših, integritete v državi in civilni družbi, varstva potrošnikov, prehrane, promocije in organiziranja prostovoljstva, mladinskega sektorja, spodbujanja turizma, varstva kulturne dediščine, varstva okolja, ohranjanja narave, urejanja prostora, varstva in zaščite živali, kmetijstva, gozdarstva, razvoja podeželja, športa, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, prometne varnosti, mednarodnih odnosov, zunanjih zadev, mednarodnega razvojnega sodelovanja, mednarodne humanitarne pomoči, razvoja nevladnih organizacij, razvoja informacijske družbe, znanosti ali na ostalih področjih. Glede na navedeno se namenitev dohodnine za splošno koristne namene ohranja, sprememba je zgolj tehnične narave v povezavi z opredelitvijo upravičencev, ki se bo po novem vezala na navedeno opredelitev nevladnih organizacij v javnem interesu.
		16. Uvedba drugačne obravnave donacij - donacije naj se neposredno odštevajo od obračunanega davka, ne da zgolj zmanjšujejo davčno osnovo.	Se ne upošteva	16. Predlog ni vsebina tokratnih predlaganih sprememb ZDoh-2. Predlog pomeni odstop od sistema ZDoh-2, ki določa spodbude v obliki zmanjševanja davčne osnove in ne v obliki davčnega kredita. Predlog je tudi neposredno v nasprotju s cilji tokratne novele ZDoh-2, ki uvaja omejitev zmanjšanja davčne osnove.
35.	Slovensko zavarovalno združenje, g.i.z.	1. Predlaga se, da se v novem tretjem odstavku 86. člena ZDoh-2 (8. člen predloga zakona) besedilo »s splošnimi zavarovalnimi pogoji« nadomesti z »z zavarovalno pogodbo«. Zavarovanje, ki ga zavarovalec sklene, lahko urejajo tudi posebni pogoji, dopolnilni pogoji, klavzule sklenitve določenega zavarovanja idr. Vsi navedeni pogoji so del zavarovalne pogodbe, zato je bolj ustrezno, da se uporabi ta termin.	Se delno upošteva	1. V predlagani določbi se izraz 'splošni zavarovalni pogoji' nadomesti z izrazom 'zavarovalni pogoji'. S predlagano določbo se želi zajeti primere, ko zavarovalnica zavarovalcem dodeli določene zneske ali na račun zavarovalca vplača dodatna vplačila in sicer skladno z zavarovalnimi pogoji. Zavarovalni pogoji so sestavni del zavarovalne pogodbe in so pravila, po katerih se sklenejo zavarovanja ter natančneje določajo pravice in obveznosti oseb, ki sodelujejo v zavarovanju. Iz določb ZZavar-1 izhaja, da lahko določbe posamezne zavarovalne

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
				pogodbe tudi odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev. S predlagano določbo se zato določa, da predlagana ugodna davčna obravnava velja samo za primere, ko se zneski dodelijo ali dodatna vplačila vplačajo skladno z zavarovalnimi pogoji, in da v drugih primerih torej ne velja.
		2. Predlaga se črtanje novega četrtega odstavka 86. člena ZDoh-2 ali podredno dopolnitev četrtega in vključitev novega petega odstavka 86. člen, po katerem bi se plačila, ki bi jih prejeli zavarovalci pri sklenitvi ali v času trajanja zavarovanja, če bi bila določena vsem zavarovalcem pod enakimi pogoji, obravnavala v skladu s 7. točko 19. člena ZDoh-2.	Se ne upošteva	2. Življenjsko zavarovanje je finančni produkt. Zato je treba vsako vplačilo ali plačilo, ki ga zavarovalec prejme iz zavarovanja, obravnavati kot dohodek iz tega finančnega produkta. 7. točka 19. člena se nanaša na ugodnosti, prejete pri nakupu blaga in storitev, vključno s priložnostmi prejemom dodatnega blaga ali storitev, če je taka ugodnost dostopna vsem strankam pod enakimi pogoji in ni v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe. 7. točka 19. člena se zato ne uporablja v primeru dohodka, doseženega na podlagi finančnega produkta (kot je npr. vplačilo na račun zavarovalca, ki ga opravi zavarovalnica, saj tako vplačilo povečuje donos zavezanca iz finančnega produkta).
		3. Dopolnitev predlaganega sedmega odstavka 108. člena ZDoh-2 tako, da bo zavezanec pri izplačilu odkupne vrednosti lahko uveljavljal drugačno davčno osnovo pri Finančni upravi RS.	Se ne upošteva	3. V skladu s predlaganim novim 322.b členom ZDavP-2, ki sledi predlagani novi določbi sedmega odstavka 108. člena ZDoh-2 je določen način uveljavljanja določitve drugačne višine dohodka od odkupne vrednosti iz PDPZ, prejete na podlagi plačanih premij izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Sloveniji ali v drugi državi članici EU, ki je bil odobren in vpisan v register v skladu s predpisi, ki urejajo prostovoljno dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje po zakonu, ki ureja dohodnino. Postopek uveljavljanja te določitve drugačne višine dohodka je možen v ugovoru zoper informativni izračun dohodnine oziroma v napovedi za odmero dohodnine (nerezident navedeno lahko uveljavlja pri davčnem organu v 30 dneh od izplačila tega dohodka). Predlog je tako upoštevan v postopkovnih določbah,

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		4. Predlaga se ločeno obravnavanje davčne olajšave za prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje za individualni del in za kolektivni del zavarovanja. Za individualno pokojninsko zavarovanje se predlaga uvedba olajšave na 2 možna načina: a) po vzoru Nacionalne stanovanjske varčevalne sheme (NSVS), tako bi bili zavarovanci za svoje vplačilo upravičeni do vplačila s strani države do višine 50 % sredstev, ki jih je vplačal zavezanec; zato naj se odpravi trenutno veljavna olajšava, namesto tega pa država vplača določen znesek za vsako dopolnjeno leto varčevanja (sprememba 117. člena ZDoh-2); b) ohrani se obstoječa metodologija. Za kolektivno pokojninsko varčevanje v delu, ki se nanaša na vplačila delodajalca v pokojninski načrt (sprememba se nanaša na spremembe Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb in na spremembo 2. točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2, v kateri bi se odstotek iz 24 % spremenil v 48 % in sorazmerno spremenil tudi maksimalni znesek).	Se ne upošteva	zato ni potrebe po urejanju navedene vsebine tudi v materialnih določbah ZDoh-2. 4. Uvodoma izpostavljamo, da davčna politika ne sme biti edini faktor, s katerim bi se posameznike spodbujalo k povečevanju in ozaveščanju glede varčevanja za starost, temveč lahko ta le podpira druge politike. Predlog predstavlja dodatno obremenitev za državni proračun, pri čemer bi predlog, po katerem bi država namesto davčne olajšave v zavarovanje vplačala premijo v višini do 50% sredstev, ki jih je vplačal zavarovanec za vsako dopolnjeno leto varčevanja, prestavljal fiksne in tudi nepredvidljive javnofinančne izdatke v prihodnjih proračunskih letih, zlasti v pogojih morebitnega povečevanja števila zavarovancev. Zadnji navedeni predlog (vplačilo premije) po vsebini tudi ne bi predstavljal davčnega ukrepa. Z vidika stabilnosti in predvidljivosti javnofinančnih prihodkov zato takšen predlog ni sprejemljiv, saj je za nevtralizacijo izpada treba zagotoviti tudi protiukrepe, da se ne bi ogrozila javnofinančna konsolidacija. Slovenija mora namreč v okviru Pakta za stabilnost in razvoj izpolniti zaveze glede javnega dolga in proračunskega primanjkljaja. Del, ki se nanaša na spremembe Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb, je del odgovora na pripombe in predloge javnosti v navedenem predlogu zakona.
36.	Združenje družb za	1. Ohranitev obstoječih davčnih stopenj dohodkov iz kapitala, saj ne drži trditev v obrazložitvi predloga zakona, da je	Se ne upošteva	1. Glej obrazložitev pod št. 5 zgoraj.

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
	upravljanje investicijskih skladov - GIZ	dohodek iz kapitala skoncentriran v skupini davčnih zavezancev z visokimi dohodki, ampak so v vzajemnih skladih vlagatelji večinoma iz srednjega dohodkovnega razreda. Zvišanje stopenj bo najverjetneje rezultiralo v velikem številu zahtev za izplačila iz vzajemnih skladov. Podredno predlagajo, da za sredstva oseb, ki že varčujejo vsaj npr. 5 let, zlasti pa za kritične skupine, ki varčujejo od 10 do 20 let, veljajo davčne stopnje pred uveljavitvijo novele ZDoh-2, saj jih predlog zakona motivira, da si izplačajo sredstva pred koncem letošnjega leta, ker jih bo motivirala ugodnejša davčna obravnava.		
		2. Predlaga se ohranitev določb o priznavanju normiranih stroškov pri obdavčenju dobička iz kapitala, saj imajo vlagatelji dejanske stroške tako pri vplačilu kot izplačilu in ne glede na to, ali so dosegli dobiček ali izgubo. Izračunavanje stroškov v odvisnosti od dobička ne sledi dejanskim stroškom, ki nastanejo vlagateljem. Podredno predlagajo možnost priznavanja dejanskih stroškov, ki pa se lahko tudi omeji na vrednost, ki je v veljavni ureditvi.	Se delno upošteva	2. Glej obrazložitev pod št. 2. zgoraj.
		3. Predlaga se dopolnitev 3. točke drugega odstavka 96. člena ZDoh-2 na način, da se v to točko vključi tudi prva odsvojitvev podedovanih investicijskih kuponov, ki jih je zapustnik pridobil v okviru lastninskega preoblikovanja podjetij. Oznaka in sledljivost teh kuponov je zagotovljena. S predlogom se ureja neenaka obravnava podobnih instrumentov z enakim izvorom. Predlaga se tudi prenos 523. člena Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3) v določbe ZDoh-2 zaradi njene davčne vsebine.	Se ne upošteva	3. Predlog predstavlja uvedbo dodatnih davčnih oprostitev in kot tak ni skladen z osrednjimi cilji predlaganih sprememb zakona. Cilj zakona je prestrukturiranje davčnih bremen in torej davčna razbremenitev dohodkov iz dela in zvišanje davčne obremenitve dohodkov iz kapitala, pri čemer se z večjo obremenitvijo dohodkov iz kapitala le delno nadomešča izpad prihodkov zaradi davčne razbremenitve dohodkov iz dela. Po ZDoh-2 se za odsvojitvev kapitala šteje tudi zamenjava kapitala. Prva točka 2. odstavka 96. člena ZDoh-2 se nanaša na prvo odsvojitvev delnic ali deleža v kapitalu, pridobljenih v procesu lastninskega preoblikovanja podjetij, ne glede na to, ali jo opravi prvotni pridobitelj ali dedič. V primeru 3. točke istega odstavka pa je treba opozoriti, da investicijski kuponi niso bili pridobljeni v navedenem procesu direktno, temveč z operacijami

Zap. št.	Predlagatelj	Pripomba/predlog	Stališče do predloga	Obrazložitev stališča
		4. Predlaga se, da se za varčevalne načrte (periodična vplačila v vzajemne sklade) kot datum pridobitve šteje čas prvega vplačila, s čimer bi se ta oblika varčevanja izenačila z obdavčitvijo naložbenih življenjskih zavarovanj s postopnimi vplačili, kjer je pomemben le trenutek sklenitve zavarovalne pogodbe.	Se ne upošteva	večkratne neobdavčene zamenjave oz. odsvojitve (tj. z zamenjavo iz delnic PID oziroma delnic ID), zato njihova odsvojitve po ZDoh-2 ne predstavljajo prve odsvojitve. Obenem dodajamo, da se nabavna vrednost podedovanih investicijskih kuponov določa v skladu z drugim odstavkom 98. člena ZDoh-2 in sicer se za nabavno vrednost šteje vrednost kuponov, od katere je bil odmerjen davek na dediščine, če davek ni bil odmerjen, pa primerljiva tržna cena kapitala v času pridobitve, ki jo zavezanec dokazuje z ustreznimi dokazili. 4. Pri vodenju zalog kapitala za namene odmerjanja dobičkov iz kapitala se na splošno upošteva FIFO metoda (metoda zaporednih cen), po kateri se šteje, da se najprej odsvoji kapital v zalogi, ki je bil prvi pridobljen. Ta metoda je pomembna zaradi določanja nabavne vrednosti kapitala in časa njegove pridobitve ter s tem tudi višine stopnje dohodnine, ki se plača od dobička, doseženega z odsvojitvijo kapitala, pri čemer je treba upoštevati, da se po 20 letih dohodnina ne plačuje.
37.	Davčna hiša Bilans	Dopolnitev prve alineje 4.b točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 (in smiselno enaka dopolnitev 2. točke prvega odstavka 45. člena ZDoh-2) tako, da se jasneje določi, da gre za koledarske dni (in ne delovne dni).	Se ne upošteva	Zakon v prvi alineji 4.b točke prvega odstavka 44. člena ZDoh-2 jasno razločuje med dnevom (Slovar slovenskega knjižnega jezika (SSKJ): da je čas štiriindvajsetih ur, ki se začne ob polnoči in traja do polnoči) in delovnim dnevom. ZDoh-2 na več mestih uporablja pojem dan, ki ima vedno jezikovni pomen kot po SSKJ, razen ko to zakon izrecno drugače določa (npr. delovni dan). Iz navedenega izhaja, da zakona ni mogoče interpretirati na dva načina, s spremembo pojma »dan« v »koledarski dan« pa bi se vnesla zmeda pri razlagi vseh ostalih določb ZDoh-2, ki prav tako naslavlja pojem »dan« s »koledarskim dnem«, kar je, kot že navedeno, splošna uporaba v skladu s primarno, jezikovno razlago določbe.